

Lietuvos pajūris 2021

VASARA – RUDUO

Vilnių į Neringą
iškeitęs Jonas Staselis
nenuobodžiauja, bet vis
dažniau žvalgosi atgal
į sostinę

**Šarūnas Vaitkus: „Palanga –
ant sėkmės bangos, bet būti
jos meru nėra paprasta!“**

Mūza Svetickaitė: „Galima sakyti, kad
kiekvienas žmogus yra šiek tiek ateivis!“

Simas Galdikas: „Esu nuoširdus, bet – ir kaip
liūtas, kuriam geriau už ūsų netampyti!“

Mes esame...

Apie mus paprastai
sužino iš lūpų į lūpas...
Gyvenk šalia jūros Palangoje...
Mėgaukis miškų apsuptimi...
Gerkite kavą nuosavoje
terasoje...
Juk visas gyvenimas –
čiki puki, ar ne?..
cikipukipajurys.lt
Tel. pasiteirauti: 8 669 90 111

TECHNORAMA

✓
SUŽADINK

SAVO SKONIO RECEPTORIUS

GRILIUS RASITE VIŠOSE TECHNORAMOS PARDUOTUVĖSE
IR WWW.TECHNORAMA.LT

Gera augti, dirbti ir kurti kartu!

Paprasti sprendimai – paprastiems žmonėms

Palangos kredito unija siūlo narystę kredito unijoje. Kredito unijos nariai gali naudotis visomis kredito unijos paslaugomis, taip pat dalyvauti kredito unijos valdyme, patogiai bei reikiamu laiku gali gauti profesionalų konsultacijas įvairiais finansų valdymo klausimais.

Kreditai:

Vartojimo kreditas (būsto remontui, automobiliui, atostogoms, medicinai, Jūsų norams) – greitai suteikiama paskola didesniems, brangesniems pirkiniams. Rinkitės vartojimo kreditą, jei jau žinote, ką norėsite įsigyti ir kiek tai Jums kainuos. Užpildykite vartojimo kredito paraišką ir gaukite kredito unijos pasiūlymą!

Būsto kreditas – svajonės apie nuosavą, didesnę ar papildomą būstą gali tapti realybe. Būsto kreditas – greitesnis būdas pasirūpinti finansavimu, reikalingu naujo būsto įsigijimui, statyboms ar rekonstrukcijai. Dėl būsto kredito gali kreiptis asmenys, kurie gauna pajamas pagal darbo sutartį, individualios veiklos, nuomos pajamas, dividendus, kurie gyvena arba gauna pajamas iš užsienio.

Kreditas su NT įkeitimu – jeigu turite ir galite įkeisti nekilnojamąjį turtą – Jums atvira galimybė gauti kreditą savo ir šeimos poreikių patenkinimui.

Refinansavimas – pasinaudokite palankiomis skolinimosi bei kreditų grąžinimo sąlygomis ir perkeltkite turimus kreditus į kredito uniją.

Mokėjimo kortelės – patikimas būdas atsiskaityti pardavimo ir paslaugų teikimo vietose. Jūsų patogumui siūlome bekontaktes debeto korteles „Maestro“ arba kredito korteles „MasterCard Standard“ – išsirinkite sau tinkamą!

El. bankininkystė – daugumą finansinių paslaugų galite pasiekti neatvykę į kredito uniją. Elektroninė bankininkystė – greitas, saugus ir šiuolaikiškas būdas atlikti finansines operacijas nekeliant kojos iš namų.

Terminuoti indėliai. Palangos kredito unijos narius kviečiame auginti savo santaupas pasirašius terminuotųjų indėlių sutartis.

Sandra Garjonytė yra Palangos kredito unijos vadovė.

www.palangosunija.lku.lt

Tel. 8 670 56 699

palanga@lku.lt

PALANGOS KREDITO UNIJA
Kiekvienam sudariusiam naują terminuoto indėlio sutartį 18 mėn. ir ilgesnės trukmės –
DOVANŲ
0,50 proc.

Mus rasite:
Palanga, Ganyklų g. 6 Tel. (8 460) 53553
www.palangosunija.lku.lt

ŽILVINAS

HOTEL PALANGA

3 kambarių apartamentai | 70 kv. m

2 kambarių apartamentai | 56 kv. m

Daugiau nei 50 metų skaičiuojantis, vienas unikaliausių Palangos kurortinės paskirties objektų kviečia poilsiautojus nepamirštamam poilsiui prie Baltijos jūros.

Pakibęs virš žemės, su neregėto dydžio konsolėmis ir atstumais tarp atramų, medžio struktūrą primenančios formos pastatas, darniai įsiliejo į natūralią Palangos kurorto gamtą ir tapo neatsiejama jo dalimi, o 2013 m. šis didingas pastatas buvo įrašytas į Kultūros paveldo registrą.

2020 m. visi apartamentai buvo modernizuoti ir pritaikyti šiuolaikinio žmogaus poreikiams, tačiau tuo pačiu metu buvo išsaugota kiek įmanoma daugiau originalių interjero elementų tam, kad atvykę poilsiautojai pajautų šios ypatingos vietos dvasią ir prisimintų turtingą pastato istoriją. Praeitį menanti didybės manija vis dar atsispindi apartamentų dydyje: apsigyventi galite net 56–70 kv. m apartamentuose, kurie sudaryti iš 2–3 kambarių.

Strategiškai viešbutis įsikūręs itin patogioje kurorto vietoje – kiek atokiau nuo naktinio gyvenimo triukšmo, tačiau vos 100 m iki Baltijos jūros paplūdimio ir 500 m iki J. Basanavičiaus g.

Pačiame „Žilvinas Hotel Palanga“ šią vasarą duris atvėrė jau kurorto lankyto-

jų pamėgtas restoranas „grás“. Stilinga, subtilia prabanga ir moderniu minimalizmu alsuojanti restorano aplinka kviečia visus pasimėgauti su rūpesčiu ir meile pagamintais gurmaniškais Europos šalių virtuvės patiekalais, išskirtiniais medžio anglimi kūrenamoje krosnyje „Mibrasa“ pagamintais šedevrais bei plačiu vyno ir kitų gėrimų menu.

**Kai Tavo atostogų laikas dvelkia
pušų sakais ir tiksni ne sekundėmis,
o ritmu, kuriuo kvėpuoja jūra.**

Išsiilgusiems sveikatinimo bei grožio puoselėjimo procedūrų tereikės praversti viešbučio pagrindiniame korpuse esančias duris į SPA centrą „Beauty Epic SPA“ ir tą pačią akimirką panirti į ramybės, prabangos bei privatumo erdvę. Čia dirbantys patyrę specialistai pasirūpins kiekvieno svečio poreikiams. Individualiai parinktos procedūros padės atsipalaiduoti, sustiprins vidinės ramybės pojūtį, pripildys energija bei visa puokštė teigiamų emocijų.

**REIKIA PAGALBOS PERKANT, PARDUODANT,
NUOMOJANT NEKILNOJAMĄJĮ TURTA?**

**NORITE SUŽINOTI JŪSŲ
BŪSTO AR PATALPŲ
TIKRAJĄ VERTĘ?**

**SUSISIEKITE SU
MANIMI!**

22+
METŲ
PATIRTIS

DIRBU SU
VISŲ TIPŲ
NT

KLIENTŲ
VERTINIMAS

SUSISIEKITE

Paulius Viluckis

Gyvenamojo nekilnojamojo turto ekspertas

 +370 625 93 257

 paulius.viluckis@ober-haus.lt

 Kretingos g. 26, Palanga

 www.ober-haus.lt

grožio simfonija

Pristato svarbiausią šios vasaros palydovą:

DEGINIMOSI ALIEJŲ

SPF 15 apsauga

Praturtintas jojobos, graikinių riešutų, morkų aliejumi, diktamelija ir vitaminu A

Suteikia sodrų, šokoladinį ir ilgai išliekantį įdegį

Lepina odą ir išlaiko jos drėgmę

Įsigyti galite parduotuvėje
"Grožio Simfonija", Vytauto 94, Palanga

Jauki ir patogi nakvynė Palangoje „KEY for REST“ svečių namuose – nuostabaus ir nepamiršamo poilsio garantas. Pasinaudokite svečių namų tiekiamomis galimybėmis ir patirkite neišdildomų atostogų įspūdžių! Svečių namai „KEY for REST“ atitinka aukštos kategorijos viešbučio standartą.

Plytų g. 3, Palanga LT-00132, Lietuva, tel. 8 612 79 799, info@keyforrest.lt, www.keyforrest.lt

Jūsų tobulam vasaros poilsiui prie Baltijos jūros

- ✓ Tik 100 metrų iki jūros
- ✓ Baltijos gintaru praturtintas SPA
- ✓ Ištaigingi kambariai - daugelis su vaizdu į jūrą
- ✓ Skanus ir šviežias maistas
- ✓ Pušynas jaukiems pasivaikščiojimams
- ✓ Unikali terasa ant stogo romantiškiems vakarams

energetikas.lt/amberpalace/

spa.amberpalace@energetikas.lt

8-655-24312

PAMALDŲ TVARKA

Pirmadieniais–šeštadieniais – 8.00 val. ir 18.00 val.;
Ketvirtadieniais po vakaro Mišių iki 20.00 val. vyksta Švč.
Sakramento adoracija;
Sekmadieniais – 8.00 val., 10.00 val., 12.00 val. (suma – už
parapiją), 15.00 val., 18.00 val.

**Bažnyčia ir jos bokštas nuo birželio 1 d. iki rugpjūčio 31 d.
lankytojams atidaryta nuo 9.00 iki 21.00 val.**

Informacija ir parapijos sąskaita (Jūsų aukos šiuo metu ypatingai svarbios parapijos namų remonto darbams):

**Palangos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija, sąskaitos
Nr.: SWEDBANK – LT05 7300 0100 0235 2410**

Tel. 8 688 00928, el. paštas: parapija.palanga@gmail.com

Kiekvienas žmogus yra šiek tiek *ateivis*!

Prisipažinsiu: esu blogas leidėjas ir verslininkas. Balandžio „pradžioje“, pasitaręs su žurnalo bendradarbiais, sutarėme, kad dėl koronaviruso pandemijos šių metų vasaros sezonui išleisime žurnalą „iš idėjos“ – tokį palyginti nedidelės apimties.

Tačiau, chm, driokstelėjome – tokio storo, net 140 puslapių „Lietuvos pajūrio“ iki šiol net nebuvo! Net geriau žinomi, visoje šalyje leidžiami žurnalai per pandemiją susitraukė.

Ne „Lietuvos pajūris“!

Viršelio herojaus, Palangos miesto mero Šarūno Vaitkaus, kuris šiemet švenčia savo darbo didžiausiam šalies kurorte, Palangoje, dešimtmetį, matyt, niekam ir pristatyti nereikia.

Toli gražu nespaudžiu „mėgstu“ ženkliuko ties kiekvienu jo įrašu socialiniuose tinkluose, o pataikauti gyvenime tiesiog nemoku – ir Palangos meras tai gerai žino, tačiau pokyčiai Palangoje per paskutinius 10 metų, sutikite, yra stulbinantys.

Koks turi būti bambeklis ar piktuolis, kad jų nepastebėtum?!

Kai kurie interviu žurnale man – itin mieli. Kaip, pavyzdžiui, su Palangos senosios gimnazijos gimnaziste, daugkartine „Tūkstantmečio vaikų“ konkurso nugalėtoja Mūza Svetickaite.

Bet jos mama, pamačiusi mano klausimus – tiesmukus, aštrius ir provokuojančius (o mano interviu klausimai – visada tokie, nes esu pernelyg ekscentriškas „neįdomių“ klausimų klausti!), turėjo pilną teisę pasakyti: „Oi, dukrele, laikykis atokiau nuo tokio chuliganiško žurnalisto!“

Bet Mūza – šaunuolė: atsakė į juos visus, net apie ateivius iš kitų planetų!

„Galima sakyti, kad kiekvienas žmogus yra šiek tiek *ateivis*“, – „Lietuvos pajūriui“ sakė Mūza.

Neabejoju, kad Mūza bus pirmoji lietuvi, laimėjusi Nobelio premiją – jos talentų įvairovė pribloškia.

O Moniką Jarulytę, Palangos kultūros ir jaunimo centro kultūrinių renginių koordinatore, taip pat „Lietuvos pajūrio“ heroję, itin gerbiu dėl viešai pasidalintos jautrios asmeninės istorijos: paauglystėje su depresija kovojusi mergina dėl slogių patirčių nusprendė studijuoti menų terapiją ir padėti tiek sau, tiek kitiems.

Monika, „Lietuvos pajūris“ Tave sveikina sėkmingai baigus studijas!

Naujajame žurnale – daugiau kaip 20 interviu su kitais įdomiais žmonėmis. Truputį *ateiviais* taip pat!

Cha!

Nedaugžodžiausiu: visiems gero skaitymo. Tikėkime, darykime ir būkime sveiki!

Pagarbiai –

Linas Jegelevičius,

„Lietuvos pajūris“ leidėjas ir redaktorius

Žurnalas „Lietuvos pajūris“
ISSN 2538-8894
Leidėjas:
MB „Pajūrio žurnalas“
Leidėjas ir redaktorius:
Linas Jegelevičius
pajuriozurnalas@gmail.com
Tel. 8 620 53 440
Žurnalistai: Lukas Jogaila

Korektorė: Rasa Gedvilaitė
Dizainerė: Vilma Dainienė
Fotografas: LT FOTO
Viršelio nuotrauka: Aldo Kazlauskas (Aldas Ten)
Buhalterija: Rūta Ūsaitė-Duonieliene,
Gabrielė Pilibaitytė (UAB „Žinias“)
Interneto svetainė: www.pajuriozurnalas.lt
Už reklamos turinį ir jos kalbą redakcija
neatsako

Spausdino: Mūkusala
(Mūkusala Printing Group)
spaustuvė Rygoje
Tiražas: 6 000
Žurnalas yra nemokamas ir yra
platinamas Palangos miesto, Klaipėdos
miesto, Klaipėdos rajono, Neringos
miesto, Kretingos rajono, Šilutės rajono
savivaldybėse, taip pat Vilniuje

Šarūnas Vaitkus jau 10 metų vadovauja Palangos miesto savivaldybei.

Šarūnas Vaitkus: „Palanga – ant sėkmės bangos, bet būti jos meru nėra paprasta!“

Jei, viešėdami kurorte, mintimis grįžtume dešimtmečiu atgal, Palangos veikiausiai neatpažintume. Šiandien Palanga – modernus tarptautinis kurortas su atnaujintomis viešosiomis erdvėmis, restauruotais ar naujai pastatytais pastatais, turiningu kultūrinio gyvenimu, šeimoms pritaikytomis viešosiomis erdvėmis ir dar daug pokyčių, kurių nepastebėti neįmanoma. Apie tai, kaip pavyko per tokį palyginti neilgą laiko tarpą iš esmės pakeisti kurorto veidą, kalbamės su Palangos miesto meru Šarūnu Vaitkumi, kurorto vairą tvirtai savo rankose laikantį jau dešimtmetį.

Palangos atgavimo šimtmečio šventėje liepos pradžioje meras Šarūnas Vaitkus su žmona Vilma lydėjo ypatingus kurorto svečius, šalies Prezidentą Gitaną Nausėdą ir jo žmoną Dianą.

Linas JEGELEVIČIUS

– Dešimt metų vadovaujate Palangai. Ar sunkus Jums buvo šis laikotarpis?

– Šis dešimtmetis buvo labai įtemptas ir darbingas, tačiau laikas prabėgo labai greitai. Tapdamas meru turėjau svajonę, kad Palanga pakeistų savo veidą, ir jos kartu su komanda kryptingai siekėme. Džiaugiuosi, kad per pastarąjį dešimtmetį pavyko įgyvendinti nemažai kurortui svarbių projektų, miestas pasikeitė – tapo gerokai patrauklesnis tiek poilsiautojams, tiek ir vietos gyventojams.

PER PASTARUOSIUS TREJUS METUS PALANGOS GYVENTOJŲ SKAIČIUS IŠAUGO NET 6,8 PROC., TAD MŪSŲ KURORTAS YRA SPARČIAUSIAI AUGANTIS MIESTAS ŠALYJE. KODĖL? NES PALANGA YRA SUTVARKYTA, PATRAUKLI NE TIK POILSIAUTI, BET IR NUOLAT GYVENTI. ŠIANDIEN PALANGA YRA ANT SĖKMĖS BANGOS.

– Kaip per dešimtmetį pasikeitė Palanga?

– Akivaizdžiai. Daugelis dar tikriausiai prisimena, kaip Palanga atrodė prieš dešimt metų: mes neturėjome nieko – neturėjome, ką pasiūlyti sportininkams, išskyrus lauko erdves, neturėjome koncertų salės (vasaros estrada veikė tik du mėnesius), mes neturėjome miesto baseino ir dar daugelio dalykų. O visi, kas atvažiuodavo į Palangą, pirmiausia pamatydavo sudegusį Kurhauzą, kuris atrodė lyg pasityčiojimas, lyg Antrojo pasaulinio karo laikų griuvėsiai. Niekas nesuprato, kodėl per dešimt metų miesto centre, Palangos širdyje, stovi griuvėsiai, ir niekas nieko negali padaryti. Ir tai pasakytina ne tik apie Kurhauzą – apie daugybę pastatų, įskaitant ir privačius objektus.

Akis badė viskas: nuo J. Basanavičiaus gatvės, pavirtusios Gariūnų turgaviete, iki apleistų pastatų, išklypusių miesto šaligatvių, aptriušusios Vasaros koncertų salės... Palanga buvo praradusi žavesį ir poilsiautojų norą čia važiuoti, nes visą Palangos įvaizdį formavo vienintelė J. Basanavičiaus gatvė, tad tas įvaizdis buvo išties ne koks.

Tačiau per dešimt metų padarė mūsų kurortas tokį šuolį į priekį visomis prasmėmis (nuo investicijų iki miesto infrastruktūros), kad šiandien atvažiuoti į Palangą, o juo labiau turėti čia savo nuosavybę, yra prestižas. Per pastaruosius keletą metų Palangoje, skirtingai nei daugelyje Lietuvos savivaldybių, pastebimas gyventojų skaičiaus augimas – nuo 2019 m. deklaruotų gyventojų skaičius kurorte padidėjo tūkstančiu gyventojų. Per pastaruosius trejus metus Palangos gyventojų skaičius išaugo net 6,8 proc., tad mūsų kurortas yra sparčiausiai

Aldo Kazlauskio (Aldas Ten) nuotr.

Palangos meras Šarūnas Vaitkus birželį, atlaisvinus karantino suvaržymus, Palangos bendruomenės narius pakvietė susitikimui į atstatytą medinę Kurhauzo dalį, vėliau su visais bendravo lauke.

augantis miestas šalyje. Kodėl? Nes Palanga yra sutvarkyta, patraukli ne tik poilsiauti, bet ir nuolat gyventi. Šiandien Palanga yra ant sėkmės bangos.

– Kokie Palangos pokyčiai labiausiai džiugina Jus?

– Prieš dešimtmetį, su komanda stoję prie miesto vairo, užsibrėžėme daug tikslų, tačiau pirmiausia siekėme ne statyti ką nors nauja, o išsaugoti tai, ką dar turime, neleisti sunykti grafų Tiškevičių paveldui. Per šį laikotarpį su valstybės, ES ir Savivaldybės pagalba buvo atnaujintas Birutės parkas, iš pagrindų sutvarkyti grafų Tiškevičių rūmai, kuriuose įsikūręs Gintaro muziejus, naujam gyvenimui prikelta vila „Anapolis“ (šiandien joje veikia Kurorto muziejus), atstatytas Kurhauzas, kuris turi ypatingą istorinę ir kultūrinę vertę. Galima sakyti, kad Palanga pakilo iš griuvėsių.

Iš karto, vos sutvarkius kultūros paveldą, ėmėmės kultūros erdvių. Juk tuomet Palanga neturėjo jokios salės, išskyrus Senosios gimnazijos salę, kur galėjo vykti spektakliai ar kiti kultūros renginiai uždaroje erdvėje. Kaip sukurti kultūrinę erdvę, kad žmonės galėtų jose lankytis ne tik vasarą? Ėmėmės ambicingų projektų, vienas iš jų – Koncertų salės statyba. Šiandien turime tarptautinių ekspertų pripažintą 2200 sėdimų vietų salę, kurioje vyksta aukšto lygio renginiai. Restauravę vilą „Anapolis“ turime puikią parodų ir renginių salę, kur gali vykti koncertai ir kiti renginiai, o svarbiausia – Kurorto muziejų. Restauravę Kurhauzą turime puošnią kamerinę salę, mini teatro salę, reprezentacinę salę. Kurhauzas tapo kultūros pasididžiavimu.

Kitas klausimas buvo sportas. Palanga su tokia gamtine aplinka buvo apgailėtinoje situacijoje – neturėjome jokios sporto salės, kur galėtų vykti kad ir krepšinio varžybos. Buvo paradoksas – aukšto lygio varžyboms besirengiantys sportininkai apsidarė Palangoje, o treniruodavosi Klaipėdos salėse. Įtikinome Vyriausybę, ir šiandien turime universalią sporto areną, rekonstruotą miesto stadioną. Prieš keletą metų miestas įgyvendino

dar vieną palangiškių ir kurorto svečių ilgai lauktą projektą – pastatė modernų miesto baseiną su sveikatinimo zona ir viešąja pirtimi.

Kempingas – dar viena sėkmės istorija. Juk iki tol europiečiai, keliaudami su nameliais ant ratų, aplenkėdavo Palangą, nes negalėjome jiems pasiūlyti elementarių sąlygų apsistoti. Savivaldybė tai pasiėmė ant savo pečių, ir šiandien kempingas – vienas iš pavyzdinių objektų, įvertintas tarptautiniu mastu.

Ne mažiau svarbu buvo ir miesto viešųjų erdvių, gatvių tvarkymas. Daugelis vairuotojų tikriausiai dar atsimena, kiek laiko reikėdavo praleisti automobilių spūstyse, norint išvažiuoti ar įvažiuoti į miestą didesnių renginių metu. Automobilių srautas mieste buvo toks didelis, kad buvome tapę ne kurortu, o autostrada, nes per piką visos miesto gatvės buvo užkimštos automobilių. Valstybė pastatė aplinkkelį, ir Palanga pasikeitė – 3 mln. automobilių, kurie važiuoja aplinkkeliu, būtų miesto gatvėse. Įtikinome Vyriausybę skirti lėšų įvažiavimo į Palangą rekonstrukcijai, nes iki tol turėjome vieną siaurą gatvelę, kurioje nuolat buvo automobilių kamščiai. Ar šiandien palangiškiai ir kurorto svečiai stovi kamščiuose? Nebe, ir tai džiugina. Sutvarkyti ir visi įvažiavimai į Palangą – iš kurios pusės beįvažiuotum, visur naujai asfaltuoti keliai, tad vairuotojai iš karto pajaučia, kad atvyko į modernų, svečių laukiantį kurortą.

Miesto pokyčių yra ir daugiau.

– Kokį įgyvendintą projektą, darbą įvardintumėte kaip sunkiausią?

– Nė vieno darbo nebuvo lengvo, nes kiekvienas objektas turi savo įgyvendinimo niuansų, savo užkulisių ir savo problemų, kurias reikėjo įveikti. Bet Palangai, matyt, padėjo ir aukštesnės jėgos tuomet, kai atrodydavo, jog viskas slysta iš rankų. Siekti užsibrėžtų tikslų labai paskatino visuomenės pasitikėjimas. Negalėjome apvilti palangiškių, todėl buvome pasiryžę bet koku atveju įgyvendinti tai, ką esame suplanavę.

– Ne kartą esate minėjęs, kad jau pirmą kartą tapęs

Aldo Kazlauskas (Aldas Ten) nuotr.

Palangos baseinas jau paminėjo dvejų metų jubiliejų.

meru turėjote svajonę prikelti iš pelenų ir miesto bendruomenei grąžinti Kurhauzą. Šis tikslas jau pasiektas. Kokį svarbiausią ateities darbą įvardintumėte dabar?

– Dėsimė visas pastangas dėl Šventosios uosto, kuris reikalauja labai didelių investicijų. Čia darbai jau prasidėjo – įgyvendinami žvejybos infrastruktūros sukūrimo darbai. Mano svajonė – kad Palanga turėtų savo marina uostą, pritaikytą ir žvejams, ir turistams su jachtomis, kad čia klestėtų jūrinis turizmas. Daug pastangų su komanda dėsimė tam, kad būtų naudinga, bendruomenės reikmėms pritaikyta ir garsioji vila „Auska“. Dar vienas tikslas – uždaras futbolo maniežas, kurio pasigendame Palangoje. Didelį dėmesį skirsime gyvenamajai aplinkai gerinti, nes

miesto rajonai plečiasi, reikia ieškoti finansų, tvarkyti infrastruktūrą, kad Palangos visuomenės gyvenamoji aplinka dar pagražėtų. Darbų, minčių ir idėjų visada daug, tereikia visa tai įgyvendinti.

– **Kokią Palangą norite matyti po dešimties metų?**

– Palanga turi potencialo, tai rodo investicijų atėjimas į Palangą – investuotojai patikėjo Palanga, o tai reiškia, kad kurortas ir toliau plėsis, gražės. Esame užsibrėžę tikslą tapti Baltijos jūros regiono lyderiu.

– **Palanga per dešimtmetį akivaizdžiai pasikeitė, o ką šis laikotarpis davė Jums – kaip politikui, kaip žmogui, kaip palangiškiui?**

– Mylimą darbą. Žmogus yra laimingas, kai užsiima mėgstama veikla, kai daro tai, kuo „dega“, kuo tiki. Ir gyvenimiška patirtis – didžiulė. Palanga – sudėtingas miestas, čia daug visko yra. Būti Palangos meru nėra paprasta – visą laiką turi būti pasirengęs spręsti problemas, aiškintis situacijas, padėti žmonėms. Bet man patinka kurti, jaučiu didžiulį malonumą, kai kažkas atsinaujina, tvarkosi, kai Palanga akivaizdžiai keičiasi. Esu laimingas, turėdamas didžiulį bendruomenės palaikymą – kai gatvėje žmonės kalbina, sveikina, užduoda klausimų.

Per šį dešimtmetį ir asmeniniame gyvenime daug visko įvyko – su žmona Vilma susilaukėme ir jau gerokai pauginome trečiąjį vaikelį. Kai pradėjau eiti mero pareigas, vyriausiajai dukrai Gabijai tebuvo 7 metai, o jau tuoj bus 17 – užaugo. Domantui, kai pradėjau savo karjerą, buvo 3 metukai. Jis irgi užaugo akyse. Jau nekalbu apie mažąją Ievą, ką tik atšventusią savo 6-ąją gimtadienį. Už tai, kad tiek metų galiu vadovauti miestui, esu labai dėkingas savo žmonai Vilmai – ne tik mane palaiko, bet ir perima ant savo pečių namų ir vaikų priežiūros rūpesčius, kasdienius buitines reikalus, ir tai yra didžiulė pagalba ir pagarba.

PALANGAI, MATYT, PADĖJO IR AUKŠTESNĖS JĖGOS TUOMET, KAI ATRODYDAVO, JOG VISKAS SLYSTA IŠ RANKŲ. SIEKTI UŽSIBRĖŽTŲ TIKSLŲ LABAI PASKATINO VISUOMENĖS PASITIKĖJIMAS. NEGALĖJOME APVILTI PALANGIŠKIŲ, TODĖL BUVOME PASIRYŽĘ BET KOKIU ATVEJU ĮGYVENDINTI TAI, KĄ ESAME SUPLANAVĘ.

Aldo Kazlauskio (Aldas Ten) nuotr.

Pernai buvo atstatyta medinė Kurhauzo dalis.

2016 metais buvo restauruotas dar vienas grafams Tiškevičiams priklausęs, dabar kultūros paveldo objektas vila „Anapolis“ ir joje buvo įkurtas Palangos kurorto muziejus.

Šarūnui Vaitkui svarbiausia yra šeima. Nuotraukoje – su žmona Vilma.

PER ŠĮ DEŠIMTMETĮ IR ASMENINIAME GYVENIME DAUG VISKO ĮVYKO – SU ŽMONA VILMA SUSILAUKĖME IR JAU GEROKAI PAAUGINOME TREČIAJĮ VAIKELĮ. KAI PRADĖJAU EITI MERO PAREIGAS, VYRIAUSIAJAI DUKRAI GABIJAI TEBUVO 7 METAI, O JAU TUOJ BUS 17 – UŽAUGO. DOMANTUI, KAI PRADĖJAU SAVO KARJERĄ, BUVO 3 METUKAI. JIS IRGI UŽAUGO AKYSE. JAU NEKALBU APIE MAŽĄJĄ IEVĄ, KĄ TIK ATŠVENTUSIĄ SAVO 6-ĄJĮ GIMTADIENĮ. UŽ TAI, KAD TIEK METŲ GALIU VADOVAUTI MIESTUI, ESU LABAI DĖKINGAS SAVO ŽMONAI VILMAI.

Jauniausiai Vilmos ir Šarūno Vaitkų dukrelei levai – jau šešeri.

KIRPĖJŲ PASLAUGOS
 MANIKIŪRAS
 PEDIKIŪRAS
 NAGŲ PRIAUGINIMAS
 BLAKSTIENŲ PRIAUGINIMAS, DAŽYMAS
 DEPILIACIJOS
 ANTAKIŲ DAŽYMAS, KOREKCIJA
 KOSMETINĖS VEIDO PROCEDŪROS
 MASAŽAI
 MAKIAŽAS

Palanga, Klaipėdos pl. 50-15

 www.facebook.com/JUNONAPalanga

Džėivida KIRPĖJA
 Tel. 8 676 27622

Viktorija KIRPĖJA
 Tel. 8 656 99052

Kristina KOSMETOLOGĖ
 Tel. 8 620 91939

Virginija MANIKIŪRISTĖ
 Tel. 8 606 53637

Renata MANIKIŪRISTĖ
 Tel. 8 648 65062

Palangos miesto savivaldybės
visuomenės sveikatos biuras

Ketverius metus veiklą vykdantis Palangos miesto savivaldybės visuomenės sveikatos biuras (toliau – Sveikatos biuras) įsteigtas siekiant vykdyti šiuolaikinę visuomenės sveikatos misiją – gerinti gyventojų sveikatą bei mažinti sveikatos netolygumus. Nuo veiklos pradžios iki dabar matomi apčiuopiami rezultatai – dažnas palangiškis žino, kokios paslaugos teikiamos Sveikatos biure. Galima pasidžiaugti vis didėjančiu dalyvių susidomėjimu teikiamomis paslaugomis ir dalyvavimu organizuojamuose renginiuose.

Palangos miesto savivaldybės visuomenės sveikatos biuras nemokamai visiems Palangos gyventojams siūlo: įvairiausius fizinio aktyvumo užsiėmimus, paskaitas sveikatos temomis, konkursus, akcijas, skirtas gilinti žinias apie sveikatą, individualias ir grupines psichologo, priklausomybės konsultanto konsultacijas.

Tikslines grupes (jaunimą, darbuotojus, rizikos grupės asmenis, vyresnio amžiaus asmenis) skatiname dalyvauti programose:

Ankstyvosios intervencijos (skirta eksperimentavimo su psichoaktyviomis medžiagomis (išskyrus tabaką) ar nereguliaraus jų vartojimo patirtį turintiems nuo 14 metų jaunuoliams, kurie dar nėra priklausomi).

Darbuotojų kompetencijos psichikos sveikatos srityje didinimo (skirta didinti darbdavių ir darbuotojų žinias apie psichikos sveikatą).

Širdies ir kraujagyslių ligų bei cukrinio diabeto (skirta

suaugusiems asmenims, kuriems nustatyta širdies ir kraujagyslių ligų ir (arba) cukrinio diabeto rizika, taip pat savanoriškai besikreipiantiems dėl dalyvavimo programoje).

Fizinio aktyvumo skatinimo (65+) (skirta vyresnio amžiaus asmenims nuo 65 metų, mokytis saugių fizinių pratimų, kurie padėtų gerinti fizinį pajėgumą).

Baziniai savižudybių prevencijos mokymai (skirta asmenims nuo 16 metų, norintiems išmokti atpažinti savižudybės rizikos ženklus ir tinkamai į juos reaguoti).

Teikiame mokamas privalomasias sveikatos mokymo (higienos įgūdžių ir pirmosios pagalbos) paslaugas.

Daugiau informacijos apie vykdomas veiklas ir programas rasite Sveikatos biuro interneto svetainėje www.palangosvsb.lt arba Facebook paskyroje www.facebook.com/palangosvsb.

Žmonių sveikata yra prioritetinė Sveikatos biuro veiklos kryptis. Juk sveikata – tai ne tik ilgas gyvenimas, bet ir gyvenimo kokybė!

DÉKOJAME PALANGOS MIESTO SAVIVALDYBĖS SAVANORIAMS
UŽ JŲ PAGALBĄ MIESTO SENJORAMS EKSTREMALIOS SITUACIJOS, KARANTINO, METU.
JŪS TURITE MYLINČIAS ŠIRDIS IR ŠILTAS BEI STIPRIAS RANKAS!

AČIŪ!

Laimonui Jociui
Jurgitai
Ievai Rudytei
Birutei Simutienei
Miglei Šidlauskaitei
Karoliui Zajauskui
Kristijonui Matoniui
Karoliui Petkui
Klaudijai Kuprijanovaitei
Mantui Srėbaliui
Karolinai Žilinskaitei
Ignui Tiškui
Ernestai Žaromskytei
Modestui Juciui
Tadui Visockui
Laurai Grendienei

Žurnalas „Lietuvos pajūris“

Pirkti ar palaukti?

Regina LINGĖ,

Palangos NT brokerė, viena iš Palangos NT įkūrėjų

NT rinka ir toliau kaista. Pirkimų traukinys pasiekė maksimaliausią greitį, tik klausimas, ar jis vieną dieną nenuriedės nuo bėgių? Kaip ten bebūtų, manau, kad Palangai tai kol kas negresia.

Kodėl sakau traukinys? Skambučių labai daug, visi įsi-bėgėję. Suranda ir labai senų skelbimų. Skambina, pasakai, kad parduota, ir jausmas toks, tarsi žmogus būtų pavėlavęs į traukinį. Kaip čia mes nesuspėjome? Ką mums dabar daryti? Ką mes panašaus galėtume įsigyti? O viskas, kas panašaus, dabar kai kur dvigubai, o kai kur net brangiau.

Todėl visi, nebijodami rizikos, puolė pirkti dar nepastatytus būstus, nes šiuo metu labai maža pasiūla. Kas buvo naujos statybos pastatyta ir visi siūlomi, senesnės statybos objektai, buvo dar pavasarį parduoti.

Tačiau turiu visus pradžiuginti, nes ateina daug naujų projektų vystytojų. Turėsime pačioje Palangoje daug rimtų projektų, pritaikytų ne tik ilsėtis, bet ir nuolat gyventi. Manau, kad kitą vasarą galėsime patenkinti daugelio lūkesčius. Tik sunku iš anksto prognozuoti kainas, nes jos kyla beveik kas dieną.

Didžioji dalis naujų projektų dabar vystomi Kunigiškėse, šalia jūros. Ten dabar yra nemažas pasirinkimas. Turime naujos statybos nedidelių namų, kotedžų, butų, tinkančių ilsėtis ir nuolat gyventi.

Tie, kurie yra įsigiję būstus pietų šalyse ar Europos kurtuose, pamatė, kaip sunku pasiekti savo būstus, atsiradus ribojimams karantino metu. Todėl Palanga pasidarė dar populiarsnė. Apskritai virusas mus privertė atsigręžti į tai, nuo ko mes buvome taip nutolę. Pagrindinė pramoga karantino metu buvo buvimas gamtoje. O jūrą iš naujo „atrado“ ir ne vienas palangiškis, net ir tas, kuris nueidavo metuose vos kartą. Palanga visada buvo visų mėgstama. Turbūt niekas neįsivaizduoja vasaros be jūros.

Dabartinė COVID-19 viruso situacija NT rinkai pasaulyje ir Lietuvoje kelia nerimą – vieni mano, kad atėjus naujai viruso bangai NT sektorius didelio sukrėtimo nepatirs, kiti ragina nusiiinti rožinius akinius. Visgi kai kurie yra linkę palaukti. Jų laukimas susijęs su keliomis priežastimis: neužtikrintumas dėl asmeninės finansinės padėties bei ekonominės situacijos šalyje. Taip pat daug kas mano, kad kainos kris. NT kainos nuolat svyruoja, krizės ateina ir išeina, o investicija vis tiek lieka. Be to, NT rinka smarkiai pasikeitė. Keitėsi gyventojų pajamos, bankų finansavimas, vystytojų požiūris. Todėl NT rinka dar turi potencialo.

Dabar visas pasaulis stovi prieš labai didelius neaiškumus. Todėl žmonės, kurie ruošiasi įsigyti būstą ir turi daug pinigų, jį gali pirkti kaip priemonę išvengti būsimos infliacijos. Bet, jei būstas perkamas iš paskolos, reikėtų gerai apmąstyti savo finansines galimybes.

Šiuo metu NT rinka labai iškreipta, visiškai sumaištis kainose. Pastebime, kad kai kurie būstų savininkai įsideda patys skelbimus ir bando pardavinėti. Kainos kai kurių yra visiškai neatitinkančios realybės. Nesuprantu, ar pardavėjai bando pasinaudoti situacija, ar ne visai adekvačiai ją vertina. O gal nelabai suinteresuoti iš viso parduoti. Realybė yra tokia – pir-

kėjai kartais tikrai perka už dideles kainas, nes nėra ką pirkti, o jie jau būna pardavę savo būstus ir kito pasirinkimo neturi.

Nekilnojamas turtas yra viena didžiausių investicijų. Siūlyčiau rinktis atsakingai, nesivadovauti emocijomis, gerai įvertinti savo galimybes, nesivadovauti „bandos“ jausmu: „Jei visi perka, tai reikia ir man“. Būtina gerai išsianalizuoti rinką, neprarasti blaivaus proto ir nešokti stačia galva į lekiantį traukinį.

Linkiu visiems surasti savo svajonių namus. Kuo skandesnių sandorių, smagių įkurtuvių bei gražių akimirkų svajonių būste.

Palangos NT komanda visada pasiruošusi jums padėti.
+370 677 75 045 Regina

Palangos NT

Užsienietį odontologą Palanga sužavėjo dėl žmonių gerumo

Iš Baltarusijos į Palangą gyventi persikėlęs odontologas Dmitrijus Valadkevičius pamilo Palangą ir palangiškius, o šie – jį.

Palanga – abejingų nepaliekantis kurortas, o iš Baltarusijos į šį Lietuvos miestą gyventi persikėlęs odontologas Dmitrijus Valadkevičius įvardijo, kas didžiausią įspūdį paliko jam. Užsienietį labiausiai sužavėjo čionykščių žmonių būdas, kurorto žiemos ramybė ir nepakartojama gamta.

Valdas PRYŠMANTAS

Nors Baltijos odontologijos centre bendrosios praktikos gydytojas odontologas dirba tik kelis mėnesius, jis jau laisvai kalba lietuviškai – taip, jog sunku patikėti, kad yra užsienietis. Vyras sako jau spėjęs įsitikinti, kad naujoji darbo vieta jam suteikia visas galimybes tobulėti, todėl jis čia pasiryžęs likti ilgam.

Iš milijoninio Minsko atvykusiam Dmitrijui rami Palanga – tikra atgaiva, tačiau ne tai jį sužavėjo labiausiai. „Žmonės čia yra labai geri ir daug man padeda. Tai svarbu vienam atvykus gyventi į kitą šalį“, – sako D. Valadkevičius.

25 metų odontologas atvirai papasakojo, kokie keliai jį atvedė į Palangą.

– **Dmitrijau, kodėl nusprendėte tapti odontologu?**

– Užaugau medikų šeimoje – abu mano tėvai yra gydytojai, todėl gana anksti ėmiau svajoti ir sieti savo ateitį su medicina. Į odontologijos kelią mane nukreipė tėvai, nors ši sritis ir man pačiam jau buvo įdomi, be to, šią profesiją rinkosi ir mano sesuo, kuri kiek anksčiau už mane tapo odontologe, tiesa, šiuo metu jau nedirba. Kartu su manimi Baltarusijos valstybiniame medicinos universitete odontologijos studijas baigė ir mano brolis dvynys, tik dirbti jis jau nepanoro, pasuko į IT sritį.

– **O Jūs niekada nesudvejojote dėl pasirinkto kelio?**
– Ne, net nesu pagalvojęs, kad ši veikla – ne man. Odontologija man iš karto patiko. Tik baigęs studijas pradėjau dirbti vienoje didesnių Minsko klinikų.

– **Ir kaip atsidūrėte Lietuvoje?**

– Nėra vieno atsakymo, manau, kad tai nulėmė daug aplinkybių. Dar studijuodamas Baltarusijoje pradėjau domėtis galimybėmis kelti kvalifikaciją Lietuvoje, galvojau apie tai ir dirbdamas.

O praėjusių metų rugpjūtį baigėsi mano sutartis su klinika Minske, šalyje vyko neramumai, tuo metu Lietuva supaprastino nacionalinės vizos išdavimą. Pamaniau, kad tai tarsi ženklas: dabar arba niekada. Daryti ar ne? Ir nutariau pabandyti, ėmiau ieškoti darbo pasiūlymų.

Kai buvo sutarta su Baltijos odontologijos centru, iš karto ėmiau ruošti – pradėjau mokytis lietuvių kalbos, tvarkyti visus būtinus dokumentus.

– **Užsieniečiai sako, kad lietuvių kalba yra be proto sunki, o Jūs puikiai kalbate lietuviškai, sunku patikėti, kad esate užsienietis. Norite pasakyti, kad išmokote kalbą per 3-4 mėnesius?**

– Taip, pradėjau mokytis praėjusių metų rudenį. Matyt, kai turi tikslą išmokti, kai yra noro, tai viskas įmanoma.

Aš mėgstu bendrauti ir man svarbu rasti ryšį su visais mane supančiais žmonėmis, ne tik su pacientais.

– **Ar prieš tai esate čia buvęs?**

– Lietuvoje – daug kartų, juk gyvenau kaimynystėje. Ši šalis man visada patiko, tik Palangoje anksčiau būti neteko.

– **Ir kokie pirmieji išpūdziai atsidūrus Palangoje?**

– Atvykus iš Minsko, kuriame gyvena 2 milijonai žmonių, dėl jų skaičiaus skirtumą galima pajusti iš karto. Bet tai aš žinojau dar prieš atvažiuodamas, internete daug skaičiau ne tik apie Palangą, bet ir apie Klaipėdą, visą regioną.

Tai, manau, yra pranašumas, nes ramybė man labiau patinka nei milijoninio miesto chaosas. Jau kitą dieną ėjau pasivaikščioti prie jūros, pasidairyti po miestą.

Mano nuomone, žmonės ir Baltarusijoje, ir Lietuvoje yra panašūs, juk abi valstybės sieja bendra istorija. Nors Lietuva baltarusiams – užsienis, aš čia nejaučiu nei per didelio kultūrų skirtumo, nei patiriu sunkumų bendraujant ir suprantant aplinkinius žmones, nejaučiu tokio streso, kaip pavyzdžiui, kokioje Prancūzijoje.

– **Kas pačioje pradžioje atvykus jus stebino?**

– Įsikūrus Palangoje didžiausią išpūdį man paliko aplinkinių žmonių gera nuotaika ir draugiškumas. Jie čia labai paslaugūs, rūpestingi, ypač kolegos klinikoje, visi stengiasi man padėti. Pradžioje yra sunku vienam atvažiavus gyventi į svetimą šalį, todėl toks žmonių dėmesingumas ir rūpestis labai padeda, ir aš už tai visiems esu labai dėkingas.

– **Kiek jau pažįstate Palangą ar jos apylinkes? Ką veikiate laisvalaikiu?**

– Aš daug vaikštau mieste, bendrauju su palangiškiais, kai tik randu laiko, stengiuosi kraštą pažinti geriau, nuvažiuoti į kitus miestus. Paskutiniu metu aplankiau Klaipėdą, Vilnių, Plungę, Nidą. Labai patiko Kuršių nerijos kopos, Plungėje – išpūdingas Oginskio dvaras, Klaipėdoje – labai gražus ir jaukus senamiestis, o Vilniuje – iš viso visokių gražių dalykų labai daug. Laisvalaikio turiu nedaug, tai tą laiką stengiuosi skirti kelionėms dviračiu, nes šiuo metu

Palangoje, aplinkiniuose parkuose ir prie jūros yra nepaprastai gražu. Dar bėgioju gamtoje. Mėgstu groti gitara.

– **Kokį išpūdį jums padarė naujoji darbo vieta?**

– Baltijos odontologijos centras yra labai gerai įrengtas, kiek galiu spręsti, čia yra viskas, ko reikia moderniai platus paslaugų spektro odontologinei klinikai. Minske tokio lygio klinikų yra tikrai labai nedaug. Čia tiek gydytojo darbui, tiek paciento patogumui maksimaliai viskas suplanuota ir įrengta vienoje vietoje: nuo naujausios diagnostikos įrangos, kaip antai turinė kompiuterinė tomografija (3D) ar kaip trimatis dantų atspaudų skeneris iki laboratorijos, aprūpintos naujausia aparatūra ir joje dirbančiais aukštos kvalifikacijos dantų technikai. Tokia darbo aplinka maloniai stebina ir džiugina, kaip ir tai, kad man pasisekė patekti į labai rimtų specialistų kolektyvą.

– **Galėtumėte įvertinti save, kaip specialistą?**

– Aš esu jaunas gydytojas, bendrosios praktikos odontologas, galiu diagnozuoti ir gydyti įvairiausias dantų ligas, operuoti. Man sekasi ir patinka dirbti su vaikais.

Darbą visą laiką stengiuosi atlikti kuo geriausiai – kad liktų patenkintas ne tik pacientas, bet ir aš. Nuolat siekiu tobulėti. Man patinka iššūkis mokytis visą gyvenimą.

– **Tai Jūsų pacientai išeina su šypsena?**

– Stengiuosi, kad visą laiką būtų taip.

– **Kokios Jūsų patirtys po pirmųjų pacientų vizitų čia, Palangoje? Ar nekilo problemų dėl tarpusavio supratimo?**

– Jeigu jau nusprendžiau atvykti dirbti į Lietuvą, tai noriu sėkmingai pritapti ir prisijungti prie bendruomenės. Labai norėčiau, kad pacientai manytų, jog esu lyg vietinis ir net nepajustų skirtumo.

– **Teko girdėti, kad su vaikais gali dirbti ne kiekvienas odontologas – tada tik geru specialistu būti nebeužtenka, reikia ir psichologo, ir „šoumeno“ savybių. Ar tai tiesa?**

– Galbūt tai psichologiškai ir sudėtingesnis darbas, bet man tai nėra sunku, mane džiugina atrastas ryšys su vaiku, ir iki šiol man tai puikiai pavyksta. Čia, Palangoje, jau turėjau ne vieną mažąjį pacientą ir viskas sekėsi puikiai.

Bet turiu pasakyti, kad kai Lietuvoje pradėjau dirbti su vaikais, lietuvių kalbos teko mokytis iš naujo, nes bendraujant su mažaisiais reikia visai kitokių žodžių draugystei užmegzti. O ramybė, kantrybė ir bendravimo įgūdžiai – tai savybės, kurias privalo turėti kiekvienas odontologas.

– **Ar turite profesinių svajonių, kaip save įsivaizduojate ateityje?**

– Tiesiog noriu tobulėti ir kuo daugiau išmokti. Odontologija – tai įvairiapusė profesija, yra daugybė galimybių specializuotis siauresnėse srityse. Todėl labai sunku pasakyti, kur aš būsiu, pavyzdžiui, po dešimtmečio, bet dabar domiuosi implantologija.

Iki šiol rašau straipsnius odontologijos temomis į mokslo žurnalus. Turiu įvairiausių idėjų, tikiuosi, kad jas ateityje bus galima įgyvendinti.

– **Manote, kad į Lietuvą atvykote ilgam?**

– Šiandien galiu drąsiai pasakyti, kad ilgam. Palanga mane priima labai šiltai, džiaugiuosi dirbdamas puikioje klinikoje, tuo pačiu, tikiuosi, kad ir aš atnešu bendruomenei kažką gero, o ir aplinkinių šypsena bei palaikymas stipriai mane motyvuoja stengtis.

Kurortas šią vasarą švenčia dvigubai – minimas Palangos gražinimo Lietuvai šimtmetis

Lietuvos kariuomenės daliniai įžygiuoja į Palangą.

Palanga švenčia – balandį sukako lygiai 100 metų nuo dienos, kuomet Palanga Tarptautinio arbitražo sprendimu buvo gražinta Lietuvai. Tiesa, dėl karantino šimtmečio proga dar pavasarį numatytus renginius teko perkelti į vėlesnį laiką, tačiau šventinės nuotaikos kurorto gyventojams tai nesugadino – dėl pandemijos ir ją lydėjusio karantino Palanga savo gražinimo šimtmečio jubiliejų smagiai švenčia visą šią vasarą.

Šiai išskirtinei progai skirtų renginių spektras – itin platus: nuo skulptūros, skirtos James Young Simpsonui (jo sprendimas atiduoti Palangą Lietuvai buvo galutinis ir neskundžiamas, – aut. past.) ir Derybinei grupei dėl Palangos gražinimo Lietuvai įamžinti, atidarymo, teatralizuoto istorinio žygio iki Birutės kalno ir šventinio koncerto, skirto Palangos gražinimo Lietuvai 100-mečiui, Palangos koncertų salėje – šie renginiai jau įvyko liepos pradžioje, iki tarptautinės mokslinės konferencijos ir tokių pat šokių ir muzikos festivalių.

Iš viso – apie 70 renginių

„Palangos gražinimo Lietuvai renginių šiais metais iš viso turime apie 70, jie vyks visus metus. Didelė renginių

dalis turėjo įvykti per tradicines Palangos dienas kovo pabaigoje–balandžio pradžioje, tačiau dėl ekstremalios situacijos teko tokių planų atsisakyti. Kita vertus, džiugu, kad didžioji dalis jų įvyks vasarą, kai į Palangą suplūsta žmonės iš visos šalies“, – „Lietuvos pajūriui“ sakė Robertas Trautmanas, Palangos miesto savivaldybės administracijos Kultūros skyriaus vedėjas.

Palangos šimtmetis skambės ir tradiciniuose renginiuose

Anot R. Trautmano, Palangos vardas ir jos ypatinga istorinė sukaktis bus minima ir tradiciniuose muzikos ir šokių festivaliuose, vyksiančiuose iki pat rudens. Liepos 4–14 dienomis Palangoje vyks Tarptautinis M. K. Čiurlionio muzikos festivalis, o iki rugpjūčio 28 d. Palangos orkestras ketvirtadieniais, penktadieniais ir šeštadieniais 18.30 val. kvies į muzikos koncertų ciklo „Orkestro vasara“ renginius Birutės parko rotundoje.

Liepos 21 d. 16 val. vyks skulptoriaus Antano Mončio gimimo 100-osioms metinėms skirtų kūrybinių dirbtuvių rezultatų pristatymas. Jau tradiciškai liepos 15–17 d. Pa-

langoje vyks didžiausias automobilių žiedinių lenktynių festivalis Baltijos šalyse „Aurum 1006 km lenktynės“, o liepos 31 d.–rugpjūčio 1 d. į Šventąją kvies Jūros ir žvejų diena. Liepos 30–31 d. vyks vaikų ir jaunimo populiariosios vokalinės muzikos festivalis „Laumės juosta“, o klasikinės muzikos gerbėjus liepos 24 d.–rugpjūčio 15 d. vilios muzikos festivalis „Pasaulio balsai“. Renginiai vyks ne tik Kurhauzo koncertų salėje (jos medinė dalis po restauracijos buvo atidaryta praėjusių metų pabaigoje), bet ir Palangos Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų bažnyčioje, Gintaro muziejuje.

Rugpjūčio 4, 6, 11, 13, 18 dienomis kino mylėtojus pakvies Prancūzų kino festivalis „Palanga, mano meile!“, o Palangos kurorto jaunimui apie Palangos istorinį jubiliejų bus priminta rugpjūčio 16–17 d. ekstremalaus sporto festivalyje „Karamba“.

Rugpjūčio 26–29 d. pučiamųjų muzika drebins Palangos Birutės parką, miesto gatves ir skverus, Palangos kurhauzo koncertų salę – vyks tarptautinis pučiamųjų muzikos festivalis „Amber Wind“.

Visų renginių programą galima rasti Savivaldybės interneto svetainėje www.palanga.lt skiltyje „2021 metų renginiai“.

Paroda „Palanga Lietuvai. 100 metų“

Ne tik Palangai, bet ir visai šaliai svarbią sukaktį primins ir Palangos kurorto muziejus –šimtmečio proga muziejus parengė parodą „Palanga Lietuvai. 100 metų“. Ši paroda visą vasarą keliaus po Vakarų Lietuvą – liepos mėnesį bus pristatyta Klaipėdos apskrities Ievos Simonaitytės viešojoje bibliotekoje, o rugpjūčio mėnesį – Klaipėdos rajono savivaldybės Jono Lankučio viešojoje bibliotekoje Gargžduose.

„Rudenį kalbėsime su Palangos mokyklomis, kad ši paroda galėtų būti eksponuojama ugdymo įstaigose ir suteiktų galimybę mokiniams dar labiau įsigilinti į Palangos miesto istoriją“, – sakė Palangos kurorto muziejaus direktorė Virginija Paluckienė.

Pavasarių gyvenimą vis dar varžant karantino apribojimams, Palangos krašto muziejus sukūrė ir trumpą istorinį vaizdo siužetą (jo pavadinimas – kaip ir parodos), kuriuo buvo dalintasi ne tik socialiniuose tinkluose, bet ir su mokyklomis bei kitomis švietimo ir kultūros įstaigomis.

Jį gali pasižiūrėti visi sekdami šia nuoroda: <https://www.youtube.com/watch?v=XAxXB33Nzw0&t=1s>

„Taip pat visus labai kviečiu aplankyti pirmą kartą ant Palangos tilto eksponuojamą fotografijų parodą „Palangos šimtmečio akimirkos“, kurią pristato Palangos kurorto muziejus ir Palangos miesto savivaldybė. Plačiau – <https://kurortomuziejus.lt/ant-palangos-tilto-palangos-simtmečio-akimirkos/>“, – ragino V. Paluckienė.

Tarptautinė konferencija

Rudenį, rugsėjo 18 d., palangiškius ir šventojiškius **Palangos kurorto muziejus** pakvies į tarptautinę konferenciją „Palanga grįžta Lietuvai“, kurioje pranešimus skaitys ilgametę istorijos tyrimų patirtį turintys mokslininkai iš Lietuvos ir Latvijos: prof. dr. Vygantas Vareikis (Klaipėdos universiteto Baltijos regiono istorijos ir archeologijos institutas), dr. Algimantas Kasparavičius (Lietuvos istorijos institutas), dr. Vilma Bukaitė (Lietuvos nacionalinio muziejaus Signatarų namai), mgr. Virginija Paluckienė (Palangos kurorto muziejus), dr. Krišs Kapenieks (Latvijos karo muziejus), prof. dr. Dalia Kiseliūnaitė (Klaipėdos universitetas), dr. Ingrida Jakubavičienė (Istorinė Lietuvos Respublikos prezidentūra Kaune) bei prof. habil. dr. Vladas Žulkus (Klaipėdos universiteto Baltijos regiono istorijos ir archeologijos institutas). Konferencijos medžiagos pagrindu bus išleistas iliustruotas leidinys lietuvių ir anglų kalbomis, kurį Palangos krašto muziejus planuoja pristatyti gruodžio 18 d.

Palangos miesto savivaldybės inf.

Mindaugas Skritulskas: „Palanga 2050-aisiais bus lyg Los Andželo priemiestis“

Palangiškis Mindaugas Skritulskas yra Seimo narys, išrinktas Mėguvos vienmandatėje apygardoje, su savo šeima.

Palangiškio Seimo nario Mindaugo Skritulsko „Lietuvos pajūris“ paprašė valandėlei tapti futurologu – ateities – bent Palangos! – spėjiku. Ir ką jūs manote?! Ponas Mindaugas sutiko! „Tikiu, kad 2050-aisiais Palanga bus lyg savotiškas Los Andželo tipo priemiestis, kuriame niekas niekur neskuba, vertina gyvenimo kokybę ir būtinai turi tvirtą savo nuomonę“, – spėjo jis.

Linus JEJELEVIČIUS

– Kokią Palangą matote 2050 metais? Ar su 50 tūkstančių gyventojų?

– Bus vienas nuo Būtingės iki Nemirsetos urbanizuotas miestas, kuriame daugiausia gyvens jau gyvenime ko nors pasiekę žmonės, kadangi nekilnojamasis turtas čia bus ypač brangus. Tai sėkmingai veikiančių įmonių savininkai, investuotojai, nuotoliniu būdu dirbantys laisvai samdomi darbuotojai. Palanga bus lyg savotiškas Los Andželo tipo priemiestis, kuriame niekas niekur neskuba, vertina gyvenimo kokybę ir būtinai turi tvirtą savo nuomonę.

– Kada bus greitasis traukinys Vilnius–Klaipėda–Pa-

langa? Ar nors elektrinis traukinys Klaipėda–Palanga?

– Manau, kad tęsiant futurologijos 2050-ųjų kryptį (*šyp-teli* – aut. past.), viešasis transportas tuo metu bus elektra varomas be vairuotojų. Ar tai bus autobusai, ar traukiniai, ar dar kitos transporto priemonės, dabar jau sunku spėti.

– Pernai Palangos miesto savivaldybė sulaukė apie 1 200 prašymų išduoti statybos leidimus, kai iki Palangos NT „bumo“ jų buvo triskart mažiau. Ar esate įsitikinęs, kad Palanga suvaldys tokią statybų karštligę? Kokius pavojus čia regite? Ar Palangos infrastruktūra spės paskui naujas statybas?

– Manau, kad savivaldybė jau dabar turi projektuoti ke-

lius į gausiai skllypomis suprojektuotas teritorijas, nes esamo kelių tinklo akivaizdžiai nepakaks. Vienas iš pirmųjų tokių kelių galėtų būti jungiantis Palangą, Kunigiškes, Monciškes ir Šventąją palei jūrą su nauju dviračių taku. Paprastai toks kelias, einantis palei jūrą, yra pajūrio kurortų vystymosi stūbura, prie kurio statomi viešbučiai, restoranai, kiti pastatai.

– Kokie jums „atradimai“ apie Seimą ir darbą jame jums pačiam yra netikėti ir/ar malonūs?

– Politiniame gyvenime aktyviai dalyvauju jau daugiau nei 20 metų, taigi šios veiklos principai man yra žinomi. Žinoma, iki šiol mano patirtis labiau susijusi su miesto taryba, kurioje svarstomi labiau ūkiniai klausimai. Seime temų įvairovė kur kas platesnė, reikia kur kas daugiau specifinių žinių, dažnai susikerta vertybinės pozicijos. Seime kur kas didesnis asmenybių skaičius. Nemaža dalis jų buvę vietos ar kurios nors srities lyderiai.

– Pagal išsilavinimą jūs – istorikas ir teisininkas. O kokių žinių jums kartais pritrūksta Seime? Mokotės?

– Esu ne tik Ekonomikos, bet ir Energetikos ir darnios plėtros komisijos narys. Energetikos sritis reikalauja daug specifinių techninių žinių. Lyg ir turiu bendrą inžinerinį ir techninį suvokimą iš gyvenimiškos patirties, tačiau to nepakanka, todėl tenka konsultuotis ir su tam tikros srities specialistais, idant „neslyščiau paviršiumi“.

– Atleiskite už tokį klausimą: ar žinote Seimo narių, kurie vienas su kitu nesisveikina dėl politinių nesutarimų? Ar dėl kitų priežasčių?

– Dažnai politiniai nesutarimai yra pervertinami, kitaip tariant, tam tikri nesutarimai yra daromi sąmoningai kaip teatre, sukeliama drama, kuri prikausto žiūrovų ir žiniasklaidos dėmesį. Kai kameros ir mikrofonai išjungti – bendraujama kaip su kolega. Žinoma, simpatijos vieni kitiems nėra vienodos, bet kad kas demonstratyviai rankos nespautų – neteko matyti.

– Esate Seimo Ekonomikos komiteto narys. Ar Lietuvos ekonomika lengvai įveiks koronaviruso pandemiją? Kokius jos padarinius jūs matote?

– Didelių ekonominių padarinių nėra. Makroekonominiai rodikliai to nerodo. Priešingai, NT bumas, augantys atlyginimai, didėjančios apyvartos – labiau sietini su ekonomikos augimu. Kita vertus, aš matau kitas problemas, kurios ilgainiui gali sukelti dar didesnes. Jau dabar stokojama darbuotojų beveik visose pramonės ir paslaugų srityse. Dėl šios priežasties mūsų šalį palieka žinomos užsienio kompanijos. Darbuotojų stoka mažina šalies konkurencingumą, o kartu ir jos ekonomikos augimą. Jau dabar kai kurios ekonomikos sritys, pvz., logistikos, statybos, laivų remontas, be trečiųjų šalių piliečių neišsiverčia. Be jų neišsiverčia ar tuoj neišsivers daug kitų įmonių. Reikia pripažinti, kad karantinas šiek tiek pakeitė darbuotojų motyvaciją, socialinė politika mokant pašalpas ypač ieškantiems darbo, pirmiausia jų pačių nenaudai, mažina jų pačių motyvaciją dirbti, tobulėti, nevalingai stumia į nelegalų darbą vien tam, kad išsaugotų lengvatą ir kitas pašalpas. O įmonėms jau dabar trūksta motyvuotų darbuotojų. Tai keliantis nerimą reiškiny.

– Beje, Europos Sąjunga dabar „pumpuoja“ milijardus į bloko ekonomikos palaikymą ir atsigavimą. Ar jums žinoma, iš ko ir už kokias palūkanas skolinasi Europos Sąjunga? O Lietuva?

– ES ilgalaikis biudžetas kartu su iniciatyva „Next Generation EU“ – laikinąja priemone, skirta ekonomikos gaivinimui skatinti – bus didžiausias iki šiol Europoje finansuotas skatinamųjų priemonių rinkinys. Bendra 1,8 trln. Eur suma padės po COVID-19 pandemijos atkurti Europos ekonomiką. Europa bus žalesnė, labiau skaitmeninė ir atsparesnė. Būtent Lietuvos, kaip ir kitų šalių narių ekonomikos bus gaivinamos šiomis lėšomis.

– Ar nėra pavojaus, kad spausdinimo staklėms dieną naktį spausdinant eurus, jų kiekvienas turės vis daugiau, o prekių parduotuvėse gali ir pritrūkti, arba jų poreikis gerokai išaugs?

– Pinigai visais laikais ir įvairiomis valiutomis daugiau ar mažiau yra spausdinami papildomai siekiant didinti vartojimą ar sprendžiant tam tikras laikinas ekonomines krizes. Kąkad vienas populiariausių automobilių „Ford – T“ prieš šimtmetį kainavo 380 dolerių. Dabar už tiek dolerių kažin ar nupirktume padoriais padangas. Taigi, tai yra normalus reiškinys.

– Esate ir Aukštųjų technologijų, inovacijų ir skaitmeninės ekonomikos pakomitečio narys. Kokie buvo nuotolinio darbo Seime privalumai ir trūkumai?

– Komiteto, pakomitečių, komisijų posėdžiai vyko išties sklandžiai, manau, kad ir ateityje jie panašiai vyks ar bent su tokia galimybe. Taip taupomas laikas neskriaudžiant kokybės. Tačiau Seimo posėdžiai vyko sunkiai, kadangi, kaip minėjau, šou elementus nėra patogu perteikti per elektronines priemones.

– Ar manote, kad koronaviruso pandemija ilgam pakeis mūsų visų darbo įpročius – darbas iš namų nuotoliniu būdu taps kasdienybe? Kokius matote to privalumus ir trūkumus?

– Tai jau vyksta ir ši tendencija tik plėsis, nes tai – patogu ir efektyvu.

– Taip pat esate ir Energetikos ir darnios plėtros komisijos narys. Ar į Vilnių važiuojate elektriniu automobiliu? Ką turėtumėte daryti Palanga, kad, plėtojant žaliąją energetiką, ji taptų šalies lydere savivaldybe?

– Važiuoju vidaus degimo varikliu varomu automobiliu, nes dar nėra lengvai man prieinamas elektrinis automobilis, sykiu įveikiantis 350 km nuotolį. O Palanga galėtų perimti iš Klaipėdos elektrinio viešojo transporto lyderystę.

– Be kita ko, esate Laikinosios Lietuvos pajūrio bičiųlių grupės pirmininkas. Ar jūsų iniciatyva ji buvo sukurta? Kokius pajūriui, ir Palangai, aktualius įstatymų projektus pavyko inicijuoti ir priimti?

– Taip, ji buvo sukurta mano iniciatyva. Vieni iš svarbesnių Palangai projektų, kuriuos pavyko inicijuoti yra šie: Kurortų ir kurortinių vietovių darnaus vystymo įstatymas, Šventosios uosto įstatymo pakeitimo įstatymas, Rinkliavų įstatymo pakeitimo įstatymas ir Angliavandenilių išteklių mokesčių įstatymo pakeitimo įstatymas, pagal kurį į Palangos biudžetą būtų pervedama ne 10 procentų nuo mokėtinų mokesčių už išgaunamą naftą, bet visas 100 procentų.

– Man įdomu, kad esate ir tarpparlamentinių ryšių su Izraelio valstybės Knesetu (Parlamentu) grupės narys. Ar palaikote Palestinos siekį įkurti savo valstybę? Ar palaikytumėte pasiūlymą Lietuvoje įkurti Palestinos atstovybę?

– Tai nėra lengvas klausimas, į kurį būtų galima tinkamai atsakyti vos keliais sakiniais. Palestinos diplomatijos misija Lietuvai, kaip ir kitoms Baltijos šalims šiuo metu veikia Suomijoje. Manau, kad šiandien tai pakanka palaikyti diplomatinis santykius su valstybe, kurios suverenitetą Jungtinės tautos pripažįsta tik iš dalies.

– **Esate ir tarpparlamentinių ryšių su Šventuoju Sostu grupės narys. Ko paprašytumėte popiežiaus, jeigu su juo susitiktumėte?**

– Esu per kuklus, kad popiežiaus ko nors prašyčiau per pirmą susitikimą.

– **Ar ministru save įsivaizduojate? Kokių?**

– Būti ministru savo užrašų knygelėje nesu pasižymėjęs.

– **Be ko jūs neįsivaizduojate savo atostogų? Ir kuomet atostogausite šiemet?**

– Paprastai, be kelionių motociklu. Bandysiu tai padaryti liepos antroje pusėje.

– **Žvejoti mėgstate?**

– Nesu žvejys, bet jei kas pakviečia tai daryti derinant su laisvalaikiu, neatsisakau.

– **O kokią knygą šiuo metu skaitote?**

– Ką tik pradėjau Kristinos Sabaliauskaitės „Petro imperatorė“ I dalį. Pirkau ją seniai, o ji vis su priekaištu į mane žvelgė iš knygų lentynos. Palūžau.

– **Su kokia istorine asmenybe mielai išgertumėte puodelį kavos? Kodėl?**

– Jei galėčiau ne su viena, tai su V. Čerčiliu, M. Tečer ir

DAŽNAI POLITINIAI NESUTARIMAI YRA PERVERTINAMI, KITAIP TARIANT, TAM TIKRI NESUTARIMAI YRA DAROMI SĄMONINGAI KAIP TEATRE, SUKELIANT DRAMĄ, KURI PRIKAUSTO ŽIŪROVŲ IR ŽINIASKLAIDOS DĖMESĮ.

Š. M. Taleiranu. Su pirmisiais dviem,ėjusiems ne pasroviui, todėl kūrusiems istoriją, o su Taleiranu, kadangi tai unikali ir be galo įdomi asmenybė, kuris laikomas geriausiu visų laikų diplomatu, sugebėjusiu ne tik užimti aukščiausius valstybės postus prie politinių antipodų – tiek prie skirtingų Prancūzijos karalių, tiek prie imperatoriaus Napoleono, bet ir sumaniai išspręsti beviltiškus diplomatinis nesutarimus. Makiaveliškai įžvalgus, kartais rafinuotai ciniškas, sugebėjęs kitų rankomis kurti istoriją.

– **O ar turite mėgstamiausių vietų Palangoje? Kur jos?**

– Tai labiau nuo centro nutolę pušynai, pajūris.

Ingos Padgurskytės-Galdikienės nuotr.

KARAMELĖ
grožio prieskonis

www.karamelebeauty.lt

Grožiui ir priežiūrai nuo pirštų iki plaukų galiukų!

Karamelė

GROŽIO STUDIJA „KARAMELĖ“
Vytauto g. 65, Palanga

TC CRYO KONTRASTINIO LIEKNĖJIMO PROCEDŪROS

Tai visiškai saugi ir neskausminga šilumos ir šalčio kontrasto terapija, leidžianti pastebimai padailinti kūno linijas.

Procedūros metu temperatūra svyruoja tarp +6°C ir +41°C, kontrasto principu išjudinami net labiausiai užsispyrę riebiukai, kurie dar 10 dienų po procedūros šalinasi iš organizmo.

Pagal efektyvumą ir poveikį audinių stangrinimui, viena procedūra prilygsta 2 valandoms sporto salėje, tad šiai procedūrai labai tinka šūkis "Guli ir lieknėj!"

Galimos dailinti kūno zonos: pilvas, kojos, rankos ir pagurklis. Procedūras galima naudoti ne tik grožiui, bet ir gydymui po traumų ar kamuojant raumenų skausmams. Ypač vertinama sportininkų dėl po procedūros akivaizdžiai jaučiamo raumenų pajėgumo padidėjimo!

REZULTATAS: Oda taps pastebimai stangresnė, celiulitas žymiai sumažės arba taps visai nepastebimas, sumažės apimtyš (mūsų klientų rezultatai rodo, kad procedūrų kursas apimtyš gali sumažinti net iki 10cm!), lygesnė, sveikesnė, gražesnė oda.

Dirbame Palangoje, Klaipėdoje, Kaune ir Šiauliuose.

REGISTRACIJA ŽINUTE ARBA TELEFONU:

@TCCRYO @TCCRYOLIETUVA +370 600 89950

UAB „Pajūrio šaltinis“ – jau daugiau kaip 20 metų sėkmingai dirbanti statybos bendrovė, teikianti profesionalias inžinerinių tiklų statybos ir renovacijos paslaugas, atliekanti žemės, aplinkos tvarkymo ir kelių statybos darbus Vakarų Lietuvos regione. Pagal klientų poreikius bendrovė gali atlikti tiek smulkius statybos darbus, tiek sudėtingus statybų projektus. Mes nuolat skiriame savo pelno dalį Palangos miesto gyventojų socialinėms reikmėms tenkinti.

Skambinkite mums tel. +370 683 10 104
Rašykite mums el. p. info@pajuriosaltinis.lt

Šen Žifei, Kinijos Liaudies Respublikos ambasadorius Lietuvai draugas ir partneris, o ne priešas ar grėsmė

Šen Žifei, Nepaprastasis ir įgaliotasis Kinijos Liaudies Respublikos ambasadorius Lietuvai.

Nors santykiai tarp Lietuvos Respublikos ir Kinijos Liaudies Respublikos neseniai pablogėjo, Jo Ekselencija ponas Šen Žifei, Nepaprastasis ir įgaliotasis Kinijos Liaudies Respublikos ambasadorius Lietuvai, prisimena „aukso amžių“ tarp dviejų valstybių ir linki joms „auksinės ateities“. „Tiek, kiek aš suprantu, situacija, kurią mes dabar matome, yra laikina“, – ambasadorius pabrėžė kalbėdamas su žurnalu „Lietuvos pajūris“. Nors Klaipėdos giliavandens uosto projektas buvo atidėtas dešimtmečiui ir „China Merchants Group“ jau paliko Lietuvą, tačiau ponas Šen Žifei tikisi, kad šis mega projektas gali būti vėl svarstomas ateityje ir viliasi, jog ir Kinijos bendrovės galėtų būti svarstomos kaip potencialios tokio projekto įgyvendintojos.

ambasadorius Lietuvai: „Kinija yra jūsų ėsmė – pasirinkimas yra jūsų“

Lukas JOGAILA

– Dėl koronaviruso pandemijos šiuo metu mes gyvename stulbinamai pasikeitusiame pasaulyje – su daugelyje šalių vis dar galiojančiais apribojimais (interviu vyko gegužės viduryje, – aut. past.) ir tebesivaidant kalbinimais, kas yra kaltas dėl įvykusios pandemijos. Kaip visa tai veikia Lietuvos ir Kinijos santykius? Ar gali pasaulis tokios, kaip ši, sveikatos krizės akivaizdoje tapti vieningesnis, ar mes pamatysime priešingą dalyką – jis taps labiau priešiškas?

– Tai yra labai svarbus klausimas. Iš tiesų, pasaulis keičiasi. Jis visuomet keičiasi, nepriklausomai nuo pandemijos ir kitų dalykų. Aš pasakyčiau, jis keičiasi į gerą pusę – žmonijos progreso rezultatas yra akivaizdus. Pokyčiai visuomet sveikintini. Pandemija mums visiems buvo testas. Ji taip pat padeda žmonijai suprasti kokie mes, susidūrę su netikėtais iššūkiais, esame visi trapūs. Kad ir kokios kilmės būtų šie iššūkiai – atėję iš gamtos ar kilę iš mūsų pačių, žmoniu.

Kaip matome, kai kurios šalys puikiai tvarkosi su pandemija, kai kurios vis dar turi sunkumų. Tačiau aš esu optimistas ir esu tikras, kad mes visi susidorosime su šiuo iššūkiu.

Pasaulinės pandemijos akivaizdoje matome pasaulio solidarumą ir bendradarbiavimą – šiuo metu tai yra taip gyvybiškai svarbu. Tai tiesiog parodo, kad mes visi, nors ir labai skirtingi, iš esmės gyvename vienoje bendruomenėje – kaip kaimo gyventojai, kurie dalinasi tuo pačiu likimu, nors mes turime daug skirtumų – politikoje, kultūroje, tradicijose, istorijoje ir ekonomikoje. Tačiau vėl – kaip tokie, mes esame vienas subjektas – žmonės.

Pandemija parodė, kad nei viena šalis negali išgyventi nebendradarbiaudama su kitomis. Iššūkiai, kuriuos mes matome šiandien, nėra skirti vienai šaliai ar tautai – jie yra visų mūsų. Niekuomet anksčiau vienybė ir solidarumas nebuvo tokie svarbūs, kokie jie yra dabar.

Aiški pandemijos pamoka yra ta, kad mums visiems reikia daug daugiau bendradarbiauti, o ne konfrontuoti.

Pandemija moko mus visus gyventi pakylant virš politinių skirtumų ar geopolitinių faktorių – kaip vienos šeimos nariams, padedant ir paremiant vienas kitą, vietoje to, kad pultumėme vienas kitą.

Ir mes vis dar iš pandemijos mokomės: ji mus visus pakeitė, tačiau mes taip pat keičiame pasaulį. Aš tikiu, kad pokyčiai atves prie geresnio pasaulio, kur mes būsimė labiau susivieniję, bendradarbiaujantys ir draugiškesni vieni kitiems.

– Dar visai neseniai atrodė, kad santykiai tarp Kinijos Liaudies Respublikos ir Lietuvos klesti. Leiskite man pateikti keletą faktų. 2016 metais tuometis Lietuvos Ministras Pirmininkas Algirdas Butkevičius nuvyko į Pekiną, kur susitiko su savo Kinijos kolega

Li Keqiang. 2018 metais tuometė Lietuvos Prezidentė Dalia Grybauskaitė susitiko su Kinijos Prezidentu Xi Jinping Kinijos importo mugėje Šanchajuje. Buvo ir daugiau draugiškų abipusių vizitų. Buvę gražūs santykiai neseniai pablogėjo. Netgi šis interviu dabar gali būti kieno nors suprastas kaip šiuo metu nelabai tinkamas dalykas. Kas dėl to yra kaltas? Kokie pagrindiniai pasaulio įvykiai viską pakeitė?

– Dėkoju Jums, kad paminėjote nuostabius istorijos (tarp Kinijos Liaudies Respublikos ir Lietuvos) momentus. Tačiau, be šių paminėtųjų, mes turėjome daug kitų svarbių šalių aukšto lygio pareigūnų vizitų per paskutinį dešimtmetį.

Pavyzdžiui, Vytauto Landsbergio, Lietuvos Seimo pirmininko, ir jo Kinijos kolegos, Li Peno, susitikimą prieš dešimtmečius, o tiksliau kalbant, 2000 metais, arba susitikimą tarp buvusio jūsų Ministro Pirmininko Algirdo Brazausko ir Prezidento Jiang Zemin Vilniuje 2002 metais. Taip pat, praeityje, kai kurie kiti Lietuvos ministrai pirmininkai ir kiti aukšti pareigūnai susitiko su Kinijos kolegomis.

Iš tiesų, 2009–2019 metų laikotarpį galima pavadinti Kinijos–Lietuvos santykių „aukso amžiumi“.

Leiskite man Jums priminti, kad Lietuva yra viena iš Kinijos – Vidurio ir Rytų Europos bendradarbiavimo įkūrėjų narių bei „Diržo ir kelio iniciatyvos“ (*Belt and Road Initiative*, BRI – angliškai, dar vadinamos naujuoju Kinijos „Šilko keliu“, – aut. past.) dalyvė.

Abipusė prekyba ir kultūriniai mainai tuomet įgavo didelį pagreitį, net iki dabar. Daug jūsų buvusių ministrų pirmininkų, įskaitant Algirdą Butkevičių, yra tie, kurie daugiausia prisidėjo prie rezultatyvių abipusių santykių ir kuriuos aš labai vertinu ir gerbiu.

2018 metais Šanchajuje aš pats dalyvavau viršūnių susitikime tarp Prezidento Xi Jinping ir Prezidentės Dalios Grybauskaitės. Jų susitikimas buvo labai sėkmingas ir esminis.

Labai aiškiai prisimenu, kad Jūsų Prezidentė labai sunkiai dirbo savo vizito Kinijoje metu, susitikdama su vietiniais verslo žmonėmis ir meno bei kultūros atstovais. Ji reklamavo Lietuvą Kinijai su didele aistra ir entuziazmu.

Mano paminėti jūsų šalies vadovai, kuriuos aš vadinu lyderių karta, dirbo Jūsų šalies ir žmonių interesams ir labui.

Aš manau, kad jūs visiškai žinote šiandieninę situaciją ir už viso to esančias priežastis. Naujoji jūsų šalies koalicija užėmė nelabai draugišką poziciją Kinijos atžvilgiu. Tai yra aišku vien pažvelgus į koalicijos sutartį.

Man apmaudu, bet jūsų dabartinės vyriausybės politika dėl Kinijos yra „stumiamą“ keleto politikų, kurie labai nesupranta Kinijos ar net turi išankstinį nusistatymą prieš Kiniją. Sudėtingi santykiai nėra geri nei vienai šaliai.

Aš iš tiesų tikiuosi, kad Kinijos–Lietuvos santykiai kaip galima greičiau vėl taps normalūs. Kai kurie iš Jūsų politinių lyderių pademonstravo gerą norą plėtoti abipusius san-

tykius pažymint 30-ąjį diplomatinių santykių užmezgimo jubiliejų. Kinija sveikina šią iniciatyvą. Mes tikimės daug tokių 30-mečių, gerų ir rezultatyvių santykių tarp mūsų dviejų šalių. Turėkime ir puoselėkime „auksinės ateities“ viziją. Tiek, kiek aš suprantu, situacija, kurią mes matome mūsų santykiuose, yra laikina.

Daugeliu progų aš aiškiai nurodžiau, kad Kinija niekuomet nekels jokios grėsmės Lietuvos nacionaliniam saugumui. Tai – nei Kinijos politika, nei pasirinkimas. Lietuvos valstybės Saugumo departamentas įtraukė į sąrašą šalis (ir Kiniją, – aut. past.), keliančias grėsmę Lietuvos nacionaliniam saugumui, remdamasis iš Jungtinių Amerikos Valstijų gauta žvalgybine informacija.

Ar manote, jog turite rimtų įrodymų, kad galėtumėte įrodyti Kiniją esant grėsmei Lietuvai?

Jūsų sprendimas neleisti Kinijai investuoti į jūsų infrastruktūrą, 5G technologiją ir daugelį pažangių aukštų technologijų produktų Lietuvoje yra visiškai neracionalus. Tai bus praradimas Lietuvai tikraja to žodžio prasme. Kinijos verslo grupės gera valia nori Lietuvoje padėti, o ne kelti grėsmę.

Kinija yra strateginis Europos Sąjungos ir jos valstybių-narių partneris. Tai yra Kinijos-ES santykių esminis apibrėžimas. Kinija norėtų turėti labiau integruotą, nepriklausomą ir stiprią ES. Tiek Kinija, tiek ES yra pagrindiniai tarptautinių santykių žaidėjai. Mes dalinomės atsakomybe ir bendryste daugelyje sričių.

Priminsiu, kad 2020 metais Kinija tapo didžiausia ES prekybos partnere. Mes turime daug bendrų interesų. Kinija tvirtai oponuoja „sisteminių varžovų“ apibrėžimui savo santykiuose su ES. Mes galėtume būti varžovais sąžiningame žaidime, kuris yra sveikas ir normalus abiejų vystymuisi. Priešiška nusiteikęs ar priešas nėra teisingas žodis Kinijos-ES santykiams apibūdinti.

– Ar galėtumėte pateikti kokį nors konkretų faktą, kaip naujoji geopolitika, kurioje mes atsидūrėme, veikia ekonominius Kinijos ir Lietuvos ryšius? Kurie sektoriai kenčia labiausiai? Kurie sektoriai yra atspariausi geopolitiniam spaudimui?

– Pirmiausia, aš nesutinku su tokiu jūsų termino „geopolitika“ naudojimu. Galbūt Jūs turite omenyje ideologinius skirtumus, stumiamus tam tikros šalių grupės, už ką Kinija niekuomet nepasisakė. Man geopolitika yra „šaltojo karo“ mentaliteto ir mąstysenos reliktas.

Aš nemanau, kad toks mentalitetas ir ideologija tinka šiandieninei pasaulio situacijai.

Pasaulio ekonomika šiandien yra labai globali ir pagrindinės pasaulio ekonomikos yra labai stipriai susijusios bei viena nuo kitos priklausomos. Pasaulio ekonomikoje ir prekyboje nėra tokios rinkos ar tiekėjo, kuriems apibūdinti būtų taikoma terminologija „demokratija ar autokratija“.

Nėra racionalu, kad ekonominiam bendradarbiavimui poveikį darytų geopolitinis mąstymas. Pasenęs ir kvailas „šaltojo karo“ mentalitetas yra žalingas šalių ekonominiams santykiams.

Deja, pastaraisiais metais Lietuvos institucijos padarė daug nedraugiškų ir net priešiškių žingsnių, kurie neabejotinai nuodija verslo aplinką. Be abejonės, Kinijos verslo grupės yra labai susirūpinusios ir sunerimusios, o Kinijos bendrovės, tokios kaip „Jiangsu Sanfame Co.“, „Xinyi Glass

PASAULINĖS PANDEMIJOS AKI-VAIZDOJE MATOME PASAULIO SOLIDARUMĄ IR BENDRADARBIAVIMĄ – ŠIUO METU TAI YRA TAIP GYVYBIŠKAI SVARBU. TAI TIESIOG PARODO, KAD MES VISI, NORS IR LABAI SKIRTINGI, IŠ ES-MĖS GYVENAME VIENOJE BENDRUOMENĖJE – KAIP KAIMO GYVENTOJAI, KURIE DALINASI TUO PAČIU LIKIMU.

and Global Egrow E-Commerce“ rimtai svarsto perkelti pagrindinius investicinius planus kitur.

Su daug Lietuvoje dirbančių Kinijos bendrovių nėra elgiamasi sąžiningai. Ir dėl to jos pastaruoju metu patyrė didelių trūkumų. Pavyzdžiui, „China Merchants Group“, potencialus Klaipėdos uosto partneris, pernai uždarė savo kontorą Vilniuje. Kaip žinote, neseniai žiniasklaidos portaluose kai kurie politikai pakartotinai iškėlė kontraversiškų teiginių, kad Kinijos bendrovės, tokios kaip „Huawei“, „Nuctech“, „Hikvision“, „Dahua“, „North China Power“ neva pažeidžia Lietuvos nacionalinio saugumo interesus.

Su kai kuriomis iš jų buvo nutrauktos sutartys, nors jos buvo laimėjusios viešuosius konkursus.

Su Kinijos „Nuctech“ dukterine bendrove buvo nutraukta aerouostų bagažo-skanavimo įrangos tiekimo sutartis, vėlgi – vadovaujantis nacionalinio saugumo pagrindais. Taip pat, žinia, buvo nuspręsta uždrausti „Huawei“ įrangą Lietuvos 5G tinkluose.

Paminėtos Kinijos bendrovės buvo gerai įsitvirtinusios Lietuvoje ir dar visai neseniai turėjo gerą reputaciją, kaip socialiai atsakingi ir gerbiami darbdaviai, patikimi tiekėjai ir mokesčių mokėtojai, kuriantys gerus darbus, siūlantys įperkamus, tačiau aukštos kokybės produktus ir sprendimus, bei prisidedantys prie vietinės technologinės pažangos Lietuvoje.

Minėtos bendrovės nusipelnė sąžiningo elgesio ir lygių galimybių versle, laisvo nuo politinių prietarų požiūrio ir kišimosi. Jeigu geopolitiniai ir ideologiniai žaidimai tęsis, o verslas ir ekonominis bendradarbiavimas bus pernelyg politizuotas, Lietuva praras daugiau vystymosi galimybių.

Pavyzdžiui, Lietuva gerokai daugiau investuoja Kinijoje, nei Kinija Lietuvoje. Aš žinau, kad visam Lietuvos verslui (Kinijoje) labai gerai sekasi – jis ten yra labai sėkmingas, nepaisant pandemijos ir naujos santykių tarp mūsų valstybių dinamikos. Tos Lietuvos bendrovės, be abejo, turi didelį pasitikėjimą Kinija – Kinijos šiandien ir Kinijos ateitimi.

– 2017 metais Kinijos ir Lietuvos žemės ūkio ministerijos pasirašė veiksmų planą. Kaip jis įgyvendinamas? Kokia yra Jūsų turima Lietuvos pieno produktų, jautienos, kukurūzų, pašarų ir kitų produktų eksporto statistika?

– Abipusis žemės ūkio veiksmų planas, pasirašytas tarp mūsų dviejų šalių, sukuria struktūrą pragmatiniam bendradarbiavimui tiek vyriausybiname, tiek verslo lygiuose. Įvairiomis progomis Kinijos žemės ūkio ministras ir muitinės viceministras lankėsi Lietuvoje ir pasirašė protokolus dėl žuvies, pieno produktų, jautienos, kviečių ir šienainio patekimo į Kinijos rinką. Taip pat 2018 metais 50 pagrindinių Kinijos žemės ūkio bendrovių delegacija lankėsi „Agro-Balt Expo“ parodoje ir turėjo plataus spektro B2B (verslas verslui) susitikimų su savo vietiniais partneriais, kad galėtų ištirti bendradarbiavimo ir partnerystės galimybes. Kai kurie iš minėtų kontaktų jau galėjo materializuotis prekybos ir verslo sutartimis.

Iliustruojant konkrečiais skaičiais, 2019 metais Lietuvos bendrovės eksportavo daugiau kaip 300 tūkst. tonų kviečių, kurių vertė buvo 52,3 mln. JAV dolerių, o 2020 metais – už 75 mln. dolerių. Jautienos eksportas 2020 metais siekė 472,1 tonų už 2,1 mln. JAV dolerių. Kitą 2020 metais į Kiniją eksportuotą žemės ūkio produkciją sudarė pieno produktai, jų buvo 7739,5 tonos.

Pasiskirstymas pagal atskiras kategorijas buvo toks: pieno konservai – 271,6 tonų, sūris – 1044 tonos, pieno cukrus (laktozė) – 994 tonos, išrūgų milteliai – 4302,4 tonos, pieno milteliai – 362 tonos, pieno permeato milteliai – 563,3 tonos, sūrio produktai – 202 tonos; žuvies ir žuvininkystės produktai – 625,3 tonos; pašarai – 425,7 tonos.

Reikia pastebėti, kad gana gerai sekasi parduoti lietuvišką alų, kurio galima gauti Kinijos supermarketų lentynose.

Verslo bendruomenės ir abiejų vyriausybės pastangų dėka Kinijos supermarketuose mes galime rasti kai kurių ir kitų lietuviškų produktų, tokių kaip lietuviškas mineralinis vanduo, alus, šokoladiniai sūreliai ir t. t.

Kinijos vartotojams dėl kokybės ir skonio taip pat patinka lietuviški kviečiai ir jautiena. Žinoma, reikia dėti daugiau pastangų, kad būtų galima Kinijos vartotojams palikti Lietuvos, kaip draugiškos ir atsakingos šalies įvaizdį, vietoje kitokio įvaizdžio ir didinti Lietuvos žinomumą Kinijos žmonėms, o taip pat ir apie produktus, kuriais Jūs didžiuojatės ir norėtumėte pristatyti Kinijos rinkai. Kinijos rinka yra labai diversifikuota ir didelė.

Vienas tiekėjas, toks kaip Lietuva, toli gražu negali patenkinti rinkos poreikio. Bet visi kokybiški Lietuvos produktai gali sau rasti atitinkamą vietą Kinijoje.

Lietuvos logistikos paslaugos yra žinomos ir vertinamos – jūs turite visas galimybes tapti regioniniu logistikos centru į Kiniją. Jūsų turimas logistinis pranašumas, manau, yra žinomas ir Kinijos verslui. Pavyzdžiui, Kinijos pašto tarnyba pasirinko Vilnių pagrindiniu tranzito centru į Europą. Tai rodo, kad Lietuva turi didelį potencialą transporto ir logistikos paslaugoms.

Aš tikiuosi, kad rinkos, o ne politika nuspręs abipusius ekonominius ir prekybos ryšius. Rinkos potencialas egzistuoja. Anksčiau paminėti faktai ir skaičiai demonstruoja, kad Kinijos rinka išlieka atvira Lietuvai, ir visi paminėti skaičiai, tikiu, vis didės.

– Šiais metais buvo užregistruoti rekordiniai krovinių konteinerių srautai iš/į Kiniją i/iš Europos per Rusijos Kalingradą, įsispraudusį tarp Lenkijos ir Lietuvos. Ką tai jums pasako? Ar matote jūrinių krovinių augimo potencialą tarp Kinijos ir Europos Sąjungos, įskaitant Lietuvą?

– Norėčiau atkreipti Jūsų dėmesį į išaugusius krovinių konteinerių srautus traukiniais tarp Kinijos ir Europos, žinomais kaip CRE – China Railway Express, vietoje jų pervežimo jūra. Per pirmus tris 2021 m. mėnesius, CRE krovinių konteinerių per Lietuvą pervežimas pasiekė beprecedentinius 2031 TEU. Tai yra per metus išaugo 13 kartų ir sudarė beveik pusę 2020-ųjų metų kiekio. Toks eksponentinis krovinių augimas tarp Europos ir Kinijos tranzitu per Lietuvą reiškia, kad laisva prekyba ir ekonominė globalizacija vis dar dominuoja, nepaisant griežtų kalbų apie gamybos reshoring (gamybos grąžinimo į tėvynę skatinimas, – aut. past.) ir atsiejimą bei tam tikrų šalių protekcionistinius veiksmus.

Per pirmosios bangos koronaviruso pandemijos piką CRE traukiniai pervežė skubiai reikalingus gyvybes gelbstinčias asmens apsaugos priemones, ventiliatorius ir medicininius reikmenis iš Kinijos į Lietuvą, o taip pat į Europą, kuomet kitos transportavimo priemonės tapo rizikingos, užimančios daug laiko ar per brangios. Šiuo ir popandeminiu atsigavimo laikotarpiu geležinkelio transportas ir CRE įrodė esantys puikiai logistikos tarp Azijos ir Europos alternatyva. Augimo potencialas geležinkelio kroviniams tarp Kinijos ir Europos yra milžiniškas. Lietuva tęs savo vaidmenį kaip pagrindinis Kinijos pašto siuntinių centras ir net bendras krovinių centras kontinentinei Europai. Tol, kol ji neišgašdins Kinijos partnerių savo priešiškomis pasabomis ir verslui nedraugiška politika.

Nekalbėsiu daugiau krovinių gabenimo jūra tema, juolab, kad Klaipėdos giliavandenio uosto projektas buvo atidėtas dešimtmečiams ir „China Merchants Group“ jau išėjo iš Lietuvos. Tačiau aš tikiuosi, kad projektas gali būti persvarstytas, ir Kinijos bendrovės taip pat galės būti svarsdomos kaip potencialios tokio projekto įgyvendintojos.

Visi Baltijos uostai tenkina vis didėjantį krovinių gabenimo jūra tarp Kinijos ir Europos poreikį. Be abejonės, klientai pasirinks geriausius.

– Lietuva paliko Kinijos 17+1 formatą. Kaip Jūs manote, ką praras valstybės, jeigu jos paseks Lietuvos pavyzdžiu ir nebus minėtame formate? Kiek kitų ES valstybių narių pasekė Lietuvos keliu – palikti 17+1 formatą?

– Kaip jau minėjau, Lietuva yra Kinijos bei Vidurio ir Rytų Europos šalių bendradarbiavimo organizacijos narė-steigėja ir daug prisidėjo prie šio mechanizmo, pavyzdžiui, rengė žemės ūkio ministrų susitikimą, „Fin-tech“ aukšto lygio susitikimą ir dalyvavo daugelyje verslo, prekybos ar kultūros renginių. Lietuvai šis bendradarbiavimas taip pat buvo naudingas eksporto į Kiniją ir žmonių tarpusavio mainų atžvilgiu. Nebuvo jokios rimtos priežasties išardyti namą, kurį pastatėte kartu su kitais, pasitelkiant anksčiau minėtą kaimo gyventojų apibūdinimą, gyventojais. Man nereikia kartoti kitų Vidurio ir Rytų Europos šalių (VREŠ – aut. past.) atsako į jūsų užsienio reikalų ministro kreipimąsi. Kai mes kalbamės, jis toks yra vienišas – didžioji dauguma neparėmė jo.

Taip pat noriu pabrėžti, kad Kinijos bei Vidurio ir Rytų Europos šalių formatas išliks ir duos vis geresnius rezultatus, kadangi jis pasitarnauja visų dalyvaujančių šalių poreikiams ir interesams. Nebus jokio skirtumo, jeigu kuri nors šalis dalyvaus ar nedalyvaus. Vieno ar kelių narių neigia-

mas požiūris neturės įtakos formatui. Tie, kurie pasiliks, gaus naudos, o jį palikę, anksčiau ar vėliau gailės.

– Lietuva tikisi šiais metais atidaryti komercinę atstovybę Taivane. O Taivanas yra paskelbęs, kad taip pat šiais metais visus pakvies į savo atstovybę Vilniuje. Ar jus neramina didėjantis Taivano tarptautinis pripažinimas? Ar galėtumėte garantuoti, kad Kinija nepanaudos jėgos ir represijų prieš Taivaną?

– Yra nekintamas, visų sutartas principas, kad bet kuri šalis, palaikanti diplomatinis santykius su Kinija, jokiais pavadinimais neturėtų užmezgti oficialių santykių su Taivano regionu. Taivanas yra neatskiriama Kinijos dalis. Niekas negali paneigti šio fakto tarptautinių santykių ir normos. Siekti prekybos ir verslo galimybių įvairovės visame pasaulyje yra suprantama. Tačiau vyriausybiniams ir oficialaus pobūdžio ryšiams su Taivano valdžios institucijomis yra pažeidimas vienos Kinijos principo, kurio Lietuvos vyriausybė laikėsi nuo pirmosios Kinijos ir Lietuvos diplomatinių santykių užmezgimo dienos. Kinijai Taivano reikalai yra vidaus reikalai, kurie yra laisvi nuo bet kokio užsienio šalių kišimosi.

Kinija yra susijungimo procese. Bet kokie užsienio šalių veiksmai, kuriais siekiama užkirsti kelią šiam procesui, yra laikomi nedraugišku kenkimu pagrindiniam Kinijos interesui – tam tvirtai ir ryžtingai priešinsis Kinijos vyriausybė ir žmonės.

Vadinamasis tarptautinis (Taivano) pripažinimas, jeigu jis apskritai yra dėl (sprendimų) klaidos, mažėja, o ne didėja. Kinija niekada netoleruos taip vadinamos Taivano priklausomybės ir neleis, kad ji įvyktų.

Niekada neabejokite Kinijos ryžtu ir galimybe apsaugoti savo teritorinį vientisumą. Kiekvienas „Taivano nepriklausomybės“ parėmimas prilygsta Kinijos susijungimo netaikomis priemonėmis „rėmimui“.

– Kokia jūsų pozicija žmogaus teisių klausimu? Ar gali tokia visuomenė kaip Kinijos, kurioje yra viena valdančioji partija ir nėra jokios opozicijos, tikėtis žmogaus teisių? Ir kokių mastu?

– Vyriausybės teikiamos žmogaus teisių apsaugos esmė yra padaryti, kad jos žmonės gyventų vis geriau. Šiuo atžvilgiu Kinijos vyriausybė yra viena iš sėkmingiausių vyriausybių. Žmogaus teisių apsauga yra Kinijos Konstitucijoje įtvirtintas principas ir viena iš Kinijos partijos ir vyriausybės pagrindinių misijų.

Mes savo žmonėms darome daug gerų dalykų. Ir kodėl geriems dalykams reikėtų opozicijos? Kinijos žmonės palaiko valdančiąją partiją ir vyriausybę.

Žmogaus teisių apibrėžimas ir kriterijai grindžiami kiekvienos konkrečios šalies ekonomikos, kultūros ir tradicijų situacija. Niekada nėra visuotinio žmogaus teisių apsaugos standarto. Tokia įvairovė turėtų būti gerbiama ir pripažįstama. Kinijos politinė sistema remiasi Kinijos situacija ir ji nuolat įrodo, kad Kinija yra sėkminga.

Žmogaus teisių apsaugos srityje Kinijai nereikia užsienio instruktoriaus, ir niekas nėra kvalifikuotas būti žmogaus teisių instruktoriumi kitose šalyse. Dvipartinė ar daugiapartinė struktūra nėra žmogaus teisių apsaugos sprendimas.

Tai matome iš pavyzdžių Jungtinėse (Amerikos) valstijose – jų ten tokių nutinka kiekvieną dieną, ir jie įrodo, kad nei respublikonai, nei demokratai negali išgelbėti nekaltų „juodųjų gyvybių“.

– Kokia yra jūsų žinutė Lietuvos vyriausybei šią dieną?

– Ji – labai paprasta, tačiau aiški. Kinija yra jūsų draugas ir partneris, o ne priešas ir grėsmė. Pasirinkimas yra jūsų rankose.

MAISTAS Į NAMUS

Šventojoje
ir Palangoje!

 Burundukai.lt

Tel. 8 632 31 000

Oro valytuvai/drėkintuvai - būtina investicija į jūsų sveikatą ir tyrą orą

Atėjus vasarai ir siaučiant virusams, žiedadulkėms bei kitiems alergenams, INDUSTEK, UAB pristato moderniausius DAIKIN mikroklimato valdymo sprendimus, kurie yra energiški ir ekonomiškai efektyvūs bei „rūpinasi“ sveikata!

Turėdamas daugiau nei 90 metų patirties oro kondicionavimo ir klimato valdymo srityje, DAIKIN (Daikin Industries, Ltd., Japonija) žino, kad idealiam klimatui reikia daugiau nei tik šildymo ir vėsinimo. Šiandien itin populiarėja oro valytuvai ir drėkintuvai – pažangi technologija savijautai ir sveikatai gerinti. Ne paslaptis, gera savijauta – tai gurkšnis švaraus ir tyro oro!

Oro tarša didmiesčiuose yra milžiniška. Ji matuojama kasdien, o kai peržengia toleruotinas ribas, imamasi priemonių jai ar jos poveikiui mažinti, pvz., ribojamas eismas arba prašoma likti patalpose. Čia patenkame į uždara kenksmingo oro ratą, nes, remiantis tyrimų duomenimis, mūsų patalpų oras yra nuo 2 iki 5 kartų labiau užterštas nei lauko oras, o mes daugiau nei 90% savo laiko praleidžiame patalpose.

Kyla natūralus klausimas, kuom patalpų oras yra užterštas? Paprastai, į patalpas patenkančiomis automobilių išmetamosiomis dujomis, aplink vykstančių statybų, pramonės objektų, rūkymo, dulkių, žiedadulkių ir kitų šaltinių kenksmingomis dalelėmis. Šildomose ir itin retai vėdinamose patalpose oras tampa sausas ir prisotintas anglies dvideginio, o mes itin pažeidžiami virusų, bakterijų ir alergenų. Tad investicijos į efektyviai veikiančią oro valytuvą - tai investicijos į savo sveikatą nuo įvairiausių alergijų ir astmos kenčiančiam šiuolaikiniam žmogui.

Oro valytuvai – efektyvi apsauga nuo virusų, alergenų ir blogų kvapų

Vidaus patalpų orui gerinti DAIKIN sukūrė ir oro valymo įrangoje įdiegė technologijas, kurių bendras derinys garantuoja efektyvią apsaugą, švarų ir tyrą patalpų orą.

Pirminis valymas vyksta vos aptikus ir įsiurbiant užterštą orą, kur ant valytuvo angose esančių filtrų nusėda pirmosios dulės. Efektyviausias – tai elektrostatinis HEPA filtras, esantis giliau ir „sugaudantis“ pačias smulkiausias (0,3 μm) kenksmingas daleles statine elektra įkrautu filtro pluoštu. Kadangi filtras kenksmingas medžiagas sugaudo ne savo mechaninių savy-

bių dėka, tai jis yra itin pralaidus orui – išfiltruojamas didelis kiekis oro (330 m³/h), kas lemia veikimo našumą. Prieš grąžinant orą į patalpą, jis dar apdorojamas oro srovės regeneravimo ir dezodoravimo filtrais.

Pagrindinė nukenksminanti technologija - tai DAIKIN „Streamer“. Jos vykdomų oksidacijos procesų metu suskaidomos kenksmingos filtrų surinktos dalelės. „Streamer“ technologija stabiliai generuoja įgreitintų elektronų srautą, „sugaudantį“ kenksmingas daleles ir taip išvalantį orą nuo virusų, bakterijų, žiedadulkių, pelėsio ir kt. alergenų, tokių kaip gyvūnų kailio ar odos atplaišos, lakūs organiniai junginiai ir įvairiausi kvapai. To pasekoje lengvinami ar visai išnyksta alergijų ir astmos simptomai.

Be to, DAIKIN ir Japonijos biomedicinos ir mikrobiologijos mokslininkų iš Okajamos universiteto atlikti naujausi tyrimai patvirtino, kad „Streamer“ technologija yra efektyvi kovoje su COVID-19 sukėliju SARS-CoV-2. Tyrimo metu virusas 3 valandas buvo veikiamas „Streamer“ technologijos pagalba įgreitintų elektronų srautu išskrova, kas padėjo sunaikinti net 99,97% virusų.

DAIKIN oro valytuvai su Ururu drėkinimo funkcija palaiko reikiama patalpų oro drėgmę (nuo 40 iki 60%) ir taip apsaugo gleivinę nuo išsausėjimo, o mes tampame atsparesni virusams, bakterijoms ir alergenams, sukeliantiems sunkias ligas.

Pridėtinę vertę kuria kompaktiškas dizainas, tylus veikimas, anti-žiedadulkių ir ekonominis režimai, saugų veikimą garantuojančios apsaugos nuo vaikų ir elektros šuolių.

DAIKIN griaua mitus

Šiuolaikinių oro valytuvų ir drėkintuvų darbo efektyvumu neleidžia abejoti juose instaliuoti technologiniai sprendimai. Tačiau žmonės, prieš įsigydami oro valytuvus, dažnai turi įvairiausių klaidingų įsitikinimų, kuriuos paneigia INDUSTEK, UAB ekspertai.

Garsus veikimas. Viena pagrindinių baimių - ramybės ir namų tylos sutrikdymas dėl veikiančios įrangos garso. Šį mitą išsklaido DAIKIN oro valytuvai, kurių išskirtinumas – tylus veikimas. Tylusis režimas siekia vos 19 dBA (drėkinant 25 dBA), kas reiškia, kad dirbti, skaityti ar miegoti netrukdydys joks foninis garsas.

Energinis ir ekonominis efektyvumas. Prieš įsigyjant įrangą, kiekvienas domimės, koks jos energinis efektyvumas, nes nuo to priklauso ir mūsų apmokami tos įrangos veikimo kaštai. Baimė, kad galinga ir efektyvi įranga stipriai padidins sąskaitas už elektrą yra viena didžiausių. Bet, paskaičiuokime, ar išties tai brangiai kainuoja? DAIKIN oro valytuvai MC55W, veikdamas Turbo (galingiausias) režimu per 3h (laikas, pakankamas sunaikinti 99,9% koronaviruso) sunaudoja 0.111kWh elektros energijos, kas šiandieninėje Lietuvoje finansine išraiška yra 1,6 ct. Taigi, DAIKIN prietaisai atitinka ne tik aukštą energinio naudingumo klasę, bet ir ekonomiškai patrauklūs.

Aukšta kaina. Paskaičiavę įsitikinome, kad veikimo kaštai yra visiškai nebaišūs, bet yra dar viena gąsdinanti kaštų dedamoji - tai iškart reikiama sumokėti suma. Tačiau, įvertinę gauramą naudą savo komfortiškam gyvenimui ir sveikatai, investicinę grąžą pastebėsime greitai. Į pagalbą pasitelkdami skaičius ir padarę keletą prielaidų ekonomikos teorijos pagrindu (pvz., kad trumpalaikio turto gyvavimas yra 5 m., kas praktikoje dažnai viršijama), matysime, kad įrangos kaina skaičiuojama naudojimo mėnesiui yra žema, o sveikatos gerinimo išlaidos, jeigu prireiktų, yra gerokai aukštesnės.

Marius Matijošaitis yra Seimo parlamentinių ryšių su Kinijos Respublika (Taivanu) grupės pirmininko pavaduotojas, vienas Lietuvos – Taivano forumo steigėjų, Seimo Užsienio reikalų komiteto narys.

Marius Matijošaitis: „Lietuvos verslo atstovybės atidarymo Taivane ir Taipėjaus diplomatinės misijos įsteigimo Vilniuje galima tikėtis dar šiemet“

Lietuvos ir Taivano santykiai tampa glaudesni ir stipresni. Dar šiais metais tikimasi Taivane atidaryti Lietuvos verslo atstovybę, o Taipėjaus diplomatinės misijos įsteigimo Vilniuje taip pat galima tikėtis dar šiemet. „Didėja palaikymas Taivanui tiek Seime, tiek Vyriausybėje“, – **„Lietuvos pajūriui“** sakė Marius Matijošaitis, Seimo parlamentinių ryšių su Kinijos Respublika (Taivanu) grupės pirmininko pavaduotojas, vienas Lietuvos – Taivano forumo steigėjų, Seimo Užsienio reikalų komiteto narys.

Linus JEGELEVIČIUS

– Prašau papasakoti trumpai apie Parlamentinių ryšių su Kinijos Respublika (Taivanu) grupę. Kokie yra jos tikslai?

– Pirmasis ir vienas pagrindinių tikslų – plėtoti šalių ryšius bei tarpusavio bendradarbiavimą tarp Lietuvos ir Kinijos Respublikos (Taivano). Tai apima ir kultūrinius, ekonominius, mokslinius, politinius bei šiuo etapu itin svarbius žmogiškuosius ryšius. Apie užsienio politiką, ypač nutolusią nuo mūsų kaimyninių šalių, girdime ne tiek ir daug, todėl dar vienas tikslas – skleisti informaciją apie Taivaną Lietuvoje, palaikyti Taivano siekius, susijusius su demokratijos plėtra, žmogaus teisėmis ir kitomis, itin opiomis temomis.

– Kokias esmines šios grupės iniciatyvas šioje ir praėjusioje Seimo kadencijoje išskirtumėte? Kiek iš jų buvo įgyvendintos?

– Pradėsiu nuo praėjusios Seimo kadencijos iniciatyvų. Lietuvos parlamentinė draugystės grupė su Taivanu, turėjusi 24 narius, aktyviai palaikė Taivano siekius prisijungti prie Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) ir kitų tarptautinių formatų: pavyzdžiui, buvo išsiųstas viešas laiškas su daugiau nei 80/141 parlamento narių pasirašytu laišku, raginantis PSO Taivanui suteikti stebėtojo statusą (šią kadenciją jau pakartojome panašų laišką su 50 pasirašiusių). Praėjusį balandį grupė prisidėjo koordinuoti Taivano paramą Lietuvai, suteikiant 100 tūkst. medicininių kaukių. Taip pat buvo organizuojami Taivano parlamentarų ir kitų aukšto rango pareigūnų vizitai, viešoji parama žiniasklaidoje, įtraukiant intelektualus, akademinę bendruomenę, verslą. Grupės nariai inicijavo Lietuvos ir Taivano forumo įkūrimą.

Aš – dabartinės parlamentinės grupės vicepirmininkas – kartu su pirmininku Matu Maldeikiu esame asociacijos Lietuvos – Taivano forumo nariai. Siekiame tęstinumo, bendradarbiaujame ir posėdžiaujame su buvusios kadencijos nariais bei plačiosios bendruomenės aktyvistais, dalinamės informacija ir „know-how“. Šioje kadencijoje subūrėme itin didelę parlamentinę Seimo narių grupę. Jau 3–4 kartus susitikome su buvusiu ir esamu Taivano misijos Baltijos šalims ambasadoriumi. Svarbiausi, istoriniai darbai, prie kurių prisidedame, yra Taivano misijos Vilniuje atidarymas ir Lietuvos prekybos atstovybės atidarymas Taipėjuje.

Tam, kad tai būtų teisiškai įmanoma, tenka keisti net kelis įstatymus Seime. Tačiau džiugu, kad šios iniciatyvos eina į priekį. Taip pat LR Vyriausybės iniciatyvos dėka Lietuva dabar išsiunčia net 20 tūkst. vakcinų į Taivaną. Taivaniečiai savo ruožtu atsidėkodami šluoja lietuviškas prekes, remia mūsų labdaros organizacijas. Ši parlamentinių ryšių grupė šioje Seimo kadencijoje bus galimai viena iš aktyviausių.

– Ką atsakytumėte į Kinijos nuogastavimus ir išpėjimus, kad bet kokia parama Taivanui yra pasikėsinimas į Kinijos Liaudies Respublikos suverenumą? Ar Lietuva yra nusistačiusi „kartelę“, kiek ir kaip gali remti Taivaną?

– Bet kokie išpėjimai suvokiami ir traktuojami kaip Kinijos manipuliacijos. Kinija skatina Lietuvą oficialiai reikšti poziciją dėl „vienos Kinijos“ politikos ir nepalaikyti tarpusavio bendradarbiavimo su atskirais regionais, kurie yra, sakykim, politiškai toliau nuo komunistinio Pekino režimo.

Dar pernai nemažas būrys politikų ir visuomenininkų paskelbė peticiją, ragindamas pripažinti Taivano nepriklausomybę, plėsti ryšius su šia šalimi ir galų gale – paremti jo narystę PSO. Iš 204 peticiją balandžio 22 d. pasirašiusių asmenų 50 yra

Seimo nariai, šeši Europos Parlamento nariai, septyni Nacionalinės premijos laureatai, 27 profesoriai, 47 mokslo daktarai. Kreipimesi pažymima, kad „Taivas de facto yra nepriklausoma valstybė, su kuria Lietuva ir kitos Europos Sąjungos narės palaiko produktyvius ryšius daugelyje sričių.

Vengimas suteikti diplomatinį pripažinimą Taivanui tik todėl, kad tokią sąlygą kelia komunistinis Kinijos režimas, reiškia, kad santykiuose su Kinija visa Europos Sąjunga pasiduoda politinei bei ekonominei prievartai, iš esmės susitaikydama su ne lygiavertės partnerio pozicija ir kenkdama savo narių bei viso pasaulio interesams“. Ar būtume norėję, kad vakarų ir viso pasaulio valstybės 1990-aisiais būtų turėjusios iš anksto nustatytą „kartelę“, kiek jos gali remti Lietuvos valstybingumą?

– Ar šiais metais bus atidaryta Taivano atstovybė Vilniuje, o Lietuvos – Taipėjuje?

– Vyriausybės programoje yra numatyta ekonominės diplomatijos plėtra Azijos regione. Vienas iš žingsnių – verslo atstovybės atidarymas Taivane dar šiemet. Atsiranda vis didesnis poreikis turėti po atskirą atstovą tiek Taipėjuje, tiek Vilniuje. Todėl planuojama greitu metu ir Taipėjaus diplomatinę misiją Vilniuje. Abiejų tikėtis galima dar šiemet.

– Kokias matote Lietuvos – Taivano verslo plėtojimo perspektyvas?

– Sėkmingai atremdamas dažnas kontinentinės Kinijos kibernetines ir propagandines atakas, Taivas sėkmingai gina savo demokratiją ir laisvę bei vis labiau tampa lyderystės ir išgyvenimo pavydžiu visame pasaulyje, panašiai kaip Izraelis, Pietų Korėja, bei, žinoma, Lietuva. Šis Pietryčių Azijos ekonominis tigras yra 21-oji pagal dydį ekonomika pasaulyje, 17-oji – pagal konkurencingumą, 13-oji pagal ekonominę laisvę, 3-ioji pagal klimatą investicijoms.

Pastaruju metu Lietuvos – Taivano prekybos apyvarta siekia 160 mln. JAV dolerių, tačiau ji dar labiau padidėtų, jei sąmoningai investuotume į tiesioginę partnerystę su sostine Taipėjumi, kaip tai seniai daro dauguma ES šalių, ypač mūsų kaimynės Vokietija, Šiaurės šalys, Lenkija, nekalbant apie istorinius Taipėjaus ryšius su mūsų strateginiais partneriais JAV ar Japonija. Tik keli pavyzdžiai.

Lenkija savo atstovybę Taipėjuje atidarė jau 1995 metais. 2018 m. rugsėjį taip pat įkurta ir Lenkijos investicijų ir prekybos agentūra. Lenkijoje yra įkurtos 29 Taivano kapitalo įmonės, kuriose dirba kone 4 tūkst. darbuotojų, o investicijos siekia 190 mln. JAV dolerių. Tiesioginės Taivano investicijos, žinoma, yra tik dalis sėkmingo bendradarbiavimo vaisių.

Panašiai ir tik dar plačiau veikia Vokietija. Taivas yra penktas didžiausias Vokietijos partneris Azijoje, o dvišalės prekybos mastas yra toks pat, kaip ir su Indija bei gerokai pranoksta prekybą su Australija. Net 467 Vokietijos universitetai bendradarbiauja su Taivano institutais.

Taipėjuje vyksta daug pasaulyje žinomų tarptautinių parodų, pavyzdžiui, pasaulyje pirmaujanti kompiuterinės technikos paroda „Computex“, Taivano Inovacinių technologijų paroda, Taipėjaus Maisto paroda, didžiausia Azijoje Kelionių mugė, tarptautinė Taipėjaus Knygų mugė ir kt.

Džiaugiuosi, kad didėja palaikymas Taivanui tiek Seime, tiek Vyriausybėje: pavyzdžiui, užsienio reikalų ministras pernai paragino priimti Taivaną į PSO. Naujoji Vyriausybė turi aiškų prioritetą dar aktyvesniems dvišaliams Taivano ir Lietuvos santykiams.

Arvydas Pocius yra Seimo narys, išrinktas Danės vienmandatėje rinkimų apygardoje. Jis taip pat yra TS-LKD Klaipėdos skyriaus pirmininkas.

Klaipėdietis Seimo narys Arvydas Pocius: „Mano Angelas sargas lydi mane visą gyvenimą“

Buęs Lietuvos kariuomenės vadas, diplomatas Arvydas Pocius galėtų mėgautis oria ir ramia ankstyva kariškio pensija ar savo malonumui dalintis sukauptomis žiniomis su Lietuvos karo akademijos kariūnais ar universitetų studentais. Tačiau užpernai į Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų (TS-LKD) partiją įstojęs klaipėdietis pernai su jos vėliava dalyvavo rinkimuose į Seimą ir laimėjo mandatą jame vienmandatėje uostamiesčio Danės rinkimų apygardoje.

Linus JEGELEVIČIUS

– Esate tikras klaipėdietis: čia gimėte, augote ir iš čia pakėlėte sparnus skrydžiui. O kokie yra jūsų ryškiausi prisiminimai iš vaikystės uostamiestyje?

– Esu laimingas ir didžiuojuosi, kad gimiau Klaipėdoje. Visą vaikystę, iki pat 12 metų, praleidau Melnragėje – prie pat jūros. Beveik kiekvieną dieną nulėkdavome prie jos, grožėdavomės išplaukiančiais iš uosto ir grįžtančiais laivais, kopomis, mišku, molu. Girdėdamas iš kaimynų jų reivių pasakojimus apie tolimiausias šalis ir įvairius nuotykius, tarsi su jais pats keliaudavau. Tokios vaikystės, matyt, man galėjo pavydėti ne vienas vaikas.

Baigęs pradinę mokyklą Melnragėje, į penktą klasę žengiau tuometinėje 12-ojoje vidurinėje mokykloje, kuri vėliau buvo pervadinta į „Žemynos“ gimnaziją. Po metų tėvai gavo naują butą ir mes persikraustėme gyventi į Baltijos prospektą. Dar kartą teko keisti mokyklą – perėjau į 18-ąją vidurinę mokyklą, dabar – „Baltijos“ gimnaziją.

Kai baigiau ją, teko rinktis – arba eiti tarnauti į sovietinę kariuomenę, arba stoti kur nors mokytis. Kadangi buvau pradėjęs rimtai sportuoti nuo 14 metų – lankiau laisvųjų imtynių sekciją (Arvydas Pocius 1978 metais tapo laisvųjų imtynių Sovietų Sąjungos sporto meistru, 1980 metais – dziudo (juodojo diržo lygmuo) Sovietų Sąjungos sporto meistru, – aut. past.), man neblogai sekėsi, tad labai dėl tolesnio pasirinkimo neabejojau – įstojau į tuometinį Kūno kultūros institutą Kaune, kuriame veikė ir atsargos karininkų rengimo katedra.

Apskritai kalbant, dėl sporto esu toks, koks esu – su tvirtu charakteriu, išsvermingas, disciplinuotas ir, kai reikia, reiklus.

– Mes kalbamės prieš pat jūsų 64-ąjį gimtadienį (gegužės 14 dieną A. Pociui sukako 64-eri, – aut. past.). Atrodote gan tvirtas. Ar daug skiriate laiko sau ir sportui dabar?

– Tikrai taip. Sportui skiriu nors pusę valandos kiekvieną rytą jau daug metų. Man tai (svarbu) – kaip sukalbėti „Tėve mūsų“. Turiu susidaręs asmeninį fizinių pratimų kompleksą – nesudėtingą, bet jis labai gerai pratampo raumenis, palaiko fizinę formą ir paruošia dienas. Tik sekmdienis man – šventas, paprastai nesportuoju. Tiesą sakant, man nelabai gražu yra žiūrėti į buvusius sportininkus, kurie po aktyvios karjeros priauga viršsvorio, atsipalaiduoja. Tai ir sveikatai nėra gerai.

– Kai jūs prieš mūsų interviu rodėte fotografijas savo knygoje „Nematomuose apkasuose“, vienoje jų jūs, generolas, liejate prakaitą sukdamas ratus apie stadioną...

– Visą tarnybos Lietuvos kariuomenėje laikotarpį mano pavaldume buvę kariai privalėjo laikyti kovinio ir fizinio parengimo testus, suskirstytus pagal amžiaus grupes. Galėjau visiems kariams drąsiai žiūrėti į akis – rengdavausi testams ir juos laikydavau kartu su jais ir, žinoma, man negalėjo būti jokių išimčių dėl keliamų reikalavimų įvykdymo.

– Ar jus, klaipėdietį, generolą, o dabar – ir politiką (A. Pocius yra Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto narys, – aut. past.), neramina, kad dabar jauni mas neretai – fiziškai gan ištižęs, lepus?

– Tai nėra gerai, švelniai tariant. Man tiesiog būdavo gaila žiūrėti į naujokus šauktinius, kurie atvykę į kariuomenę ne-

Arvydas Pocius 2009–2014 metais buvo Lietuvos kariuomenės vadas.

sugebėdavo išlaikyti fizinio pasirengimo testų, ant skersinio kabodavo kaip – atleiskite už rusišką žodį – „sasiska“ (dešrelė, – aut. past.). Nekart tokiu atveju esu paklausęs: „O jeigu tau gyvenime reiktų gelbėti kitą žmogų – sužeistą tarnybos draugą ar nešti savo merginą, žmoną, ar pajėgtum?“

Pasaulis tampa globalus, ir jaunimas – mūsų ar kitur, deja, neretai gyvena, tiesiogine žodžio prasme, virtualioje erdvėje, kur jie tampa „rembo“, super-herojais. Tai – jau pasaulinė edukologų problema ir vieno sprendimo čia nepasiūlysi – reikia kompleksinių priemonių.

Kaip sakiau, užkrečiamiausi pavyzdžiai – šeimoje. Aš jau esu senelis – mane anūkai vadina bočiumi, tačiau, kaip minėjau, jie mane kiekvieną rytą mato sportuojantį – vaikai net žaismingai užlipa man ant pečių, kai darau atsispaudimus. Todėl ir mano vaikų požiūris į fizinį kūno lavinimą – draugiškas, kopijuojantis „bočių“.

– Jūs – įstatymų leidėjas dabar, vadinasi, turite galią daryti pokyčius...

– Man atrodo, kad sporto ir sveikatingumo svarbą pirmiausia turi suvokti pati visuomenė, kiekviena šeima. Būtent šeimoje išskiepjami ir įdiegiami įpročiai – geram ar blogam. Juk vaikas, ypač berniukas, žiūri ir kopijuoja savo tėtį – ką jis veikia, kaip leidžia laisvalaikį? Ydinga manyti, kad vaikui pradėjus eiti į mokyklą, mokykla jį pakeis – suformuos tinkamus įgūdžius ir įpročius. Deja, toks klaidingas požiūris – gan gajus. Yra apie ką pagalvoti – ir daryti – Švietimo, mokslo ir sporto ministerijai, Sveikatos apsaugos ministerijai peržiūrint jau esančias programas ar kuriant naujas.

– Jei šiandien, neduokdie, būtų didelis pavojus Lietuvai,

A. Pocius prie savo laimikio – upėtakių, pagautų ežere Airijoje.

ar atsirastų šalyje kritinė masė žmonių apginti jos laisvei ir padėti savo galvas už ją?

– Manau, kad būtų. Tik norėčiau priminti, kad 1990-aisiais ne visi su trispalvėmis stovėjo. Ko gero, mes jau užmiršome tuos žmones, kurie kitoje pusėje stovėjo su raudonomis vėliavomis – kolaboravo su „Jedinstvo“ ir sovietiniu represiniu aparatu. Maža paslaptis – tarp jų buvo nemažai ir lietuvių. Tad toli gražu ne visa Lietuva mojavo trispalvėmis, o vienas trečdalis, būkime atviri, tiesiog laukė, kuo visa tai pasibaigs. Beje, pokariu taip pat ne visi išėjo partizanauti.

– Klausimas jums kaip Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto nariui: ar Lietuva turėtų sekti Izraelio pavyzdžiu ir į kasdieninį gyvenimą įtraukti daugiau kovinės parengties ir karybos programų? Ypač mokyklose?

– Aš būčiau už didesnį jaunų žmonių įtraukimą į valstybės gynimą, bet, žinoma, prievartos čia jokios negali būti. Tiesiog reikia dirbti su jaunimu, kad jie žinotų ne tik savo teises, bet ir pareigas, ypač konstitucinę pareigą – ginti savo valstybę. Man smagu, kad pakankamai didelė jaunimo dalis noriai tarnauja, stoja į Šaulių sąjungą ir savanorių pajėgas. Bet sekti vien Izraelio pavyzdžiu nėra tam didelės būtinybės: mes esame NATO nariai nuo 2004 metų, Izraelis – ne.

– Tad kiek dienų Lietuva viena galėtų atsilaikyti prieš Rusiją? Internetė mačiau jau gan senoką Lietuvos gyventojų apklausą, kad, jeigu Rusija nuspręstų imtis karinės agresijos prieš mūsų šalį, be NATO pagalbos atsilaikytume 1-2 dienas.

– Nenoriu spekuliuoti. Bet mes gi patys esame NATO! Atskiros NATO kariuomenės nėra – kiekviena aljanso šalis

su savo ginkluotosiomis pajėgomis sudaro NATO aljanso ginkluotąjį potencialą. Priminsiu, kad Lietuvoje nuo 2017 metų vasario dislokuotai NATO priešakinių pajėgų bataliono kovinei grupei vadovauja Vokietija.

– Ar grėsmės mums atveju NATO priklausančios valstybės inicijuotų 5-ąjį straipsnį, kuriuo aljanso šalys susitaria, kad vienos ar kelių iš jų ginkluotas užpuolimas Europoje ar Šiaurės Amerikoje bus laikomas jų visų užpuolimu?

– Aš tuo tikiu. Man pačiam teko tarnauti NATO „virtuvėje“ – kaip Lietuvos kariuomenės vadas buvau NATO Karinio komiteto narys. Be to, tarnavau NATO Strateginėje transformacijos vadavietėje. Tad, savo akimis matęs visų vienybę ir jėgą, atsakau į jūsų klausimą teigiamai. Bet, žinia, tokį dalyką spręstų ne tik kariškiai, bet ir politikai. Ko gero, niekas negali atmesti, kad kuri nors NATO valstybė tokiu atveju pasinaudotų veto teise. Bet Lietuvos įstatymai numato, kad mes galime gintis vieni ir kad mums į pagalbą pavojaus atveju gali ateiti ir atskiros NATO šalys. Amerikiečiai mus yra patikinę dėl to. Svarbiausia, kad Lietuvoje būtų stipri politinė ir mūsų žmonių valia gintis.

– Jūs pažįstate daug žymių žmonių, pavyzdžiui, atsargos generolą James'ą Mattis'ą, kurį JAV prezidentas Donaldas Trumpas buvo pasirinkęs JAV gynybos sekretoriumi.

– Taip, jis yra JAV karių labai gerbiamas generolas, garbingas, išsilavinęs ir tolerantiškas žmogus. Man su juo ne kartą teko bendrauti asmeniškai: kai 2007–2009 metais tarnavau NATO sąjungininkų pajėgų transformacijos vadavietėje, jos vadas tuo metu buvo būtent jis. Jo vadovavimo stilius – „vadovauk savo pavyzdžiu“ – man labai patiko.

– Galėtumėte mėgautis gyvenimu gaudamas orią kariškio pensiją ar dalindamasis savo žiniomis su studentais. Tačiau pernai sėkmingai dalyvavote Seimo rinkimuose gimtojoje Klaipėdoje ir tapote Seimo nariu. Kodėl ramybę iškeitėte į nervingą Seimo posėdžių salę?

– Tokį klausimą girdžiu tikrai ne pirmą kartą. Išties, baigęs karinę tarnybą, galėjau nieko neveikti, mėgautis gyvenimu – gi karinė pensija užsitarnauta. Bet norėjau save išbandyti ir realizuoti kitose srityse, pavyzdžiui, diplomatiijoje (2014–2019 metais A. Pocius dirbo Lietuvos ambasadoriumi Rumunijoje, – aut. past.), o dabar – ir politikoje. Juolab, kad žinių ir patirties per visą gyvenimą sukaupta daug. Be to, prieš nusprenddamas dalyvauti Seimo rinkimuose, buvau pastebėjęs, kad per 30 metų Seime nebuvo nei vieno buvusio Lietuvos kariuomenės kariškio-eksperto, praktiko, kuris realiai žinotų Lietuvos kariuomenės gyvenimą. Manau, kad dabar būdamas Seime, Nacionalinio saugumo ir gynybos komitete, aš, ko gero, galiu kai kuriais klausimais labiau patarti ar juos geriau pastebėti, negu tai padarytų teoretikai. Trumpai kalbant, esu žmogus praktikas. Labai tikiuosi, kad man pavyks prisidėti prie kai kurių įstatymų ar jų pataisų parengimo ar juos inicijuoti.

– Gal jau spėjote parengti kokį nors įstatymą per pirmąjį naujojo Seimo darbo pusmetį?

– Jau pateikiau naują įstatymą „Dėl Lietuvos laisvės gynėjo statuso“. Pirmajame svarstyme įstatymo projektui buvo pritarta. Toliau jį svarstys parlamento komitetai, o po to seks įstatymo priėmimas. Įstatymu siūloma laisvės

Arvydai Pociui teko dirbti kartu su buvusiu Jungtinių Amerikos Valstijų gynybos sekretoriumi Jamesu Mattisu (James Mattis).

gynėjų statusą suteikti asmenims, kurie nuo 1990-ųjų kovo 11-osios iki 1991-ųjų rugpjūčio 21-osios „Sovietų Sąjungos karinės agresijos metu aktyviai dalyvavo atkuriant Lietuvos valstybingumą ar šalinant grėsmę Lietuvos valstybingumui ir vientisumui, įvairiomis nesmurtinio pasipriešinimo formomis priešinosi agresyviems SSRS ekonominiams ar kariniams veiksams“. Projekte išskirtos šešios skirtingos gynėjų kategorijos: karys savanoris, Aukščiausiosios Tarybos apsaugos skyriaus pareigūnas, Valstybės saugumo departamento pareigūnas, Muitinės departamento pareigūnas, policijos pareigūnas ir Šaulių sąjungos narys. Labai tikiu, kad toks įstatymas bus priimtas po 30 metų.

– Rodydamas nuotraukas savo knygoje „Nematomuose apkasuose“, ilgiau stabtelėjote prie nuotraukos su popiežiumi Jonu Pauliumi II. Kokia jos istorija?

– 1995-aisiais kartu su kitais absolventais po NACC/OSCE 95 1-ojo kurso baigimo NATO gynybos koledže dalyvavau susitikime Vatikane su Popiežiumi Jonu Pauliumi II. Stovėjau neišsiskirdamas iš kitų karininkų. O jis, po palaiminimo, priėjęs prie pirmoje eilėje stovėjusios koledžo vadovybės, dėstytojų, sveikinosi su jais, ir staiga, jo žvilgsnis nukrypo į mane, stovintį antroje eilėje, žiūrėjo tiesiai man į akis, netikėtai priėjo ir padavė ranką. Buvau apstulbęs ir sumišęs. Galvojau, ką jam pasakyti? Tuomet prašnekau lenkiškai: „Ja jestem litwin, Arvydas Pocius, litewski oficerz z Wilno“. Truputėlį pagalvojęs, po trumpos pauzės

Popiežius man atsakė lietuviškai: „Tai tu lietuvis... Vitam, was“. Tai sakydamas vis dar žiūrėjo man į akis. Neapsakomai buvo malonu. Niekada nepamiršiu šio jausmo. Visi ceremonijos dalyviai sužiuro į mus, žinojo, kad tai buvo ne pagal scenarijų.

– Jūs – tikėjimo žmogus?

– Taip. Aš – toks. Aš tikiu. Mano tikėjimas ypač sustiprėjo per 1991 metų sausio įvykius, kai pavojus buvo itin realus. Nesutirštinsiu labai spalvų, jei pasakysiu, kad tuomet visi Atkuriamajame Seime-Aukščiausioje taryboje, ir šalia jos, buvo pavojuje – juk sovietinės kariuomenės galybė buvo beribė, o mūsų gynyba buvo gan simbolinė. Tuomet dažnai prašydavau: „Dieve, padėk“.

O tarnybos metu – ypač lankantis Irake ar Afganistane – teko atsidurti ne vienoje sudėtingoje situacijoje, pavyzdžiui, skrendant sraigtasparniu, kai nuo tavęs niekas nepriklausė. Atrodė, tuoj trenksimės į kalnus ar tėkšimės ant žemės. Tada galėjai tik melstis... Iki dabar nuo tragiškų Sausio 13-osios įvykių ant kaklo nešioju Švenčiausios Mergelės Marijos medalikėlį. Tikiu, kad mano Angelas sargas lydi mane visą gyvenimą iki šiol.

– Kokie ryškiausi jūsų prisiminimai iš ambasadorystės Rumunijoje ir Bulgarijoje 2014–2019 metais?

– Jų daug, bet paminėsiu du. Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio minėjimo proga Bulgarijoje, Varnos mieste, ant namo, kuriame gyveno Lietuvos patriarchas daktaras

Jonas Basanavičius, ambasados iniciatyva, iškilmingos ceremonijos metu buvo atidengta atminimo lenta. Vietos gyventojų jis yra gerai iki šiol žinomas, nes yra vienas iš Varnos senosios ligoninės įkūrėjų.

O Bukarešte 2018 metais, Lietuvos nepriklausomybės šimtmečio ir Rumunijos Didžiojo susijungimo šimtmečio proga (prieš šimtą metų – 1918 metų gruodžio 1 dieną – Alba Iulia mieste delegatų asamblėja paskelbė Rumunijos karalystės, įkurtos 1881 metais ir sudarytos iš Valakijos ir Moldovos kunigaikštysčių, ir Transilvanijos, Bukovinos (iki tol buvusių Austrijos-Vengrijos imperijos sudėtyje) ir Besarabijos (iki tol buvusios carinės Rusijos sudėtyje) žemių sujungimą į Rumunijos valstybę, – aut. past.) mūsų ambasados iniciatyva buvo pasodintas šimto ažuolų parkas. Jame yra įrengta Vyčio kryžiaus formos lauko sporto aikštelė, apie 50 metrų ilgio. Smagu, kad į parką iškiliausiomis mūsų valstybei progomis renkasi vietos lietuvių bendruomenė.

– Jūs į Tėvynės sąjungą-LKD įstojote tik 2019 metais. Kodėl pasirinkote šią partiją? Ypač todėl, kad kai kas ją vadina liberalėjančia ar net tolstančia nuo krikščioniškų vertybių...

– Nesutikčiau, kad galima taip ją pavadinti. Priešingai – mūsų partija yra itin įvairi, aprėpia labai margą spektrą žmonių – nuo tremtinių, politinių kalinių, jų vaikų, iki aukštųjų mokslus Lietuvoje, ar svetur, baigusio jaunimo. Žinoma, joje yra ir gan konservatyvių, kaip ir liberalesnių žmonių. Partijos stiprybė būtent ir slypi įvairovėje. Man atrodo, kad kitos politinės partijos šalyje ne visada gali tuo pasigirti.

Tėvynės sąjunga yra ta politinė jėga, su kuria aš pats atėjau į kariuomenę. Aš turiu omenyje Sąjūdį. Vis tiek, manau, kad Tėvynės sąjunga yra pagrindinė Sąjūdžio idėjų ir vertybių tęsėja. Kadangi aš savo veiklą pradėjau nuo Sąjūdžio „žaliaraiščių“ 1988–1989 metais, vėliau 1990–1991 metais, atėjimas į Lietuvos kariuomenę ir buvimas visada šalia politikos, man imponavo visos tos vertybės, patriotizmas, pagarba istorijai, partizaninei kovai. Man buvo kažkaip arčiau širdies ir tai man darė stiprios politinės jėgos įspūdį.

– Jūs nuo 2020 metų esate TS-LKD Klaipėdos skyriaus pirmininkas. Kada liberalioje Klaipėdoje išvysime konservatorių merą? Jau 2023 metais?

– (Juokiasi). Geras klausimas. Praeities ekspertų mes turime daug, o ateities – tik vieną: poną Dievą. Nežinau, kada tai bus. Viliuosi, kad tai atsitiks greičiau nei vėliau. Viską gi, žinia, sprendžia patys rinkėjai. Klaipėdiečiai – taip pat.

– Gal jūs, nusivylęs darbu Seime, nuspręsite dalyvauti mero rinkimuose? Tiesa, po Konstitucinio teismo išaiškinimo yra nemažai neaiškumų dėl jų...

– (Šypsosi). Nemanau. Turime partijos Klaipėdos skyriuje nemažai gabių, iniciatyvių ir lyderystės naštos nebijančių žmonių.

– Ar sau gyvenime dar keliate naujų tikslų? Ar ketinate imtis naujų iššūkių?

– Manau, kad naujų didelių iššūkių imtis jau ir nenorėčiau. Juk esu matęs ir patyręs ir šilta, ir šalta. Tačiau gyvenime iššūkiams turime būti pasirengę kiekvieną dieną.

Kadangi labai domiuosi lietuviiais emigrantais, tarnavusiais įvairiais istoriniais laikotarpiais kitose mums draugiš-

AŠ BŪČIAU UŽ DIDESNĮ JAUNŲ ŽMONIŲ ĮTRAUKIMĄ Į VALSTYBĖS GYNIMĄ, BET, ŽINOMA, PRIEVARTOS ČIA JOKIOS NEGALI BŪTI. TIESIOG REIKIA DIRBTI SU JAUNIMU, KAD JIE ŽINOTŲ NE TIK SAVO TEISES, BET IR PAREIGAS, YPAČ KONSTITUCINĘ PAREIGĄ – GINTI SAVO VALSTYBĘ. MAN SMAGU, KAD PAKANKAMAI DIDELĖ JAUNIMO DALIS NORIAI TARNAUJA, STOJA Į ŠAULIŲ SĄJUNGĄ IR SAVANORIŲ PAJĖGAS.

kose kariuomenėse, norėčiau istorijas apie juos kada nors sudėti į atskirą knygą. Patikėkite, yra unikalių ir fantastiškų istorijų! Be to, jau ruošu „Laisvės karžygių“ trečią knygą. Jos parengimas ir išleidimas, tam tikra prasme, – taip pat iššūkis.

– Esate šokęs su parašytu? Buvęs povandeniniame laive?

– Žinoma! Juk aš studijavau karybos mokslus ir Vokietijoje, ir Jungtinėse Amerikos Valstijose.

– Gal šamą rekordinio dydžio sieksite dar sužvejoti?

– Šamų esu Lietuvoje pagavęs, bet jie nebuvo itin išpuodingi. Didžiausią šamą pagavau Amerikoje – jis buvo 7 kilogramų. Aišku, jie užauga dešimtkart didesni. Kai švenčiau savo 60-metį, su visa šeima Maljorkoje buvome išplaukę pramoginiu žvejybiniu laivu į jūrą – man ta proga (juokiasi) užkibo 90 kilogramų tunas. Nusifotografavome kartu su juo ir paleidome.

– Kokia asmenybė jums imponuoja?

– Vinstonas Čerčilis, britų politikas, labiausiai išgarsėjęs būdamas Didžiosios Britanijos premjeru Antrojo pasaulinio karo metais ir kuris laikomas vienu iš svarbiausių vadovų Britanijos ir viso pasaulio istorijoje. Šiuo metu skaitau Kristinos Sabaliauskaitės knygą „Silva Rerum“. Tikrai įdomi knyga, juolab, kad veiksmas vyksta Žemaitijoje, iš kur kilę mano protėviai.

– Koks savaitgalis jums – tobulas?

– Toks, kai prie stalo susirenka visa mūsų šeima. Turiu sūnų ir dukrą, kurie turi po vieną atžalą. Man šeima – didžiausia vertybė. Man šeima – valstybės pamatas ir stiprybė. Esu labai dėkingas savo šeimai, žmonai už jų palaikymą ir supratimą. Be to nebūčiau galėjęs tiek tarnauti Tėvynei – juk šeima dėl mano kelionių, mokslų, pratybų ar kitokių darbų manęs nematydavo savaitėmis, mėnesiais. Ilgiausiai nesimatėme ištisą pusmetį.

Jau trečius metus „Resort Pub“ stebina ne tik savo išskirtinumu, įdomiu interjeru, bet ir gaminamu maistu. Mėsos kepimą jie pavertė tikra švente, kurią gali stebėti ir klientai. Mėsą kepa lauke, visų klientų akivaizdoje, taip galima pasigėrėti ne tik vaizdu, bet ir maloniu kvapu. Firminis baro patiekalas, dėl kurio rikiuojasi eilės, – pusės kilogramo šonkauliai. Baras taip pat siūlo gausybę alaus rūšių, galima pasirinkti netgi paausnotą aukso dulkėmis. Nuotaiką sukuria seno, bet gero roko muzika, o vakarais galima išgirsti varpą, vadinasi, baras „štato“.

MUS RASITE:

J. Basanavičiaus g. 14, Palangoje.
Administracijos tel. +370 606 18537.

Baro tel. +370 686 80098.
El. paštas: resortpub@gmail.com

*J Lietuva, Kauna,
Avi Kuperschlag
atvede odontologijos
studijos.*

Avi Kuperschlag: „Burnos chirurgija man – tarsi liga“

Į Lietuvą, Kauną, žydą Avi Kuperschlag atvedė odontologijos studijos, o vyro likimą čia „sucementavo“ būsimoji žmona Dovilė, kurso draugė, su kuria dabar laukia savo pirmagimės. Išgirdęs žaismingą pastebėjimą, kad jis burnoje ne taikosi, o siaučia, burnos chirurgas juokėsi: „Chirurgija – ne tik burnos – tarsi liga. Turi būti nesveikas žmogus, kad patiktų toks kraujingas darbas!“

Linus JEGELEVIČIUS

– Kodėl į Kauną?

– (Juokiasi). Mano gyvenimo istorija nėra labai įspūdinga! Odontologijos studijos – o ir visas gyvenimas – Izraelyje yra labai brangus. Mano šeimai – taip pat, nors mano mama turi odontologijos kliniką Tel Avivo priemiestyje. Kai 2009 metais, baigus karinę tarnybą, šeimoje svarstėme, ką man toliau daryti – o mano pasiryžimas sekti mamos pėdomis buvo seniai subrendęs, kažkoks mamos kolega rekomendavo studijuoti Lietuvoje, Kaune. Mano tėtis taip pat buvo odontologas, bet jį toks darbas truputį „užkniso“, tad jis iš jo išėjo ir užsiėmė verslu. Mano tėtis mirė 2007 metais...

– Ką žinojote apie Lietuvą prieš atvykdamas?

– Tik tai, kad Lietuva – krepšinio šalis! (Juokiasi). Pamačiau, kad pradžiai ir tokių žinių užteks (*šypsosi*). Į Kauną atvykau kartu su mama – ji man čia padėjo pirmąją savaitę. Man labai pasisekė: beveik iškart, pirmajame kurse, susipažinau su savo būsimoja žmona Dovile, savo grupioke, tad mano likimas buvo nuspręstas! (*šypsosi*).

Mano pirmasis įspūdis apie Kauną – toks Rytų Europos miestas su sovietine architektūra, daug siaubingos biurokratijos. Susidarė įspūdis, kad kai kurie valdininkai pageidavo, jog jiems į delną išsprausčiau kokį nors pinigą (*juokiasi*). Bet gi kalbu apie 2009 metus. Dabar Kaunas – o ir visa Lietuva – kaip diena ir naktis, palyginti su tuomet. Ypač Lietuva pasikeitė – į gera – po Europos vyrų krepšinio čempionato 2011 metais. Beje, nors neatrodo kaip lietuvis ir nekalbu kaip lietuvis, jokio rasizmo čia – nei tada, nei dabar – nepatyrčiau.

– Be lietuvių kalbos buvo sunku pradžioje?

– Maniau, kad Kaune pradžioje susikalbėsiu rusiškai – aš neblogai rusiškai kalbu, mano šaknys iš Ukrainos. Mano šeima emigravo iš jos į Izraelį 1970 metais. Su seneliais aš kalbėdavau rusiškai. Bet, mano nusivylimui, Kaune niekas nekalba rusiškai! (Juokiasi). Laimei, mano studijos Kaune vyko anglų kalba.

Manau, kad kalba nėra būtinas dalykas, jog žmonės bendrautų. Keistai skamba, ar ne?

Niekada nenusivyliau sprendimu atvykti į Kauną! Bet mano charakteris toks – atviras, draugiškas, smalsus, emocionalus, tad aš visur turbūt nesunkiai pritačiau.

– Turbūt nebuvote draugavęs su lietuvėmis iki pažinties su Dovile?

– Ne.

– Ar lietuvis kitokios nei žydės?

– Man kiekvienas žmogus, nepriklausomai nuo jo etninių šaknų ar tautybės, yra tarsi atskiras pasaulis. Man Dovilė labai patinka dėl to, kad ji yra... Dovilė, o ne dėl to, kad lietuvis (*šypsosi*). Ji, beje, yra augusi Amerikoje.

Izraeliečiai – ir moterys – yra veikiami nuolatinio streso.

Dėl mūsų šalies istorijos, geopolitinės padėties. Tai atspindi mūsų charakteriuose.

Aš labai didžiuojuosi, kad esu iš Izraelio – mūsų šalis neturi jokių resursų, išskyrus dideles tautos smegenis ir itin stiprų išlikimo, savisaugos jausmą. Izraeliui – vos 73 metai, Lietuvai – daugiau kaip tūkstantis!

Man teko tarnauti Izraelio kariuomenėje – visus trejus metus. Dėl to studijas Kaune pradėjau „senas“ – jau sulaukęs 24 metų. Buvau vienas vyriausių studentų savo kurse. Dėl tarnybos kariuomenėje mano požiūris į gyvenimą – visai kitoks. Kariuomenėje išmokau dirbti komandoje, o užduotis įvykdyti laiku ir sumaniai.

– Ar jums teko sukintis prie paciento dantų kartu su savo žmona?

– Taip! Man yra lengviau dirbti su savo žmona, nei jai su manimi! (Juokiasi). Kodėl? Jos paklauskite! (Juokiasi). Ji dažniausiai dantis protezuoja, aš asistuoju. Tokių „auksinių“ rankų kaip jos aš tikrai neturiu! Medicina ir ypač odontologija yra tos veiklos sritys, kur moterys gali viską padaryti „čiut čiut“ geriau nei vyrai (*šypteli*). *Woman's touch!*

– Teko girdėti, kad kai kurie lietuviai burnos chirurgai paciento burnoje, vaizdžiai kalbant, daug mąsto ir „taikosi“, o jūs joje – kaip mėsininkas. Ar tai – ir dėl jūsų patirties kariuomenėje, kur buvo svarbu greita reakcija, preciziškumas?

– Geras klausimas! (*šypsosi*). Visi burnos chirurgai yra odontologijos mėsininkai! Man įsiminė vienas interviu su kažkuriuo mano kolega. Paklaustas, kodėl jis nori būti (burnos) chirurgu, jis atsakė paprastai: „Man patinka pjauti!“ (*šypsosi*). Taip ir yra! Chirurgija – ne tik burnos – tarsi liga. Turi būti nesveikas žmogus, kad patiktų toks kraujingas darbas! (Juokiasi).

– Kokia jūsų darbo Lietuvoje geografija?

– Dirbu per visą Lietuvą! Nuo Vilniaus – iki Utenos, nuo Kauno – iki Klaipėdos. Konkrečiai: Utenoje, Kaišiadoryse, dabar – Kaune, Šilalėje ir Klaipėdoje. Mane dažnai kviečia atlikti tam tikrų, neretai sudėtingų operacijų, tad pakviestas važiuoju su visais savo lagaminais, pilnais mėsininko įrankių (*juokiasi*). Anksčiau kartą per mėnesį skrisdavau į Tel Avivą mamai padėti, ypač, kai jos kolega susirgo. Dabar jau negrįžinėju – neturiu tam laiko.

– Kur – Lietuvoje ar Izraelyje – odontologijos ir implantologijos paslaugos yra kokybiškesnės?

– Jos Lietuvoje yra gerokai aukštesnio lygio! Bendraja prasme, nors ir Izraelyje yra nemažai pasaulinio lygio odontologijos klinikų. Gal bus įdomu, kad Štrauman implantai, kuriuos aš naudoju, yra sukurti būtent izraeliečio.

– Lietuvoje yra daug odontologijos klinikų, kurios siūlo ir implantų įsriegimo paslaugą. Kokių patarimų duotumėte kiekvienam žmogui, atsirenkant tinkamą kliniką?

– Pirmiausia, tokia specialybė kaip implantologas neegzis-

Iš kairės: gydytoja odontogė Monika Daujotė, odontologo padėjėjos Ernesta Geštautienė, Rasa Zbarauskienė, Virginija Vajinskienė su Avi Kuperschlag.

tuoja – nei Lietuvoje, nei pasaulyje. Yra tik implantuojantis burnos chirurgas, gydytojas periodontologas, veido ir žandikaulių chirurgas arba implantuojantis gydytojas odontologas.

Tad svarbiausia kiekvienam išsiaiškinti, ar konkrečioje klinikoje dirba toks specialistas. Jeigu sako jums, kad klinikoje dirba implantologas, turėtų būti raudonas signalas kiekvienam.

Antra, derėtų išsiaiškinti, su kokiais implantais dirba jūsų pasirinkta klinika. Pasaulyje dabar yra beveik pusantro tūkstančio skirtingų implantų sistemų. Bet statistiškai šeši didžiausi implantų gamintojai pagamina apie 80 procentų visų rinkoje esančių implantų. Svarbu įsitikinti, kad įsriegus implantą, gautumėte ir vadinamąjį implantų pasą – su visa informacija apie jų gamintoją.

Trečia, kiekvienam pacientui siūlyčiau įvertinti, kaip jis ar ji jaučiasi konkrečioje odontologijos klinikoje – kaip su juo bendraujama, kas siūloma ir panašiai.

Būna, kad odontologas turi aukščiausią kvalifikaciją, o jo bendravimo įgūdžiai yra prasti. Būna ir priešingai.

– Ar esate pacientui, sėdinčiam odontologinėje kėdėje priešais jus, pasakęs „ne“: „Neimplantuosiu jums!“?

– Neslėpsiu: tokių atvejų buvo. Nebuvo tarpusavio „chemijos“. Būna visko. Ne tik (odontologo) kėdėje, bet ir visur gyvenime. Taip yra!

– Ar vykstant sparčiai robotizacijai ir skaitmenizacijai po 20 metų neliks be darbo – jus pakeis odontologas robotas-dronas?

– (*Šypteli*). Kaip izraelietis esu atviras – visko gali būti. Bet progresas yra puikus dalykas. Bet tikiu, kad gerų burnos chirurgų rankų ir proto reikės ir ateityje. Nors galbūt ir mažiau nei dabar.

– Jūs dirbate ir nedidelėje odontologijos klinikoje mažame Šilalės miestely. Ar lengva buvo jus „prisivilioti“ į provinciją?

– Miestelio dydis renkantis, kur dirbsiu, man – ne esmė. Svarbiausia, kokie yra konkrečios klinikos standartai, kaip sakau – lygis. Kad vietinė komanda būtų profesionali su tinkamu požiūriu į darbą ir pacientą. Kad klinika netaupytų paciento sąskaita.

Bet kur tikrai nevažiuoju – tpfu, tpfu, drįstu sakyti, kad jau turiu užsitarnavęs gerą vardą (*šypteli*).

Kalbant apie Šilalės „Dvaro“ odontologijos kliniką, tik geriausiai žodžiais galiu ją apibūdinti. Ji – pavyzdys, kaip dirbti kitiems. Čia kolektyvas – tarsi viena didelė šeima. „Dvaro“ kolektyvo požiūris į viską – „superinis“, visi noriai mokosi.

Be to, dar dirbu „Dentzz“ klinikoje Klaipėdoje, taipogi pas savo kursoikę klinikoje „Codantis“. Be jų, ir Kauno „Marių odontologijos klinikoje“, kitur – pagal pakvietimą.

– Užteks rimtų klausimų! Kokia knyga šiuo metu yra ant jūsų stalelio miegamajame?

– O, lengvas klausimas! Ernesto Hemingvėjaus „Kam skambina varpai“.

– Kas geriau: Klaipėda, Vilnius ar Kaunas?

– Klaipėda! Jau vien dėl to, kad mes keliamės čia gyventi. Iš Kauno. Kodėl? Čia gi – jūra, o ir žmonės čia ramesni. Aš Izraely pats prie jūros užaugau, tad kas susiję su jūra – mano religija. Ir banglenčių sportas, ir pliažo tenisas, ir žvejyba. Taip pat labai mėgstu važinėti kalnų dviračiu ir fotografuoti. Beje, mes čia, Klaipėdoje, su Dovile pasitiksime ir į pasaulį atkeliaujančią mūsų pirmagimę. Spalį (*šypteli*).

– Ar mažylę pavadinsite lietuvišku ar hebrajišku vardu?

– Super klausimas! Vardas bus lietuviškas, bet hebrajų kilmės (*šypsosi*). Labai jos abu su žmona laukiame... Beje, mano pirmasis vardas yra Abraomas, nors visur mano dokumentuose yra parašyta toks trumputis – Avi.

LT FOTO nuotr.

GRIOVIMO DARBAI

- Privačių pastatų griovimo darbai;
- Viešo naudojimo pastatų griovimo darbai;
- Inžinerinių statinių griovimo darbai;
- Pavojingų statinių griovimo darbai;
- Laikančių sienų griovimas;
- Kruopštus šiukšlių išvežimas;
- Kelmų rovimas.

PAPILDOMOS PASLAUGOS

- Projektavimas ir profesionalūs konstruktorius paskaičiavimai
- Projektų ruošimas;
- Projektų suderinimas;
- Konteinerių nuoma.

Tel. +370 618 37 867,
www.auksitas.lt

MENININKAS IŠ ARČIAU

*Praėjusių vasarą Jonas Staselis
buvo išrinktas Lietuvos meno kūrėjų
asociacijos prezidentu.*

GET FUNKED!

2020

Dailininkės ir fotografės Daivos Kairevičiūtės nuotr.

Vilnių į Neringą iškeitęs Jonas Staselis nenuobodžiauja, bet vis dažniau žvalgosi atgal į sostinę

Tokio interviu gyvenime dar niekadęs neturėjau – Jonas Staselis, žinomas Vilniaus fotografas, iškeitęs Vilniaus šurmulį į ramybę Neringoje, atsakė į „Lietuvos pajūrio“ klausimus mindamas dviračio pedalus iš Nidos į Preilą. „Čia kelias – toks ramus ir lygus, kad galime visą valandą plepėti. Aš – su ausinukais“, – sakė Jonas, mano žurnalistikos studijų kursioakas.

Linus JEGELEVIČIUS

– Jonai, kas nutiko, kad tu, linksmiausias, su visais bendrą kalbą randantis kurso (kartu studijavome 1991–1993 metais, – aut. past.) bernas, „pabėgai“ iš Vilniaus į Nidą?

– (Juokiasi). Tas bernas – tikiuosi, kad niekas nesupyks dėl šio žodžio – jau šį rudenį greičiausiai kelsis atgal į sostinę. Nebent karantiną pratęstų. Praėjusią vasarą buvau išrinktas Lietuvos meno kūrėjų asociacijos prezidentu (Jonas Staselis iki šiol yra Lietuvos spaudos fotografų klubo prezidentas, – aut. past.). Kol karantinas, su žmona Gerda nusprendėme būti čia, Nidoje. Juk jokio skirtumo, ar kalbėti su žmogumi per kompiuterio ekraną, jam esant vos už trijų kilometrų nuo tavęs, ar tai daryti jam esant už 300 kilometrų.

2016 metais baigiau savo darbus kaip Lietuvos fotomenininkų sąjungos pirmininkas (juo buvo nuo 2009-ųjų, – aut. past.), o Gerda vis svajojo keltis iš didmiesčio arčiau gamtos. Susidėliojo palankios galimybės ir nuo 2017 m. apsisprendėme išmėginti pagyventi Nidoje. Tikrai taip neįvyko, kaip kas nors galvotų, kad turtingas fotografas Neringoje įsigijo butą iš savo santaupų (*šypsosi*). Tiesiog Gerdos šeima nuo seno turėjo ten vasaros būstą. Bet Neringą ir iki atsikėlimo aš pažinojau gan gerai: juk septynerius metus rengiau čia Lietuvos fotografų sąjungos seminarus. Ir su vietiniais žmonėmis buvau nemažai bendravęs.

Nors abu su Gerda esame vilniečiai ir abu mylime Vilnių, drastiškai pakeitėme savo gyvenimą ir dėl ekologijos faktoriaus – daug žalumos ir gryno oro, mažiausiai ūkinės taršos nei Kuršių nerijoje, ko gero, niekur kitur nerasi. Neslėpsiu, abu jautėmės ir pavargę, tarsi voverės „sukdamiesi“ Vilniuje. Tačiau po ketverių metų lėtojo gyvenimo Nidoje į tą nesibaigiantį įvykių ratą Vilniuje jau žiūriu kitaip, gal filosofiščiau. Ir atvirai – jis jau neatrodo toks beprasmiškas.

Kalbant paprastai, tiesiog norisi būti ten, kur jautiesi patogiai, gerai. Anksčiau ar vėliau gyvenime ateina suvokimas, kad negali visą gyvenimą būti visur tik pirmas, geriausias, svarbiausias, nuostabiausias ar nepakeičiamas. Matyt, ir man toks suvokimas atėjo.

Tačiau ir čia, Kuršių nerijoje, su Gerda nenuobodžiaujame: juk daug ką galime padaryti nuotoliniu būdu. O nuo 2018 metų organizuojame jaunųjų fotografų plenerą „Uždaros teritorijos“, su vertinančia fotografiją vietos bendruomenė susiburiame į „Fotografinio bendruo(a)meniškumo“ veiklas, yra idėjų, kaip toliau galima būtų plėtoti kūrybines ir kultūrinių patirčių veiklas.

Savo aktyvią fotožurnalistiko veiklą esu baigęs 2009 metų rudenį (Jonas Staselis nuo 1991 metų yra dirbęs žurnale „Moksleivis“, nuo 1992 metų dirbo fotografu dienraštyje „Lietuvos rytas“ ir nuo 2005 metų žurnale „Žmonės“, – aut. past.), bet noras pasidalinti savo patirtimi man niekur nedingo.

TAS BERNAS – TIKIUOSI, KAD NIEKAS NESUPYKS DĖL ŠIO ŽODŽIO – JAU ŠĮ RUDENĮ GREIČIAUSIAI KELSIS ATGAL Į SOSTINĘ. NEBENT KARANTINĄ PRATĖSTŲ. KOL KARANTINAS, SU ŽMONA GERDA NUSPŘENDĖME BŪTI ČIA, NIDOJE. JUK JOKIO SKIRTUMO, AR KALBĖTI SU ŽMOGUMI PER KOMPIUTERIO EKRANĄ, JAM ESANT VOS UŽ TRIJŲ KILOMETRŲ NUO TAVĖS, AR TAI DARYTI JAM ESANT UŽ 300 KILOMETRŲ.

Jono Staselio nuotrauka (daryta 2018 metų vasarį Kuršių nerijoje, einant prie Pervalkos švyturio), kurioje pavaizduota jo žmona Gerda, fotografui pelnę antrąjį „Auksinį kadrą“ Lietuvos spaudos fotografijos konkurse.

Džiaugiuosi, kad tokio pirmojo plenero meno vadovu sutiko būti žinomas fotomenininkas Gintautas Trimakas.

Tiesą pasakius, po šio plenero, kaip sakau, vėl „užsikaabinau“ stipriau už fotografijos – fotografuoju juosta dviem juostiniais fotoaparatais ir mobiliuoju telefonu. O rimto skaitmeninio aparato Neringoje net neturiu.

Išties, kitiems gal ir keista atrodo, kad fotografuoju ir mobiliuoju telefonu. Bet man svarbiausia – ne įranga, o pasaulio pajutimas ir jo perdavimas.

– Kaip dažnai Nidoje sulauki skambučių iš savo giminaičių ar draugų su prašymais juos savaitei priimti į svečius?

– Vasarą mes praktiškai patys nebūname namuose. Atvirai kalbant, vasaros laiką išsidaliname tarp giminaičių bei dalį skiriame nuomai. Vasarai pasibaigus, mes patys kviečiame savo kolegas ir bičiulius pas save. Ypač rugsėjo mėnesį, kai čia vyksta fotomenininkų seminarai. Bet patikėk: pakaktų vienos rankos pirštų suskaičiuoti, kiek svečių mus aplankė per tuos ketverius metus.

Pats žinai, jau metus su trupučiu gyvename karantine, kuris sujaukė visų planus ir gyvenimus. Be to, iki jo pradžios pernai kovą dauguma mūsų pažįstamų taip viską skaičiuodavo: „Aha, atvažiuosi į Neringą penktadienį vėlai vakare – tam sugaiši keturias valandas su trupučiu. O sekmadienį popiet vėl ruoškis ilgai kelionei atgal. Argi apsimoka?“

– Ar dažnai tave Neringoje susiranda turtingi rusai ir siūlo krūvą pinigų, kad nufotografuotum jų vaikus?

– (Juokiasi). Geras verslo planelis! Ačiū tau. Bet patikėk: kol kas nė vienas rusas manęs to neprašė čia. Tiesą pasakius, panašų verslo planelį esu jau apmąstęs. Tiesa, idėją truputį „nusižiūrėjau“ iš Palangos, kur vasarą J. Basanavičiaus gatvėje už fotografiją su smaugliu prašo penkių eurų, ar ne?

Sauliaus Žiūros nuotr.

Jonas Staselis Neringą ir iki atsikėlimo pažinojo gan gerai: juk septynerius metus rengė čia Lietuvos fotografų sąjungos seminarus.

Tad mintis mano buvo tokia: nueiti prie jūros, marių vakarinės krantinės, nufotografuoti žmones prie jos su juostiniu fotoaparatu – tiesa, be dramblių ir slibinų (juokiasi, – aut. past.), juosta per naktį išryškinti ir kitą dieną tiems žmonėms įteikti tikrą sidabro atspaudo fotografiją, naktį atspausdinti namų fotolaboratorijoje – tokią, kokiose yra užfiksuoti daugelio mūsų seneliai, bei tą fotojuostas, kurioje

Jono Staselio nuotr. „Gyvis arba sukiaužęs automatas“

jie užfiksuoti, atkarpė. Skaitmeninio amžiaus laikais idėja turbūt yra verta dėmesio, ar ne?

– **Jonai, esi Neringos miesto savivaldybės Antikorupcijos komisijos narys. Ar esi sučiupęs vietos politiką su maišu neaiškios kilmės pinigų?**

– (Juokiasi). Su maišu nesu (sučiupęs). Kai galvoju apie šią komisiją, mane apima liūdesys. Juk ją „kuruoja“ savivaldybės administracijos direktorius, kuris, tiesą pasakius, neskuba atsakyti į kai kuriuos komisijos ir narių paklausimus. Tokia padėtis yra ir daugelyje kitų Lietuvos savivaldybių. Man dėl to – liūdna. Tai atrodo tiesiog skaidrumo imitacija ar nesiskaitymas, ar ne?

– **Manau, kad irzti kalbėdamas apie politiką, tad pakaks apie ją. Esu viename straipsnyje aptikęs tokius žodžius apie tave: „Nuo trejų metų ant kaklo pasikabinęs fotoaparata jis vaikščiodavo Palangos gatvėmis, pajūryje stabdydamas žmones ir prašydamas juos pozuoti“. Tikrai tai darei?**

– Ar ten tikrai parašyta, kad tai dariau tik Palangos gatvėse? (Juokiasi).

– **Taip.**

– Oi, oi ne. Tai vyko ne tik galvėse, žmones užkalbindavau ir Palangos paplūdimyje. O mano mama sako, kad ypač Palangos botanikos parke mėgau tai daryti. Ji tai tikrai geriau žino (juokiasi). Ant kaklo nešiodavai dėdės padovanotą seną, bet neveikiantį fotoaparata. Nors tebuvaу trejų metų pyplys, ir aš tai gerai prisimenu. Ypač man noriai pozuodavo jaunos poros, nors jos gerai suvokdavo, kad mažylis priešais juos niekada jiems nepadarys jokių nuotraukų (juokiasi, – aut. past.).

Bet kai buvau 10 metų, gimtadienio dovanų gavau fotoaparata „Smena 8M“, kuris tuo metu buvo vienas populia-

Jono Staselio nuotr. „Pamiškio Husarai“

riausių tokio amžiaus vaikams. Ėmiau fotografuoti. Vieną kartą net turėjau galimybę fotolaboratorijoje nuotraukas atsispausdinti.

Lūžis įvyko, kai būdamas 14 metų ėmiau lankyti jaunųjų technikų būrelį. Pradėjau dalyvauti įvairiuose konkursuose, gavau ne vieną apdovanojimą. Fotografavau klasiokus per pamokas, po pamokų leidžiančius laisvalaikį. Jie buvo mano pirmieji ir pagrindiniai herojai.

– **O dabar, asmens duomenų įstatymo laikais, tapo sunkiau fotografuoti? Esi susidūręs su negeranoriškais žmonėmis, kurie, išvydę fotokamera, tave aprėkė?**

– Na, pirmiausia, aš dabar gerokai mažiau fotografuoju nei, sakykime, prieš 10 metų. Bet mane gyvenime liūdina absur-

Jono Staselio nuotr. „Ežiukas“

dai. Suprantu, kad asmenų duomenų apsauga – reikalinga, iki tam tikro lygio. Bet jeigu žmogus yra gatvėje, tai yra viešojoje vietoje, drausti jį fotografuoti man skamba absurdiškai. Jokiam vaikui gi gatvėje neskubame uždėti N18 (tai yra skirta suaugusiems žiūrovams nuo 18 metų, – aut. past.) akinių tam, kad apsaugotumėme jį nuo to, ką jis mato gatvėje. Ar ne?

– **Ar turi brangiausių nuotrauką? Ir kodėl ji tokia?**

– Chm. Įdomus klausimas. Ko gero, dvi tokias turiu. Vieną – seną, o kitą – pakankamai naują. Pirmoji – bene 1992-aisiais daryta, kuomet prie Seimo vyko mitingas. Aš užfiksavau su demonstrantais diskutuojantį Vytautą Landsbergį. Toje nuotraukoje ir žmonės, ir jis, saugomas apsaugininkų, – pikti. Tai aiškiai matyti. Daug dramos toje nuotraukoje. O kita, daryta 2018 metų vasarį Kuršių nerijoje, einant prie Pervalkos švyturio. Joje yra pavaizduota mano žmona Gerda. Už šią nuotrauką gavau savo antrąjį „Auksinį kadrą“ Lietuvos spaudos fotografijos konkurse.

– **Kokią patarimą duotum mažai mergaitei ar berniukui, kurie tavęs klausytų, kaip tapti geru fotografu?**

– Svarbiausia, tikėti tuo, ką darai. Su tikėjimu atsiras ir pasitikėjimas savimi, tikrumas ir autentiškumas. Fotografijos vertė ir unikalumą sukuria ne priemonė, kokia ji yra sukurta, o fotografijos kalba, turinys ir emocija.

– **Kokios fotografijos niekada nedarytum?**

– Tas bernas, apie kurį mūsų pradžioje užsiminei, tuomet, kol dirbo žiniasklaidoje, galvojo, kad, ko gero, niekada gyvenime nefotografuos gamtos (*juokiasi*, – aut. past.). Tačiau ir bernas tuo dabar užsiiminėja (*juokiasi*, – aut. past.). Nedariau ir nedarysiu fotografijų, kurių vaizdai „išeina“ už moralinių ribų, jų suvokimo.

Tik, matyt, bėda, kad šiais laikais tos ribos jau tampa ar tapo labai neryškios ar jų visai nėra.

Bet paparacinė veikla man iki tam tikro lygio yra priimtina ar gali būti net naudinga – kaip ir dalis invazinių dalykų.

– **Ar darai moterų ir vyrų fotoaktus?**

– Dabar nedarau. Tačiau esu fotografavęs juos jaunystėje, studijoje. Nematau tame nieko nei gėdingo, nei blogo. Svarbiausia, abipusis pasitikėjimas tokiu atveju. O kurdamas fotoaktą turi dėmesį telkti fotografijai, o ne geisti objekto. Negaliu pažadėti, kad fotoaktų nebus mano kūryboje ateity.

– **Ar gali atskirti nuotrauką, darytą tūkstančio eurų vertės skaitmeniniu telefonu, nuo nuotraukos, darytos profesionalia fotokamera su 10 tūkstančių eurų vertės lęšiu?**

– Jeigu man duotum jų lyginimui specialią kompiuterinę programą, jas atskirčiau. Bet jeigu jas abi pamatytčiau „Facebook“, gal ir ne. Žinoma, jeigu jose nebūtų akivaizdžių specifinių optikos dalykų – telefonai turi tam tikrus optikos apribojimus, dėl jų kompaktiškumo.

Bet kalbant iš meninės pusės, nematau jokio skirtumo (ar fotografija daryta mobiliuoju telefonu ar profesionalia fotokamera, – aut. past.). Pavyzdžiui, anksčiau minėtoji mano žmonos Gerdos nuotrauka, kuri man pelnė antrąjį „Auksinį kadrą“, daryta būtent mobiliuoju telefonu.

Vėlgi – svarbiausia, kokią emociją, žinią, turinį siunčia fotografija. Technika man nėra esminis dalykas. Kaip sakiau, svarbiausia, kiek pats fotografas „įdeda“ savęs ir savo autentiškumo į fotografiją ir ar „užmezga“ grįžtamąjį ryšį su žiūrovu.

– **Tu esi laimingas?**

– Taip.

PALANGOS
BASEINAS

~ Sportui, sveikatai, laisvalaikiui ~
Apsilankymas nuo 5 Eur

www.palangosbaseinas.lt

Tel. (8 460) 43 430, el. p. info@palangosbaseinas.lt

fb.com/PalangosBaseinas

palangosbaseinas

*Palangos senosios
gimnazijos gimnazistė
Mūza Svetickaitė.*

**Mūza Svetickaitė:
„Galima sakyti, kad kiekvienas
žmogus yra šiek tiek *ateivis!*“**

Palangos senosios gimnazijos gimnazistė Mūza Svetickaitė stulbina savo giliomis žiniomis įvairiose mokslo srityse. LRT žaidime „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“ 17-metė palangiškė dalyvavo net 16 kartų – laimėjo 9 žaidimus, 5 iš jų – superfinaluose: devintokų, du kartus dešimtokų ir du kartus vienuoliktokų! Dešimtą klasę šiemet baigusių merginą žavi literatūra ir poezija, domina filosofija, kinas, fotografija, dailė. Mūza mielai atsakė į žurnalo „Lietuvos pajūris“ klausimus.

Linus JEGELEVIČIUS

– Ar jūs – genijus? Beje, kokia žodžio „genijus“ moteriška giminė?

– Ne, esu aktyvi moksleivė ir menininkė, kuri niekaip nenusėdi vietoje ir stengiasi išbandyti save daugelyje sričių (šypsosi). Ne dėl to, kad esu gabi ar kad laimėčiau – labiausiai mėgstu procesą, galimybę dalyvauti renginiuose, televizijos projektuose, konkursuose, pasiruošimą jiems ir būtent dalyvavimo virtuvę, o ne rezultatą. Dalyvaudama, mokydama siurandau daug naujų pomėgių ir susipažįstu su fantastiškais žmonėmis, su kuriais gera draugauti ar iš jų mokytis, kartais tai nulemia ir ateities pasirinkimus. Man labai patinka Budos mintis, jog reikia niekuo netikėti, o viską išbandyti pačiam. Juk jei draugui tas dalykas nepatiko, kodėl turi nepatikti ir man? Visi esame skirtingi žmonės, individualume glūdi stiprybės. O sėkmės sulaukiu dėl to, jog dažniausiai įdedu nemažai pastangų, tačiau dirbti smagu ir lengva, kai degi ta veikla, kuria užsiimi. Viskas įmanoma, kai nuoširdžiai nori, stengiesi ir esi užsidegusi.

O moteriškos žodžio „genijus“ giminės, deja, nėra... Matyt, reikėtų sakyti „genijė“? (šypsosi). Taip nutiko turbūt dėl to, jog moksle, mene, politikoje ilgą laiką vyravo patriarchatas. Tačiau moterys nuo seno ne tik vykdė puikius mokslo, meno atradimus, bet ir valdė valstybes – prisiminkime Egipto faraonę Hačepsutą ar mokslininkę Mariją Kiuri... Moterų išstūmimas iš logikos, racionalumo ir aukšto intelekto reikalaujančių sričių yra nešąžiningas ir neteisingas.

– Kam esate dėkinga už talentus, kuriuos turite? Dievui? Tėvams? Savo darbštumui? Atsitiktinumams?

– Pirmiausia – šeimai, kuri nuo pat mažumės besąlygiškai mane palaiko, skatina augti ir padeda įgyvendinti net avantiūristiškiausias idėjas (šypsosi). Taip pat visai aplinkai, supusiai nuo vaikystės. Augau kultūros, knygų ir meno kupiname pasaulyje, bendravau su unikaliais žmonėmis, kurių pamokas nuolat prisimenu, teko susipažinti su nuostabiais mokytojais, kurie suteikė neįkainojamų žinių... Dabar esu labai laiminga, jog konkursuose, paskaitose, tokiose aplinkose kaip Nacionalinė moksleivių akademija ar Rašytojų sąjungos Vasaros akademija galiu susipažinti su įkvepiančiais bendraminčiais ir savo srities profesionalais, kurie paskatina į pasaulį, kūrybą, mokslą žiūrėti kitaip. Tėvams esu dėkinga ne tik už išugdytus gabumus, palaikymą, bet ir įdiegtas vertybes: esu darbšti, atkakli, užsispyrusiai siekiu užsibrėžto tikslo, tai stipriai prisideda prie sėkmės. Esu dėkinga Vlodo Jurgučio progimnazijai, kurioje labai stipriai patobulėjau, ir Senajai gimnazijai, kurioje mokausi, tobulėju ir įgyvendinu svajones dabar. Tačiau kartais aplin-

kybės susiklosto sėkmingai, atsiduriu tinkamu momentu tinkamoje vietoje, tad esu dėkinga ir Dievui, visatai, o kartais ir atsitiktinumui.

– LRT žaidime „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“ dalyvavote 16 kartų. Ar jums ten dar įdomu?

– Žinoma! Jei būtų nebeįdomu, nebedalyvaučiau (šypsosi). „Tūkstantmečio vaikai“ yra unikalus projektas, neturintis jokių algoritmų, kaip jam pasiruošti ar laimėti. Kiekvienas žaidimas yra unikalus ir nepakartojamas, visos laidos kupinos emocijų, kurių niekur kitur nerasi, o didžiausias laimėjimas yra patirtis, įdomūs žmonės ir įgūdžiai, kurių kiekvienas žaidimas atneša vis naujų. Žinoma, laimėti smagu, bet „Tūkstantmečio vaikuose“ dalyvauju, nes labai myliu šį projektą, jis sukelia malonią įtampą, protmūšiai yra vienas didesnių mano pomėgių, o būti televizijoje irgi labai patinka. Žinoma, per 6 sezonus jau išmokau šiek tiek pasiruošti laidoms ir įgijau patirties, kuri leidžia žaidimo metu mažiau klysti. Tačiau kiekviename žaidime viskas prasideda nuo nulio, kiekvienas dalyvis – ir veteranas, ir debutantas – turi tokias pačias galimybes laimėti ir žaidimas gali pakrypti bet kaip. Todėl kiekviena laida – unikali, kupina adrenalino, bet svarbiausia – džiaugsmo žaisti ir būti šaunių žmonių apsuptyje.

– Koks jums buvo sunkiausias klausimas „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“ konkurse? O lengviausias?

– Sunkiausi klausimai visad yra tie, į kuriuos nežinai atsakymo, o lengviausi – į kuriuos atsakai ir gauni taškų (šypsosi). „Tūkstantmečio vaikuose“ žaidžiu šešis sezonus iš eilės, dalyvavau 16-oje žaidimų, tad visų klausimų tikrai nepamenu ir visų sunkiausių klausimą išrinkti būtų sunku. Bet pastaruoju metu klausimas apie šiuolaikinę popmuziką pasirodė gan sunkus, nes klausau alternatyvios, klasikinės, roko ar džiazo muzikos, o pop naujienų neseku (šypsosi). Lengviausio klausimo neišskirsiu, bet paminėsiu tą, kuris sukėlė šypseną: aštuntoje klasėje reikėjo atsakyti, kokiame mieste įvyko nelaimė, apdainuojama Danieliaus Dolskio dainoje apie nuskendusią meilę... Teisingas atsakymas, be abejo, buvo Palanga. Labai džiaugiuosi, kad įvyko toks šaunus sutapimas ir mano miestas žaidime atnešė porą taškų (šypsosi).

– O kokio dalyko gimnazijoje tiesiog nemėgstate?

– Lengviau būtų atsakyti, ką mėgstu (šypsosi). Žaviuosi ne tik menais, kalbomis, istorija, geografija, bet ir programavimu, matematika, chemija... Turbūt nėra blogų dalykų, tik netinkamas priėjimas prie jų, nevykusiai susiklosčiusios aplinkybės... Žinoma, kartais daug nulemia ir tai, kad kai kurioms sritims tiesiog nesi sutvertas. Šiuo metu kiek mažiau dėmesio skiriu fizikai, anksčiau ji buvo viena mėgiamiausių disciplinų, tačiau situacija susiklostė taip, jog

Mūza birželį dalyvavo LRT televizijos laidoje, kurią vedė Rita Miliūtė.

atsirado daug naujų veiklų, o visur nepersiplėši. Pasirinkus vieną, tenka atsisakyti kito. Bet domiuosi astronomija ir astrofizika (*šypsosi*). O prie dėsnių ir uždavinių, tikiu, kada nors dar sugrįšiu.

– **Jūs žavi literatūra ir poezija, kitos meno sritys: filosofija, kinas, fotografija, dailė. Kaip pagal meilę šiuos dalykus išrikuotumėte?**

– Labiausiai myliu literatūrą, ypač poeziją ir eseistiką, nes šia veikla užsiimu gan seniai, ją labiausiai jaučiu ir jos pagalba galiu paveikiausiai kalbėti apie tai, kas rūpi. Kita sritis – filosofija, nes ji apima ir rašytinius, ir vizualiuosius menus, ir mokslą, ir kasdienybę bei kiekvieno mūsų mąstyseną. Ji slypi kiekviename žingsnyje. Toliau – neabejotinai kinas: šiemet baigiau kino edukacijos projektą „Ekranai“, 10 savaitių su kino režisieriais Marat Sargsyan ir Andriumi Blaževičiumi mokėmės kino pagrindų: gilinomės į režisūrą, montažą, scenarijaus rašymą, kameros darbą... Nors visad mylėjau autorinį kiną, šis projektas paskatino pačią sukurti trumpametražį filmuką ir net pasvarstyti apie galimą ateitį kino aikštelėje. Toliau keliautų muzika (ypač myliu džiazą, roką, indie, pati groju ukulėle), fotografija ir dailė.

– **O ar mėgstate megzti ar šeimą palepinti pietumis savaitgaliais?**

– Su šeima mėgstame laiką leisti aktyviai: būti gamtoje, miške ar pajūryje. Daug laiko skiriame pasivaikščiojimams. O būdami namuose mėgstame žaisti įvairius stalo žaidimus, žiūrėti gerus filmus, klausytis muzikos (turime

panašų skonį – visi mėgstame roką ir praėjusio amžiaus 7–9 dešimtmečių muziką). Esu užimta ir turiu daug veiklų, pastaruoju metu tenka nemažai laiko praleisti kelyje į konkursus, filmavimus, kitus renginius, tad ramų laiką su šeima labai vertinu.

– **Be ko neįsivaizduojate savo gyvenimo?**

– Be šeimos, draugų, supančių žmonių, taip pat be kūrybos ir nuolatinio veiksmo. Esu labai laiminga, kad turiu fantastišką šeimą, mane supa nuostabūs žmonės, su kuriais galiu mokytis, kasdien augti, mylėti ir būti mylima. Kūrybiškumą išreiškiu kasdien bet kurioje veikloje, nebūtinai rašyme: man patinka mintis, kad kūrybiškumas yra būdas gyventi žiūrint į pasaulį įvairiais kampais, tad kūrybiškai galima žvelgti ir į mokslą, mokymosi procesą ar kasdienybę. O veiksmas aprepia tai, jog mėgstu daugybę įvairių sričių, turiu nemažai veiklų – nuo papildomų istorijos, filologijos mokyklų, olimpiadų iki televizijos – bet visas jas labai myliu ir nuolatinis veiksmas, staiga atsirandantys pasiūlymai ir galimybės daro kasdienybę nenuspėjama ir labai įvairia.

– **O Palangos?**

– Be grafų Tiškevičių istorijos, unikalaus jų kultūrinio paveldo ir medinės architektūros. Palangoje tarsi tvyro Tiškevičių aura, kuri suteikia kurortui charizmos ir polėkio (*šypsosi*).

– **Kokia yra jūsų pravardė gimnazijoje?**

– Nuolatinės pravardės neturiu (*šypsosi*). Dabar draugai ar bendraamžiai kartais pavadina Einšteinu, o progimnazijoje mano pravardė buvo Bosas.

– **Ar jau nusprendėte, ką studijuosite?**

– Svajoju studijuoti filosofiją ir vizualinę kultūrą Vilniaus universitete. Požiūris, kad filosofai tik mąsto ir nuolat skendi depresyviose mintyse yra labai stereotipiškas ir klaidingas. Filosofija mane žavi tuo, jog ji slypi visuose menuose, visuose moksluose ir net kiekvienoje kasdienybės akimirkoje (turbūt ne veltui filosofija vadinama mokslų motina, o Filosofijos fakultetas VU veikia nuo pat universiteto atidarymo 1579-aisiais). Kiekvienoje mūsų mintyje, kiekviename pasirinkime galime rasti filosofijos, net jei ji ir pasąmoninga. Be to, šios studijos apima ne tik filosofijos kryptį ir veikalų analizę ar mąstymo, analizavimo, minčių raiškos mokymąsi, bet ir šiuolaikinį meną, medijas, kiną, performansus, režisūrą, taip pat ir tiksluosius mokslus – programavimą, matematiką, logiką, tad jos apjungia visus mano pomėgius, nes itin mėgstu ne tik humanitarinius ir socialinius mokslus, bet ir matematiką, informatiką, o „užsida-ryti“ kurioje nors vienoje srityje būtų liūdna. Filosofija leidžia skirtyboms, kurias mėgstu, sąveikauti kartu.

– **Ar jau patyrėte meilę?**

– Visas mano gyvenimas yra meilė. Užaugau (ir tebe-angu) su neapbrėpiama šeimos ir giminių meile, myliu savo draugus, bendraminčius, visus sutiktus žmones, su kuriais gera būti, myliu Palangą ir Lietuvą, myliu gyvenimą ir kiekvieną akimirką. O kūryba, mokslai, visos veiklos irgi yra ne iš prievolės, siekio laimėti ar išsilavinti, o būtent iš meilės menui, mokslui, visuomeninei veiklai ir pačiam procesui. Man gera kurti, skaityti, mokytis ir būti aktyviai. Meilė yra tarsi varikliukas, kuris verčia judėti net tada, kai atrodo, kad viskas nebeturi prasmės.

– **O ar vaikinų neatbaidysite? Girdi, pernelyg protinga?**

– Nemanau, kad santykiuose su kitais žmonėmis reikia apsimitinėti ir vaidinti kažką kitą. Toks bendravimas labai dirbtinas ir net toksiškas. Man nuoširdumas, atvirumas ir buvimas savimi yra svarbiausia. Jei bendraujant su kitu žmogumi nepatinka kažkuri jo savybė, manau, reikia arba su ja susitaikyti, arba nutraukti santykius, bet nebandyti atsisakyti savasties ar paversti save ar kitą kitokiu žmogumi su įšivaizduojamomis idealiomis savybėmis. Svarbiausia – natūralumas ir atsidavimas kasdienybei. Daugiausiai ji duoda tada, kai nieko nelauki (*šypsosi*).

– **Kas jums yra laimė?**

– Laimė yra būti čia ir dabar, negalvoti apie jokių rūpesčius, apie pabaigas ar rezultatus, o visa esybe mėgautis momentu ir semti iš akimirkos viską, kas joje slypi. Laimė slypi geroje knygoje, nuoširdžiame pokalbyje su draugu, pasivaikščiavimu gamtoje... Bet kurioje vietoje, bet kuriuo metu, kai pati pajėgiu tai laimei atsiverti. Tad laimė yra veikiau ne išorinės aplinkybės, o vidinis nusiteikimas, atvirumas pasauliui ir harmonija su aplinka, kurią pasiekti turiu pati.

– **Kada paskutinį kartą verkėte? Dėl ko?**

– Kai antrą kartą laimėjau „Tūkstantmečio vaikų“ vienuoliktojų finalą (tai buvo penktasis laimėtas finalas ir trečioji pergalė šiemet), labai džiaugiausi, bet ne tik dėl laimėjimo: buvau labai laiminga ir dėkinga už artimuosius, kurie visad palaiko, už mokytojus ir visus sutiktus žmones, iš kurių galiu mokytis, už sėkmę ir laimingai susiklosčiusias aplinkybes, už galimybę dalyvauti ir augti šiame projekte, už tai, kad įdėtas darbas nenuveina veltui... Tada ir verkiau, bet ne iš skausmo, o iš dėkingumo ir džiaugsmo.

MĖGSTU LIETUVIŠKUS IR MAŽIAU VARTOJAMUS PRIEŽODŽIUS, KEIKSMAŽODŽIUS IRGI. MANO MOČIUTĖ – TIKRAS ĮDOMIŲ PASAKYMŲ, NEGIRDĖTŲ ŽODŽIŲ LOBYNAS. JUK ŽODŽIUS FAUSTPATRONAS, KURDUPELIS, NARAKINIS ŽINO TIKRAI NEDAUGELIS. PASTEBĖJAU, KAD DALĮ JOS ŽODYNO PERĖMIAU IR AŠ.

– **Su kokia istorine asmenybe norėtumėte išgerti puodelį arbatos?**

– Su Gabriele Petkevičiūte-Bite. Į jos veiklą įsigilinau dalyvaudama LRT projekte „Laiškas istorijai“: nusprendžiau parašyti laišką Bitei, tačiau tai padariau kiek netradiciniu būdu. Su GIS mokyklos pagalba parengiau interaktyvų maršrutą, kuriame atsispindi feministiniai Bitės veiklos aspektai ir jos atminimo įamžinimas dabartinėje Lietuvoje (<https://arcg.is/1qPO4q1>). Už šį darbą šeštajame moksleivių žemėlapių konkurse „Mano žemėlapis Lietuvai“ buvau apdovanota II vieta. Bitė buvo labai drąsi moteris, ji ne tik rašė knygas, mokytojavo, bet ir kovojo už moterų, vaikų teises, užsiėmė labdara... Jos idėjos XX a. buvo labai progresyvios, tad su Bite norėčiau aptarti daugelį dalykų.

– **Ar gyvenime patyrėte stebuklą? Kokį?**

– Visas gyvenimas yra stebuklas. Meilė, draugystė, laimė, šeima, galimybė augti, keliauti, susipažinti su nuostabiais žmonėmis ir iš jų mokytis, kurti, įgyvendinti svajones... Nelaikau to duotybe, visa tai atrodo labai stebuklinga, tačiau kartu ir trapu, todėl esu labai dėkinga už kiekvieną dieną ir visus stebuklus – nesvarbu, didžiulius ar mažus, kuriuos ji atneša.

– **Ar tikite ateiviais iš kitų planetų? O gal jumyse slypi ateivė? Juk jūsų žinių pakaktų visai Palangos gimnazijos abiturientų laidai?**

– Nors mokslo atradimai – didžiuliai, apie visatą iš tiesų žinome labai nedaug. Išties sunku įšivaizduoti erdvę, kuri neturi nei pradžios, nei pabaigos, o kosmosas toks yra. Tačiau apie tai, kas slepiasi, pavyzdžiui, kitoje judųjų skylių pusėje, galime galvoti tik pasitelkdami vaizduotę, nes dar niekas ten nėra buvęs. Manau, kad kosmose gali slypėti bet kokie padarai, kurių žmogaus vaizduotė neapbrėpia, ir tos minties nežinomybė mane žavi.

Galima sakyti, kad kiekvienas žmogus yra šiek tiek ateivis – juk visi esame skirtingi ir toje skirtybėje bei gebėjimuose suderinti vienas kito unikalumus ir slypi mūsų stiprybė. Galbūt vieni žmonės to „ateiviškumo“ turi daugiau, juos kai kas mėgsta vadinti keistuoliais, individualybėmis... Kiti mažiau išsiskiria iš minios ir daro tai, kas visuomenėje

„Tūkstantmečio vaikuose“ Mūza žaidė šešis sezonus iš eilės, dalyvavo 16-oje žaidimų.

įprasta ir laiko patikrinta. Kiekvienam – savo kelias, kiekvienas žmogus, kad ir ką bedarytų, yra įdomus ir unikalus. O dėl žinių... Gyvename informacinėje visuomenėje, bet kokį faktą galime akimirksniu susirasti internete, o dirbtinis intelektas anksčiau ar vėliau tikrai pralenks žmogų savo atmintimi. Tad, mano galva, svarbiau nei žinios dabar yra gebėjimas susirasti ir apdoroti tai, ko tau iš tiesų reikia, taip pat turimų žinių taikymas. Labiau už žinias vertinu logiką, gebėjimą rasti atsakymus į klausimus, kurių nežinai, bet gali prireikti mąstymo pagalbos. Jokio roboto mechanizmai neveiks taip, kaip žmogaus smegenys, kuriose racionalumas ir jausmai vienas kitą papildo. O svarbiausia – kūrybiškumas, kurio neišsprausi į jokiais formules ir algoritmus.

– Kaip keikiatės?

– Mėgstu lietuviškus ir mažiau vartojamus priežodžius, keiksmažodžius irgi. Mano močiutė – tikras įdomių pasakymų, negirdėtų žodžių lobynas. Juk žodžius faustpatronas, kurdupelis, narakinis žino tikrai nedaugelis. Pastebėjau, kad dalį jos žodyno perėmiau ir aš. Pastaruoju metu dažnai

naudoju jos pasakymą pinčiukas žalio medžio. Prieš kelias dienas pagavau save sakančią keiksmažodį šventa mėta. Neįsivaizduoju, kaip į galvą atėjo toks posakis (*šypsosi*).

– Koks lietuviškas žodis jums – sudėtingiausias? O keisčiausias?

– Savo keistumu mane žavi žodžiai šilčiarodis (termometras), mokslinyčia (mokykla), paišelis (pieštukas), apšviestūnas (inteligentas). O kiek sudėtingi man yra žodžiai funikulierius, identitetas, ingredientai.

– Kaip leisite vasarą?

– Šie mokslo metai buvo gan įtempti, kupini olimpiadų, konkursų, projektų... Dėl karantino dauguma veiklų ne dingo, o tik persikėlė į kitą formatą. Tad norėčiau tiesiog pailsėti – skaityti knygas, aktyviai leisti laiką gamtoje, kurti, būti su artimaisiais... Šiomet, baigusi kino edukacijos programą „Ekranai“, pradėjau kurti ir filmukus, tad norėčiau nufilmuoti trumpametražį filmą, galbūt vėliau pavyks su juo sudalyvauti ir jaunimo kino festivalyje. Dėl nuspėjamos pandemijos situacijos sunku ką nors planuoti, tačiau jei pavyks, norėčiau sudalyvauti Rašytojų sąjungos Vasaros akademijoje, Nacionalinės moksleivių akademijos Vasaros sesijoje ir Baltijos-Amerikos laisvės fondo Lyderystės akademijoje.

– Ką norėtumėte Palangoje pakeisti?

– Palanga jau beveik dešimtmetį keičiasi į gerąją pusę: daugėja kultūros, jaunimo erdvių, galimybių aktyviai, sveikai ir saugiai leisti laiką, sportuoti, bendrauti ar dalyvauti renginiuose, o triukšmo, popsinių pramogų mažėja. Norėčiau, kad šie pokyčiai tęstųsi ir Palanga taptų kultūros, aktyvaus poilsio ir prasmingų pramogų kupinu kurortu.

– O savyje?

– Esu kiek karštakošiška, tad norėčiau įgauti daugiau vidinės ramybės ir mažiau jaudintis dėl dalykų, kurių neverta komplikuoti. Stresas problemos neišspręs, tad daugeliu atveju nervintis neverta. Pamažu pavyksta tai įsisavinti, tačiau norėčiau išlikti rami visose situacijose.

– Kiek paprastai nešiojatės pinigų? O kaip „Maximos“ stipendiją išleidote?

– Tiek, kiek tuo metu reikia, priklausomai nuo to, kur esu ir ką planuoju veikti (*šypsosi*). Pernykštės „Lietuvos Maximalistų“ stipendijos bendra vertė buvo 1350 eurų, šiųmetės – 765 eurai. Taip pat esu dėkinga „Vilai Komodai“ už suteiktą Palangos kalėdinę jaunimo premiją. Įstojau į Nacionalinę moksleivių akademiją mokytis lietuvių filologijos ir literatūros teorijos, taip pat į Vilniaus universiteto Jaunųjų istorikų mokyklą, mokslus padengiau stipendijos lėšomis. Įsigijau ukulėlę ir pradėjau mokytis groti, įsidiegiau profesionalias montavimo, vaizdo apdorojimo, dizaino programas. Taip pat stipendija leido laisvai keliauti į įvairius renginius, konkursus, TV projektus, susipažinti su įdomiais žmonėmis, įgyvendinti svajones. O likusią stipendijos dalį skyriau taupyklei.

– Padeklamuokite prašau jums pirmą į galvą dabar šovusį ketureilį...

– *Mūsų dienos – kaip šventė,*

Kaip žydėjimas vyšnios, –

Tai skubėkim gyventi,

Nes prabėgs – nebegrįš jos!

(Salomėja Nėris)

Šventojoje

Jūros ir žvejų diena

liepos 30 d. – rugpjūčio 1 d.

2021 m.

www.pkje.lt

*„Visas dangus apgaubia
savo mėlyne tavo bangas, o tu,
didybės pilna,
alsuoji tyliai ir ramiai“
Jūra / M.K. Čiurlionis*

PALANGOS
MIESTO
SĄVIVALDYBĖ

PALANGOS
RAJONO
KULTŪROS
CENTRAS

PALANGOS
INVESTICIJŲ AGENCIJA

ŠVENTOGĖS
SENIŪNIJA

Atradimų kelionės Kretingos krašte

Atostogaudami šią vasarą būtinai užsukite į Kretingos rajoną. Neretai tik pravažiuojamas kraštas yra tikras Žemaitijos perlas. Kretingos miestas ir rajonas pilni kultūrinio, istorinio paveldo, žavių gamtos kampelių, smagių vietų šeimoms ar draugų kompanijoms. Susipažinti su Kretingos miestu padės vėl šią vasarą rengiamos nuolatinės ekskursijos, o rajono žavesį atskleis įdomūs gamtiniai žygiai.

VASAROS SEZONO EKSKURSIJOS IR PĖSČIŪJŲ ŽYGLIAI KRETINGOS RAJONE

„Vienuolių takais“

Data: liepos 7 d., 14 d., 21 d., 28 d., rugpjūčio 4 d., 11 d., 18 d., 25 d., rugsėjo 1 d., 8 d., 15 d.

Laikas: 17.00 val.

Kaina asmeniui – 3 Eur

Daugiau negu 400 metų senumo Kretingos pranciškonų vienuolynas bei bažnyčia saugo daugybę gražių istorijų ir paslapčių. Kiekvienas ansamblio kampelis kviečia pažinti – karvedžio J. K. Chodkevičiaus gyvenimo istoriją, šv. Antano paveikslą stebuklus, vienuolyno klestėjimą bei tragedijas, Kretingą iš svaiginančio aukščio, užkopus į bokštą. Ši ekskursija yra žavi ir jaudinanti kelionė į praeitį. Joje – pasakojimai apie tikėjimo galią, vienuolių gyvenimo ritmą, paslaptingas kriptas, užgriuvusius rūsius bei tunelius, švedų karių paliktus kardų kirčius ir gyvus užmūrytus žmones bei dar daug kitų pasakojimų.

Būtina išankstinė registracija telefonu
8 445 73 102.

„Kretingos požemiai. Jeigu sienos prabilų“

Data: liepos 1 d., 8 d., 15 d., 22 d., 29 d., rugpjūčio 5 d., 12 d., 19 d., 26 d., rugsėjo 2 d., 9 d.

Laikas: 17.00 val.

Kaina asmeniui – 6 Eur

Ekskursijos metu aplankysime Kretingos bažnyčios kriptas, Šv. Antano rūmų rūšį, Tiškevičių koplyčios mauzoliejų. Kretingos bažnyčios kriptoje pamatysime Chodkevičių šeimos sarkofagus, karo su švedais metu užmūrytų žmonių palaikus. Šv. Antano rūmuose lankysime buvusias kameras, kuriose kalėjo NKVD kankinami žmonės, pamatysime kankinimų šulinį. Tiškevičių koplyčioje pamatysime šios šeimos sarkofagus, sužinosime Tiškevičių gyvenimo akimirkas.

Būtina išankstinė registracija telefonu
8 445 73 102.

„Arbatėlė su istorijos prieskoniu“

Data: liepos 3 d., 10 d., 17 d., 24 d., 31 d., rugpjūčio 7 d., 14 d., 21 d., 28 d.

Laikas: 14.00 val.

Kaina asmeniui – 3 Eur

Kviečiame į unikalią ekskursiją apie unikalų žmogų. „Arbatėlė su istorijos prieskoniu“ – tai kelionė po Jurgio Ambraziejaus Pabrėžos pasaulį ir gyvenimą. Botanikas, gydytojas, kunigas, pranciškonas, mokytojas, augalų tyrinėtojas – J. Pabrėža dažnai vadinamas lietuviškuoju da Vinčiu. Ir kas gi nenorėtų pažinti tokio žmogaus? Ekskursijos metu susirinksite savo ekologišką, J. Pabrėžos ištyrinėtų vaistažolių puodelį – jaukiame gamtos prieglobstyje gersime arbatą su istorijos prieskoniu.

Būtina išankstinė registracija telefonu 8 445 73 102.

„Pamirštos dvaro istorijos“

Data: liepos 4 d., 11 d., 18 d., 25 d., rugpjūčio 1 d., 8 d., 15 d., 22 d., 29 d., rugsėjo 5 d., 12 d.

Laikas: 14.00 val.

Kaina asmeniui – 3 Eur

Aprašymas:

Kretingos Tiškevičių dvaras žavus ne tik puošniais rūmais, puikiai išsilaikiusiais pastatais ar išpuoselėtu parku. Šis visoje šalyje garsus XIX amžiaus kompleksas skatina žvelgti giliau bei atrasti daugiau. Ką nuveikė išlaidusis Juozapas Tiškevičius? Kokius iššūkius patyrė jo žmona Sofija? Už kokius didžiulius darbus neįvertinta liko užsispyrusioji dukra Marija? Be to, Kretingos dvaras – daugybės pirmų kartų dvaras. Pirmoji telefono linija, pirmoji hidroelektrinė, pirmasis lietuviškas darželis... O kur dar istorijos apie stebuklingą Meilės akmenį, prabangias lynų vaišes bei ypatinguosius monarchų stalo vertus kalakutus. Kretingos dvaras tikrai turi pamirštų istorijų, tik ir laukiančių, kuomet bus atskleistos.

Būtina išankstinė registracija telefonu 8 445 73 102.

Pėsčiųjų žygis „7 piliakalnių žygis“

Data – liepos 31 d.

Žygio pradžia – 9.00 val.

Atstumas – apie 28 km

Trukmė – apie 7 val.

Kaina asmeniui – 14 Eur

Žygio startas: Imbarės piliakalnis, Kretingos r.

Žygio finišas: Kartenos piliakalnis, Kretingos r.

Ko tikėtis? Susipažinti su išskirtine Salantų regioninio parko verte ir įspūdingu kuršių genties palikimu šiame vakarų Lietuvos krašte: skirtingi piliakalniai, skirtingos jų istorijos ir likimai.

Žygio maršrutas: Imbarės–Sauserių–Dauginčių I–Dauginčių II–Martynaičių–Gintarų (Vyšnių kalnas)–Kartenos piliakalniais.

Registracija el. p. registracija@salanturp.lt (nurodyti: vardą, pavardę, amžių).

Pėsčiųjų žygis „Salanto lankos“

Data – rugpjūčio 7 d.

Žygio pradžia – 10.00 val.

Atstumas – apie 20 km

Trukmė – apie 5 val.

Kaina asmeniui – 10 Eur

Žygio startas ir finišas: Vyskupo Motiejaus Valančiaus muziejus, Kretingos r., Nasrėnų k.

Ko tikėtis? Žygiuodami aplankysime išskirtinio grožio Salanto žemupio hidrografinių draustinį. Ši saugoma teritorija pasižymi biologine įvairove ir kultūros paveldo gausa.

Žygio maršrutas: Imbarės piliakalnis–Kálnalis–Salanto slėnis–Kūlpėnų geležinkelio tiltas–Tamožinės pušis–Salanto ir Blendžiavos santaka–Kulsodžio senkapiai–Blendžiavos slėnis–Imbarės piliakalnis. Žygio maršrutas – žiedinis.

Registracija el. p. registracija@salanturp.lt (nurodyti: vardą, pavardę, amžių).

Pėsčiųjų žygis „Akmeniniais ledynų pėdsakais“

Data – rugpjūčio 28 d.

Žygio pradžia – 10.00 val.

Atstumas – apie 33 km

Trukmė – 7,5 val.

Kaina asmeniui – 15 Eur *

* Į kainą muziejaus lankymas neįskaičiuotas.

Žygio startas: Alkos alkakalnis, Imbarės sen., Kretingos r.

Žygio finišas: Orvidų sodyba-muziejus, Gargždėlės k., Kretingos r.

Ko tikėtis? Pažinti tikrąją Salantų regioninio parko išskirtinę vertę, kurią padovanojo maždaug prieš 26 tūkst. metų nuo šiaurės Lietuvos nuslinkęs paskutinis ledynas, suformavęs išskirtinį upių tinklą, upių atodangas, vingius, riedulių sankaupas.

Žygio maršrutas: Alkos alkakalnis–Šauklių akmuo–Šauklių riedulynas–Šauklių dubenuotasis akmuo–Respublikinis Vlado Into akmenų muziejus–Šilalės kaimo geologinis-archeologinis kompleksas–Orvidų sodyba-muziejus.

Registracija el. p. registracija@salanturp.lt (nurodyti: vardą, pavardę, amžių).

K. Bakūno ir A. Kubiliaus nuotr.

Ekskursijų Kretingos mieste organizatorius – Kretingos rajono turizmo informacijos centras, el. p. tic@kretingosturizmas.info, interneto svetainė www.aplankykkretinga.lt, Facebook – Kretingos rajono turizmo informacijos centras.
Daugiau informacijos tel. +370 445 73 102.

Žygių Kretingos rajone organizatorius – Salantų regioninio parko direkcija, el. p. direkcija@salanturp.lt, interneto svetainė www.salanturp.lt, Facebook Salantų regioninio parko direkcija. Daugiau informacijos tel. +370 445 58 761, tel. +370 614 48 404.

---

www.aplankykkretinga.lt

PALANGOS TIC – NAUJŲ TURISTINIŲ MARŠRUTŲ KŪRĖJAS

Vytauto ir Kretingos gatvių sankirtoje įsikūręs Palangos turizmo informacijos centras – vieta, kur miesto svečiai gali gauti visą juos dominančią informaciją apie Palangos kurortą ir jo lankytinas vietas: muziejus, parodas bei koncertų sales, apgyvendinimo ir maitinimo įstaigas, pramogų centrus, turistines firmas. Čia taip pat galite sužinoti apie organizuojamas keliones, apgyvendinimo kainas, automobilių nuomą, parodas, koncertus.

Kad Jūsų atostogos Palangoje būtų ne tik malonios, bet ir turiningos, Turizmo informacijos centro specialistai organizuoja grupines ir individualias ekskursijas po Lietuvą. Taip pat siūlomos gido paslaugos (lietuvių, anglų, vokiečių, prancūzų, rusų ir lenkų kalbomis), viešbučių numerių rezervacija, maitinimo užsakymas. Tarpininkaujama dėl autobusų ir automobilių nuomos.

Norintieji iš Palangos parvežti lauktuvių namuose likusiems artimiesiems taip pat laukiami Turizmo informacijos centre – čia galima įsigyti suvenyrų, atvirukų, informacinių leidinių. Taip pat yra galimybė įsigyti bilietus į renginius per sistemas Bilietai.lt ir Tiketa.lt.

Palangos turizmo informacijos centras kartu su Kaliningrado turizmo informacijos centru įgyvendina projektą „Gintaro krantas – tarpregioninės kultūrinio, pažintinio turizmo plėtros skatinimas Vakarų Lietuvos ir Kaliningrado srities regionuose“ LT-RU-2-079 pagal 2014–2020 m. Lietuvos ir Rusijos bendradarbiavimo per sieną programą (toliau – programa).

Pagrindinis projekto tikslas – kultūros tinklo tarp Kaliningrado ir Klaipėdos apskričių kūrimas, siekiant plėsti turizmo sektorių ir pritraukti daugiau vietinių bei užsienio turistų. 2021 metų birželio 3 d. įgyvendinant projektą buvo suorganizuota tarptautinė konferencija „Tarptautinis bendradarbiavimas ir naujų turizmo produktų sukūrimas“.

Konferencijos metu projekto vadovė Rasa Kmičienė pristatė projektą „Gintaro krantas – tarpregioninės kultūrinio, pažintinio turizmo plėtros skatinimas Vakarų Lietuvos ir Kaliningrado srities regionuose“.

Įgyvendinus projektą abiejose šalyse atsirastų galimybė sukurti tarptautinį turizmo tinklą, vienijantį dvi šalis. Keitimasis patirtimi ir žiniomis, taip pat naujos turizmo infrastruktūros ir paslaugų sukūrimas leis pagerinti turizmo sektorių projekto teritorijoje. Dėl to pagerės regionų ekonomika, padidės lankytojų sąmoningumas ir žinios apie regiono istoriją, tradicijas ir kultūrą.

Projekto naujovė grindžiama unikaliu bendrų tarptautinių gintaro turų kūrimu ir vietos amatininkų dalyvavimu. Planuojama, kad įgyvendinant projektą bus sukurta nauja sąsaja tarp tradicinių amatų koncepcijų regione. Tai padės skatinti turizmą mažuose miestuose, gyvenvietėse ir taip pat rems amatininkus šiose vietose. Naujos turizmo paslaugos bus prieinamos ir reklamuojamos visus metus, parodant ryšius tarp šalių ir skatinant vietos kultūrą. Be to, turistai bus skatinami keliauti dviračiais, pėsčiomis. Tai padės labiau suprasti ekologines problemas ir padidins kelionių dalyvių fizinį aktyvumą. Be to, tai sustiprins dviejų susijusių šalių ir regionų bendradarbiavimą.

Projektas bus įgyvendinamas naudojant naujas technologijas ir priemones. Planuojama įrengti inovatyvius informacinius terminalus, „Sun Eco“ paslaugų stoteles. Taip pat visa sukurta medžiaga bus moderni, unikali, siekiant pritraukti įvairių amžiaus grupių turistus. Pasirinktas turinys, įrankiai ir įranga bus naudojami teikiant informaciją apie Palangos ir Kaliningrado turizmo išteklius, pasiekiant kuo platesnę auditoriją.

Konferencijos diskusijos metu buvo aptartos šio laikmečio turizmo plėtros problemos, tendencijos. Siekiant didinti turistų srautus ir skatinti keliauti, būtina kurti naujus atraktyvius maršrutus, įtraukiant vietinius verslininkus bei amatininkus, kurie supažindintų ir pravestų edukacines programas turistams.

Projekto tikslinė grupė – vietiniai ir užsienio turistai. Projekto veikla ir sukurti rezultatai pritrauks įvairaus amžiaus turistus iš įvairių šalių, kurie domisi kultūra ir istorija, siekia pažinti Baltijos jūros regioną.

Gintaras Tomkus: „Žurnalistikoje atsidūriau netyčia. Svajojau savo gyvenimą susieti su sportu, arba muzika“.

Gintaras Tomkus:

„Kažkada turėjau asmeninį vairuotoją, netgi pusiau asmens sargybinių, šiandien esu amatininkas“

Šešiasdešimtmetis Gintaras Tomkus, laikraščio „Vakarų ekspresas“ ir žurnalo „Vakarai“ leidėjas ir redaktorius, energijos stoka niekada nesiskundė: „Laikas iš tikrųjų bėga vis greičiau, darbų nemažėja, tai kartais nebespėju susiskaičiuoti, kiek man tų metų. O energijos dar užtenka viskam. Tokia jau ta Tomkų giminė, labai vitališka. Kartais energijos būna ir per daug“, – žurnalui **„Lietuvos pajūris“** sakė G. Tomkus.

Linus JEGELEVIČIUS

– Ar skaičiavote, kiek per daugiau kaip 30 metų žurnalistikoje ir „Vakarų ekspreso“ redaktoriaus poste esate parašęs straipsnių?

– Žurnalistikoje atsidūriau netyčia. Svajojau savo gyvenimą susieti su sportu, arba muzika. Rašiau nedaug. Gal suskaičiuočiau kokius kelis šimtus (straipsnių), gal ir ne. Dienraščio gimimo pradžioje daugiausia redaguodavau kitų rašinius ir mintis. Išmokau neblogai trumpinti svetimus rašinius, iki šiol kartais kiek per daug įsijaučiu. Beje, turėjau gerą mokytoją – buvusį savo pavaduotoją Kęstutį Oginską. Jis berods buvo įgavęs sveikos trumpinimo patirties dirbdamas ELTOS kolektyve. Kas labiausiai įsiminė, kartą mačiau, kai K. Oginskas, paėmęs gal kokių 10 mašinosraščių tekstą, paliko įžangą, išbraukė 8 lapus ir pasigailėjo kelių sakinių iš paskutiniojo puslapio. Man tai padarė tikrai didžiulį įspūdį.

– Ar kai kurie jūsų herojai ir jų likimai jums yra įstrižę į atmintį? Kokie? Ir kodėl?

– Labiausiai įsiminė ne herojai, o temos. Ko gero, skaitytojams galėjo patikti mano įspūdžiai apie žemės drebėjimo padarinius Armėnijoje. Kartu su savanoriais atkasinėjome gyvuosius ir mirusiuosius. Nešiojome medinius karstus ir karstelius. Straipsnis pasirodė tuometiniame populiariausiam Lietuvos savaitraštyje „Mažoji Lietuva“, kurio vyr. redaktoriumi tuo metu ir buvau. Keletas skaitytojų vėliau prisipažino, kad nesulaikė ašarų, skaitydami realistiškus ir šurpius įspūdžius. To daugiau nenorėčiau patirti, netgi kaip žurnalistas. Beje, mes trys žurnalistai, kartu su Rita Miliūte ir Alvydu Ziabkumi, likome vieni oro uoste, kai lėktuvas su kitais lietuviais išskrido be mūsų. Gerai pamenu, kaip po kojomis nuolat drebėjo Jerevano oro uosto marmurinės grindys.

Drąsiai sakau, jau esu buvęs tikrame pragare ir jau žinau, kaip jis atrodo.

– Būkite atviras: ar esate parašęs straipsnių, dėl kurių jaučiate moralinę graužatį ar gėdą?

– Būsiu. Žinoma, kad esu. Išėjęs iš buvusios darbovietės – tuometinės „Tarybinės Klaipėdos“ redakcijos, nuolat savo noru išiveldavau į nuožmią konkurencinę kovą. Keletą kartų bandžiau buvusiems bendradarbiams „įkasti“, smūgiuoti „žemiau juostos“. Keletą kartų tai padariau kaip reta nemokėsiškai, negarbingai ir gana bukai. Buvau jaunas ir didelis karštakošis. Šiandien tas laikraščio skiautes su malonumu suvalgyčiau. Laikraščio egzempliorius išplėščiau iš komplektų. Nors jau nieko nepakeisi...

– Kaip pasikeitė „Vakarų ekspresas“ per 30 metų? Išvardinkite didžiausius pokyčius.

– Pasikeitė ne laikraštis, pasikeitė gyvenimas ir technologijos. Dienraštis, koks buvo, toks ir liko. Populiariausias Vakarų Lietuvoje. Jei neklystu, nuo 2002-ųjų startavome su internetiniu portalu, kuris šiuo metu labai sėkmingai didina skaitomumą apskritai. Maža to, papildomai ėmėme leisti savaitraštį ir žurnalą. Ateityje planuojame įsirengti nedidelę kuklią televizijos studiją.

– Atleiskite už naivų klausimą: kas šiais laikais skaito laikraščius? Ir „Vakarų ekspresą“?

– Faktas, kad vis mažiau jaunesnių skaitytojų. Nors, jeigu jaunam žmogui padėsi dienraštį akių aukštyje ir dar nemokamai, ne vienas, mano nuostabai, jį pavarto. Bent

taip esu pastebėjęs sporto klubuose. Turint galvoje, kad prenumeratorių ir skaitytojų ratą pavyksta išlaikyti, vadinasi – kasmet užauga vienas kitas šimtas naujų skaitytojų. Jeigu finansinės galimybės leistų, mes vėl, kaip senais gerais laikais, dalį tiražo, kaip labdarą, skirtume universitetui, kitoms aukštosioms mokykloms. Žinoma, tada tektų talpinti ir dalį kitokio turinio. Kažkada vien universitetui kasdien skirdavome po kelis tūkstančius egzempliorių.

– Bet jūs perrai įsikūrėte „stikliniame“ biurų pastate priešais „Akropolį“. Jame už patalpų nuomą turbūt kelis tūkstančius eurų mokate? Vadinasi, gerai gyvenate, ar ne?

– Gyvenimu nesiskundžiame. Įsikūrėme „stikliniame“ biurų pastate, kad iš aukščiau matytume Klaipėdos panoramą, pirmieji praneštume naujausias žinias ir galėtume patys pirmieji suspėti į nuolaidų akcijas „Akropolyje“ (*šypsosi*). O jeigu rimtai, buvo visko. Pirmosiomis savaitėmis kolektyvas čia jautėsi nekaip. Buvo pripratę prie senamiesčio. Tikiuosi, jau apsirato. Nors naujais „rūmais“ džiaugėmės ne taip ir ilgai. Po naujųjų įsikėlėme, kovo 16-ąją prasidėjo pirmasis karantinas. Gana ilgai beveik visi dirbome iš namų.

– Kokiais „Vakarų ekspreso“ komandos nariais, ypač žurnalistais, itin didžiuojatės?

– Ką aš jums blogo padariau? Kodėl žudote tokius klausimais (*juokiasi*)? Kolektyve per 30 metų trumpiau ar ilgiau yra dirbę gal šimtai žurnalistų. Jeigu bent vieno nepaminėčiau, įžeisčiau daugelį. O išvardinti visus užtruktų daug laiko ir prireiktų daug vietos. Didžiuojuosi visais, kurie dirbo, dirba ir dar darbuosis ateityje.

– Ar pasamdyti kvalifikuotą, smalsų, puikiai mokantį lietuvių kalbą žurnalistą šiandien yra lengva?

– O kam dabar lengva?

– Jums skaudu, kad didelės jaunimo dalies lietuvių kalba – gan skurdi, su daugybe anglicizmų? Gal po šimtmečio neišlaikysime konkurencijos ir atsisakysime lietuviškų raidžių „š“, „ž“, „į“, „ū“, „ė“ ir kitų, nesančių angliškoje abėcėlėje?

– Jaunimas čia ne prie ko. Iškovoję nepriklausomybę, pamiršome, kad turime nuolat su jais bendrauti, juos ugdyti ir lavinti. Jie laisvę gavo nemokamai, o kas gaunama veltui, retai branginama, greitai išbarstoma ir iššvaistoma.

Be to, kaip liaudyje juokais sakoma, trečioji karta, tai yra – ne vaikai, o anūikai, dažniausiai ištaško šeimos turtus, žinoma, jeigu tokių jiems kas palieka. Jaunimas maištauja, daugelis mintimis jau seniai negyvena savo šalyje, nemo-ka lietuviškų dainų ir negerbia savo šaknų. Nei lietuviška abėcėlė, nei šeima, net tėvų, nei senelių nuomonė jų nebedomina. Pats buvau jaunas, taip pat maištavau. Tik tada kovojome dėl kitų vertybių, siekėme, kad Lietuva išliktų. Dabar priešingai: vyksta kova, kad kuo greičiau ir pigiau parduotume savo tėvynę. Sakyčiau, netgi vyksta savotiškos lenktynės, kas tai padarys greičiau.

– O jums skaudu, kad šiais laikais žurnalistų profesija pažeidžiama, mažai apibrėžta? Juk net žmogus, skelbiantis įrašus socialiniuose tinkluose, jau gali būti vadinamas socialinių medijų žurnalistu. Ar „mandriau“ pasakius – kontributorius?

– Šiandien man labai skaudu dėl daug ko. Bet nuolat stabdau save, eilinį kartą burbėdamas sau po nosimi: ko negali pakeisti, to ir nekeisk.

– Jūsų brolis Vitas yra savaitraščio „Respublika“ leidėjas. „Respublika“ žinoma dėl savo nacionalistinių, švelniau tariant, tautinių tekstų ir požiūrių. O jūs, regis, irgi nesate didelis kosmopolitas, Stambulo konvencijos ar LGBT teisių palaikytojas. Ar aš klystu? Gal kiekviena žiniasklaidos priemonė turėtų viešai deklaruoti, kokios politinės platformos vertybes ji skelbia?

– Mano pažiūros tokios, kokios buvo visą gyvenimą. Aš kailiuko nekeičiau. Už ką kovojau Sąjūdžio laikais, tas tiesas ginu ir šiandien. Dienraštyje skelbiame įvairias nuomones, vienos tikrai nėra ir būti negali. Mūsų kolektyvas – laisvas, įvairių pažiūrų ir esame labai tolerantiški pačioms įvairiausioms nuomonėms.

– Kas jus Klaipėdoje ypač žavi?

– Klaipėdiečiai.

– O kalbant apie Klaipėdos vystymąsi ir ateitį, kokių pasabų ar net išpėjimų esančiai ir būsimoms valdžioms turite?

– Yra dvi Lietuvos. Mes, toje kitoje, Dievo pamirštoje ir apleistoje, todėl viskas priklausys tik nuo mūsų pačių. To ir linkiu vietinei valdžiai – nelaukti malonių iš centro.

– Kaip ilsitės?

– Aš nepavargstu. Esu laimingas vyras, nes su gera nuotaika skubu į darbą, ir su dar geresne grįžtu į savo šeimą, į savo namus.

– O jūrą dažnai aplankote?

– Nežinau, ką reiškia „dažnai“. Nei jūra man, nei aš jūrai nesame svetimi... Ypač vasarą.

– Beje, koks jūsų požiūris į konkurentus žiniasklaidos versle?

– Be konkurencijos būtų blogai, užmigtume ant „lauro“ lapų. Todėl visada jaudinamės, jei jiems nesiseka, jei jie nebemoka mokesčių valstybei, kas nutinka nuolat.

– Kaip išgyvenote du karantinus? Kiek kilogramų priaugote?

– Kiek priaugau, nesisvėriau. Nenorėjau susigadinti nuotaikos. Karantinus praleidau gana lengvai, namie turiu savo kiemelį, darbe – savo kabinetą.

– Ar tikite, kad pasiskiepiję grįšime į normalų, prieškovidinį gyvenimą? Jūs jau pasiskiepijote?

– Tie, kurie tvirtina, kad niekada negyvensime taip, kaip gyvenome iki šiol, panašu, tiesiog stipriai karščiuoja, rimtai kliedi. Įdomu, ką jie pasakytų, jeigu būtų gyvenę 1918-aisiais, kai per trumpą laiką mirė nuo 50 iki 100 milijonų, daugiausia jaunų darbingų žmonių. Viduramžiais maras nuolat nušienaudavo pusę Europos gyventojų. Ar po to žmonės grįždavo į normalų gyvenimą? Atsakykite patys sau į šį klausimą...

Į kokį gyvenimą grįšime, nežinome niekas. Mes ir be pandemijos negyventume taip pat, kaip prieš porą metų. Į tą patį tekančios upės vandenį du kartus įlipti neįmanoma.

Aš jau pasiskiepijau pirmuoju skiepu, nors slapta tikėjau, kad ir be skiepo nebūčiau susirgęs, nes aplink susirgo daug žmonių, su kuriais praleisdavau gana daug laiko, o aš „koronės“ kažkodėl nesudominau. Kartais pamąstau, o jeigu po metų kitų „išlįs“ kokie nenumatyti vakcinės siurprizai. Užaugo dvi galvos, keturios rankos ir kojos, pasireikš Bilo Geitso gabumai?

Tada vėl įjungiu savo aštriausią ginklą – sveiką humorą ir optimizmą bei nuteikiu save pozityvui. Kodėl turi būti

Gintaras Tomkus: „Šiandien man labai skaudu dėl daug ko. Bet nuolat stabdau save, eilinį kartą burbėdamas sau po nosimi: ko negali pakeisti, to ir nekeisk“.

tik blogai, o gal netikėtai paaiškės, kad vakcina mus visus pajaunino vienu kitu dešimtmečiu.

Tada vėl galėsiu iš naujo atsakinėti į Jūsų klausimus, tik jau kaip 40-metis, arba, tiek to, 50-metis (*šypsosi*).

– Gintarai, vis tik kada ateis ta diena, kai pasakysite: „Užteks, noriu poilsio...“. Kam perleisite savo verslo imperiją?

– Nemažai mano amžiaus draugų prasitaria, kad svajoja apie ramesnį gyvenimą. Jau aišku, kad nei mano dukra, nei sūnus žiniasklaidos verslo neperims. Likimu negaliu skūstis, iki tol mažiausiai 20 metų atostogavau, skirdavau laikraščio reikalams tik simbolinį laiką. Nuolat keliavau po pasaulį. Pasitikėjau komanda ir tai buvo ir mano, ir kolektyvo „aukso“ laikai. Tada buvau vidutinis verslininkas, turintis asmeninį vairuotoją, sekretorę, tris pavaduotojus, būrį vadybininkų, netgi pusiau asmens sargybinių. Šiandien tenka atiduoti skolą. Grįžau į amatininko poziciją. Verkiant trūksta darbo rankų ir daug ką tenka nudirbti pačiam.

Esu pasirošęs, tiek, kiek leis sveikata, dar kurį laiką „arti“ žiniasklaidos dirvonus, kad kartu su komanda dar labiau įtvirtintume mūsų media grupės lyderystę šiame regione.

Vitos Jurevičienės nuotr.

Resort HOTEL „ELIJA“

Bikers restaurant „All Aces“

Mokyklos g. 62, Šventoji
info@hotelelija.lt
FB Resort-HOTEL-ELIJA
+ 370 699 86 000

Albertas Martinaitis : „Gyvenime turiu labai daug planų ir net nežinau, kaip spėti juos visus įgyvendinti!“.

Albertas Martinaitis: „Gyvenime turiu labai daug planų ir net nežinau, kaip spėti juos visus įgyvendinti!“

Albertą Martinaitį, direktoriaus pavaduotoją rinkodarai BĮ „Palangos investicijų valdymas“, Seimo nario Mindaugo Skritulsko padėjėją Palangoje ir miesto savivaldybės Ekstremalių situacijų komisijos narį, kuris per abu karantinus buvo atsakingas už savanorių organizavimą mieste, iš kantrybės gali išvesti tik melas. O gyvo kaip sidabro palangiškio šią vasarą bus visur! A. Martinaitis mielai atsakė į žurnalo „Lietuvos pajūris“ klausimus.

Linas JEGELEVIČIUS

– Jums ruggjūtį sukaks 27-eri. Tik! O ar galite prisiminti savo nutruktgalviškus nuotykius Palangoje, savo gimtajame mieste, vaikystėje?

– Iš tiesų, tuoj sukaks 27-eri. Pagalvojus apie savo amžių, kyla dviprasmiškos mintys. Viena vertus, panašu, kad per šiuos metus jau esu daug nuveikęs – puikiai baigiau mokyklą, įgijau teisės magistro laipsnį Vilniaus universitete, keletą metų dirbau advokatų kontoroje, metus dirbau banke, ir jau keletą metų dirbu BĮ „Palangos investicijų valdymas“, o kur dar kiti sporto ir pramogų projektai!

Tačiau, pažvelgus iš kitos pusės, suprantu, kad savo gyvenime turiu labai daug planų ir net nežinau, kaip spėti juos visus įgyvendinti!

Kalbant apie mano jauniausias dienas, tenka pripažinti, jog buvau lengvai padūkęs (*juokiasi*). Žinoma, daugiausiai išdaigų buvo iškrėsta mokykloje.

Prisimenu vieną iš smagiausių – apie dešimtuką už chemijos kontrolinį darbą. Kartą su savo geriausiu draugu nusprendėme, kad tikrai nesame pasiruošę chemijos kontroliniam darbui. Abu sutikome, kad galėsime jam tinkamai pasiruošti tik kitai chemijos pamokai, todėl iš kontrolinio pabėgome. Ir čia įvyko kuriozas. Atėję į kitą pamoką sužinojome, kad mokytoja per klaidą nepasižymėjo, jog kontroliniame darbe mūsų nebuvo ir paklausė: „O kur gi jūsų kontroliniai darbai?“

Mes abu reagavome žaibiškai: „Mokytoja, o kur jūs pametėte mūsų kontrolinius? Gal geriau jų paieškokite?“ (*Juokiasi*). Žinoma, po pertraukos mokytoja „atrado“ mūsų kontrolinius darbus. Kaip darbai atsirado pas mokytoją, istorija nutyli (*juokiasi*).

Žinau, kad mano mama ir tėtis neabejotinai skaitys šį interviu, tai pasinaudosiu proga ir iš visos širdies noriu jiems padėkoti už jų supratimą, palaikymą, o neretai – ir už atlai-

dumą. Tėveliams gi neretai teko raudonuoti dėl mano eibių!

– Jūs gimėte jau Lietuvos laisvės metais. Kokie jums tėvų ir senelių pasakojimai apie sovietmetį labiausiai įstrigo? Kodėl?

– Nepaisant to, jog gimiau jau Lietuvos laisvės metais, ryškių istorijų apie sovietmetį turiu ne vieną – mano senelis buvo ištremtas į Sibirą. Deja, senelis 2016 metais iškeliavo Anapilin, tačiau iki tol spėjo papasakoti daug savo išgyvenimų tremtyje.

Man didžiausią įspūdį paliko senelio gebėjimas prisitaikyti ir neprarasti vilties net ir tamsiausiomis gyvenimo akimirkomis. Man iš tiesų sunku suvokti, kad ne taip seniai žmonės, siekdami išsaugoti savo laisvę, turėjo slapstytis miškuose. Būtent todėl nuolat džiaugiuosi, kad gyvename visiškai kitokiais, neišsemiamų galimybių laikais.

– Jūs čia gimėte, baigėte mokyklą ir, regis, savo gyvenimą susiejote su Palanga. Kodėl?

– Tikrai taip, čia – Palangoje. Palanga man yra ypatingas miestas. Ne tik dėl to, jog čia gimiau ar augau. Jeigu man reikėtų apibūdinti Palangą vienu sakiniu, jis tikriausiai būtų toks: Palanga – miestas, turintis visus didmiesčio privalumus ir neturintis didmiesčio trūkumų. Kadangi mokydamasis universitete praleidau ne vienerius metus sostinėje, galiu palyginti Vilnių ir Palangą. Gyvenimas čia, kurorte, daug kokybiškesnis – be grūščių, eismo kamščių. Būtent šį laiką galima skirti kitoms veikloms, šeimai ar savo pomėgiams.

Antroji priežastis, kodėl pasirinkau Palangą – bendraminčiai. Įdomu tai, kad daugelis mano artimiausių draugų taip pat nusprendė grįžti į Palangą ir kurti savo ateitį čia. Jausdamas palaikymą, nuolatos turi motyvaciją tobulėti, tad su bendraminčiais visados galiu judėti pirmyn! (*Šypsosi*).

– Spėju, kad turėjote galimybių ir likti Vilniuje, kur baigėte teisės studijas?

– Tikrai taip. Ne paslaptis, kad Vilniuje yra daugiau galimybių susirasti mėgiamą, gerai apmokamą darbą.

Bet man asmeniškai labai svarbu yra ir poilsis, laisvalaikis. Labai nemėgstu iš sovietinių laikų likusio stereotipo, kad „jei dirbi daug valandų, vadinasi, gerai dirbi“. Aš manau, kad gerai dirba tas, kuris moka tikslingai planuoti savo laiką ir derinti jį su kitomis veiklomis, o svarbiausia – viską padaryti laiku.

Kai baigiau studijas Vilniaus universitete ir įgijau teisės magistro laipsnį, pradėjau dirbti advokatų kontoroje. Po kelerių metų darbo advokatų kontoroje gavau pasiūlymą dirbti banke, tačiau po metų banke priėmiau sprendimą grįžti į savo gimtąjį miestą. Tai buvo sprendimas, kuris reikalavo daug ryžto – darbo pasiūlymų sostinėje skaičius gerokai didesnis, o tuo metu Palangoje perspektyvos atrodė miglotos. Vis dėlto, grįžimas čia tiesiog dar kartą įrodė, kad visada reikia klausyti savo širdies balso.

– Beje, kokie jūsų mokyklos bendramokslų likimai? Kiek jų gyvena užsienyje? Kiek Lietuvoje? Ir kiek Palangoje?

– Tiesą pasakius, artimą ryšį palaikau tik su keletu bendraklasių, su kuriais baigėme Palangos senąją gimnaziją. Bet gyvename išmaniųjų technologijų pasaulyje, todėl socialiniai tinklai kartais leidžia pastebėti, ką veikia bendramoksliai – jie visi yra išsibarstę po visus pasaulio kampelius.

Neslėpsiu: kartais sutikus kitus bendramokslius ir jiems pasakius, kad grįžau gyventi į gimtąjį miestą, jų akyse dažnai matau „balto pavydo“ – dauguma iš jų norėtų grįžti į Palangą ir čia gyventi.

Kai kurie kiti, kurie jau gyvena Palangoje, plėtoja savo verslus čia.

– O vis tik, kas Palangą padarytų dar įdomesnę ir ryškesnę?

– Palanga per pastaruosius 10 metų pasikeitė neatpažįstamai, tačiau viena iš sričių, kuri neturi ribų keičiantis, yra kultūra. Ne tik jūra ir saulė, bet ir kultūriniai, pramoginiai renginiai traukia žmones į Palangą, todėl jie – kokybiški ir aktualūs – neabejotinai prisidėtų prie miesto įdomumo ir gerovės.

– Kaip išgyvenote abu karantinus? Ką per juos „atradote“? O ką praradote?

– Abu karantinus išgyvenau puikiai. Buvo visko, bet greičiausiai aš esu vienas iš tų žmonių, kuriam karantinas atnešė daugiau teigiamų pokyčių nei neigiamų.

Pirmojo karantino metu šiek tiek jautėsi nežinomybė – buvo nerimo dėl mūsų visų ateities. Buvo sunku prognozuoti, ko galima tikėtis. Tačiau tokioms mintims laiko neliko, kai pradėjau koordinuoti savanorių veiklą savivaldybėje, įsitraukiau į kitus, su pandemijos suvaldymu susijusius darbus Palangos mieste.

Antrasis karantinas buvo jau daug aiškesnis – kai kurie keliai jau buvo praminti (*šypsosi*).

Smagiausia tai, jog savanorių veikla nebuvo nutrūkusi net ir tarpkarantininiame laikotarpyje. Daugelis savanorių iki pat šios dienos padeda žmonėms visais jiems rūpimais klausimais.

Per karantiną vėl atradau sportą. Kadangi visos veiklos buvo uždarytos, o tik sėdėti namuose buvo sunku, todėl pradėjau bėgioti. Galiu pasigirti, jog 2021 metais jau esu nubėgęs daugiau nei 300 kilometrų. Man tai – didelis pasiekimas (*šypsosi*).

SAVANORIAI ŽMONĖMS PADĖDAVO PATENKINTI JŲ BŪTINIAUSIUS POREIKIUS – ATVEŽTI MAISTO, VAISTŲ, PRISTATYTI SIUNTAS. KAI KURIOS SENOLĖS PASKAMBINDAVO SAVANORIAMS IR VAKARAIŠ, PASITEIRAUDAVO, AR ŠIE GALĖTŲ JOMS PRISTATYTI PUTOJANČIO VYNO (ŠYPSOSI). O, VA, SENOLIAI NEPRAŠĖ ALKOHOLINIŲ GĖRIMŲ (JUOKIASI).

– Pasidalinkite, prašau, ryškiausiomis savo savanorių istorijomis.

– Kai prasidėjo savanorių veikla, buvo labai smagu pamatyti, kiek daug žmonių nori skirti savo laiką tiems, kuriems yra sunkiau, tiems, kurie yra rizikos grupėse.

Dažnai pas senolius važiuodavau pats. Būtent savanoriaudamas pamačiau Palangoje sunkiai gyvenančius senolius – supratau, kad reikia vertinti kiekvieną akimirką, ypač jaunystę, kai tau neskauda nė vienos kūno dalies (*šypsosi*).

Kas gi būtų, jei gyventume tik dėl savęs? (*šypsosi*).

– O ar patyrėte linksmų savanorystės istorijų? Kiek senukų prašė juos nukirpti? Nuvežti sava mašina pas seniai matytą ir pasiilgtą kaimynę? Ar atvežti limonado?..

– Būta visko, tačiau daugiausiai savanoriai žmonėms padėdavo patenkinti jų būtiniausius poreikius – atvežti maisto, vaistų, pristatyti siuntas.

Kai kurios senolės paskambindavo savanoriams ir vakarais, pasiteiraudavo, ar šie galėtų joms pristatyti putojančio vyno (*šypsosi*). O, va, senoliai neprašė alkoholinių gėrimų (*juokiasi*).

Karantino metu būdų kaip apsikirpti ieškojo ne tik senukai – kirpyklų, ir mobiliųjų, ieškojome bene visi mes (*juokiasi*). Nepaisant solidaus amžiaus, kurorto senoliai rūpinosi savo išvaizda net ir neišėdami iš namų (*šypsosi*).

Ne vienas savivaldybės savanoris susidraugavo su savo globotiniais ir net dabar jie susitinka išgerti kavos, pabendrauti ir pasidalinti savo patirtimis.

– Jūs dirbate direktoriaus pavaduotoju rinkodarai BĮ „Palangos investicijų valdymas“, kuri, be kitų veiklų, valdo ir miesto baseiną. Kas jus itin žavi Palangos baseinu? Kokia jau įvykdyta veikla itin didžiujatės?

– BĮ „Palangos investicijų valdymas“ ne tik valdo miesto baseiną. Jis – tik viena iš mūsų įvairių vykdomų veiklų. Mes esame atsakingi ir už žinomas Palangos miesto šventes: „Myliu Palangą“, „Gintarinė snaigė“, „Gintarinis savaitgalis“.

Taip pat mums pavesta valdyti kai kurį savivaldybės turą – racionaliai ir efektyviai.

Albertas Martinaitis: „Palanga per pastaruosius 10 metų pasikeitė neatpažįstamai, tačiau viena iš sričių, kuri neturi ribų keičiantis, yra kultūra“.

Kalbant apie Palangos baseiną, mane labiausiai žavi tai, kad jis suteikia unikalią galimybę Palangos miesto vaikams nemokamai mokytis plaukti. Tiesą pasakius, dar mokykloje pavydėdavau pažįstamiems vaikams, kurių miestuose veikė baseinai ir kuriuose jie galėjo treniruotis.

Ko gero, labiausiai džiaugiuosi sukurtais vasaros stovyklomis „AQUA vasara“. Kartu su komanda sukūrėme įvairaus amžiaus grupių programas, kurių metu vaikai ne tik mokėsi plaukti, bet ir lavino savo emocinę bei psichinę sveikatą.

Nėra nieko smagiau, kaip matyti laimingus vaikus, kurie nenori keliauti namo, o ir toliau nori pasilikti stovyklose.

– Esate ir Palangos „Grubiojo“ teatro narys. Koks jūsų vaidmuo mėgstamiausias? O kuris nemėgstamiausias?

– Sunkus klausimas. Iš tiesų, nėra „mėgstamiausio“ ar „nemėgstamiausio“ vaidmens, nes Virginijus Milinis (teatro režisierius, – aut. past.) visada skiria tą vaidmenį, kuris kažkuo yra artimas man...

Daug lengviau būtų išskirti nemėgstamiausią ar mėgstamiausią vaidinimo „dalį“ – labiausiai nemėgstu scenoje būti ir vaidinti vienas, daug jaučiau scenoje jaučiuosi būdamas su kitais aktoriais (*šypsosi*).

– O gyvenime jums tenka vaidinti?

– Neabejotinai. Manau, kad kiekvienas žmogus vaidina savo gyvenimo spektaklį. Juk vienoks žmogus būna susitikęs su savo tėvais, kitoks būna vienas namuose, dar kitoks būna susitikęs su draugais ir tai yra visiškai normalu. Gyvenimas būtų labai neįdomus, jei visur būtume vienodi (*šypsosi*).

– Kaip save trimis žodžiais apibūdintumėte?

– Derybininkas, nuoširdus ir aktyvus.

– Esate Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų (TS-LKD) partijos narys. Kai kas sako, kad jūsų partija tapo pernelyg liberali. Ką atsakytumėte?

– Taip manantys tikriausiai gyvena praėjusio amžiaus idėjomis (*šypsosi*).

Manau, kad mes gyvename labai sparčiai besikeičiančiame pasaulyje, kur visuomenė tobulėja ir susiduria su gausybe socialinių ir politinių problemų. Todėl politika negali būti statiška, nes svarbiausia – žmogus. Manau, kad politika nuolat taikosi prie žmogaus poreikių, o būtent mūsų partijos nariams yra svarbu laisvi, kūrybingi, bendruomeniški žmonės, kurie gyvena stiprioje valstybėje. Privalome sudaryti palankią aplinką kiekvienam asmeniui, kaip visuomenės daliai, ir taip įvairiapusiškai klestėti.

– O meru save matote, kai jums pradės žilti plaukai? O gal greičiau?

– Dažniausiai merai pražilsta po pirmosios savo kadencijos (*juokiasi*). O kalbant rimtai, į šį jūsų klausimą galės atsakyti tik Palangos miesto žmonės. Šiuo metu Palangos miestui vadovauja lygių sau neturintis meras – miestas nesustabdomai tobulėja. Na, o jeigu išauš ta diena, kai Palangos meras jau norės pailsėti (*juokiasi*)...

– Esate Palangos jaunimo reikalų tarybos narys. Kuo ypatingas Palangos jaunimas?

– Apskritai kalbant, jaunimas Lietuvoje yra nuostabus: dalyvauja įvairiuose projektuose, savanoriauja, kuria ir kitaip prisideda prie visuomeninio gyvenimo. Nuostabu matyti, kai jauni žmonės, startuolių vystytojai, sulaukia ir tarptautinio pripažinimo – turime labai daug perspektyvų.

Kalbant apie Palangos jaunimą, čia gyvenantys jauni žmonės yra labiau atsipalaidavę. Tai vertinčiau kaip teigiamą dalyką – su jaunais palangiškiais labai lengva bendrauti, užmegzti naujus kontaktus.

– Ar esate įsimylėjęs? Kas ji?

– Ne, šiuo metu nesu įsimylėjęs. Šiuo metu vyksta rinkimai (*juokiasi*).

– Be ko neįsivaizduojate savo gyvenimo?

– Savo gyvenimo neįsivaizduoju be artimų draugų, kurie būna su manimi linksmiausiais ir liūdniausiais gyvenimo momentais (*šypteli*).

– Beje, jus matau nuolat besišypsantį. Atskleiskite, koks yra tiesiausias kelias jus išvesti iš kantrybės?

– Tai – lengviausias klausimas šiame interviu (*juokiasi*), nes mane iš kantrybės gali išvesti tik melas. Tiesa, kad ir kokia ji bebūtų, yra svarbiausia (*šypsosi*).

– O kokia yra ši vasara jums?

– Ši vasara man bus ir yra išskirtinai aktyvi!

Neabejoju, kad nemažą savo laisvalaikio dalį praleisiu netoliese esančiame vandenlenčių parke „313 cable park“.

Per karantiną daug laiko skyriau vasaros projektams rašyti, todėl šią vasarą manęs laukia daug organizacinio darbo, susijusio su ekstremalaus sporto varžybomis „Karramba“, muzikos perklausų vakarais pajūryje. Ir, žinoma, naujausias projektas, kuris bus įgyvendintas rugsėjo mėnesį – pirmasis, tikras maratonas Palangoje.

LT FOTO nuotr.

*Laurynas Šerelis, UAB „Arsatrans“
savininkas ir direktorius: „Galiu drąsiai
teigti, kad Palangos nekeisčiau į
jokį kitą miestą“.*

Palangos naujakuris Laurynas Šerelis: „Priverstinai paspaustas „stop“ mygtukas privertė labiau pažvelgti į save“

Laurynui Šereliui, 28 metų Palangos naujakuriui ir transporto/logistikos įmonės UAB „Arsatrans“ savininkui bei direktoriui, ir jo draugei Gabrielei šie, koronaviruso pandemijos pažymėti metai, jo paties žodžiais tariant, buvo „neįtikėtinais geri“.

Lukas JOGAILA

„Priverstinai paspaustas „stop“ mygtukas – turiu omeny karantino ribojimus – privertė labiau pažvelgti į save. Į tai, kaip gyvename, kokią buitį aplink save kuriame, ar patinkame sau tokie, kokie esame, o jei ne – davė progą tai pakeisti. Būtent per karantiną gan nuobodžią darbinę rutiną pakeitė gamta, darbus, kurie atrodė svarbiau už viską, – pasivaikščiojimai palei jūrą arba parke. Pasikeitęs gyvenimo ritmas mums padėjo palypėti laipteliu aukščiau kaip asmenybėms. Karantinas mūsų norą gyventi Palangoje tik sustiprino“, – L. Šerelis sakė „Lietuvos pajūriui“.

– Laurynai, švenčiate savo gyvenimo Palangoje pirmąsias metines ir, regis, viskuo esate čia patenkinti?..

– Tikrai taip! Tikrai galiu drąsiai teigti, kad Palangos nekeisčiau į jokią kitą miestą. Daug kas karantino metu pasiilgo kelionių, bet man šis miestas davė tiek daug, kiek visos mano kelionės kartu sudėjus! Jaučiuosi čia atradęs namus.

– Esate transporto/logistikos įmonės UAB „Arsatrans“ savininkas ir direktorius. Ar darbas nuotoliniu būdu nebuvo jums iššūkis? Jūsų darbuotojai gali džiaugtis – juk jų bosas nuolat Palangoje!?

– Tik vienas „Arsatrans“ darbuotojas nėra Palangoje, ir aš labiau jaučiuosi darbuotojams kolega negu bosas (*šypsosi*).

Iki persikėlimo į Palangą didžiąją laiko dalį dirbdavau nuotoliniu būdu, nes taip sutaupydavau daug svarbaus laiko. Kelionės į biurą ir iš jo didmiestyje atima labai daug poilsiu ir laisvalaikio skirto laiko, dėl šios priežasties ilgainiui krenta darbo našumas. Dabar, kada gyvenu Palangoje, tikrai daugiau laiko praleidžiu biure, bet to priežastis yra smagi, produktyvi aplinka, kurią kuriame kartu su kolektyvu. Be to, Palangos miestą pervaziuoti užtrunkia vos penkias minutes, todėl automobilių spūstyse švaistomą laiką jau seniai pamiršau.

Mūsų darbas išsiskiria tuo, jog nėra svarbiausia laikyti darbuotoją kuo arčiau savęs, kad jį kontroliuotum ir bandytum motyvuoti. Stengiamės sukurti tokią darbo aplinką, kurioje pats darbuotojas būtų motyvuotas dirbti. Žinoma, darbas biure taip pat yra svarbus, reikia susirinkti apsitarti, susiplanuoti darbus, bet jei darbuotojas išreiškia norą dirbti nuotoliniu būdu, o jo darbo našumas dėl to nenukenčia, kodėl turėčiau nesutikti? Suteikiant laisvą motyvuotam darbuotojui, tik padidina mas jo darbo našumas.

Prieš pusantrų metų devynis mėnesius su Gabriele gyvenome Londone, iš ten taip pat dirbau nuotoliniu būdu. Netgi dviejų valandų skirtumas su Lietuva ir valandos – su didžiąja dalimi Europos nebuvo kliūtis.

Svarbiausia – kokybiškai atliktas darbas, o ar jis atliekamas biure, ar pas močiutę kaime – jokio skirtumo (*šypsosi*).

– Ar dėl koronaviruso nesutrūkinėjo logistikos grandinės?

– Tiesą sakant, didelį sulėtėjimą logistikos rinkoje aš pajutau tik 2020 metų kovo mėnesį. Tuomet tikrai jautėsi, kad rinka sustojo, bet tai buvo labai laikina ir viskas greitai vėl pajudėjo į priekį. Karantinas privertė visus likti namuose, suklestėjo internetinė prekyba. O su prekyba ir vartojimu koja kojon žengia ir logistiniai sprendimai. Taigi, su visa nauja banga ir „Arsatrans“ nusirito į priekį.

Galiu tik pasidžiaugti, jog karantino metu įmonė paaugo, pavyko įdarbinti ir apmokyti žmones, kurie dėl COVID-19 prarado darbus užsienyje ir Lietuvoje. Tuo labai džiaugiuosi ir, naudodamasis proga, noriu iš visos širdies padėkoti visam „Arsatrans“ kolektyvui (*šypsosi*).

– Kokia yra UAB „Arsatrans“ verslo niša?

– Įmonės pagrindinė veikla yra krovinių ekspedijavimas Europoje, perparduodame krovinius transporto įmonėms. Taip pat krovinius transportuojame ir nuosavais vilkikais, turime nors ir nedidelį, bet savo vilkikų parką. Ateityje planuojame plėtrą, šiuo metu žvalgomės į Skandinavijos šalių rinką.

– Gal atsikėlęs į Palangą jau subrandinote naują verslo idėją? Kokią?

– Naujų verslo idėjų yra. Šiuo metu su draugu planuojame pradėti maistinių grybų verslą. Viskas labai ankstyvoje stadijoje, bet projektas – labai įdomus, Lietuvoje dar neregėtas. Viskam įsibėgėjus, galėsiu jūsų žurnalui papasakoti daugiau (*šypsosi*).

– O kokių verslo galimybių matote Palangoje ir visame pajūry?

– Be abejonės, gyvendamas Palangoje tikrai pagalvoju apie kurortines/sezonines verslo idėjas, tačiau kol kas esu tik naujakuris, nenoriu priimti skubotų sprendimų ir investuoti laiką ten, kur trūksta žinių. Pirmiausia reikia įsivertinti rinką ir galimybes.

– Kas jums buvo sunkiausia per karantiną?

– Sunkiausia per karantiną buvo pasirušti nubėgti šimtą

kilometrų palei visą Lietuvos pajūrį (*šypsosi*) (sausio 30 d. Laurynas nubėgo pajūriu nuo Latvijos sienos iki sienos su Kaliningradu 100 kilometrų, kad prisidėtų renkant lėšas Jokūbo Melkūno, vaikelio gimusio su mobilumo negalia (*Jokūbas gimė su perpus trumpesne koja, be šlaunikaulio), labdaros ir paramos fondui, – aut. past.*).

Tai – malonūs sunkumai, su didele išliekamąja verte ir šios patirties nepamiršiu visą savo gyvenimą. Atsakant į jūsų klausimą rimčiau, ko gero, labiausiai trūko išvykų į Molėtus ir Tauragę aplankyti savo ir Gabrielės šeimų.

– **Ar žinote, kaip sekasi Jokūbui dabar?**

– Liepos mėnesį Jokūbas su tėvais skrenda į JAV. Pinigus beveik surinko, po apžiūros JAV jau tiksliai žinos operacijos datą ir galutinius kaštus. Naudodamasis proga noriu visų paprašyti, kas dar neprisidėjote, kad paaukotumėte pagal savo galimybes Jokūbui. Informaciją, kaip tai padaryti, galite rasti fondo internetiniame puslapyje www.jokubomelkunofondas.lt

– **Beje, kuo bėgimas pajūriu, technine prasme, yra sunkus?**

– Smėlis nėra stabilus pagrindas, be to, dėl skirtingų oro sąlygų keičiasi ir jo struktūra, jis gali suminkštėti, sukietėti, pasidaryti klampus. Ruošiantis bėgti ilgą distanciją smėliu, reikia įvertinti visus šiuos aspektus. Bėgti smėliu yra tikrai sunkiau nei kietu, stabiliu pagrindu, bet bėgti, kada šalia tavęs – jūros begalybė, yra kažkas neįtikėtino.

Tą dieną, kai bėgau 100 kilometrų pajūriu, iš ryto pasnigo, įdienojus oras atšilo, iš smėlio susidarė klampis masė.

Esant tokioms sąlygoms, kalbėti apie bėgimo techniką nėra prasmės, treniruočių tokiomis sąlygomis neturėjau. Kojos buvo visiškai šlapios. Tai buvo tiesioginė mano ir gamtos kova. Tą jausmą, kokį patyriau įveikęs 100 kilometrų tokiomis sąlygomis, sunku nupasakoti...

– **Ar iki šiol bėgate ilgas distancijas pajūriu?**

– Tokias ilgas – tikrai ne. Bet, žinoma, „prasibėgu“, ramiai bėgti pajūriu yra viena iš smagiausių mano treniruočių. Stengiuosi užsiimti labai įvairiu sportu. Man svarbiausia – judėti.

Nei atstumas, nei greitis, kuriuo bėgu, man nėra svarbu, svarbiausia – mėgautis kelione.

Sveikatingumas jau keletą metų yra mano gyvenimo variklis. Be sporto savęs neįsivaizduoju, o sportas mano gyvenime užima labai svarbią vietą. Gyvenu tam, kad būčiau sveikas ir laimingas, juk tai ir yra svarbiausia.

– **Sakėte „Palangos tiltui“, žurnalo „Lietuvos pajūris“ turinio partneriui, kad jus Palangoje nustebino tai, kad jauni palangiškiai stengiasi dėl Palangos ateities, jos kultūros, meno, naujų veiklų kūrimo. Ką turėjote omeny?**

– Yra tikrai didelė jaunų žmonių bendruomenė, džiaugiuosi galėdamas vadinti juos visus draugais. Čia atvykus, Palangos jaunimas mane su Gabriele tiesiog įtraukė į visą įvykių sūkurį. Čia vyksta tiek daug visokių projektų, tiek daug veiklių žmonių, tai yra tikras fenomenas. Palanga iš visų miestų būtent tuo ir išsiskiria – aktyviu, vieni kitus palaikančiu, visada pozityviu jaunimu. Netgi ir pats esu įsitraukęs į kelis projektus. Į tokius, kuriuose niekada gyvenime nebūčiau manęs, kad dalyvausiu (*šypsosi*). Omeny turiu renginių organizavimą, o šiemet rugsėjo mėnesį organizuosime pirmąjį Palangos maratoną.

GALIU TIK PASIDŽIAUGTI, JOG KARANTINO METU MANO ĮMONĖ, UAB „ARSATRANS“, PAAUGO, PAVYKO ĮDARBINTI IR APMOKYTI ŽMONES, KURIE DĖL COVID-19 PRARADO DARBUS UŽSIENYJE IR LIETUVOJE. TUO LABAI DŽIAUGIUOSI IR, NAUDODAMASIS PROGA, NORIU IŠ VIŠOS ŠIRDIES PADĖKOTI VISAM „ARSATRANS“ KOLEKTYVUI.

– **Minėjote, kad dalis jūsų šeimos gyvena Molėtuose, kita dalis – Tauragėje. Kodėl taip esate „išsibarstę“? Gal statotės naujus namus Palangoje, kad visiems būtų vietos po vienu stogu? O, beje, ar gyvenate svajonių būste Palangoje?**

– Molėtuose gyvena mano tėvai, močiutės, krikšto tėvai, didelė dalis giminaičių. Tauragėje – Gabrielės.

Naujų namų Palangoje dar nestatome, bet ieškome, kurioje Palangos miesto savivaldybės dalyje mes norėtumėme gyventi.

Tikiuosi, kad atradus savo vietą čia, dažniau atvažiuos ir tėvai, nes kol kas, kad ir kaip bebūtų keista, bet tiek mano, tiek Gabrielės tėvus sunku prisikviesti (*šypsosi*).

– **Kokie jūsų planai šiai vasarai?**

– Kalbant apie verslą, tęsti pradėtus darbus. Nieko juose itin keisti nežadu, turime stiprią komandą, judėsime į priekį tiek su įmone „Arsatrans“, tiek su maistinių grybų verslo vystymu.

Sportinius planus koreguoja uždarytas baseinas – planavau ir vis dar planuoju startuoti Lietuvos triatlono taurėje, kaip ir praėjusiais metais, tam intensyviai ruošiuosi. Neplaukiau jau septynis mėnesius, nežinau, kaip greitai pavys atgauti jėgas baseine.

Galbūt pirmus Lietuvos triatlono taurės etapus praleisiu, bet antroje vasaros pusėje tikrai pasistengsiu atiduoti visas jėgas šiose varžybose.

Taip pat tikiuosi, kad drauge su palangiškiais išsikeltas planas suorganizuoti pirmąjį Palangos maratoną praėis sklandžiai ir sukursime naują kasmetinį sportinį renginį, kur sportininkai galės pasidžiaugti unikalia bėgimo trasa, kurios joks kitas miestas pasiūlyti negali.

– **Ar pamatysime jus Palangos politikoje?**

– Nepriklausau jokiai partijai. Atstovaudamas žmonėms norėčiau turėti galimybę teikti tiesioginę naudą, gebėti keisti dalykus į gerą. Kol kas nežinau, kaip galėčiau tai padaryti. Jeigu kils minčių, kaip pagerinti palangiškių gerovę, tikrai stengsiuosi prie to prisidėti.

Niekuomet nesakau „ne“ naujiems dalykams ir naujoms patirtims. Ateitis parodys, ar mano gyvenimas pakryps į politiką.

LT FOTO nuotr.

UAB „Vakarų Statyba“

APIE KOMPANIJĄ

UAB „Vakarų statyba“ – sparčiai besiplečianti įmonė, kurioje efektyviai dirba daug energingų, atkaklių, mėgstančių iššūkius darbuotojų ir sudėtinguose objektuose, situacijose sugebančių priimti reikiamus profesionaliausius sprendimus, taip patenkinti visus Užsakovo poreikius. Mes teikiame aplinkotvarkos darbų, inertinių medžiagų tiekimo paslaugas, statybinės technikos nuomos galimybes. 2014 metais buvome įvertinti ir pripažinti kaip viena iš stipriausių įmonių Lietuvoje, padedančių kurti geresnę šalies ekonominę ateitį.

MŪSŲ PASLAUGOS

Inertinių medžiagų tiekimas iš eksploatuojamų karjerų
Pastatų griovimas ir statybinio lauko apdorojimas
Trinkelėlių klojimo darbai
Aplinkotvarkos darbai
Statybinės technikos nuoma

MŪSŲ TIKSLAI

Mes siekiame būti inovatyvūs ir patikimiausi statybinės technikos bei žvyro karjerų eksploatavimo rinkoje tam, kad maksimaliai patenkintume užsakovų norus, sumanymus bei visapusiškai užsitikrintume stabilumą ir sėkmingą veiklą. Dirbame su įmonėmis, įstaigomis, organizacijomis, seniūnijomis, daugiabučių namų, sodų ir garažų bendrijomis, individualių valdų savininkais. Galimas abonentinių sutarčių pasirašymas.

KONTAKTAI

Tel.: +370 652 22849, +370 656 67107
Tel. / Faks. +370 460 32097
El. p. vakarustatyba@gmail.com

www.vakarustatyba.com

A middle-aged man with grey hair and a goatee, wearing a white short-sleeved button-down shirt and light blue jeans, stands in front of a dark metal fence. He is smiling and looking towards the camera. The background is a blurred green landscape.

Vaidas Šimaitis: „Dar pažiūrėsime, kas kieno šešėlyje atsidurs pastačius Šventosios jūrų uostą!“

Linus JEGELEVIČIUS

Žinomas pajūrio verslininkas Vaidas Šimaitis džiūgauja – jo ilgai brandinta Šventosios jūrų uosto atstatymo vizija yra įgyvendinama su trenksmu. Kalbėdamas su „Lietuvos pajūriu“, jis juokavo, kad, projektą pabaigus, galbūt Šventoji – nors laikinai – užgoš Palangą.

V. Šimaitis nuolat šnekėjo apie Šventosios uosto atstatymą – dar 2008–2009 metais.

„Tuomet niekaip nebuvo susijęs su žvejais. Tačiau tuomet, sudalyvavęs vienoje žuvininkystės regionų vietos veiklos grupės apjungiančios asociacijos posėdyje, pyktelėjau, kad Šventosios žvejai tiesiog „pražiopsojo“ galimybę teikti paraišką Europos Sąjungos programoms uosto atstatymui 2007–2013 laikotarpiui“, – sakė V. Šimaitis.

Būtent jis po posėdžio ėmėsi iniciatyvos įsteigti Šventosios žuvininkystės regiono vietos veiklos grupę. Buvo apie 2009–2010-uosius.

„Kadangi tokia grupė Klaipėdos apskrityje buvo neveikli, aš kartu su kitais šešiais steigėjais įkūrėme naują Lietuvos žuvininkystės vietos veiklos grupių tinklą siekiant, kad aktyviai rašysime projektus ir aktyviai teiksime paraiškas europiniam finansavimui uosto atstatymui gauti, – atskleidė V. Šimaitis, kuris tapo naujojo tinklo pirmininku ir Žemės ūkio ministerijos (žuvininkystės vietos veiklos grupių) projektų stebėsenos ir atrankos komitetų nariu. – Tiesiog tokiu būdu Šventosios žvejai įgavo daugiau „svorio“. Žinoma, mero (Šarūno Vaitkaus, – aut. past.) gebėjimas uosto atstatymo idėją visiems patraukliai pateikti ir įtraukti visus į jo atstatymą, taip pat Palangos miesto Tarybos palaikymas buvo kritiškai svarbus.“

Būtent mero Š. Vaitkaus pastangomis uostą Sauliaus Skvernelio vyriausybė 2018-ųjų rugsėjį perdavė Palangos miesto savivaldybei.

Dar 2010 metais Šventosios uosto atstatymo projektas su molų statyba buvo įtrauktas į valstybės projektų sąrašą ir numatyta apie 40 mln. eurų (150 mln. litų) jam įgyvendinti. Tais pačiais metais programos įgyvendinimo priemonių planas buvo pakeistas, bandyta atnaujinti Šventosios uosto eksploatavimą, tačiau atidarius uostą jis tuoj pat buvo užneštas smėliu ir po dešimt dienų nustojo veikęs. Darbų vertė siekė apie 2,4 mln. eurų. Buvo konstatuota, jog nepastačius molų šį uostą gilinti ir valyti beprasmiška, nes po kelių stipresnių bangų smėlis vėl grįš į uostelį.

Tačiau dabar V. Šimaitis įsitikinęs, kad Šventosios jūrų uostas bus atstatytas sėkmingai.

„Viskas yra „užvesta“, Palanga – „ant bangos“, pinigų, manau, uostui bus, nors ne jie buvo svarbiausia. Buvo daugybė skeptikų ir pamokslautojų, ką ir kaip daryti. Džiaugiuosi, kad Palanga susigrąžino uostą, kurį kažkuomet Palangos meras Raimundas Palaitis atidavė kitiems“, – sakė V. Šimaitis.

Šių metų kovo viduryje buvo pasirašyta žvejybos infrastruktūros sukūrimo rangos darbų sutartis su UAB „Plungės lagūna“, kuri jau pradėjo Šventosios jūrų uosto atstatymo darbus.

Palangai perdavus uostą, kartu buvo perduota ir Klaipėdos valstybinio jūrų uosto parengta Šventosios jūrų uosto vystymo techninė dokumentacija.

Joje Šventosios jūrų uosto statybos darbai suskirstyti į 6 etapus: pirmasis – molų statyba, antrasis – automobilių stovėjimo aikštelės statyba, trečiasis – inžinerinių tinklų statyba, ketvirtasis – vakarinės krantinės rekonstrukcija,

penktasis – rytinės krantinės rekonstrukcija, šeštasis – akvatorijos gilinimas ir švartavimo įrangos statyba.

„Tačiau žvejams reikalingos infrastruktūros plėtros techninio projekto nebuvo, o šventojiškiams priekrantės žvejams tai – vienas iš svarbiausių klausimų. Todėl buvo apsispręsta atidžiai išnagrinėti žvejų poreikius ir parengti reikiamą techninę dokumentaciją, kad Šventosios uostas atitiktų vietos žvejų lūkesčius“, – sakė V. Šimaitis, vienas iš minėto techninio projekto rengimo organizatorių.

Ieškodama žvejų infrastruktūros plėtros įgyvendinimo galimybių, Palangos miesto savivaldybės administracija dar 2018 metais pateikė paraišką „Žvejybos infrastruktūros plėtra Šventosios jūrų uoste“ finansavimui gauti.

Ją parengė V. Šimaičio vadovaujama Šventosios vietos žuvininkystės veiklos grupė.

2019 metų spalio pabaigoje buvo pasirašyta paramos sutartis su Nacionaline mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos dėl priemonės „Žvejybos uostai, iškrovimo vietos, aukcionų patalpos ir priedangos. Investicijos į žvejybos uostų ir aukcionų patalpų arba iškrovimo vietų ir priedangų gerinimą“ įgyvendinimą.

Šiam projektui skirta 1,7 mln. eurų, iš kurių 1,275 mln. eurų – iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo, 425 tūkst. eurų – iš valstybės biudžeto ir 90,8 tūkst. eurų – Palangos miesto savivaldybės biudžeto lėšos.

Siekiant įgyvendinti minėtą priemonę, buvo labai svarbu parengti Šventosios jūrų uosto angaro (valčių priedangos), krantinės (žvejybos iškrovimo vietos) tvirtinimo, slipo, valčių nuleidimo įrenginio statybos techninį projektą, kuriame būtų numatyta visa priekrantės žvejams reikalinga infrastruktūra. Šio klausimo sprendimas buvo patikėtas būtent V. Šimaičio Šventosios žuvininkystės regiono vietos veiklos grupei, vienijančiai Šventosios žvejus, viešąjį sektorių ir nevyriausybinę organizacijas.

„Šventosios žuvininkystės regiono vietos veiklos grupės pasitarimų su žvejais metu buvo aptarta, kokia jiems svarbi infrastruktūra turi atsirasti Šventosios uoste. Šių diskusijų metu išgryninome svarbiausius poreikius – būtina sutvarkyti ir pailginti krantinę, įrengti slipą, padedantį žvejams lengviau nuleisti į vandenį savo valtis, taip pat – gervę, skirtą iškrauti sugautą laimikį, žvejybos įrangą, valtis. Ne mažiau svarbus uosto elementas – angaras, kuriame žvejai galės laikyti savo valtis, žvejybos įrangą, pagautą laimikį“, – kalbėjo V. Šimaitis.

Pasak Šventosios žuvininkystės regiono vietos veiklos grupės vadovo, įgyvendinus visas projekte numatytas priemones, Šventosijoje atsiras modernus ir kitiems Europos jūriniams miesteliams nenusileidžiantis žvejų uostas, kurio gyvenvietė daug metų neturėjo.

Minėtam projektui įgyvendinti jau vykdomi viešieji pirkimai, rangovą parinkti tikimasi gruodį, darbus pradėti – kitamet. Projektą įgyvendinti planuojama iki 2023 metų.

O kai bus pastatytas Šventosios jūrų uostas, tai dar neišku, kas kieno šešėlyje atsidsurs, pusiau juokais, pusiau rimtai sako verslininkas.

„Pamatysime. Aš galvoju, kad pasistačius uostą kažin kas kieno podukra bus, jeigu juokiantis sakytume“, – juokėsi V. Šimaitis, jam priminus populiarųjį mitą, esą Šventoji Palangai ilgai buvo kaip kokia podukra.

LT FOTO nuotr.

Laimėjusi Palangos miesto savivaldybės konkursą, Šventosios jūrų uosto atstatymo darbus vykdo UAB „Plungės lagūna“.

UAB „Plungės lagūna“: „Tikime, kad po statybų su šypsena spausime vieni kitiems rankas ir džiaugsimės gražėjančia Šventąja“

Palanga, didžiausias šalies kurortas, turi unikalią savybę: žinių apie statybų bendroves, sėkmingai joje įgyvendinusias svarbius infrastruktūros projektus, pasiunčia skambiai ir toli, suteikdama tokiems rangovams naujus sparnus ir galimybes.

Linus JEGELEVIČIUS

„Mums tai visiškai suprantama. Mūsų noras yra kuo sėkmingiau įvykdyti sutartinius įsipareigojimus Palangai – juk pajūris svarbus kiekvienam lietuviui ir bet koks neatsakingumas gali tapti ilgalaikė dėmė bendrovės biografijoje“, – „Lietuvos pajūriui“ sakė Darius Bieliauskas, UAB „Plungės lagūna“, kuri laimėjo Palangos miesto savivaldybės konkursą Šventosios jūrų uosto atstatymo darbams vykdyti, generalinis direktorius.

– Kokios „Plungės lagūna“ kvalifikacijos ir patirtis leido laimėti tokį konkursą?

UAB „Plungės lagūna“ statybos versle dalyvauja jau labai seniai, tad patirties ir projektų įgyvendinime, ir vadyboje, ir viešuosiuose pirkimuose nestokoja. Šis konkursas taip pat nebuvo niekuo išskirtinis – įvertinome savo kvalifikacijos galimybes,

atlikome detalius darbų kaštų skaičiavimus ir tai davė rezultatą – laimėjome šį pajūriui svarbų ir mums labai įdomų konkursą.

– Kokie darbai uoste bus atliekami vasarą? Iki metų pabaigos?

– Iki metų pabaigos esame numatę metaliniais įlaidais sutvirtinti krantinę, įrengti slipą valtims nuleisti į vandenį, įrengti vandentiekio, buitinių ir lietaus nuotekų tinklus aplink angarą ir Prieplaukos gatvėje bei automobilių stovėjimo aikštelėje. Tikimės pastatyti angarą valtims laikyti, pradėti specialiomis plokštėmis tvirtinti krantus, įrenginėti Prieplaukos gatvę ir automobilių stovėjimo aikštelę.

– Su kokiais iššūkiais „Plungės lagūna“ susidūrė darbų Šventojoje pradžioje ir kaip jie yra sprendžiami?

– Kaip ir daugelyje statybos objektų, Šventojoje teko daug bendrauti ir derinti veiksmus su viešbučių ir kavi-

nių savininkais dėl statybvietės aptvėrimo ir gyventojų bei poilsiautojų praėjimo ir patekimo į minėtas įstaigas bei prie jūros. Kadangi Šventosios valstybinis jūrų uostas yra uždarytas, o apie tai informuoja ir informacinis ženklas, perėmę statybvietę iš užsakovo, apsitvėrėme visą statybvietę laikina tvora, palikdami galimybę patekti į minėtas įstaigas tik specialiajam ir aptarnaujančiam transportui, patiems savininkams bei žvejams į laikiną slipą valtims nuleisti, įrengtam už statybvietės ribų. Pėsčiuosius ir poilsiautojus prie jūros taip pat nukreipėme ženklais bei įrengtais užtvaramis.

Suprantame, kad mūsų veikla jiems sukėlė nemažai nepatogumų, dėl kurių apgailestaujame ir prašome supratimo. Tikime, kad užbaigus statybą, mes su šypsena spausime vieni kitiems rankas ir džiaugsimės gražėjančia Šventąja.

– **O kokie darbai bus atlikti per pusantrų metų?**

– Bus užbaigti visi sutartyje numatyti darbai ir Šventoji pasipuoš dar vienu puikiu statiniu, pritrauksiančiu aktyvaus poilsio mėgėjus į Baltijos pajūrį.

– **Ar numatyto finansavimo, 3,4 mln. eurų, užteks tokiems darbų apimčiai atlikti?**

– Konkursą laimėjome už fiksuotą kainą, darbus vykdomė pagal nustatytus įkainius ir apimtis, o kokių netikėtumų gali būti, nei vienas nesame garantuoti.

– **Kokius kitus įsimintinus statybų projektus pastaraisiais metais įvykdė „Plungės lagūna“?**

– Mūsų bendrovės specialistai dalyvavo įgyvendinant nemažai projektų, iš kurių įsimintiniausiais galėtume įvardinti šiuos: Tarptautinio Vilniaus oro uosto kilimo ir tūpimo tako bei signalinių šviesų sistemos rekonstravimas, tunelinio viaduko per geležinkelį Plungėje statyba, Karoliniškių lietaus nuotekų valymo įrenginių rekonstrukcija, Danės upės krantinių rekonstrukcija Klaipėdoje.

Tenka susidurti su ne mažiau įdomiais ir atsakingais inžinerinių tinklų, susisiekimo komunikacijų, viešosios infrastruktūros sutvarkymo projektais.

– **Kiek darbuotojų įdarbina „Plungės lagūna“? Ar tarp jų yra palangiškių, kitų pajūrio savivaldybių gyventojų?**

– Šiuo metu bendrovėje dirba apie 300 darbuotojų. Dauguma jų – iš Plungės ir Rietavo rajonų. Dirbdami toliau nuo bendrovės pagrindinės buveinės, ieškome ir vietinių darbuotojų, tad ir keli šventojiškiai yra UAB „Plungės lagūna“ darbuotojai.

– **Ar sutiktumėte su mintimi, kad patikėjimas „Plungės lagūnai“ vykdyti Šventosios jūrų uosto atstatymo projektą yra ir itin didelis įpareigojimas, ir tam tikras kvalifikacijų egzaminas? Juk Palanga, darbus sėkmingai įgyvendinus, minės jus arba geruoju, arba...**

– Visiškai suprantama, kad mūsų noras yra kuo sėkmingiau įvykdyti sutartinius įsipareigojimus – juk pajūris svarbus kiekvienam lietuviui ir bet koks neatsakingumas gali tapti ilgalaikė dėmė bendrovės biografijoje. Taip pat turime pasidžiaugti, kad nėra kokių nors ypatingai įtemptų santykių nei su vietos verslininkais, nei su gyventojais ir tikime, kad geri santykiai išliks iki pat mūsų darbų Šventijoje pabaigos.

Palangiškis Dainius Želvys, kuriam priklauso daugiausia kadencijų miesto Taryboje rekordas – net šešios, yra kolekcionierius.

Dainius Želvys: „Niekada nežinai, ką rasi užsukęs į kurorto „blusturgį““

Į interviu su „Lietuvos pajūriu“ Dainius Želvys, kuriam priklauso daugiausia kadencijų miesto Taryboje rekordas – net šešios, atėjo nešinas unikaliu antikvariniu puodeliu – išžiestu 1930 metais, Lietuvos didžiojo kunigaikščio Vytauto Didžiojo 500-ųjų mirties metinių proga su rūsčiu Vytauto Didžiojo atvaizdu – ir specialiu, per visą delną išleistu medaliu.

Linas JEGELEVIČIUS

„Tokie dalykai pinigais beveik neįkainojami. Juos pirmiausia reikia gauti. Kitaip kiekvienas turtingas žmogus, nuėjęs į bet kurią antikvariato parduotuvę, jų prisipirktų. Toli gražu viskas nėra taip paprasta“, – „Lietuvos pajūriui“ sakė D. Želvys, žinomas pajūrio antikvarinių vertybių kolekcionierius.

Pirmąkart per mano 10 darbo metų Palangoje pokalbis su juo vyko apie senienas – antikvarus, o ne apie politiką. Nors, kaip jos išvengsi, šnekučiuodamas su vienu labiau-

siai patyrusiu Palangos miesto politiku! Jam karantinas dėl koronaviruso buvo puiki proga, vaizdžiai tariant, nupūsti dulkes nuo savo kolekcijos, apie kurią jis kalba su meile.

„Man kiekvienas mano kolekcijos daiktelis – o jų iš viso įvairių turiu apie pusantro tūkstančio – yra tikra istorija, menanti tam tikrą Lietuvos laikotarpį. Juos visus labai branginu. Kolekcionavimas – aistringas dalykas“, – šyptelėjo pašnekovas.

Pomėgis gerokai praturtino ir D. Želvio istorijos žinias: įdomumo dėlei jis lygino tarpukario Lietuvos Seimo statutą, Bau-

džiamąjį kodeksą ir Konstituciją su jų dabartiniais variantais.

Su šypsena jis pasakojo apie tarpukario Lietuvos Palangos savivaldybės lankytojų formas.

„Jose buvo itin pagarbios formuluotės. Pavyzdžiui, tokia: „Didžiai gerbiamas maloningas pone...“, – juokėsi D. Želvys.

Pasiteiravus, ar prisimenąs, kada ir kur įsigijo įsimintą puodelį, D. Želvys demonstravo puikią atmintį: „Kaip šandien atsimentu – 2000-aisiais, vienam kretingiškiui kolekcionieriui sumokėjau 100 litų už jį. Jis du tokius turėjo. Kartu įsigijau ir ta proga 1930 metais pagamintas stiklainaitės.“

Anot palangiškio, antikvarinių daiktų jis žvalgosi ne tik antikvaro parduotuvėse, specializuotuose pardavimų portaluose, bet ir „blusų“ bei „bagazių“ turguose. Aišku, pirmiausia Palangoje!

„Nesu naivus: didelių antikvarinių „vertybių“ labai nesiikiu rasti Palangoje, bet, tiesą pasakius, niekada nežinau, ką jame rasi. Pavyzdžiui, vieną kartą mūsų kurorto „blusturgy“ man pavyko aptikti parduodamą mažytę medinę dėžutę, į kurią buvo įdėta į drobės skiautę suvyniota ištepta kreida „špūlė“. Kaip ruletę ją ištempė, paleidi ir ji brėžia liniją. Kalbu apie „mierką“, daiktą, kuris Smetonos laikais buvo naudojamas matavimui. Ar daug šiandien rasite žmonių, kurie dar paaiškintų, kas tai per daiktas ir kam jis buvo naudojamas?“ – retoriškai klausė D. Želvys.

Bet vadinamas kolekcionieriumi ponas Dainius mostelėjo ranka – tokiu vardu jis savęs nevadinąs.

„Esu toks labiau mėgėjas, mano namuose Palangoje – daugiausiai antikvarinių knygų. O visa kita – smulkmė, pasklidusi po visą Žemaitiją“, – atskleidė pašnekovas.

Vyrą labiausiai domina tarpukario daiktai, nors prisipažino turįs ir nemažą kolekciją sovietinių pašto vokų.

„Jų turiu apie 150, jie visi tematiškai susiję su Palanga“, – pabrėžė D. Želvys.

Tačiau skirtingai nei dauguma antikvarinių vertybių kolekcionierių, palangiškis savųjų neperpardavinėja.

„Biznierių tikrai nesu“, – patikino palangiškis, kuris pagal specialybę yra miškininkas.

Paklaustas apie savo sukauptos kolekcijos ateitį, D. Želvys patraukė pečiais: „Gal ir liūdna, bet kaip ir dauguma kolekcionierių aš neturiu aiškaus atsakymo į jūsų klausimą. Gal Palangos kurorto muziejų sudomins nors dalis mano kolekcijos? Deja, senoji Palangos kolekcionierių karta jau baigia išmirti. O senieji nenoriai atveria savo kolekcijas. Arba dėl nelengvos materialinės padėties ar prastos sveikatos viską išparduoda.“

Jis prisimenąs vieno kolegės kolekcionieriaus pamokymą: pirk antikvarines vertybes, kol jaunas, o kai išėsi į pensiją – jomis grožėkis. O sulaukus 70 metų, viską parduok.

„Įprastai vaikai labai retai perima tėvo kolekcionieriaus aistrą. Todėl neretai net vertingos kolekcijos keliauja į šiukšlyną ar kai kada „blusturgius“, – sakė D. Želvys.

Vasaros pradžia jam buvo atgaiva sielai ir dėl įsimintino susitikimo su savo buvusiais Palangos senosios gimnazijos klasiokais.

„Jau 40 metų, kai ją baigiau, – šyptelėjo D. Želvys. – Iš buvusių 30 klasiokų 18 atėjo. Deja, du jau yra mirę. Žinoma, susitikome renovuotoje gimnazijoje – kur gi kitur? Prisiminėme savo mokytojus – keletas jų, pavyzdžiui, Jonas Leščinskas, Jonas Brindza, mano tėtis (Algimantas

Želvys, – aut. past.) dar gyvi. Jie, kaip ir jau miręs Jonas Zaranka, fizinio lavinimo mokytojas, yra gimnazijos visų laikų mokytojų garbės lentoje. Net išdaigas prisiminėme.“

Visiems susitikimo dalyviams buvo įteikti menininko Lino Žulkaus suvenyrai.

Ne bet kokie, o pagaminti iš senojo gimnazijos parketo, kurį mindė ir trypė 1981 metų gimnazijos abiturientai!

Apie pusę D. Želvio klasiokų gyvena ir dirba Palangoje. Absoliuti dauguma – daug ko gyvenime pasiekę žmonės.

Pavyzdžiui, Edmundas Sakalauskas yra restoranų „Feliक्स“ ir „Žuvinė“ savininkas. Arūnas Grigalauskas vadovauja teniso klubams. Dovilė Zarankaitė, taip pat klasiokė, yra kelių knygų autorė, žurnalistė.

„Tik du yra nebaigę aukštųjų mokyklų. Įdomu tai, kad nė vienas klasiokas – ir aš – nesame tarnavę sovietinėje armijoje. Visi buvo atleisti nuo jos, nes įstojo į aukštąsias mokyklas“, – prisiminė D. Želvys, kuris, kaip ir minėti jo kursiojai verslininkai, yra baigęs Žemės ūkio akademiją.

„Dėl to, kad mūsų visi klasiokai yra įdomūs, ši bei tą gyvenime nuveikę žmonės, ir mūsų susitikimai yra labai įdomūs bei vyksta dažniau nei kitų buvusių klasiokų“, – pastebėjo pašnekovas.

O ar žinomas kurorto politikas sulaukia daugiau savo buvusių klasiokų dėmesio, nes jis – sprendimų priėmėjas, miesto politikos formuotojas?

„Sulaukiu komplimentų ne sau, o miestui – visiems labai patinka, kaip pasikeitė ir keičiasi Palanga, – šyptelėjo D. Želvys. – Jie pokyčius nuoširdžiai vertina.“

Anot palangiškio, Palanga vystosi taip sparčiai, kad jau netolimoje ateityje kurortas gali būti neatpažįstamai pasikeitęs – su iki 40 tūkstančių gyventojų, urbanizuotas.

„Nebūtinai tai tik blogai, nes, mano manymu, miestas kontroliuoja plėtros procesus, bet, žinoma, su ja ateina ir nauji iššūkiai“, – neslėpė D. Želvys.

Palangos plėtros pavyzdys – toks faktas: pernai Savivaldybei buvo įteikti apie 1 200 prašymų išduoti statybų leidimus, apie 600 jų buvo patenkinta.

„Sakykime, prieš penkiolika metų vos apie 150 statybų leidimų buvo išduodama“, – sakė miesto Tarybos narys.

O ar jis ryšis dalyvauti dar vienuose, jau septintuose rinkimuose į miesto Tarybą 2023 metais?

„Atvirai pasakius, nežinau. Dar reikia tuos dvejus metus nugyventi. Žinoma, gerai, kai jaunimas rodo iniciatyvą ir, kaip sakau, „eina į politiką“, bet, neslėpsiu, kai kuriems jauniems politikams trūksta pasirengimo dalyvauti miesto politiniame gyvenime. Ruošdamasis Tarybos posėdžiams, aš šiugždenu popierius kaip ir prieš 20 metų, o jaunoji karta tik „perbėga“ juos telefonu“, – šyptelėjo pastebėjęs D. Želvys.

Jis neslepia, kad priklausąs krikdemiškam Tėvynės sąjungos – Lietuvos krikščionių demokratų sparnui.

„Tiesiog man svarbu tos vertybės, kurias mūsų tėvai ir seneliai puoselėjo šimtus metų. Žinoma, ir aš – už pokyčius, tik, matyt, man juos suprasti ir priimti reikia daugiau laiko, – sakė D. Želvys, prisipažinęs „Lietuvos pajūriui“, kad nesinaudoja „Facebook“. – Man geriau susitikti su žmogumi gyvai. Neabejoju, dauguma mūsų per karantiną pasigedo gyvo, akis į akį bendravimo.“

LT FOTO nuotr.

Jūratė Mikutienė, Palangos asmens sveikatos priežiūros centro direktorė.

Palangos ASPC direktorė Jūratė Mikutienė: „Visas mūsų kolektyvas pandemijos metu dirbo itin kantriai, profesionaliai ir kolegiškai“

Vienai Palangos įstaigai, Palangos asmens sveikatos priežiūros centrui (Palangos ASPC), žinomam „miesto poliklinikos“ vardu, per koronaviruso pandemiją teko ypatinga misija. COVID-19 smogė visam pasauliui, o Lietuva ir Palanga nebuvo išimtis. Apie tai „Lietuvos pajūris“ kalbėjosi su Jūrate Mikutiene, Palangos ASPC direktore.

Linus JEGELEVIČIUS

– Kaip jums ir visam Palangos ASPC teko organizuoti veiklą koronaviruso pandemijos metu?

– Pandemijos metu paslaugų teikimas Palangos ASPC buvo perorganizuotas – yra reguliuojami pacientų srautai,

užtikrinamas pacientų ir darbuotojų saugumas, dalis paslaugų teikiama nuotoliniu būdu. Praktiškai visi įstaigos darbuotojai yra paskiepyti nuo COVID-19.

– Kokie iššūkiai buvo didžiausi ir kaip su jais susidorojote?

Koronaviruso patikros mobiliojo punkto darbuotojos Lijana Kozienė (pagrindinė darbovietė – Palangos reabilitacijos ligoninė) ir Loreta Vaitelytė (pagrindinė darbovietė – Palangos ASPC slaugytoja-masažuotoja).

– Pandemijos ir karantino laikotarpis įstaigai – tai naujų iššūkių metas, nes savivaldybės pavedimu ėmėmės naujų darbų – organizuojame mobiliojo punkto veiklą, kuriame atliekami COVID-19 diagnostiniai PGR tyrimai bei greitieji testai Galimybės pasui gauti ir profilaktiniam gyventojų ištyrimui. Be to, Palangos ASPC vykdo gyventojų vakcinaciją nuo COVID-19 ligos. Pastaruosiu metu vakcinuojami visi norintys nuo 12 m. gyventojai. Vakcinacija vyksta sklandžiai.

Didžiausia problema yra žmoniškųjų išteklių trūkumas organizuojant papildomus darbus – MP veiklą, vakcinaciją. Esame dėkingi Palangos viešbučių ir restoranų asociacijai ir Rotary klubui, kurie mūsų įstaigai padovanojo modernų ir patogų bekontaktį kūno temperatūros detektorius, kuris suteikia galimybę įstaigoje efektyviau naudoti žmoniškuosius išteklius.

Rekomendacijos ir siūlymai kaip efektyviau organizuoti veiklą pandemijos metu aptarti ir su Sveikatos apsaugos ministerija, ir su Palangos miesto savivaldybe.

– Visas jūsų kolektyvas pandemijos metu dirbo labai darniai ir sutelktai. Tačiau ar galėtumėte išskirti šeimos gydytojus, medicinos seses, slaugytojas, kitą personalą, kurie galbūt verti ypatingo dėmesio?

– Visas mūsų kolektyvas pandemijos metu dirbo itin profesionaliai, kolegiškai ir kantriai. Ypač daug laiko ir jėgų tam skyrė ir skiria vyr. slaugytoja Aldona Mikūtienė, visi šeimos gydytojai, BP slaugytojos, registratorė Adelija Norvaišienė, odontologo padėjėja Lina Radzevičiūtė (talkina registratorė) bei masažuotoja – BPS Loreta Vaitelytė ir

Vilniėtė Simona nuo koronaviruso paskiepyta Palangos ASPC.

burnos higienistė Svajonė Paulauskienė, kurios buvo deleguotos darbu į mobilųjį punktą.

– Ar buvo lengva organizuoti mobiliosios punkto veiklą? Kiek žmonių buvo jame patikrinta?

– Organizuojant Palangos mobiliojo punkto veiklą, savo darbuotojus delegavo dauguma Palangos miesto gydymo įstaigų. Ypač išstvermingai iki liepos mėnesio talkina dar-

buotojai iš šių įstaigų: Palangos vaikų reabilitacijos sanatorijos „Palangos gintaras“, poilsio ir reabilitacijos centro „Pušynas“, VšĮ „Palangos reabilitacijos ligoninė“, Palangos visuomenės sveikatos biuro ir Palangos baseino, kurį valdo BĮ „Palangos investicijų valdymas“.

– **Buvo pranešta, kad netrukus ant poliklinikos stogo atsiras saulės elektrinė. Kaip yra įgyvendinamas šis projektas?**

– Išties, džiaugiamės, kad toks projektas yra įgyvendinamas mūsų įstaigoje. Jo techninį projektą parengėme 2018 metais, padedant architektams iš Vilniaus. Jie pirmieji pasiūlė, kad ant mūsų poliklinikos stogo atsirastų saulės elektrinė. Tokių elektrinių Palangoje ant viešąsias paslaugas teikiančių įstaigų stogų tuomet dar niekur nebuvo. Leidimą iš savo steigėjos, Palangos miesto savivaldybės, įsirengti saulės elektrinę ant poliklinikos stogo gavome 2019 metų pavasarį. Netrukus pateikėme Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūrai paraišką jai finansuoti. Pirmąkart mums tai padarius, iš agentūros sulaukėme neigiamo atsakymo, tačiau antrąkart mus lydėjo sėkmė – 2020 metų gruodį pasirašėme saulės elektrinės įrengimo finansavimo sutartį. Palangos ASPC tam tikslui buvo skirti 36 tūkst. eurų, tai yra 80 procentų visam projektui reikalingų lėšų. Pati poliklinika jam skirs likusius 20 procentų lėšų. Jau turime ir darbų rangovą. Saulės elektrinė generuos 30 kilovattų elektros energijos – jos pakaks poliklinikai visus metus. Poliklinikai nereikės pirkti elektros energijos iš kitų elektros tiekėjų. Iki šiol centras už elektros energiją per metus sumokėdavo šiek tiek daugiau nei 5 tūkst. eurų.

– **Kaip Palangos ASPC organizuos savo veiklą, ir miesto svečių patikrą dėl koronaviruso, vasaros sezono metu? Kas daroma ir kas bus padaryta?**

– Vasaros sezono metu toliau yra tęsiama koronaviruso patikros mobiliojo punkto veikla. Tiek miesto gyventojai, tiek svečiai turi galimybę pasitikrinti dėl COVID-19, PGR, greitųjų testų ir dėl Galimybės paso.

Esu dėkinga Palangos miesto savivaldybei už nuolatinę pagalbą ir palaikymą, visoms įstaigoms, delegavusioms savo darbuotojus darbui į mobilųjį punktą, bei šauniam ir ištvėringam Palangos ASPC kolektyvui. Ačiū už supratimą, pagalbą ir geranoriškumą.

Su pandemijos iššūkiais visi susiduriame pirmą kartą ir tik visi susitelkę juos įveiksime sėkmingiau ir greičiau.

LT FOTO nuotr.

2021 m. birželio 17 d. Palangos ASPC direktorė Jūratė Mikutienė pasirašė bendradarbiavimo sutartį su Klaipėdos universiteto rektoriumi prof. dr. Artūru Razbadausku. Abi įstaigos sieks bendradarbiauti profesinio informavimo ir orientavimo, kvalifikacijos kėlimo, mokslinėje, projektinėje ir studentų praktinio mokymo veikloje.

AR ŽINAI, KAD?..

- Palangos asmens sveikatos priežiūros centre yra prisiregistravę daugiau nei 8 000 pacientų;
- Centre dirba šeši šeimos gydytojai;
- Du gydytojai akušeriai-ginekologai;
- Trys gydytojai odontologai;
- Palangos mobiliajame punkte kasdien atliekama iki 200 testų dėl COVID-19;
- Palangos ASPC nuo COVID-19 paskiepyta virš 4 000 gyventojų (birželio vidurio duomenys, – aut. past.);
- Registracija skiepams vykdoma internetu svetainėje www.koronastop.lt arba karštąja linija 1808;
- „Pfizer“ ir „BioNTech“ vakcina centre skiepijama nuo 12 metų;
- „Moderna“, „Vaxzevria“ ir „Janssen“ vakcinomis centre skiepijama nuo 18 metų.

www.mobilusturgelis.lt
**MOBILUS
ŪKININKŲ TURGELIS**

**Palangoje Malūno g.10 prie PC „RIMI“
kiekvieną penktadienį nuo 8 iki 15 val.**

KVIEČIAME!

Gegužę Irena Vainorienė, grožio salono „Irena“ kirpėja ir savininkė, šventė išskirtinį jubiliejų – ji Palangoje kirpėja jau dirba 40 metų.

40 metų žirkklėmis čekvinti Irena Vainorienė: „Geresnio darbo nei kirpėjos Palangoje nerasi!“

Gegužę Irena Vainorienė, grožio salono „Irena“ kirpėja ir savininkė, šventė išskirtinį jubiliejų – ji Palangoje kirpėja jau dirba 40 metų. „Kai kurių mano pirmųjų klientų ne tik vaikai, bet ir anūkai pas mane ateina kirptis. Vadinasi, pasitiki. Geresnio darbo nei kirpėjos kurorte nerasi: pirmoji sužinai visas naujienas ir gandas“, – juokėsi pokalbiui su „Lietuvos pajūriu“ prisėdusi ponija Irena. Per keturis dešimtmečius pagražinusi tūkstančius palangiškių ir kurorto svečių, ji dar žirklių į stalčių atsisveikindama su mylimu darbu nesiruošia kišti. „Kol dirbu, nesenstu!“ – sakė pašnekovė.

Linus JEGELEVIČIUS

– Ar atsimenate savo pirmąją darbo dieną Palangoje?

– Ji buvo prieš 40 metų (*juokiasi*). Atvažiavau dirbti Palangos buitinio kirpykloje vasarai. Man buvo 24 metai. Tais laikais kirpėjas į Palangą sezono metu padėti vietinėms kirpėjomis komandiruo davė iš visos Lietuvos. Aš atvykau iš Pasvalio – būtent šiame mieste siuntimą man davė į Palangą. Gimiau Kelmės rajone, o kirpti mokiausi Šiauliuose. Bet aš nesu vyriausia kirpėja Palangoje. Būtinai tai parašykite (*juokiasi*).

– Ar skaičiate, kiek klientų esate turėjusi per visą gyvenimą?

– (*Juokiasi*). Nesuskaičiuosiu! Aišku, kad tūkstančius! Kai einu Palangoje, man daug žmonių linkteli, pasisveikina, užšnekina. Žinoma, visų iki vieno klientų neįmanoma atsiminti, bet daugumą – ypač ne vienkartinį – gerai prisimenu.

– Kiek 1980-aisiais, Maskvos Olimpiados metais, Palangoje buvo kirpyklų?

– Žiemą veidavo tik viena. O vasarą veidavo apie dešimtį: Vytauto gatvėje prie Senosios kurorto vaistinės, J. Basanavičiaus gatvėje ir vietinės – didžiausiuose poilsio namuose. Žinoma, visos kirpyklos buvo valstybinės. Klientai „išsimušdavo“ taloną pas kasininkę ir laukdavo. O eilės tuomet kirpyklose buvo didelės! Pradžioje aš dažniausiai kirpdavau kirpykloje prie Senosios vaistinės – buvau kirpėja ir brigadininkė. Kitas kirpėjas prižiūrėdavau! (*Šypteli*).

– Ar lengva buvo jums rasti savo vietą po saule Palangoje?

– Lengva! Svarbiausia – mylėti savo klientus. Drįstu sa-

Grožio salone „Irena“ akis vilioja gėlių – ir tikrų! – puokštės, šiuolaikiškas naujas interjeras.

kyti, kad klientai ir klientės mane labai myli, o aš – juos (*šypsosi*).

– Ar per 40 metų turėjote ir kuo nors labai įsimintinų klientų?

– Turėjau vieną klientę – ji buvo vienos labdaringos našlaičių organizacijos vadovė, dabar – jau mirusi, – kuri man padovanojo kelionę į Italiją, Vatikaną. Ir ne bet kokią – o su audiencija pas popiežių Joną Paulių II! Bet, tiesą pasakius, man neteko popiežiui rankos paspausti. Mane ji ir naktį išsikviesdavo – dariau jai šukuoseną ir trečią valandą nakties. O po to ji skubėdavo į susitikimus Vilniuje.

– **Kada kirpimo mados labiau keitėsi – sovietmečiu ar dabar?**

– Žinoma, kad dabar. Gi yra internetas! Kiek madų per tiek metų pasikeitė, neužteks ir abiejų rankų pirštų suskaičiuoti. Anais laikais visokias asimetrijas darydavome, bet daugiausiai šukuosenas darydavome. Senose nuotraukose gi matote: su kokiais „kuodais“ moterys buvo, „šinjonus“ prie moterų su trumpesniais plaukais prikabindavome. Pradžioje, apie 20 pirmųjų darbo metų, tik su moterimis aš dirbau. Dabar kerpu visus.

– **Ar spėjate paskui madas ar siūlote klasikinį kirpimą?**

– Patikėsite ar ne: spėju. Pasižiūriu, kas internete vyksta. O kai kurie klientai ar klientės patys atsineša – ar iškarpų, ar eskizų, ar piešinių. Nesibaidau aš jų! Kai kurie paaugliai, kirpęsi pas mane, savo nuotraukas ir į „Facebook“ įkelia, išgiria. Malonu!

– **Ar turite klientų, kurie pas jus eina visus 40 metų?**

– Yra dar ir tokių. Man tokios klientės – kai ateina karta iš kartos, ir močiutės, ir jų dukros, ir anūkės, – labai brangios. Bet kiekvienas klientas ar klientė – brangus. Ypač dabar, kai tiek daug kirpykly! O jų Palangoje dabar yra apie 30 ar net daugiau. Kai kurie – neslėpsiu – dingsta, kaip sakau, apsuka ratą ir vėl pas mane sugrižta.

– **Ar yra temų, kuriomis su klientais nešnekate?**

– Nėra temų, kurių vengčiau. Moku su visais bendrą kalbą rasti. Svarbu – jausti žmogų. Kartais pats žmogus kėdėje nori išsišnekėti. Aš – ramus žmogus, neprimetu savo nuomonės. Kartais matai, kad žmogus mieliau patylės, nei šnekės. Bet kartais juokauju: kad aš pirmoji mieste sužinau visas Palangos naujienas (*šypteli*). Nereikia nė laikraščių skaityti! Bet ką klientas man patikės, bus tarp mūsų. Čia – auksinė taisyklė.

– **Kas jus kerpa?**

– Nijolė. Mano dažniausia kirpėja. Mano buvusi kaimynė. Mane jau apie 20 metų kerpa. Dabar prie viešbučio „Amberton“ dirba.

– **Ką lengviau kirpti: vyrus ar moteris?**

– Nėra didelio skirtumo.

– **Ar palangiškiai kaip klientai yra įnoringesni?**

– Nepasakyčiau. Priešingai: didžioji dauguma – labai draugiški, nes patys aptarnauja poilsiautojus. Moka bendrauti. Visus palangiškius klientus pažįstu. Būtų keista, kad nepažinčiau.

– **Lietuvių plaukai buvo geresni sovietmečiu ar dabar?**

– Dabar! Plaukai – ir stipresni, ir vešlesni. Ir kosmetika – gerokai įvairesnė ir geresnė. Nepalyginsi!

– **Birželio pradžioje sukako vieneri metai, kai dirbate savo salone „Irena“. Kokie jie buvo?**

– Super geri metai! Nepaisant karantino. Laikini tie suvaržymai, nors pajutau, kad kai kuriems mano klientams apsikirpti, pasigražinti buvo lygiai taip pat svarbu, kaip ir būti sveikiems! Ne veltui sakoma, kad apsikirpusiam žmogui ir nuotaika pagerėja. Žinoma, jeigu jis – patenkintas kirpimu (*šypteli*). Turėti savo saloną – nuostabus jausmas. Už saloną „Irena“ – ačiū sūnui. Tai – jo dovana!

– **Kiek žmonių įdarbinate?**

– Dvi manikiūrininkės: Gretą ir Jūrą. Labai geros darbuotojos. Super! Labai draugiškos. Man pasisekė su darbuotojomis. Jeigu būtų didesnės patalpos, daugiau paslaugų pasiūlytumėme. Bet gerai taip, kaip yra.

– **Kiek vaikų su vyru užauginate?**

– Turime du: 39-erių sūnų Arvydą ir 38-erių dukrą Raimondą. Nuostabūs vaikai! Ačiū Dievui!

– **Ar jūsų vyras – nepavydus? Juk jūs – nuolat vyrų apsuptyje, jiems plaukus kedenate?**

– (*Šypsosi*). Ne, mano vyras Algirdas – nepavydus. Jau įpratęs prie to! Buvo metas, kai vaikai dar buvo maži, aš eidavau kirpti, o jis namuose vaikus prižiūrėdavo. Tais laikais tai nebuvo įprasta.

– **Jis – taip pat jūsų klientas?**

– (*Juokiasi*). Taip.

– **Jis nėra vienas iš jūsų įnoringesnių klientų?**

– Pradžioje buvo, dabar – jau ne (*juokiasi*).

– **Ar žinote, kada žirkles ir kirpimo mašinėlę visiems laikams į stalčių įkišite?**

– Oi, ne. Kol kas to nesiruošiu daryti. Dirbsiu, kol turėsiu jėgų. Kol dirbu, nesenstu. O su klientų meile – kaip ant sparnų (*šypsosi*).

– **Kokie jūsų laisvalaikio pomėgiai?**

– Kelionės! Kur tik mes su vyru nesame buvę: ir Afrikoje, ir Azijoje, ir visur Europoje. Kai kurias keliones mums padovanojo vaikai.

Irena Vainorienė: „Svarbiausia – mylėti savo klientus. Drįstu sakyti, kad klientai ir klientės mane labai myli, o aš – juos“.

– O kokį patarimą duotumėte, kad plaukai būtų vešlūs ir natūralios spalvos?

– Juos prižiūrėti. Pasirinkti tinkamą kosmetiką, geriau – natūralią. Aš salone naudoju „CHI“ ir „Keune“ kosmetiką. Įsitikinau, kad jos – vienos geriausių. O geriausi šampūnai – be parabenų ir sulfatų.

MAN TOKIOS KLIENTĖS – KAI ATEINA KARTA IŠ KARTOS, IR MOČIUTĖS, IR JŲ DUKROS, IR ANŪKĖS, – LABAI BRANGIOS. BET KIEKVIENAS KLIENTAS AR KLIENTĖ – BRANGUS. YPAČ DABAR, KAI TIEK DAUG KIRPYKLŲ! O JŲ PALANGOJE DABAR YRA APIE 30 AR NET DAUGIAU.

Grožio salonas „Irena“ yra Ganyklų g. 18.

– O vasarą atostogausite?

– Ne. Vasara – pats darbmetis. Kai mylimas darbas, tai ir nepavargsti.

– Ar, atsukusi laiko ratą 40 metų atgal, ką nors keistumėte?

– Oi, ne. Tik kirpėja vėl būčiau (juokiasi). Net ir mano dukra, nors ir niekur nesimokė kirpti, jau pati šeimyną apkerpa. Ir visi – laimingi! (juokiasi). Mano anūkės man taip pat savo šukuosenas patiki. Ir pagiria: „Tu, močiute, tokia šauni!“ Stengiuosi! (juokiasi).

LT FOTO nuotr.

Palangos senoji gimnazija – tarp geriausių Lietuvos mokyklų

**Gimnazijos direktorius
Leonas Šidlauskas.**

Paskutinio skambučio akimirkos.

Pirmokų gimnazistų krikštynos.

Palangos senoji gimnazija pagal aukštus mokinių brandos egzaminų rezultatus, išpūdingus pasiekimus nacionaliniuose mokinių konkursuose ir olimpiadose yra tarp geriausių Lietuvos gimnazijų. Itin aukšti gimnazistų pasiekimai jau daug metų garsina ir visą Palangos miesto savivaldybę. „Palangos senojoje gimnazijoje mokymosi kultūros puoselėjimą suprantame kaip žinių troškimo, pažinimo gebėjimų ugdymą per galimybę eksperimentuoti, pažinti, tyrinėti, atrasti. Stengiamės, kad Palangoje Lietuva neprarastų nė vieno talentingo žmogaus ir nebūtų nusigręžta nuo mokymosi sunkumų turinčio gimnazisto“, – teigia Palangos senosios gimnazijos direktorius Leonas Šidlauskas.

Palangos senoji gimnazija pagal 2021 m. Lietuvos gimnazijų reitingą yra aukštoje 41 pozicijoje. Pagal pasiekimus Lietuvos mokinių jaunųjų filologų konkurse Gimnazija

yra aukščiausioje 1-oje pozicijoje tarp visų Lietuvos gimnazijų. Pagal mokinių pasiekimus ES jaunųjų mokslininkų konkurse Senoji gimnazija yra 7 pozicijoje tarp visų Lietuvos mokyklų.

Gimnazijos mokytojai teikia išskirtinius išsilavinimo pagrindus mokiniams – abiturientų rezultatai Palangos miesto savivaldybei užtikrino aukštą 5 vietą Lietuvoje. Išskirtinai aukšti gimnazijos mokinių rezultatai respublikinėse olimpiadose ir konkursuose – 2021 m. net 12 gimnazijos mokinių tapo šalies nugalėtojais ir prizininkais. Aukščiausi šalyje lietuvių kalbos, biologijos, biotechnologijų, rusų, anglų kalbų, chemijos, informacinių technologijų mokytojų ugdytinių pasiekimai rodo, kad Palangos senojoje gimnazijoje dirba daug išskirtinio talento mokytojų ir jų darbas vertinamas.

Šiais metais rekonstruojama gimnazija išsiskiria atliktų darbų kokybe, naujomis informacinių komunikacinių technologijų galimybėmis: naujos erdvės, natūralaus uosio parketo grindys, ažuolinės durys, išpūdingos laiptinės, didžiųjų erdvių grindų danga, granito laiptai, didžiulis interneto ryšių tinklas, kiekvienoje klasėje įrengtos bevielio interneto stotelės ir prieigos interaktyviems ekranams taip pat rodo Gimnazijos pasirėmimą ugdyti ateities asmenybes. Gimnazijos renovacija – garbė Savivaldybei ir jos vadovams už pastangas kuriant solidžią mokymosi aplinką. Investicijos į jaunuomenę visada atsiperka.

Jaunųjų dizainerių šventė „Banga 2021“.

Poezijos ruduo Palangoje.

Mokytoja Jūratė Galinauskienė ir keturių respublikinių olimpiadų, konkursų nugalėtoja, prizininė Mūza Svetickaitė.

Mokytoja Daiva Urbštienė ir respublikinės biologijos olimpiados prizininė Jokūbas Gudaitis.

Trijų respublikinių olimpiadų prizininė Saulė Janavičiūtė ir mokytojas Nerijus Vaišvilas. Nuotolinė pamoka.

Sveikinimas mokytojams.

Pamokos Kurorto muziejuje.

Fizinis ugdymas kitaip.

Fizinis ugdymas.

Dainius Kepenis: „Mano šūkis – paprastas ir jo niekada neatsisakysiu: Lietuva – sveikuolių valstybė“

Palangiškis Seimo narys Dainius Kepenis, kurį per koronaviruso pandemiją daug kas „skalpavo“, susitikęs su „Lietuvos pajūriu“ juokėsi: „Gi aš buvau pirmas prieš beveik penkerius metus pradėjęs kalbėti apie „Sveikatos pasą“! Tik – su visai kitokiu turiniu: apie žmogaus sveikatos pagrindinius rodiklius, o ne apie jo skiepus nuo to viruso! Kai apie tai pasakiau Ingridai (Ingrida Šimonytė – Ministrė Pirmininkė, – aut. past.), ji pasižiūrėjo į mane akis išpūtusi“.

Linas JEGELEVIČIUS

Bet pats lengva COVID-19 forma persirgęs vyras iki šiol tvirtai gina savo kitokį požiūrį į koronavirusą ir skiepus nuo jo. „Svarbiausia – sveika gyvensena, kiekvieno mūsų stiprus imunitetas. Kai būsime kiekvienas sveikas ir kai būsime sveiki kaip tauta, nereikės ir koronaviruso, ir kitų virusų taip baimintis“, – įsitikinęs Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos (LVŽS) frakcijos Seime narys D. Kepenis.

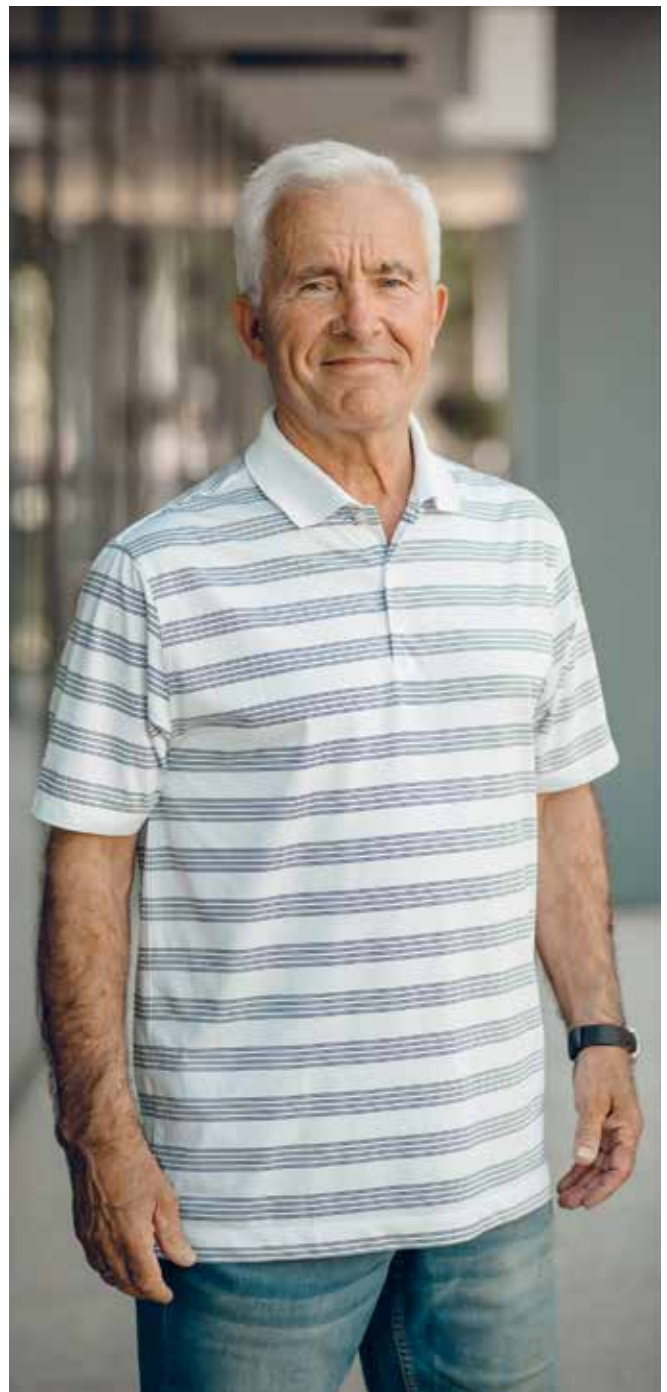
Jis neslepia, kad, anot jo, per pandemiją jį paskelbus „vos ne visos tautos priešu“, teko patirti ir nemigos naktų, ir raminti ašaras liejančią žmoną Reginę.

„Toks politiko likimas: jeigu tu galvoji ir sakai ne tai, ką visi, būsi ne tik pats „kariamasis“, bet ir tavo artimieji. Kai mano žmona susirgo koronavirusu – jai ir temperatūra pakilo, ir baimių buvo – visą laiką buvau šalia jos. Visą savaitę ji lovoje prasivartė. Vis garus kvėpavo. Pasitestavau dėl visko ir aš – ogi ir mano teigiamas testas. Tik mano forma – tokia silpna, bet 10 dienų praleidau saviizoliacijoje“, – atvirai pasakojo D. Kepenis.

„Kartais nuvertiname arba sąmoningai užmirštame mokslo vaidmenį, o kartais jį pervertiname. Turiu omenyje daugkartinius „mokslininkų“ pasisakymus apie natūralaus imuniteto nereikšmingumą“, – dėstė D. Kepenis.

Kartu su „žaliųjų“ ir „valstiečių“ Vyriausybė 2016–2020 metais siekė įgyvendinti visą tuziną reformų sveikatos srityje – pavyzdžiui, išleisti „Sveikatos pasą“, susieti kiekvieno asmens įmokas „Sodrai“ su konkretaus asmens sveikata: kuo esi sveikesnis, tuo mažiau moki jai – šiandien D. Kepenis prisipažįsta, kad toli gražu ne viskas pavyko.

„Pirmiausia apie tai, kas pavyko. Pavyzdžiui, mūsų „valstiečių“ valdymo pabaigoje man pavyko inicijuoti Seimo nutarimą „Sveikatos tausojoimo ir stiprinimo politikos gairės“. O jau prasidėjus koronaviruso pandemijai, Seimas, mano siūlymu, priėmė nutarimą dėl šalies gyventojų imu-

LT FOTO nuotr.

Dainius Kepenis yra Seimo Valstiečių ir žaliųjų sąjungos frakcijos narys.

niteto stiprinimo. Be to, mūsų „valstiečių“ Vyriausybė mokiniams įvedė trečią fizinio lavinimo pamoką per savaitę.

Kalbant apie pirmąjį nutarimą, laikas pakišo koją jį vykdyti vyriausybiniam lygmenyje – visų mintys jau buvo apie rinkimus“, – sakė D. Kepenis.

Pasak jo, generuoti visos LVŽS frakcijos palaikymo savo idėjoms taip pat nepavyko.

„Kai kalbėsi individualiai su kiekvienu (kolega Seimo nariu), tave visi palaiko, o kai kalba pradeda eiti apie jas frakcijoje ar posėdžių salėje, palaikymo jau iš daugumos nėra“, – sakė D. Kepenis.

Anot jo, Seimo nario funkcija – paprasta: kurti įstatymus, perduoti Vyriausybei juos vykdyti ir kontroliuoti jų vykdymą: „Bet man gaila, kad ši Vyriausybė į jokiais kalbas apie gyventojų imuniteto stiprinimo priemones net nesileidžia su manimi: „A, Kepenis, viskas aišku su juo!“

Seimo narys vis tik džiaugiasi, kad, anot jo, LVŽS frakcijos pastangomis, dabartinė Vyriausybė atsisakė reikalavimo įvesti visiems šalies piliečiams privalomus skiepus nuo koronaviruso.

„Tokia pozicija yra įtvirtinta ir Pasaulio sveikatos organizacijos, ir Europos Sąjungos, – sakė D. Kepenis. – Jau ir Seime kai kurie nustoja mane „kalti ant kryžiaus“. O kaip manęs tik nevadino – net grėsme nacionaliniam saugumui, nors aš gyniau savo požiūrį.“

Itin Seimo narį neramina prasta jaunimo sveikata ir fizinis pasirengimas.

„Viename Seimo posėdyje su Kariuomenės atstovais prieš ketverius metus aš pasakiau, kad vos ne pusė naujų Lietuvos šauktinių yra netinkami tarnybai dėl savo sveikatos būklės. Bet mane žurnalistai pataisė: gerokai daugiau tokių! O, įsivaizduokite, kas nutiko su mūsų jaunimo sveikata per visą „kovidą“, kai visi sėdėjo namuose prie kompiuterių?“ – retoriškai klausė D. Kepenis.

Anot jo, Europos masteliu Lietuva pagal sveikatos tausojimo ir stiprinimo priemones ir tokios politikos efektyvumą yra priešpaskutinė tarp ES valstybių-narių, o pagal pagrindinius sveikatos rodiklius – paskutinė.

„Apie tai man pranešė ir Vytenis Andriukaitis, buvęs ES Sveikatos komisaras“, – sakė pokalbininkas.

Nors politikas sako, kad jis „puikiai suprantąs“, jog jam bus sunku šiai Vyriausybei „įsiūlyti“ savo sveikatos tausojimo ir stiprinimo bei sveikos gyvensenos idėjas, bet viliasi, kad „anksčiau ar vėliau“ jos pasirodysiančios įdomios ir reikalingos.

„Mano šūkis – paprastas: Lietuva – sveikuolių valstybė. Su juo ašėjau į Seimą. Tik sveika tauta gali būti produktyvi ir laisva. Man keista, kad žmogaus laisvės – ir laisvė rinktis: mankštintis ar ne – yra svarbiau negu sveikata – kiekvieno mūsų ir tautos“, – nusistebėjo „Palangos sveikatos mokyklos“ įkūrėjas.

D. Kepenis „Lietuvos pajūriui“ citavo savo daugiau kaip 30 metų veikiančios mokyklos pagrindinę sveikatos formulę: „Sveikuolis yra žmogus, kuris giliu tikėjimu, darbštumu ir kantrybe kiekvieną dieną savo kūną, sielą ir dvasią grūdina, sotina ir apvalo vardan darnos savyje, šeimoje, bendruomenėje, valstybėje ir visatoje, meilės ir gėrio.“

„Nieko aš čia pats nesugalvojau: apie tai kalbėjo ir rašė mūsų tautos sveikatos korifėjai: ir Vydyūnas, ir Antanas Ma-

D. KEPENIS JAU DAUG METŲ KIEKVIENĄ DIENĄ PRADEDA MANKŠTA IR „PRASIBĖGIOJIMU“ PO VINGIO PARKĄ VILNIUJE. „MAN TAI – ĮPRASTA. SAVO GYVENIMO KITAIP JAU NEĮSIVAIZDUOJU. KAI KURIE KITI SEIMO NARIAI TAIP PAT PRIE MANĖS PRISIJUNGIA AR PRISIJUNGDAVO ANKSČIAU. PAVYZDŽIUI, DABAR BĖGIOJU SU KITU MŪSŲ LVŽS FRAKCIJOS SEIME NARIU TOMU TOMILINU“, – ATSKLEIDĖ D. KEPENIS.

ceina, ir Karolis Dineika, ir Šalkauskas, ir (Vosylius) Sezemanas, vyskupas Valančius ir Onutė Varapickaitė, kuri, emigravusi į JAV, buvo natūralaus gydymo pionierė, – pabrėžė D. Kepenis. – Gaila, kad sveikatinimo sąvoka yra iškreipta mūsų sveikatos įstatymuose – kalbama ne apie jį, o apie gydymą ir farmaciją.“

Kai prieš kelerius metus jam prieš vieną kelionę ėmė truputį svaigti galva, kitais metais savo 70-metį švęsiantis jaunatviškas ir energingas vyras apsilankė pas tris specialistus: „Įdomumo dėlei.“

„Vienas vos ne už galvos stvėrėsi – jokių kelionių artimiausiu metu, kitas puolė vaistų rašyti, o trečias pečiais gūžtelėjo: „Išgerk vandens daugiau ir pastovėk užsimerkęs, va, tokioje pozoje!“ Tai padariau ir svaigimas dingo“, – prisipažino žinomas palangiškis.

D. Kepenis jau daug metų kiekvieną dieną pradeda mankšta ir „prasibėgiojimu“ po Vingio parką Vilniuje.

„Man tai – įprasta. Savo gyvenimo kitaip jau neįsivaizduoju. Kai kurie kiti Seimo nariai taip pat prie manęs prisijungia ar prisijungdavo anksčiau. Pavyzdžiui, dabar bėgioju su kitu mūsų LVŽS frakcijos Seime nariu Tomu Tomilinu“, – atskleidė D. Kepenis.

O tiems, kas nepatenkintas gyvenimu Lietuvoje, kas nori permainų, Dainius siūlo tas permainas pradėti nuo savęs – tapti atsakingu už savo gyvenimą, tapti reikliu ne tik išrinktai valdžiai, bet ir sau. Ir žinoti, kad valdžia dirba efektyviau, kai rinkėjai jiems lipa ant kulnų ir neužmiršta ateiti į rinkimus..

O tiems, kas nepatenkintas gyvenimu Lietuvoje, kas nori permainų, Dainius siūlo tas permainas pradėti nuo savęs: tapti atsakingam už savo gyvenimą, tapti reikliam ne tik išrinktai valdžiai, bet ir sau. Ir žinoti, kad valdžia dirba efektyviau, kai rinkėjai jiems lipa ant kulnų ir neužmiršta ateiti į rinkimus.

*Monika Jarulytė yra
Palangos kultūros ir
jaunimo centro kultūrinės
veiklos koordinatore*

Šventojiškė Monika Jarulytė: „Raudona – viena iš mano mėgstamiausių spalvų!“

Jeigu kuriame nors kultūros renginyje šią vasarą Palangoje pamatysite pilną energijos, nuolat besišypsančią merginą su ryškiu raudonu drabužiu ar aksesuaru, gali būti, kad ji – Monika Jarulytė, Palangos kultūros ir jaunimo centro kultūrinių renginių koordinatorė. Kai vartote žurnalą, Monika jau, ko gero, džiaugsis gavusi menų terapijos magistro diplomą. „Paauglystėje patyriau depresiją. Iki šiol mane kartais aplanko nerimo ar net panikos priepuoliai. Tai ir paskatino studijuoti menų terapiją (mergina studijas sėkmingai baigė – aut. past.) ir padėti tiek sau, tiek kitiems“, – neslėpė Monika, kuri gimė ir užaugo Šventojoje. Ji mielai atsakė į žurnalo „Lietuvos pajūris“ klausimus.

Linas JEGELEVIČIUS

– **Monika, ko tikėtis iš šios vasaros (kalbėjomės gegužės pradžioje, – aut. past.)?**

– Tikiuosi gauti menų terapijos magistro diplomą. Teko porą metų dėl jo paprakaituoti, o kaip tik šios vasaros pradžioje – diplomų įteikimas. Viliuosi tapsianti viena iš pirmųjų diplomuotų šokio-judesio terapijos magistrančių Lietuvoje. Mano baigiamojo darbo vadovė dr. Laima Sapežinskienė juokauja, kad gimiau per šv. Florijono dieną ir turiu gelbėti pasaulį su šokiu, judesiu, ir, žinoma, pasitelkiant kultūrą ir meną. Esu jai labai dėkinga už nuoširdžią pagalbą ir palaikymą.

Taip pat su savanorių komanda labai noriu surengti 6-ąjį nemokamą sveikatingumo ir meno festivalį „1000 saulių“ ir jį šiek tiek praplėsti. Renginį planuoju pirmą kartą įgyvendinti Palangos žiemos futbolo stadione rugpjūčio 20-22 dienomis. Šis festivalis jau kelerius metus remiamas kaip Palangos miesto savivaldybės jaunimo iniciatyva. Taip pat, siekdama įgyvendinti „1000 saulių“ idėją, patekau tarp Klaipėdos – Europos jaunimo sostinės 2021 metų projekto „Choose Klaipėda: The HERO Inside“ atrinktu dalyvių, bet, kai kalbamės, šiuo metu dar laukiu galutinio sprendimo. Šis konkursas labai įdomus: idėjos iniciatorius Andrius Matulis plauks baidare nuo Šiaurės iki Juodosios jūros ir kvies palaikyti keletą motyvuotų, jaunų žmonių bei jų užmojus, skirtus pajūriui ir visai Lietuvai.

Be to, tikiuosi paminėti Palangos šimtmetį puikiuose renginiuose liepos mėnesį bei su komanda įgyvendinti Joninių, Jūros ir žvejų šventes, turiningas atviros jaunimo erdvės „Be stogo“ veiklas. Taip pat laukiu puikių renginių Kurhauzo koncertų salėje ir naujoje teatro erdvėje.

Tad laukia darbinga vasara, kaip ir visiems vietiniams. Žinoma, tikiuosi pasilepinti saule ir jūra.

– **Įveikėme beveik pusantų koronaviruso pandemijos metų. Veido kaukę ryškiai nešiojote?**

– Tiesą pasakius, ne. Palangos kultūros ir jaunimo centras pasirūpino savo darbuotojais ir pirmojo karantino metu įteikė linines juodas, patogias kaukes. Ją ir nešioju.

– **O apskritai kalbant, jums patinka ryškios spalvos? Ar galima jus pamatyti vilkinčią raudonas kelnes?**

– Taip, labai mėgstu ryškias spalvas. Metus laiko buvau raudonplaukė. Raudona – viena iš mano mėgstamiausių spalvų!

– **Toks įspūdis, kad jūs – visada „puikios“ nuotaikos. Klystu?**

– Dėkoju, malonu girdėti, kad skleidžiu pozityvų įspūdį, tačiau klystate. Tai, deja, neįmanoma. Nuotaika nuolat kinta, būna ir labai sunkių dienų. Paauglystėje patyriau depresiją. Iki šiol mane kartais aplanko nerimo ar net panikos priepuoliai. Tai ir paskatino studijuoti menų terapiją ir padėti tiek sau, tiek kitiems. Be to, tiek Lietuvoje, tiek pasaulyje psichologinės problemos – itin didelė problema. Tikiu, kad kartu galime rasti būdų šioms problemoms įveikti. Vienas iš jų – kalbėtis apie tai, kitas – išreikšti emocijas ir išgyvenimus meno ir kūrybos pagalba. Kartais užtenka tik sudalyvauti mums patinkančiame renginyje ir jau nuotaika pasikeičia, bet dar geriau – imtis kūrybinės veiklos pačiam. Tik, žinoma, esant rimtoms problemoms, visų geriausia – kreiptis į specialistą.

– **Kaip save energizujete, „užvedate“?**

– Mane labai užveda nuostabi bendradarbių Palangos kultūros ir jaunimo centre komanda. Išgirstu koridoriuje jų juoką ir pati nusišypsau. Taip pat padeda ir šeimos nariai. Ypač mama, kuri visada spinduliuoja pozityvą ir net tada, kai jai sunku, stengiasi padėti kitiems.

Bet energijos kraunuosi iš judėjimo – jogos, vaikščiojimo, šokio ir kelionių. Taip pat kartais energijos suteikia nusiramimas ir kokybiškas poilsis.

– **O kas jus išveda iš kantrybės?**

– Labai dažnai išveda iš kantrybės lėtas internetas ar kompiuteris. Tenka nemažai laiko praleisti prie ekrano pildant projektų paraiškas, studijuojant ar administruojant renginius. Tad su kompiuteriu išgyvename ir džiugių, ir piktų momentų (*juokiasi*).

– **Kaip save apibūdintumėte trimis žodžiais?**

– Jautri, atsakinga, nenustygstanti.

– **O kokių ydų norėtumėte atsikratyti?**

– Oi, koks sunkus klausimas (*juokiasi*)... Prie paskutinio klausimo dar reikėjo prirašyti, kad esu gana savikritiška. Gal tai – ne yda. Bet dažnai dėl to jaučiu nemažai nerimo. Kartais tenka su savyje gyvenančiu savikritiku rasti susitarimą, kaip nusiraminti ir toliau siekti tikslų.

– **Su kokia istorine asmenybe norėtumėte suvalgyti pusryčius? O vakariene?**

– Norėčiau susitikti modernaus šokio pradininkę Isadorą Duncan. Pakviesčiau ją vakarienės bei palydėti saulę prie jūros su laisvu šokio judesiu krante. Teko skaityti jos autobiografijoje, kad ji labai mylėjo jūrą.

Pusryčiams būtų puiku susitikti Jėzų arba Budą, manau, klausyčiausi iki vakaro...

– **Jau 7 metus dirbate Palangos kultūros ir jaunimo centre. Jums tai – svajonių darbas?**

– Manau, viskas priklauso nuo sėkmės ir nusiteikimo. Man labai pasisekė, kad sudominau tuometinį Palangos kultūros ir jaunimo centro vadovą Žilviną Kažį ir renginių organizatorių Nerijų Stasiulį. Jaučiu didelį džiaugsmą, kad teko su jais dirbti ir tiek daug išmokti. Nuostabu, kai patikima jauna ir dar neturinti daug patirties, bet kupina motyvacijos asmenybe.

Mano svajonių darbas – padėti žmonėms būti laimingiems ir realizuoti savo potencialą, kokį jau man Dievas davė. Niekada nebuvau ir nesu apsibrėžusi, koks tai darbas. Svarbu, kad teiktų tiek man, tiek kitiems džiaugsmą ir gerovę.

– **Lydekai paliepus, jums panorėjus, kokia jūsų didžiausia svajonė? Profesinė ir viso gyvenimo?**

– Turiu daug svajonių, vilčių, bet tuo pačiu ir nerimo dėl pasaulio – karai, nesantaika, epidemija, klimato kaita, korupcija. Matote, sąrašas ilgas. Šią akimirką labai norėčiau, kad išspręstume šiukšlių problemą. Jeigu turėčiau galią vienam norui – visa žmonija naudotų tik natūraliai suyrančias ir gamtos neteršiančias medžiagas.

Galbūt, kad labiau tausotume šį pasaulį, turime suvokti, jog esame jo ekosistemos dalis ir labiau pažinti, mylėti, tausoti ir save bei priimti atsakomybę. O mažas svajones, kurias esu pajėgi įgyvendinti, manau, anksčiau ar vėliau paversiu realybe.

– **Duodu jums minutę subrandinti itin drąsiai kultūrinę idėją Palangai. Kokia ji?**

– Su kolege Ringaile Juozapavičiūte apsilankėme naujame Palangos kurorto muziejuje ir buvome labai teigiamai nustebintos, taip gimė mintis, kad Palangai reiktų labiau pozicionuoti save kaip grafų Tiškevičių ir tarpukario paveldo miestą. Galėtume pradėti nuo kostiuminio istorinio filmo, kuriame būtų daug romantikos bei veiksmo ir kurį „Netflix“ ar kita garsi kino kompanija galėtų nufilmuoti Palangoje. Vilniuje nuolat matau, kaip jie ką nors filmuoja. Šiais laikais medijos yra vienos iš itin svarbių idėjų ir kultūros perteikimo priemonių. Palanga – fantastiškas mies-

TURIU DAUG SVAJONIŲ, VILČIŲ, BET TUO PAČIU IR NERIMO DĖL PASAULIO – KARAI, NESANTAIKA, EPIDEMIJA, KLIMATO KAITA, KORUPCIJA. MATOTE, SĄRAŠAS ILGAS. ŠIĄ AKIMIRKĄ LABAI NORĖČIAU, KAD IŠSPRĖSTUME ŠIUKŠLIŲ PROBLEMĄ. JEIGU TURĖČIAU GALIĄ VIENAM NORUI – VISA ŽMONIJA NAUDOTŲ TIK NATŪRALIAI SUYRANČIAS IR GAMTOS NETERŠIANČIAS MEDŽIAGAS.

tas, labai norėčiau, kad apie jį sužinotų daugiau Europos ir pasaulio gyventojų.

Apie Šventąją sukūrėme meninės dokumentikos filmą „Vėjų žemė“ (2016). Jį pamatė net Amerikoje. Šiuo metu filmą galima rasti „Youtube“ kanale.

– **Jūs gimėte ir užaugote Šventojoje. Kokių mielų, tik jums žinomų užkaborių turite joje?**

– Man labai patinka pušynai, turiu keletą mėgstamų prosynų ir kalvelių. Kai kurių vietų jau nebėra. Šventoji greit keičiasi, stoties daug naujų viešbučių, kuriasi nauji gyventojai. Ir tai labai džiugu.

– **Ar buvote nutrūktgalvė mergaitė vaikystėje?**

– Iš dalies. Mėgau laiptoti medžiais ir lakstyti po laukus. Bet buvau ir esu svajotoja, tad ieškodavau ne tiek nuotykių, kiek užuovėjos kurti ir svajoti vienuoje.

– **O kokių savivertės kompleksų turėjote ir kaip juos įveikėte?**

– Savivertė – nuolatinis iššūkis. Stengiuosi jį įveikti su siekiu tobulėti ir priimti save bei savo netobulumą. Taip pat padeda meditacija, nusiramimas, pozityvios mintys ir artimųjų palaikymas.

– **Kokią knygą šiuo metu skaitote?**

– Skaitau visą šūsnį. Vis nepabaigiu moderniosios psichologijos pradininko K. G. Jungo autobiografijos „Atsiminimai, vizijos, apmąstymai“. Taip pat šiuo metu skaitau savo specializacijos knygas. Paskaičiau, kad namie ant skirtingų staliukų bent 10-15 knygų. Dauguma – apie kultūrą arba psichologiją.

– **Kaip dažnai aplankote jūrą ir apie ką su ja kalbatės?**

– Pastaruoju metu nelabai dažnai, o ir pokalbiai sutrumpėjo. Anksčiau praleisdavau valandų valandas. Tad, kai randu tas laisvas minutes, stengiuosi mažiau kalbėti ir daugiau klausytis.

– **Ar jūsų širdis – laisva?**

– Ne, mano širdis retai būna laisva. Esu linkusi greit įsimylėti.

– **Jūs – laiminga?**

– Taip!

Palangos kultūros ir jaunimo centro kolektyvai įsikūrė Kurhauze

Praėjusių metų pabaigoje po intensyvių rekonstrukcijos darbų ir medinė Palangos kurhauzo dalis atsivėrė palangiškiams ir miesto svečiams.

Teatro salė

Naujojoje teatro salėje repeticijas pradėjo Grubusis teatras. Devyniasdešimt vietų turinti salė kvies ne tik gerėtis įvairių žanrų profesionalaus ir mėgėjų teatru, čia vyks ir filmų, knygų pristatymai, kiti kameriniai aplinkai skirti renginiai. Sumontuota aukščiausios klasės šviesos technika, profesionali garso aparatūra su erdvinio garso sistema. „Tokių gerų sąlygų kurti ir repetuoti Grubusis teatras per 30 gyvavimo metų dar nėra turėjęs,“ – gera aura ir techninėmis salės galimybėmis džiugėsi režisierius V. Milinis.

Nauja repeticijų salė

Kurhauzo koncertų salėje intensyvi kultūrinė veikla vyksta jau kelerius metus. Šiuo metu čia turi galimybę repetuoti ir PKJC bendruomenės dainos mylėtojai. „Nuostabi akustika, puikus instrumentas, o ir kiekviena repeticija tokia iškilminga patapo,“ – gėrisi meno vadovas R. Juozapavičius. Kamerinio choro vadovas E. Jucevičius naujai vietai taip pat negaili pagyrų: „Pati geriausia salė Palangoje, o ir Lietuvoje – viena geriausių“. Vis tik didesnė meno kolektyvų repeticijų proceso dalis vyksta medinėje dalyje, naujai įkurtoje repeticijų salėje, kurioje pastatyti mobilūs choro laiptai, instrumentas. Repeticijų salė visapusiškai pritaikyta repeticijų procesams.

Reprezentacinė salė

Kol kas tik iškilmingoms progoms priimančia reprezentacine sale bendruomenė labiau žavis kaip muziejiniu objektu, bet jau įpusėjus vasarai čia plūstels jaunavedžiai, užsienio delegacijos ir miestui reikšmingų susitikimų dalyviai.

www.pkjc.lt

*Algirdas Budginas
yra Palangos policijos
viršininkas.*

Palangos policijos vadas – apie „žolę“, gėjus, policininkų algą ir tobulas atostogas

Nors kai kurie kolegos žurnalistai Algirdą Budginą, Palangos miesto policijos komisarriato viršininką, dėl jo tvirto stoto ir rūsčių veido bruožų pravardžiuoja vikingu, pats kurorto vadas savo pravardės nė neslepia. „Bugis. Ji man „prilipusi“ nuo mokyklos laikų“, – šypsojosi A. Budginas. Rūsčiu savęs jis taipogi nevadina: „Esu draugiškas ir mėgstu sveiką humorą“. Rūgpiūtį ketvirtąsias darbo Palangoje metines švęsiantis Algirdas mielai atsakė į įvairius žurnalo „Lietuvos pajūris“ klausimus.

Linus JEGELEVIČIUS

- Ar vasara – jūsų mėgstamiausias metų sezonas? Kodėl?
- Kiekvienas metų sezonas turi savo žavesio. Jei sakyčiau, kad vasaros sezonas – mano mėgstamiausias, tai nebūtų tiesa. Vasara – gerai, kad oras šiltas ir vakarai ilgesni, bet darbo policijoje daugiau (šypsosi).
- „Facebook“ mačiau jūsų nuotrauką, kurioje jūs stovite ant elektrinio paspirtuko. Kodėl koja atsispiriamu paspirtuku nevažiuojate?
- Mane dažnai galite pamatyti ant ekologiškos, policijoje

je naudojamos, transporto priemonės. Mėgstu ir ne elektriniu dviračiu pasivažinėti.

- O kiek Palangos policijos pareigūnų šią vasarą stebės kurorto tvarką ant riedžių? Dviračių? Raiti ant žirgų?
- Vasaros sezono metu jau įprasta, kad yra sutelkiamos didesnės policijos pareigūnų pajėgos, ne išimtis – ir ši vasara. Šią vasarą pareigūnai važinės ir riedžiais, ir kita turima technika, o taip pat planuoja patruliuoti ir raitoji policija.
- O kalbant apie ant žirgų jojančius pareigūnus, ar Palangos policijos komisariatas turi jiems parūpinti ir

šieno? Kaip vyksta pareigūnų, norinčių dirbti raitojoje policijos kuopoje, atranka?

– Žirgų aprūpinimo pašarais bei kitais reikmenimis klausimus sprendžia atitinkamo policijos skyriaus pareigūnai. Atgabenus į Palangą žirgus, bus jiems ir pašarų!

O tiems, kas nori dirbti raitojoje policijoje, pirmiausia patarčiau tapti policijos pareigūnu, o po to jau kalbėti apie galimybę dirbti raitosios policijos pareigūnų dalyje.

– **Kiek naujų pareigūnų tikėtės sulaukti vasaros sezonui? Ko gero, jų visų ir veidų iki vasaros pabaigos neįsiminsite?**

– Planuojame jų pasitelkti tiek, kiek tuo momentu jų bus reikalinga. Atsižvelgiant į orą, į poilsiautojų srautą ir panašiai. Aš su kiekvienu komandiruoju pareigūnu susitinku asmeniškai ir ne vieną kartą. Tad juos pažįstu ne tik iš matymo.

– **O kiek pareigūnų dirba Palangos policijos komisariate? Ar visus juos atpažintumėte gatvėje? O jų vardus ir pavardes žinote?**

– Jau ketverius metus dirbu Palangoje. Kurorte turime tvirtą ir motyvuotą pareigūnų komandą. Juos visus atpažinčiau gatvėje ir net pasakyčiau, kur jie gyvena bei kiek vaikų turi (šypsosi).

– **Ar esate griežtas policijos viršininkas?**

– Save laikau draugišku ir mėgstančiu sveiką humorą žmogumi. Mėgstu konkretumą, teisybę bei atsakingumą.

– **Ar žinote savo pravardę?**

– Bugis. Ji man „prilipusi“ nuo mokyklos laikų (šypsosi).

– **Panašu, kad Palanga taps milijoniniu miestu šią vasarą – po pandemijos dauguma lietuvių žvalgosi atostogų pajūryje, o ne į užsienius. Jus tai neramina? Kaip tam ruošiatės?**

– Praėjusiais metais to tikėjomės, to sulaukėme ir tam buvome pasiruošę. O kaip bus šiais metais (su A. Budginu kalbėjomės gegužės viduryje – aut. past.), pagyvinsime ir pamatysime. Dar nepasibaigus 2020 metų vasarai, mes, policijos pareigūnai, jau planavome, kaip dirbsime šią vasarą.

– **O pernai vasarą kokius naujus „trendus“ Palangoje stebėjote? Kokių nusikaltimų padidėjo, o kokių sumažėjo?**

– Kaip visada, neramu dėl vagysčių. Nors mūsų pareigūnai daug dėmesio skiria prevencijai, aktyviai bendrauja su žmonėmis ir nuolat teikia informaciją, kaip elgtis norint išvengti vagysčių. Kai kurie žmonės į tai reaguoja, o kai kuriems tai nėra svarbu. Taip pat padaugėjo sulaikytų asmenų dėl disponavimo narkotinėmis medžiagomis.

– **Kokios yra tobulos jūsų atostogos?**

– Dar tokių nebuvo (šypsosi – aut. past.). Gal kai nebedirbsiu policijoje, tada prasidės tobulos atostogos (šypsosi – aut. past.)?

– **Gal per atostogas važiuosite į Nidą, kurioje vadovavote policijai prieš atvykdamas dirbti į Palangą?**

– Į Nidą dienai su šeima buvau nuvykęs gegužės pradžioje. Man ten – gražu, yra ką prisiminti ir ką aplankyti.

– **Ar buvęs generalinis policijos komisaras ir buvęs premjeras Saulius Skvernelis įvykdė savo pažadą eiliniams policijos pareigūnams dėl atlyginimų? Kad jų vidutinis atlyginimas siektų 1 000 eurų? Kokia eilinio pareigūno alga Palangoje?**

– Atlyginimų vidurkis kurorto policijoje siekia apie 1000 eurų. Pradėjęs dirbti policijoje eilinis policininkas gauna apie 800 eurų.

– **Ar jūsų pareigūnai šią vasarą, Seimui ruošiantis**

ŽIRGŲ APRŪPINIMO PAŠARAIŠ
BEI KITAIŠ REIKMENIMIS KLAUSIMUS SPRENDŽIA ATITINKAMO POLICIJOS SKYRIAUS PAREIGŪNAI. ATGABENUS Į PALANGĄ ŽIRGUS, BUS JIEMS IR PAŠARŲ!

dekriminalizuoti nedidelio minkštųjų narkotikų kiekio turėjimą, „gadins“ gyvenimus jaunuoliams, kurie bus sulaikyti su vienu gramu „žolės“?

– Mes dirbsime vadovaudamiesi galiojančiais teisės aktais, o, anot jūsų, gadinsime ar ne, nuo pačių jaunuolių priklausys.

– **Ar pats esate rūkęs „žolę“?**

– Niekada.

– **Ar yra gėjų policijos pareigūnų Palangos policijos komisariate? Ar ragintumėte netradicinės orientacijos pareigūnus atskleisti savo lytinę orientaciją? Ar manote, kad Palanga ir jūsų policijos pareigūnai yra pakankamai tolerantiški atvirą gėjų policininką toleruoti?**

– To neteko girdėti. Į netradicinės (lytinės) orientacijos žmones žiūriu ramiai, kaip ir į kiekvieną žmogų – su pagarba. Kiekvienas žmogus turi teisę pasirinkti, koks gyvenimo būdas jam yra priimtinausias. Policijos pareigūnams suteikiant pagalbą asmens lytis ar (lytinė) orientacija nėra svarbu.

– **O kiek palangiškių dirba Palangos policijos komisariate?**

– Iš 49 pareigybių Palangos policijos komisariate daugumą užima ne Palangos miesto gyventojai. Palangiškių – mažuma, nesiekia nė 20.

– **O moterų?**

– Beveik pusė Palangos policijos komisariate dirbančių pareigūnų yra moterys.

– **Kokia dalis Palangos policijos pareigūnų pasiskiepijo nuo koronaviruso? O jūs pats pasiskiepijote?**

– Tie, kurie išreiškė norą, visi pasiskiepijo, nepaskiepyti liko tik du ar trys pareigūnai. Aš pats laukiu antro skiepo (kalbėjomės gegužės viduryje – aut. past.).

– **Kokių papildomų rūpesčių sukėlė koronavirusas ir karantainai jums ir Palangos policijos pareigūnams?**

– Kažkokių didelių rūpesčių tai mums tikrai nesukėlė – pareigūnai greitai prisitaikė prie naujų, nors ir ekstremalių aplinkybių, ir dirbo savo darbą.

– **Kaip susitvarkote su stresu po sunkios dienos?**

– Stresą geriausia „išleisti“ dirbant fizinį darbą arba sportuojant. Tad po sunkios dienos taip ir pasiėgiu.

– **Kaip dažnai vasarą jūs pats stebite ir vertinate savo pareigūnų darbą?**

– Pareigūnų darbą stebiu nuolatos ir visada pasidžiaugiu geru rezultatu, o retkarčiais pateikiu ir pastabų.

Klaipėdos AVPK fotokorespondento Arvydo Gurkšnio nuotr.

Klaipėdos psichologė Daiva Grikšienė: „Dabar itin aktualu tampa saviugda, savikontrolė, mokytis dirbti su savimi bei savo emocijomis“.

Psichologė Daiva Grikšienė:

**„Kartais pakanka pakeisti aplinką,
kad smegenyse pradėtų gamintis
serotoninas – laimės hormonas“**

Su koronavirusu ir karantinu mus visus atlydėjęs nerimas lengvai neatsitrauks. „Prieš pandemiją darbo turėjau dviems/trims savaitėms į priekį, o dabar – dviem mėnesiams. Dauguma – konsultacijų dėl su koronavirusu ar saviizoliacija susijusiomis psichologinėmis būsenomis: baimėmis, nerimu, depresyviomis nuotaikomis, įtampa. Praėjusiais metais tokių aiškių formuluočių net ir karantino metu nebuvo itin daug, šiemet jų – gerokai daugiau. Žmonės sako aiškiai: „Pavargau nuo izoliacijos, suvaržymų, pavargau nuo laukimo“, – Klaipėdos psichologė Daiva Grikšienė sakė žurnalui „Lietuvos pajūris“.

Linus JELEVIČIUS

– Kada verta sunerimti?

– Kai žmogus jaučia, kad tokios mintys tampa įkyrios, kai jos nustelbia kitas (mintis), kai jos aštrina santykius porose ar šeimose. Variacijų – daug, bet formuluočės – tos pačios.

– Kokie yra dažniausi neigiami saviizoliacijos padariniai, ypač šeimoje su vaikais?

– Ilga saviizoliacija namuose gali neigiamai paveikti tiek vaikus, tiek jų tėvus. Sąmoningai suvokti STOP ribas – sudėtingas vidinis žingsnis. Ypač vaikams, kurie nori įprastos veiklos, santykio su draugais ir šeima. Tėvai tampa tais „drakonais“, kurie draudžia, stabdo ir sako „ne“. Karantinas sąlygoja konfliktus, kylančius susikaupus pykčiui, vėraujant nusivylimo nuotaikoms. Tai – natūralus pirminis etapas: reakcija į faktines aplinkybes. Nusivylimo būseną ilgainiui turėtų keisti persiorientavimas, praktinių sprendimų priėmimas.

Karantino metu gali kilti tėvų ir vaikų ginčų dėl pernelyg didelio išitraukimo į informacines technologijas. Prie ekranų vaikai leidžia daugiau laiko nei įprasta, juolab, jog vaikai yra smalsūs ir pirmiau už tėvus surenka visą naujausią informaciją.

Kitas negatyvus karantino padarinys – kylanti panika ir baimės dėl galimo susirgimo, užsikrėtimo. Pažeidžiamas savisaugos jausmas, išgyvenama įtampa ir stresas, kurie provokuoja pseudo ligos simptomus. Tiek vaikai, tiek suaugę gali patirti tariamą oro trūkumą, kosulį, slogą. Svarbiausia užduotis – nusiraminti ir sąmoningai suvokti, jog tai tik epizodinės reakcijos, veikiančios kaip savisaugos instinktas, kaip kūno parengtis įveikti ligą.

– Su kiekvienu klientu sprendžiate jo ar jos problemas individualiai, bet ar turite bendrų rekomendacijų visiems?

– Vengiu šabloniško požiūrio, tai, kas tinka vienam, nereiškia, kad tinka ir kitam. Tikslas – individualizuotas požiūris pagal kiekvieno asmens charakteristikas. Kiekvienam rekomenduoju į save ir savo situaciją pažiūrėti iš šono, kad galėtum gauti naujų įžvalgų ir pajudėti į priekį link harmonijos ir pusiausvyros, kaip vadinu, balanso.

Man, kaip psichologei, svarbiausia išsiaiškinti kiekvieno kliento ar klientės poreikius, lūkesčius man ir siekiamą rezultatą, kurį tikimasi pasiekti konsultacijų metu. Įvertinu procentaliai, kiek asmuo, kreipęsis pagalbos į mane, pasiryžęs spręsti – keisti – situaciją, kiek pats jaučia, kad to jam reikia ir kaip vertina savo sugebėjimų lygį, kad sugebės tai padaryti. Svarbiausia – noras atsispirti iš nemalonios apачios ir kilti į viršų. Koku tempu tai pavyks padaryti, faktas – priklauso nuo nusiteikimo bei motyvacijos.

– Ar šiais technologijų laikais *kovidą* žmonės greit užmirš, kai tik pasaulį suskiepys? Ar galimi ilgalaikiai, net generaciniai pokyčiai? Kokie jie bus?

– Saviizoliacijos pasekmė – formuojasi ar jau susiformavo nauji įpročiai ir elgsena, keičiasi mūsų mąstysena ir sąmoningumo lygis – laikomės saugios distancijos bendraudami, dėvime medicinines kaukes ir panašiai. Saviizoliacija, tikėtina, turės savo raidos etapus pagal sezoniskumą, planuokime, kad ji reikalaus trumpėjančio laiko tarpo, kuris priklausys nuo sąmoningo taisyklių laikymosi. Tai jau – požiūrio kaitos ar vidinės brandos dalykai. 97 proc. mūsų emocinė būsena priklauso nuo mūsų mąstymo, atitinkamai keičiame savo elgseną. Asmeninė savisauga sudarys sąlygas galvoti vieniems apie kitus ir palaipsniui grąžins gyvenimo džiaugsmą, kai bus galima jaustis laisvais.

– Ar kai žmonės sako, kad karantinas juos įkvėpė naujai veiklai, atradimams ir sustiprino jų ryšius su šeimos nariais, visada tai daro nuoširdžiai?

– Turėjau klientų, kurie per karantiną sukūrė ir sėkmingai išvystė naujas veiklas. Ypač, kai abu sutuoktiniai yra ir verslo partneriai.

Bet turėjau ir atvejų, kai mano klientai dėl pandemijos ir saviizoliacijos buvo priversti keisti darbus ar verslo kryptis.

Svarbus dalykas, kad daliai mano klientų pandemija ir saviizoliacija buvo galimybė savo santykiams taikyti prevenciją – kaip vienam su kitu labiau susikalbėti ir suprasti vienam kitą. Net nelaukiant, kol poros santykiai pradės blogėti. Tikslas yra pajauti tarpusavio darną, o neįrodinėti savas tiesas, kaip kovą tarp asmenybių.

Mylintys žmonės vis labiau suvokia, jog svarbiausia, ne kuris teisus, o surasti bendrą sprendimą tinkamu balso tonu bei intonacija. Kiekvienas mes sąmoningai suvokiame, jog jei dar rusena vilties kibirkštėlė, laikais įsikibęs savo meilės.

– Ar jums neatrodo, kad visuomenėje, kurioje nuolat pabrėžiama lyderystė, sėkmė, stulbinančios pozityvios transformacijos, kalbėti viešai, kad karantinas gerokai apkartino gyvenimus ar net sugadino juos, tiesiog daugeliui nėra priimtina?

– Pastebėjau, kad žmonėms, kurie linkę mažiau būti lyderiais ir dėl visko kaltinti, jų nuomone, jiems nepalankiai susiklosčiusias aplinkybes, pandemija ir saviizoliacija yra, tam tikra prasme, palankios aplinkybės. Jie jomis gali pateisinti savo nesėkmes ar ryžtingumo stoką veikti. Tampa sąlyginai patogiu teigti, jog kalta situacija, užuot kūręs ambicijas ir ieškant alternatyvų.

Visada greičiau rasime atsakymą, kodėl NE, o ne kodėl TAIP. Tačiau tiems asmenims, kurie yra natūraliai lyderiai ir yra įpratę valdyti aplinkybes, dabartinė situacija yra

gerokai sunkesnė. Tai vadinama stipriu vidinės kontrolės lokusu. Juk ne jie aplinkybės, kaip iki pandemijos, valdo, o jos – juos. Suvaržymai, negalėjimas daryti to, ką jie sėkmingai darė anksčiau, tokiems žmonėms sukelia itin negatyvias emocijas – juos tai trikdo, erzina ir kelia nerimą.

Tačiau šie asmenys yra linkę ieškoti sprendimų, keičiančių situaciją. Jų mąstymas yra labiau kūrybiškas ir strategiškas. Jiems svarbu veikti, o ne stovėti vietoje.

– Ar karantino metu susidūrėte su ekstremaliomis psichologinėmis būsenomis?

– Taip. Turėjau atvejų, kuomet klientai prisipažino turintys suicidalinių minčių ar yra labai prislėgti, nematantys prasmės gyventi. Mano tikslas – sugrąžinti motyvaciją ir norą gyventi, siekiant kurti ir palaikyti laimės būseną, bei atstatyti pasitikėjimą savimi ir naikinti depresyvų foną. Svarbu suvokti, jog mes „neieškome“ savęs savo gyvenimuose, mes kuriame savo gyvenimą ir save taip pat leisdami patirti ir išbandyti tai, ką mums diktuoja mūsų vidinis balsas.

– Kokie visuomenės sluoksniai labiau nukentėjo ir kenčia nuo ilgalaikės saviizoliacijos?

– Kiekvienas žmogus savo nukentėjimą nuo saviizoliacijos matuoja savaip – pagal savo atskaitos tašką. Tai – suprantama. Vieniems tas nukentėjimo laipsnis galbūt atrodys juokingas, o kitiems, patiriantiems tokių pat suvaržymų ir sunkumų, – itin skausmingas. Nelabai mėgstu lyginti – visą laiką rasi, kam (yra) dėl ko nors geriau, o kam – blogiau. Svarbiausia suvokti, kad gyveni savo gyvenimą, savo sunkumus ir laiku juos norėti ir mokėti spręsti. Dėl prastovų ir pandemijos, karantino dažniausiai akivaizdūs yra finansiniai nuostoliai, bet moraliniai bei psichologiniai nuostoliai mūsų emocijai ir psichinei sveikatai pasirodo tik vėliau.

– Ar vaikai ir senjorai per karantiną buvo pažeidžiausiai?

– Psichologe dirbu 16 metų. Išties, dabar sulaukiu gerokai daugiau senjorų. Anksčiau jiems nebuvo itin drąsu apsilankyti. Prisiminkime vis dar gajus stereotipus: jeigu lankaisi pas psichologą, vadinasi, su tavimi dedasi kažkas negera. Tačiau šiandien į apsilankymus pas psichologą žiūrima paprasčiau. Vaikai vis dažniau prikalbina savo tėvelius ieškoti psichologo pagalbos. Tačiau pelnyti senjorų pasitikėjimą nėra psichologams lengva – vis dar. O jaunesnioji karta – visai kitokia: noriai kreipiasi.

– Jeigu būtumėte Sveikatos apsaugos ministrė, kokią pokovidinę visuomenės psichologinės savijautos gerinimo programą parengtumėte? Ką joje būtina numatytumėte?

– Dabar itin aktualu tampa saviugda, savikontrolė, mokytis dirbti su savimi bei savo emocijomis. Man dažnai klientai po konsultacijų pasako: „O kur aš buvau anksčiau? Jeigu būčiau tai žinojęs ar žinojusi, būčiau dariusi taip“. Manau, kad poreikis tokioms žinioms auga ir gerokai išaugo. Tikslas – kuo anksčiau imti šviesti tiek fizinės, tiek psichinės sveikatos palaikymo klausimais, mokytis savistabos ir savęs pažinimo bei pasitikėjimo savimi stiprinimo būdų. Emocinio intelekto ugdymas ypač svarbus. Esama faktinių įrodymų, jog 85 proc. mūsų fizinė sveikata priklauso nuo psichologinės būsenos.

– Patarkite, prašau, kaip šalinti neigiamus karantino padarinius?

– Kartais paprastas fizinės aplinkos pakeitimas ar ge-

PANDEMIJA IR SAVIIZOLIACIJA YRA, TAM TIKRA PRASME, PALANKIOS APLINKYBĖS. JIE JOMIS GALI PATEISINTI SAVO NESĖKMES AR RYŽTINGUMO STOKĄ VEIKTI. TAMPA SĄLYGINAI PATOGU TEIGTI, JOG KALTA SITUACIJA, UŽUOT KŪRUS AMBICIJAS IR IEŠKANT ALTERNATYVŲ.

ros naujos emocijos ar pozityvių išpūdžių susikūrimas jau savaime smegenyse gamina serotoniną, vadinamąjį laimės hormoną (*serotoninas – cheminė medžiaga, randama žmogaus smegenyse, kraujyje, žarnyne ir jungiamuosiuose audiniuose*, – aut. past.). Kaip sakoma, keiskime senus prisiminimus į naujus išpūdžius. Tokiu atveju, atsiranda perspektyvinė motyvacija laukti teigiamų emocijų ir kyla stimulus produktyviau dirbti.

Vienintelis būdas šalinti neigiamus karantino padarinius – bendrauti tarpusavyje. Tai, kaip mes vertinsime susidariusią situaciją, labai priklauso nuo to, kaip mes patys ją sau įvardinsime. Galime į šią situaciją žiūrėti kaip į laiką, skirtą kurti, išlaikyti, tęsti darnius tarpusavio šeimos santykius. Taip pat galime žiūrėti kaip į galimybę vienas kitą geriau pažinti, pažinti save ir išgryninti prioritetus, vertybes, veiklas bei pomėgius. Kaip bebūtų, karantinas – tai laikas, skirtas būti kartu: tėvams ir vaikams, broliams ir sesėms, vyrams ir žmonoms.

Pozityvus požiūris daro įtaką mūsų savijautai, nuotaikai, palaiko geresnę sveikatą – juk nuo mūsų psichologinės savijautos labai priklauso ir fizinė kūno savijauta.

Įprastos, kasdienės veiklos (atitinkančios karantino reikalavimus), kuriomis šeima užsiima kartu, padeda kurti ir išlaikyti stiprius tarpusavio santykius. Labai paprasta ir elementari, bet dažnai kasdienybėje pamirštama veikla stiprinti tarpusavio emocinį ryšį – reguliarus bendras šeimos valgymas.

Kita mano rekomendacija – praleisti bendrą laiką ne namie – gamtoje, naujai atrastame savame kieme, žaidžiant naują kvėpavimo žaidimą, atliekant rytinę mankštą. Arba tiesiog praleidžiant tą pačią valandą su šypsena veide. Veiklas planuokite kartu arba pasiskirstykite, kas ir kada pasiūlys smagią bendrą veiklą.

Šeimos tradicijos ir ritualai leidžia šeimos nariams atskirti įprastą dieną nuo ypatingų, o pastarųjų nekantriai laukti. Pavyzdžiui, galite susikurti tokius savo šeimos ritualus.

Susitarimai dėl tvarkymosi namuose ir darbų pasiskirstymas suteikia pojūtį, kad visi šeimos nariai svariai prisideda prie šeimos gyvenimo.

Orientuokitės į šiandieną ir neprovokuokite ilgalaikio mąstymo – kas bus, kas mūsų laukia ir panašiai.

Ir atsiminkime: kas turi pradžią, turi ir pabaigą. Kasdien mintimis dalinkimės ramybe – tarpusavio palaikymo ženklų.

Eglės Navickės nuotr.

PALANGOS REABILITACIJOS LIGONINĖ

- * Kviečiame išbandyti sveikatingumo paslaugas – puikų efektą suteikiančias sveikatinimo atostogas. Poilsio akimirkos tikrai pašalins nuovargį, pagerins nuotaiką;
- * Medicininę reabilitaciją;
- * Gydomąsias procedūras.

Adresas: Vytauto g. 153, Palanga, tel. +370 460 41367, el. p. palanga@prl.lt www.prl.lt

Martynas Giga yra nepriklausomo elektros energijos tiekėjo „Elektrum Lietuva“ generalinis direktorius.

Martynas Giga: „Palanga turi diktuoti madas ir rodyti didžiausias ambicijas žaliojoje energetikoje!“

Latvijos energetikos grupei „Latvenergo“ priklausanti bendrovė „Elektrum Lietuva“ savo vasaros bazę įsteigė Palangoje. Ten, kur gimė ir užaugo jos vadovas Martynas Giga. Sulaukęs **„Lietuvos pajūrio“** klausimo, ar bazei elektrą didžiausiame šalies kurorte parūpina baterija tarpgalaktinėje erdvėje, M. Giga juokėsi: „Ne! Kol kas tai – tolimos ateities energetikos perspektyva! Bet žalioji elektros energija – neabejotinai visų mūsų ateitis“. Jis ragina Palangą tapti lydere žaliosios energetikos srityje.

Linus JEGELEVIČIUS

– **Martynai, jūsų automobilis, spėju, varomas elektra?**

– Dar ne (*juokiasi*). Lietuvoje atsiranda vis daugiau elektrinių automobilių, bet jie – dar gana brangūs, ir juos reikia pakrauti (elektra) vis dar dažniau nei to norėtusi. O kadangi man dėl darbo reikalų tenka važinėti gan daug, laukiu tinkamo momento, kuomet elektrinio automobilio kainos ir jo techninių galimybių santykis bus geriausias – tuomet ir įsigysiu. Kada „Elektrum Lietuva“ tarnybiniai automobiliai bus elektriniai – taip pat tik laiko klausimas.

– **Vasarą Palangoje turbūt tik dviračiu važinėjate?**

– Stengiuosi tai daryti! Dėl to ir nusipirkau greitesnį dviratį, kad galėčiau čia viską pasiekti greičiau.

– **Kaip berniukas iš Palangos tapo didelės kompanijos, UAB „Elektrum Lietuva“, vadovu? Vien tik svajoti apie tai nepakako?**

– Vien svajoti neužtenka. Aš – kaip sportininkas. Daug mokiausi (*net Jungtinėse Amerikos valstijose*, – aut. past.), dirbau, ruošiausi. Kad, pasitaikius galimybei, ją išnaudočiau 100 procentų. Manau, kad visada gyvenime turi būti pasiruošęs – ir naujoms galimybėms, ir naujiems iššūkiams.

Mano gyvenime būta daug ir įvairių išbandymų – visiems buvau tinkamai pasiruošęs. Kai „Elektrum Lietuva“ ieškojo vadovo, nė kiek nesuabejojau: „Turiu pamėginti!“ Bet jau atėjęs į bendrovę turėjau rimtus pagrindus. Esu dėkingas žmonėms, kurie patikėjo manimi. Kaip vadovas stengiuosi savo pažadus tesėti. Regis, man tai kol kas pavyksta.

Gyvenime niekada nesu galvojęs, kad aš kažko negaliu ar negaliu reikalui (*kurio ėmiausi*, – aut. past.) skirti pakankamai dėmesio.

Taip, aš gimiau ir užaugau palyginti mažame miestely, Palangoje, bet dėl to niekada neturėjau kokių nors (*nepilnavertiškumo*, – aut. past.) kompleksų. Mano galvoje apskritai nėra kokių nors apribojimų kokiam nors siekiui.

Manyčiau, kad mūsų, palangiškių, akiratis ir pasaulėžiūra – gan platesni nei kitur gimusių ir augusių žmonių. Ir aš – ne išimtis.

To priežastis? Pati Palanga. Čia – jūra, čia vasarą atvažiuoja labai daug žmonių, čia lengva gauti verslumo pagrindus ir pamokas – juk čia dirba net paaugliai. Ar dviračių nuomoje, ar parduoda ledus, ar dirba kavinėse.

Įsitikinau, kad mes, palangiškiai, mokame greitai užmegzti ryšį su kitais žmonėmis. Mes nebijome žmonių, bendrauti ir dirbti. Dėl to kiekvienas palangiškis turi gerus šansus gyvenime – aš tą matau iš kitų palangiškių, mano draugų, pavyzdžių. Ir aš pats esu to pavyzdys.

– **„Elektrum Lietuva“ pavasarį pajūryje, netoli Priekulės, pradėjo eksploatuoti saulės parką. Kuo jis ypatingas?**

– Trijų hektarų plotą užimantis saulės parkas yra pirmasis „Elektrum Lietuva“ lokalus žaliosios energijos gamybos šaltinis šalyje. „Latvenergo“ grupė istoriškai turi didelius žaliosios elektros gamybos pajėgumus – hidroelektrines, tačiau Baltijos šalyse intensyviai stiprina ir savo pozicijas saulės elektros gamyboje. Prisidėdami prie grupės gamybos portfelio diversifikavimo, siekiame Lietuvoje žaliąją elektros energiją paversti įprastu, kasdieniu produktu, kuris, be kita ko, prisidės prie Europos Sąjungos pastangų kovojant su klimato kaitos krize.

Saulės parkas skirtas elektrą gaminantiems vartotojams, o jais gali tapti tiek privatūs asmenys, namų ūkiai, tiek ir įmonės ar valstybinės institucijos. Pirkti elektros energiją iš nutolusio saulės parko yra alternatyva tiems, kas neturi stogo ar žemės, ant kurios galėtų statyti saulės jėgainę, tačiau kuriems rūpi tvarumas, norisi būti nepriklausomiems nuo elektros kainų pokyčių.

Šis saulės parkas netoli pajūrio yra mūsų pirmasis, tačiau „Elektrum Lietuva“ šių metų planuose – ir daugiau ne mažiau ambicingų tikslų saulės parkų srityje. „Elektrum Lietuva“ aptarnauja daugiau kaip 18 tūkst. buitinių elektros vartotojų, taip pat dirba su 8,5 tūkst. verslo klientų. Manau, kad netolimoje ateityje būsime antri po „Ignitis“ (*valstybės valdoma įmonė*, – aut. past.)

– **O jūs pats mokate namuose pakeisti elektros kištukinį lizdą ar lokalizuoti vietą, kur perdegė laidai?**

– (*Juokiasi*) Tikrai nesugebėčiau (*juokiasi*). Esu vienas iš daugelio jaunos kartos atstovų, kurie apie tai, skirtingai nei mūsų tėvai ar seneliai, nieko neišmano.

– **Kai po 10 metų dalyvausite tiesioginiuose Palangos mero rinkimuose, kokią žaliosios elektros energijos programą kurortui parengsite? Kur matote Palangos galimybes tvarios energetikos srityje?**

– (*Juokiasi*). Neplanuoju dalyvauti politikoje, juolab varžytis mero rinkimuose. Nors tiesa – su Palanga aš turiu glaudų ryšį: joje turiu nekilnojamojo turto, pažįstu nemažai žmonių.

Kalbėdamas su įvairiais žmonėmis apie Palangą, nuolat pabrėžiu vieną mintį: Palanga turi siekti tapti žaliausiu Lietuvos miestu. Palangoje viskas turėtų būti žalia! Visa vietinės elektros gamyba, turi būti platus ir išvystytas elektrinių automobilių krovos stotelių tinklas. Palanga – su pajūriu ir dėl savo kurortinio statuso – kitos išeities paprasčiausiai nebeturi. Žodžiu, Palanga turi būti tvari energetikos prasmė – nuo A iki Z.

Palanga juda ta linkme – mažina automobilių srautus, ragina naudotis dviračiais, bet, manau, to nepakanka. Palanga turi diktuoti madas ir rodyti didžiausias ambicijas žaliojoje energetikoje.

Žinoma, tai nebus paprasčiausias, lengviausias ir pigiausias kelias. Bet juo sparčiau eiti – privalu. Kaip sakiau, kito kelio nėra. Juk juo juda visa Europos Sąjunga. Kokie yra taršos reikalavimai, patys matome. Taršos tiesiog turi nebelyti. Jokios!

– **Ką konkrečiai siūlote Palangai?**

– Parengti miesto trumpalaikę ir ilgalaikę žaliosios energetikos programą – su detalėmis. Nematau kliūčių, kodėl jėgainių kurorte negalėtų būti ant viešųjų miesto pastatų, arba kodėl negalėtų Palangos miesto savivaldybėje atsirasti saulės parkų.

Kalbant apie elektrinių automobilių krovos stoteles, jau dabar reikia Palangoje numatyti jų platų ir įvairų tinklą. Kada elektromobiliu su visa šeima jame galėsime nuvažiuoti iš Vilniaus į Palangą be priverstinio sustojimo pasikrauti automobilį, tai jau žymės visai kitą etapą. Ar Palanga jam yra pasiruošusi?

Manau, kad ir privatūs būsto savininkai Palangoje turėtų būti skatinami – įvairiais lygiais – įrengti saulės baterijas ant savo namų stogų.

Jų nemažai aš pats pažįstu Palangoje ir raginu juos tai daryti. Ne iš visų sulaukiu palaikymo: „Girdi, dar per anksčiau... Tegul reikalas „įsibėgėja“...“

Bet žmonės turi suvokti paprastą dalyką: jie turi ne tik naudotis Palanga ir tuo, ką ji turi, bet ir jausti jai atsakomybę.

Ta atsakomybė – ją vadinu socialine atsakomybe – turėtų pasireikšti per įvairias veiklas, ne tik saulės elektrinės ant stogo įrengimu.

Pavyzdžiui, mano atveju, mano dalyvavimas Palangos krepšinio klube „Palangos kuršiai“ (*Martynas Giga yra vienas iš klubo savininkų*, – aut. past.) yra mano socialinė atsakomybė.

Bet ji Palangai turėtų būti gerokai didesnė – visų mūsų.

– Kalbant apie „Palangos kuršius“, ko gero, nė baisiausiame sapne nesapnavote, kad teks metus žaisti be žiūrovų tribūnose... Ar komanda nesubyrės po ypatingo sezono?

– Tikiuosi, kad ne. Bet sportas be žiūrovų – toks be prasmės. Kai nėra žiūrovų, jų įsitraukimo – nepalyginama atmosfera. Sunku.

Sportas, ir krepšinis – ne tik lakstymas po aikštelę. Sportas, sporto klubas – socialinė organizacija su savo nemaža auditorija. Tai – ir galimybė per ją pasiūsti stiprią socialinę žinutę. Ne visada Lietuvoje sporto klubai tai supranta. Bet „Palangos kuršiai“ jau tapo miesto gyvenimo dalimi. Kaip vienas iš klubo savininkų nuolat pabrėžiu klubo socialinę atsakomybę, įsitraukimą į miesto bendruomenės gyvenimą. Manau, tai pajuto ir patys palangiškiai.

Jeigu jie ateina į „Palangos kuršių“ varžybas, „serga“ už komandą, tikėtina, kad jie nepadarys bloga miestui ir jo bendruomenei. Esu įsitikinęs tuo.

KALBANT APIE ELEKTRINIŲ AUTOMOBILIŲ KROVOS STOTELES, JAU DABAR REIKIA PALANGOJE NUMATYTI JŲ PLATŲ IR ĮVAIRŲ TINKLĄ. KADA ELEKTROMOBILIU SU VISA ŠEIMA JAME GALĖSIME NUVAŽIUOTI IŠ VILNIAUS Į PALANGĄ BE PRIVERSTINIO SUSTOJIMO PASIKRAUTI AUTOMOBILĮ, TAI JAU ŽYMĖS VISAI KITĄ ETAPĄ. AR PALANGA JAM YRA PASIRUOŠUSI?

Labai tikiuosi, kad žiūrovai kitą sezoną vėl grįš į tribūnas.

– Be ko jūs neįsivaizduojate savo atostogų?

– Mano žmona ir aš neįsivaizduojame savo atostogų be Palangos. Tik čia galime sutikti kai kuriuos žmones iš savo pažįstamų rato. Dėl to tik smagiau atostogauti Palangoje.

– Be Palangos! (*šypsosi*). Mano žmona – ji alytiškė – taip pat vasaros be jos neįsivaizduoja. Kai kuriuos žmones galiu sutikti tik Palangoje, ne Vilniuje. Ir bendrauti su jais čia – visai kitoks jausmas.

Festivalio Mecenatas - Lietuva

Artistai:

tenoras iš Italijos
Donato Ravini,
Lietuvos operos solistai
Aistė Ruškienė, Dovilė Kazonaitė,
Rita Preikšaitė, Tomas Ladiga,
trio "RAMuzika",
pianistės Rūta Blaškytė ir
Rūta Mikelaitytė-Kašubienė,
aktoriai Virginija Kochanskytė ir
Rimas Giedraitis.

Tarptautinio

festivalio uždarymui -

svečiai iš Argentinos
Ariel Ramirez, bandoneonas,
ir tango orkestras iš Vroclavo.

Koncertai vyks

birželio-rugpjūčio mėn.

Daugiau informacijos:

klasikosdegustacija.lt/festivalis/

Festivalis Dievui ir žmonėms

KLASIKOS
DEGUSTACIJA

KLASIKOS
KONCERTAI

UAB „Palangos komunalinis ūkis“ –
dirbame palangiškiamis
ir miesto svečiams

www.palkom.eu (8 460) 48 105

*Vladas Žulkus yra
profesorius, habilituotas
daktaras, akademikas.*

Profesorius Vladas Žulkus: „Man lengviausia būtų „nupiešti“ Palangos gyvenimą XII amžiuje!”

Palangoje gyvena profesorius, habilituotas daktaras, akademikas – Vladas Žulkus. Vienintelis toks Palangoje! Didžiąją savo gyvenimo dalį jis pašventė tyrinėjimams: povandeninei ir marinistinei Baltijos jūros archeologijai, viduramžių miestų archeologijai, vakarų baltų kultūrai bei baltų ir skandinavų kultūriniais ryšiais. „Jeigu burtų lazdele atsuktumėme laiko ratą 600 metų atgal, kaip Klaipėda ir Palanga atrodytų gražią birželio dieną?“ – „Lietuvos pajūris“ teiravosi V. Žulkus.

Linas JEGELEVIČIUS

– Kiek jau metų gyvenate Palangoje? Kokie jos pasikeitimai jums yra labai malonūs? O kokie pasikeitimai galbūt jums kelia nerimą ar bent klausimų? Kodėl?

– Nuo 5 metų iki pilnametystės. Po to apie 20 metų – Klaipėdoje, dabar vėl, jau daugiau kaip 20 metų, esu palangiškis. Palanga labai pasikeitė, į gerąją pusę. Manau, kad mieste visi pastebi darną tarp nuostabios pajūrio gamtos ir palangiškių pastangų ją puoselėti. Sėkmingai kuriama ir stiprinama kultūrinė aplinka. Labai pasikeitė į gerąją pusę ta, vadinama, kurortinė infrastruktūra ir poilsavimo sąlygos. Gal reiktų labiau saugoti tai, kas dar liko iš tos senosios, „smetoninės“ ir net sovietinės Palangos, erdves ir pastatus, geras tradicijas.

– Nuo 2019 metų esate Palangos miesto Tarybos narys. Ar save laikote geru politiku?

– Negalvoju apie politiko kelią. Nepriklausau jokiai partijai. Nematau Savivaldybės tarybos kaip politinių kovų arenos. Nemanau, kad yra „geros“ ar „blogos“ partijos. Geriau vertinčiau tą politinę veiklą, kuri yra naudinga Palangai. Taryboje priskirčiau save tai daugumai (nesvarbu kokių partijų), kuri stengiasi dėl Palangos žmonių ir miesto gerovės.

– Povandeninei ir marinistinei archeologijai jūs pašventėte ne vieną savo gyvenimo dešimtmetį, kaip ir viduramžių miestų archeologijai, vakarų baltų kultūrai bei baltų ir skandinavų kultūriniais ryšiais tirti. Ar vienodai gerai išmanote šias visas sritis, kurias „Vikipedija“ nurodo kaip jūsų tyrimų sritis?

– Panelė „Vikipedija“ viską suvertė į krūvą (*šypteli*)... Pradėjau dar 1975 metais dirbti kaip miestų archeologas Klaipėdos mieste ir piliavietėje. Nuo 1976 metų kasinėjimais Palangoje pastūmėjo tyrinėti Palangos ankstyvųjų viduramžių gyvenvietes ir gilintis į pajūrio vikingų laikų kultūras, to laiko pajūrio gyventojų ryšius su kaimynais kitoje jūros pusėje. Povandeninė archeologija prasidėjo kaip laisvalaikio užsiėmimas, vėliau virto ir dabar tebėra

pagrindine domėjimosi sritimi. Povandeniniai tyrimai Platelių ežere, kur mokėmės iš Torunės universiteto povandeninių archeologų, nuo 2000 metų persikėlė į jūrą. Ten ir likome... Klaipėdos universitete prie Baltijos regiono istorijos ir archeologijos instituto susikūrė Povandeninių tyrimų centras. Dėl išmanymo... Visur taip yra, geriau pradėti išmanyti tai, ką dabar dirbi.

– Kalbant apie povandeninę ir marinistinę archeologiją, kokie lobiai – tikra ir perkeltine prasme – slypi jūros gelmėse prie Klaipėdos ir Palangos? Ir, svarbiausia, kokią jų dalį istorikai, tyrinėtojai, juolab visuomenė žino?

– Tie lobiai po vandeniu egzistuoja daugiau perkeltine prasme nei realiai. Kita vertus, niekas iki galo nežino, kas dar slypi jūros dugne. Keliolika iš tų žinomų XIX–XX amžiuje nuskendusiu laivų yra nuolat lankomi narų mėgėjų. Yra tyrinėjami dabar jūros vandens užlietų tūkstančių metų amžiaus senųjų Baltijos krantų relikvai. Informacija apie povandeninį jūrinį paveldą neretai dalijamės paskaitose moksliviams, studentams, miesto ir Lietuvos gyventojams.

– Kas apsunkina tokius marinistinės archeologijos tyrinėjimus?

– Marinistinės archeologijos tyrinėjimuose pasigendame nuoseklios valstybinių paveldosauginių institucijų politikos. Naujos povandeninės vertybės yra atrandamos asmeninių iniciatyvų, Klaipėdos universiteto, vykdomų mokslinių projektų ar taikomųjų tyrimų dėka, bendradarbiaujant su Karinėmis jūrų pajėgomis, Klaipėdos valstybinio jūrų uosto administracija.

– Kaip siūlytumėte Klaipėdos regionui, ir Palangai, įveikinti marinistinės archeologijos atradimus Baltijoje? Ar tai – tiesiog fiziškai neįmanoma, nes juk nenupirksi povandeninio laivo stebėti senų laivų liekanų jūros dugne, ar ne?

– Tuos atradimus kažkiek įveikliname per viešas paskaitas, žiniasklaidos padedami ir kitaip bendraudami su žmonėmis, su nardymo klubais. To, žinoma, neužtenka.

Palangos miesto savivaldybės 2021–2030 metų strateginiame plėtros plane yra numatyta parengti informacinę sistemą Palangos archeologijos paminklams pažymėti. Krante, ties tomis vietomis, kur jūroje yra povandeninis paveldas, turėtų atsirasti informaciniai stendai su QR kodais apie nuskendusius laivus ar kitus objektus. Susijungus su atitinkama informacine sistema telefone bus galima pamatyti povandeninius vaizdo įrašus ir „gyvai“ sudalyvauti povandeniniuose tyrimuose.

– **O, beje, kiek ir kokių laivų griaučių esate atradę su savo komanda Baltijoje prie Klaipėdos?**

– Nedideliuose Lietuvos jūros vandenyse dabar žinome 112 nuskendusiu ir pakrantėse sudužusių laivų arba informaciją apie juos. Jie priklauso XVI–XX amžiaus laikotarpiui. Žinoma, daugiausiai yra XX amžiuje nuskendusiu laivų.

– **O kas Baltijos vandenyse Palangoje archeologui tyrinėtojiui įdomaus galbūt slypi?**

– Dauguma įvairiais laikotarpiais nuskendusiu laivų yra, žinoma, apie Klaipėdą. Nemažai jų ir Palangos-Šventosios aplinkoje. Šventojoje jūroje yra išlikusių XVII amžiaus uosto struktūrų. Kažkur po dugninio smėlio klodais turėtų slypėti ir priešistorinių krantų bei akmens amžiaus gyvenviečių liekanų.

– **Skaičiau, kad Baltijos jūra yra viena didžiausių povandeninių karo ir prekybos laivų kapinynų. Kiek čia tiesos?**

– Tikrai taip. Baltijos jūroje yra priskaičiuojama apie 100 tūkst. nuskendusiu laivų ir deka mažai sūraus bei, palyginti, šalto vandens medinės laivų konstrukcijos yra puikiai išlikusios. Turime ir puikiai po vandeniu 10-30 metrų gyliuose išsilaukusių reliktnių pušų bei ažuolų kelmų ir kamienų, kurių amžius siekia net 11 tūkst. metų.

– **Ko gero, ir cheminių medžiagų, naudotų karo tikslams per paskutinius du pasaulinius karus, yra nuskendusiuose laivuose Baltijos jūroje?**

– Kiek žinau, Lietuvos vandenyse cheminės medžiagos nebuvo skandintos. Be abejo, nuskendusiu laivų triumuose jų gali būti. Nedaug tų laivų triumų esame apžiūrėję.

– **Jeigu burtų lazdele atsuktumėme laiko ratą 600 metų atgal, kaip Klaipėda atrodytų gražią birželio dieną?**

– Pataikytume į patį pilies perstatymo įkarštį. Dirba keli šimtai žmonių. Jau auga naujos mūrinės pilies gynybinės sienos ir bokštai. Per Dangę stovi bent du tiltai, veikia arklinis malūnas, atplaukia laivai su medžiagomis ir maistu pilėnams. Varganas miestelis glaudžiasi šalia pilies.

– **Be kitų, esate ir monografijos „Palangos viduramžių gyvenvietės“ autorius. Nupieškite trumpai, bet ryškiai, kaip atrodė XVI ar XVII amžiaus Palangos gyvenvietės?**

– Paradoksalu, bet man lengviau būtų nupiešti Palangą XII amžiuje... XVI–XVII amžiuose nedidelis Palangos miestelis spietėsi apie medinę bažnyčią. Į pietus nuo Ronžės upelio, palei dabartinę Vytauto gatvę, yra stovėjusi muitinė, atrodo, jos mūrinius pamatus prieš kelerius metus šalia Kurhauzo atkasė archeologai. Po 1639 metų, atrodo, į tą vietą, kur dabar kino teatras „Naglis“, persikėlė Palangos dvaras. Tarp dabartinio Kurhauzo ir Vytauto gatvės iki tol buvo nedidelės kapinės. Sodybų būta pietinėje dabartinio miesto dalyje, savo mirusiuosius jų gyventojai laidojo dabartiniame parke, Žemaičių kalnelyje. Netoli Naglio kalno, kur irgi buvo laidojama, buvo dar viena gyvenvietė. Šven-

tojoje tuo metu buvo svarbus Lietuvos uostas ir gyvenvietė su miesto teisėmis, pavadinta Janmarienburgu.

– **1999 metais Lietuvos istorijos institute apgynėte habilitacinį darbą „Kuršiai vakarinių baltų geležies amžiaus kultūroje ir visuomenėje“. Kokios pavardės ir vardai jums atrodo kuršiški? Kuo išskirtinė buvo kuršių kultūra ir visuomenė?**

– Kuršių kultūra ir visuomenė buvo išskirtinė dėl savo gyvenamosios vietos pajūryje ir patogesnių ryšių su kitomis Baltijos jūros kultūromis. Vikingų laikais būtent kuršių ir kitų pajūrio baltų genčių teritorijose pirmiausia ir atsirado taip vadinamų „europeizacijos“ ženklų. Nežinome, kiek senųjų gyventojų kuršių kalbos ir kultūros tradicijų išliko iki šių dienų ir ar išliko. XV amžiuje pradžioje ištuštėjusį Klaipėdos kraštą užplūdo emigrantai iš šiaurinio Kuršo ir net Latgalos, tie kuršininkai apsigyvenę ir Klaipėdos apylinkėse, ir Kuršių nerijoje, ir, galbūt, apie Palangą. Apie tikrųjų kuršių pavardes ir vardus nieko neišmanau.

– **Kokie radiniai byloja apie vikingų antpuolius mūsų pajūryje?**

– Sunku yra nustatyti, ar Palangos, ar kitame pajūrio XI–XII amžių kapinyne rastas skandinaviškas kalavijas ar ietigalis buvo išmainyti ar atimti iš plėšikaujančių skandinavų vikingų. Galėjo būti ir vienaip, ir kitaip. Palangos senovinių gyvenviečių apie Birutės kalną išdeginimai X–XII amžiuje gali būti vikingų antpuolių pėdsakai. Su skandinavų įtaka Palangai gali būti siejama žinia apie pirmosios bažnyčios kuršių žemėse pastatymą apie 1068 ar 1069 metus ir hipotetinės žinios apie Palangos pilies išdeginimą 1161 metais.

– **Klaipėdoje yra šeimininkavę ir vokiečiai, ir prancūzai, ir žemaičiai – jūs geriau žinote kas. Palanga buvo Latvijos dalimi. Ar tai, kad Lietuva šiandien turi ir Klaipėdą, ir Palangą nėra truputį ir istorinio atsitiktinumo dalykas?**

– Istorija pilna atsitiktinimų. XX ir XXI amžių teritoriniai ginčai tarp valstybių retai yra grindžiami objektyvia istorija, o kartais yra atsirenkami tik vieniems ar kitiems naudingesni istoriniai faktai. Kuršių kultūros ištakų yra ieškoma teritorijoje tarp Nemuno žemupio ir Šventosios pajūryje. Toliau į šiaurę, net iki Rygos įlankos, jie išsiplėtė vėliau. Nežiūrint to, kuršiai tradiciškai siejami su vėlesne Kuršo kunigaikštyste ar carine Kuršo gubernija, į kurios sudėtį įjungta Palanga ir tapo Lietuvos ir Latvijos ginčo objektu. O Palangoje jau nuo XIV–XV amžiaus gyveno ir žemaičiai. Klaipėda Livonijos ordino buvo įkurta kolonizuotose kuršių žemėse, į kurias XIII amžiaus viduryje Lietuvos valstybė dar nepretendavo.

– **Ką dar norėtumėte savo gyvenime nuveikti?**

– Tą gyvenimą toliau gyvenant dar atsirastų ką nuveikti (*šypteli*). Šiais metais baigiame mokslinių tyrimų projektą, susijusį su Lietuvos pajūrio apgyvenimu priešistorijoje ir su jūros užlietais reliktniais krantais, todėl nori nenori reikia parengti kelis straipsnius ir kartu su kolegomis užsienio leidykloje išleisti kolektyvinę monografiją. O toliau... Žmona man išmintingai pataria: „Reikia mažiau lakstyti, o daugiau rašyti“.

– **O vasara jums patinka?**

– Ir tik vasara (*šypteli*).

LT FOTO nuotr.

APARTAMENTAI
TENISAS

Tavo poilsiiui prie jūros Palangoje!
Apartamentai nuo 30 Eur

www.apartamentaitenisas.lt

Tel. (8 460) 58 033, el. p. info@apartamentaitenisas.lt

fb.com/ApartamentaiTenisas

apartamentai_tenisas

Europarlamentaras Andrius Kubilius yra Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos narys.

Andrius Kubilius: „Gerai, kad pinigų nuo pat pandemijos pradžios niekam netrūko, tačiau lazda turi du galus“

Europarlamentarai – tarp jų ir Andrius Kubilius, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos narys – daugiau kaip po metų nuotolinio darbo dėl koronaviruso pandemijos vėl sugrįžo į posėdžių salę. Kai „Lietuvos pajūris“ birželį kalbėjosi su lietuviu europarlamentaru apie Baltarusiją, Rusiją ir ES pagalbą bloko narėms dorojantis su koronaviruso pandemijos pasekmėmis, Europos Parlamentas buvo ką tik baigęs savo sesiją Strasbūre.

Linas JEGELEVIČIUS

– **Kaip koronaviruso pandemija pakeitė Europarlamento darbotvarkę?**

– Europos Parlamentas labai greitai prisitaikė prie tokio iššūkio – perėjo prie darbo nuotoliniu būdu. Man džiugu, kad Europos Parlamentas tam pasamdė lietuvišką IT

kompaniją, kuri reikalingus IT darbus atliko sparčiai ir efektyviai. Žinoma, darbas nuotoliniu būdu mums, europarlamentarams, sukėlė šiokių tokių sunkumų. Dabar, kai mes šnekamės (pokalbis įvyko birželio 11 d., – aut. past.), Europos Parlamentas yra ką tik baigęs savo sesiją Strasbūre (vyko birželio 7–10 dienomis, – aut. past.). Ji pirmąkart po

daugiau kaip metų vyko tradiciniu būdu – posėdžiaujant salėje. Tikiu, kad tai signalas, kad mes grįžtame prie normalaus gyvenimo. Per visą koronaviruso krizę ir Europos Parlamentas, ir jo vykdančioji institucija, Europos Komisija, priėmė labai daug svarbių sprendimų, padedančių ir padėsiančių ES valstybėms narėms susidoroti su pandemijos sukeltais ekonominiais ir socialiniais iššūkiais. Vien vadinamajame Europos Sąjungos Atsigavimo fonde numatytos įvairios finansinės pagalbos priemonės beveik dukart padidino jau patvirtintą ES biudžetą.

– ES numaćiusi milijardus eurų padėti ES valstybių narių ekonomikoms nuo koronaviruso poveikio atsitiesti ir jį įveikti. Jūs, 2008–2012 metų Lietuvos vyriausybės vadovas, vykdėte griežtą finansinę politiką. Ar toks didelis ES skolinimasis jums kelia nerimą? Ar nebus „pagirių“, pavyzdžiui, didelės infliacijos?

– Kaip sako lietuvių liaudies patarlė, lazda turi du galus. Žinoma, yra gerai, kad pinigų nuo pat pandemijos pradžios niekam netrūko – buvo galima pigiai skolintis, atsirado mano minėtasis Atsigavimo fondas su 850 mlrd. eurų, Europos centrinis bankas vykdo atsakingą politiką. Tai, kas vyksta dabar, yra tiesiog nepalyginama, ką mes visi – ir Lietuvoje – matėme per 2008–2010 metų pasaulinę ekonominę krizę. Priminsiu, kad Europos Sąjunga tuomet laikėsi kitokios politikos – vengė išleisti didesnę pinigų kiekį ekonomikoms gelbėti, visiems teko palyginti brangiai skolintis. Akivaizdu, kad dabar, skolinantis visiems tiek daug – ir buvusio premjero Sauliaus Skvernelio vyriausybė skolinosi, – tam tikros rizikos, kaip jūs sakote, „pagirių“, didėja. Man atrodo, kad buvusi Lietuvos vyriausybė pinigų koronaviruso ekonominėms pasekmėms įveikti skirstė – ir į kairę, ir į dešinę – pernelyg neatsakingai. Trumpai kalbant, skolos niekur nedings, o pinigų masės padidėjimas natūraliai augina infliaciją, kurią dabar visi matome visoje Europos Sąjungoje. Kad skolos netaptų našta ateities kartoms, pirmiausia turės spręsti nacionalinės – ir Lietuvos – vyriausybės.

– Esate „Euronest“ tarpparlamentinės Asamblėjos tarp Europos Parlamento (EP) ir šešių Rytų partnerystės šalių (RPŠ) parlamentų ko-pirmininkas. Skaitytojams primenu, kad Asamblėją sudaro 60 Europos Parlamento narių delegacija ir po 10 narių iš kiekvienos Rytų partnerystės šalies Parlamento. Kaip vyksta toks bendradarbiavimas? Kokie yra kiekvienos iš RPŠ (Armėnijos, Azerbaidžano, Baltarusijos, Sakartvelo, Moldovos ir Ukrainos) pasiekimai, naudojantis dialogu su ES? O kokie procesai ir priežastys minėtose RPŠ šalyse trukdo šioms šalims, išskyrus Ukrainą, siekti didesnio dialogo su ES?

– Visos jūsų paminėtos Rytų partnerystės šalys – labai skirtingos. Dėl to, kad, pavyzdžiui, Baltarusija neturi savo demokratiškai išrinkto parlamento, mes bendraujame su Svetlanos Tichanovskajos štabu Vilniuje. Nors vyksta ir oficialūs, ir formalūs EP ir RPŠ posėdžiai, mes daug dirbame ir kitokiais formatais – įvairiose konferencijose, seminaruose ir panašiai.

Ypač daug Baltarusija sulaukia dėmesio po teroristinio akto – keleivinio lėktuvo priverstinio nutūpymo Minske.

Išties, darbotvarkė yra labai didelė ir įvairialypė. Trys Rytų partnerystės šalys – Ukraina, Gruzija ir Moldova – turi aiškius tikslus dėl savo narystės Europos Sąjungoje. Jos

visos turi asocijuotos ES narystės sutartis. Žinoma, Ukrainos ES narystės siekis ir pažanga yra didžiausia.

Ypač reikšmingi įvykiai pastaruoju metu įvyko Moldovoje, kurios rinkėjai išsirinko pro-europietišką prezidentę Maia Sandu. Moldova liepą turės labai svarbius savo parlamento rinkimus. Tikiuosi, kad šalyje susiformuos pro-europietiška politinė dauguma. Europos Komisija Moldovai tokiu atveju žada 600 mln. eurų paketą šalies ekonominiam vystymui.

Sakartvele (*ankstesnis pavadinimas* – Gruzija, – aut. past.) po parlamento rinkimų pernai, kuriuose demokratinėms pro-europietiškomis politinėms partijoms nepavyko gauti daugumos, yra tam tikro neapibrėžtumo, neaiškumo – „Euronest“ formate vyko ir vyksta daug susitikimų – formalų ir ne – situacijai Sakartvele svarstyti. Atrodo, kad šalis įveikė porinkiminę krizę. Kalbant su bičiuliais Tbilisyje man smagu girdėti, kad mes, europarlamentarai iš Lietuvos – tie, dirbantys „Euronest“ formate su Sakartvelu – esame jų šalyje populiariausi žmonės (*šypsosi*).

Kalbant apie Armėniją, Kalnų Karabacho karas įnešė joje daug pokyčių – ji yra labai priklausoma nuo Rusijos. Netrukus šalyje įvyks parlamento rinkimai – bus įdomu stebėti jų rezultatus.

Tuo tarpu Azerbaidžanas didesnių ambicijų europinei integracijai nerodo. Karinio konflikto su Armėnija Kalnų Karabache pasekmės ir jame gerai jaučiamos.

– Ar Europos Sąjunga neišieškojo visų priemonių Baltarusijos autoritariniam režimui suvaldyti ir įtakai demokratinėms pokyčiams šalyje daryti?

– Priemonių dažniausiai visada būna, tik, žinoma, ne visos jos yra efektyvios. Ekonominės sankcijos, kurias jau priėmė Europos Sąjunga ir Jungtinės Amerikos Valstijos yra svarbios, aprėpiančios įvairias sritis. Europos Sąjungos rezoliucija, prie kurios teko ir man prisidėti, raginame surengti specialią tarptautinę konferenciją, dalyvaujant joje svarbiausių pasaulio šalių vadovams, kurie ieškotų Baltarusijos krizės politinių sprendimų.

Esu įsitikinęs, kad yra labai svarbu pasiųsti Kremlui ir Putinui aiškų signalą, kad jeigu jis ir toliau remis nusikalstamą ir jau teroristiniu tampantį Lukašenkos režimą, naujos ekonominės sankcijos bus taikomos ne tik Baltarusijai, bet ir Rusijai.

– Ar Lietuvos vyriausybė turėtų 100 procentų paremti demokratinę Baltarusiją, net jeigu ta parama Lietuvai smogtų bumerangu – Klaipėdos uostas netektų baltarusiškų krovinių, kurie uoste sudaro apie trečdalį?

– Manau, kad ir ekonominių santykių prasme Lietuvai yra svarbu paremti demokratinę Baltarusiją ne 100, o 120 procentų. Demokratinė Baltarusija leis Lietuvai jaustis ne tik gerokai saugesnei, Lietuva nebūtų daugiau demokratijos pakraščiu, bet, mano įsitikinimu, ir ekonominiai ryšiai su demokratinė Baltarusija atvertų labai daug naujų galimybių ekonomikoms ir abiejų šalių verslui. Džiaugiuosi, kad dabartinė Lietuvos vyriausybė aktyviai remia demokratinę Baltarusiją. Europos Sąjunga – galbūt kartais ir nesukbėdama – taip pat juda link tokio suvokimo.

– Ar jus nuvylė JAV prezidento Joe Biden sprendimas netrukdyti Rusijos „NordStream2“ projekto vystymui? Kokios priežastys galėjo nulemti tokį sprendimą?

– Neslėpsiu: toks sprendimas mane truputį nuvylė. Iš kitos pusės žvelgiant, toks dujų projektas nusivylimą kėlė nuo

pat pradžių. Galiu tik spėti, kad Amerikos prezidentas taip nusprendė dėl to, kad nenori gilinti konflikto su Vokietija, strategine Jungtinių Amerikos Valstijų partnere Europoje.

Beje, jeigu ir spės visus minėto dujotiekio vamzdynus nutiesti į Vokietiją iki rudens, dar neaišku, koks bus jo likimas po Vokietijos federalinio parlamento rinkimų rugsėjo pabaigoje. Tikėtina, kad į naująją valdančiąją koaliciją ateis ir Vokietijos Žaliųjų partija (*gegužę apklausose ji buvo antra* – aut. past.), kuri yra kategoriškai nusiteikusi prieš „NordStream2“ projektą. Vokietijos žalieji taip pat itin kritikuoja Kremlį dėl žmogaus teisių pažeidimų. Tad bus įdomu stebėti jų veiksmus valdžioje.

Toks dujotiekis gali būti neperspektyvus ir dėl dar vienos priežasties. Europos Sąjungai pernai patvirtinus taip vadinamąją Žaliąją sutartį, kuri numato radikaliai mažinti anglies dvideginio išmetimą į atmosferą. Vadinasi, bus dar sparčiau pereinama nuo dujų ir naftos vartojimo prie atsinaujinančios energetikos šaltinių – vėjo, saulės, hydro ar žaliąjo vandenilio. Apie pastarąjį ypač daug dabar kalbama. Yra skaičiavimų, kad dujų importas iš Rusijos į Europos Sąjungą per ateinančius 15 metų gali kristi 60-70 procentų. Tai gali turėti didelės įtakos Rusijos ekonominei raidai, ir jos vidaus įvykiams.

– EP Užsienio reikalų komiteto (AFET) sprendimu esate nuolatinis pranešėjas Rusijos klausimais. EP Nuolatinis pranešėjų statusas yra ypatingas tuo, kad europarlamentarai, paskirti tokioms pareigoms, visos kadencijos laikotarpiu tampa atsakingais už Europos Parlamento pozicijos formulavimą paskirtoje tematikoje. Ar į jūsų pranešimus visada atsivėlgama?

– Europos Parlamente yra susiformavusi didelė ir plati dauguma, kuri yra labai kritiška Kremlui. Šią savaitę, kai mes šnekamės, Europos Parlamentas priėmė naują rezoliuciją dėl įvykių Rusijoje – dėl visuomeninių organizacijų, tarp jų ir Alexei Navalnyj, pripažinimo nepageidaujamomis arba ekstremistinėmis. Už ją iš 700 europarlamentarų balsavo daugiau kaip 550, tad palaikymas – akivaizdus.

– **Esate Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos narys. Kokios yra esminės šios frakcijos programinės ir vertybinės charakteristikos?**

– Tai yra didžiausia Europos Parlamento frakcija, turinti netoli 200 mandatų. Per paskutinį dešimtmetį ji mažėjo, bet mažėjo mažiau nei kitos Europos Parlamento frakcijos, sakykime, socialdemokratai. Kaip centro-dešiniųjų frakcija, ji turi aiškias savo vertybines nuostatas – propaguoja itin tvirtas saugumo nuostatas, turi aiškia, tvirtą poziciją Rytų partnerystės šalių atžvilgiu, taip pat tvirtą poziciją žmogaus teisių klausimu.

Andriaus Kubiliaus nuotr.

Lukas Gecevičius IG: aetherways www.aetherways.space
AETHER is air that gods breathe!

**GLOBALŪS
PROJEKTAI**

**Dizaino, reklamos
ir IT sprendimai!**

Kuriame vertę Jums!

Mob. tel. + 370 612 80 193
www.globalusprojektai.lt

Nuo 2009-ųjų sėkmingai dirbančios atestuotos UAB „Alkuras“ pagrindinė veikla:

**PASTATŲ GRIOVIMAS IR
STATYBINIO LAUŽO APDOROJIMAS**

Griauname mūrinius ir medinius pastatus, išvežame ir utilizuojame visą statybinį laužą, sutvarkome teritoriją ar žemės sklypą.

KELIŲ TIESIMAS, ŽEMĖS DARBAI

Bendrovės specialistai kasa duobes pamatams, tranšėjas, įrengia kelius, privažiavimus, pralaidas, statybines aikšteles, planiruoja sklypus.

**APLINKOS PRIEŽIŪROS IR KITI
BENDRIEJI STATYBOS DARBAI**

Atliekame aplinkos priežiūros, sklypų sutvarkymo, bendruosius statybos darbus. Bendrovės specialistai jau įvykdė nemažai sėkmingų projektų.

PREKYBA ŽVYRU, SMĖLIU IR JUODŽEMIU

Iš bendrovės karjerų parduodame žvyrą, smėlį, juodžemį, įvairų gruntą, palankiomis kainomis atvežame įvairius kiekius.

ĮVAIRIŲ RŪSIŲ BETONO MIŠINIAI

**TVENKINIŲ KASIMAS,
VALYMAS IR PRIEŽIŪRA**

Kasame įvairaus dydžio bei formos tvenkinius, sutvarkome aplinką, įrengiame privažiavimus, takus, pagal pareikalavimus formuojame šlaitus.

**Tel.: (8 460) 32 097, 8 670 39 788,
8 670 39 778, uabalkuras@gmail.com**

*Rasa Juknevičienė
yra Europos Parlamento
narė, Europos liaudies
partijos (krikščionių
demokratų) frakcijos narė.*

Europarlamentarė Rasa Juknevičienė: „Negalime savo vertybių iškeisti į krovinius“

Rasa Juknevičienė, Europos Parlamento narė, Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos narė, įsitikinusi, kad, žvelgiant į ateitį, Lietuvos vertybinis pasirinkimas santykiuose su Baltarusija yra svarbiausias: „Mums svarbiausia yra demokratinė, nuspėjama Baltarusija. O mūsų ilgalaikis tikslas – kad mūsų tautos nebūtų atskirtos vos ne geležine siena. Juk mus sieja bendra istorija ir, tikiu, bendra ateitis.“ R. Juknevičienė atsakė į žurnalo „Lietuvos pajūris“ klausimus.

Linas JEGELEVIČIUS

– Ar žvelgiant iš platesnės perspektyvos, Europos Sąjunga po koronaviruso pandemijos išeis sustiprėjusi ar susilpnėjusi?

– Galima sakyti, kad Europos Sąjunga nuo pat susikūrimo susiduria su krizėmis, kai kurios jų – permanentinės. Įprastai ji po daugumos krizių išeina sustiprėjusi. Prisiminkime 2015-uosius, kai į Europos Sąjungą plūdo tūks-

tančiai pabėgėlių. Tai buvo didelio masto krizė, kuriai valdyti buvo pajungta Europos sienų ir pakrančių apsaugos agentūra Frontex (*įsteigta 2004 metais* – aut. past.), siekiant padėti ES valstybėms narėms ir Šengeno asocijuotosioms šalims apsaugoti ES laisvo judėjimo erdvės išorės sienas.

Pabėgėlių krizę šiandien stengiasi išprovokuoti Baltarusijos diktatorius Lukašenka, migrantus panaudodamas kaip hibridinio karo prieš Lietuvą dalį. Tačiau Europos Sąjunga yra gerokai geriau pasirengusi kovoti su tokiomis krizėmis.

Koronaviruso pandemija smogė visam pasauliui ir buvo bei tebelieka didelis iššūkis Europos Sąjungai bei jos valstybėms narėms. Pagal Europos Sąjungos sutartį su valstybėmis narėmis, sveikatos apsaugos sistema nėra centrinių Europos Sąjungos struktūrų kompetencija. Ji yra valstybių narių kompetencijoje. Per trumpą laiką Europos Sąjungai reikėjo labai operatyviai reaguoti. Ir vėl – ji per trumpą laiką rado reikiamus instrumentus suvaldant pandemiją. Kad šiandien (*kalbėjomės birželio viduryje* – aut. past.) daugiau kaip trečdalis Lietuvos gyventojų yra paskiepyti, turime būti dėkingi Europos Sąjungai, kuri, bendradarbiaudama su visame pasaulyje pripažintais vakcinų gamintojais, galėjo ir gali jų parūpinti savo valstybėms narėms. Žinia, didelė dalis pasaulio dar nėra visiškai ar mažai pradėjusi vakcinaciją nuo koronaviruso.

– Ar geopolitiškai autokratinės valstybės kaip Rusija ir Kinija neturi geresnių šansų greičiau atsigauti po koronaviruso pandemijos, nes vakcinacija jose yra vykdoma itin disciplinuotai ir sistemiškai?

– Tokia mintis yra Kinijos dezinformacijos dalis. Būtent tokį naratyvą ji pati skleidžia visam pasauliui. Bet šalia Kinijos yra demokratinis Taivanas, kuris su koronaviruso krize susitvarkė geriau nei Kinija. Demokratiška Pietų Korėja taip pat gali pasigirti puikiais pandemijos suvaldymo rezultatais.

– Kalbames vykstant NATO valstybių narių vadovų susitikimui Briuselyje, kuriame buvo ypač įvardinta Kinijos ekonominės galios grėsmė pasauliui. Ar toks suvokimas jau yra ir Europos Parlamente? Juk dar praėjusių metų pabaigoje buvo skelbta, kad ES ir Kinija susitarė dėl itin ambicingos investicijų sutarties?

– Kinija yra ilgalaikio geopolitinio proceso faktorius ir ilgalaikė grėsmė, kuri, tiesą pasakius, dar nėra daugumos valstybių iki galo suvokta. Juolab, kad Kinija veikia per minkštąją galią ir ekonominiais svirtais.

O Rusija kelia tiesioginę karinę grėsmę šalims, pasirinkusiems demokratiją. To pavyzdys – Ukraina. Matome, kaip padedant Rusijai, Baltarusijoje yra susidorojama su demokratinėmis jėgomis ir yra jėga joje išlaikomas autokratinis, daugumos Baltarusijos gyventojų palaikymą praradęs asmuo.

Rusija pavojinga ir dėl to, kad nuolat vykdo dezinformacinį karą, kibernetines atakas.

– Ar pandemija nepagilins nelygybės ne tik tarp atskirų pasaulio šalių, bet ir tarp ištisu kontinentų? Ar tos šalys ir žemynai gali tapti labiau paveikūs super-valstybių, vakcinų donorių?

– Europos Parlamente aš dirbu Vystymosi (DEVE) komitete, kuriame, vaizdžiai tariant, mes nagrinėjame ir modeliuojame visą popandeminį pasaulį. Be abejonės, koronaviruso pandemija mūsų darbotvarkėje – itin svarbi: virusas nežino sienų ir nekreipia dėmesio į statusą visuomenėje ir vietą šalių gerovių indekse. Skiepių pasiekiamumas

PABĖGĖLIŲ KRIZĘ ŠIANDIEN STENGIASI IŠPROVOKUOTI BALTARUSIJOS DIKTATORIUS LUKAŠENKA, MIGRANTUS PANAUDODAMAS KAIP HIBRIDINIO KARO PRIEŠ LIETUVĄ DALĮ. TAČIAU EUROPOS SĄJUNGA YRA GEROKAI GERIAU PASIRENGUSI KOVOTI SU TOKIOMIS KRIZĖMIS.

– didelė problema. Natūralu, kad didžiosios išsivysčiusios šalys – Jungtinės Amerikos Valstijos, Jungtinė Karalystė – ar Europos Sąjunga pirmiausia skiepija savo piliečius. Išties, matome, kad kai kurios šalys su autokratiniais režimais – ir jūsų paminėtosios – naudoja vakcinaciją savo tikslams, tačiau negalime leisti, kalbant vaizdžiai, savo vertybes iškeisti į krovinius ar tų šalių vakcinas.

– Paminėjote Baltarusiją. Ar situacijos blogėjimas joje nesukels pabėgėlių bangos iš mūsų kaimynės į Lietuvą? Ar Lietuva tam yra pasirengusi?

– Manau, kad, padedant ir Europos Sąjungai, susitvarkysime, tačiau, tiesa, tai yra problema. Kai kurie mūsų pačių pajėgumai – pavyzdžiui, pasitelkiant Lietuvos kariuomenės pagalbą – taip pat dar nėra išnaudoti. Svarbiausia, kad visuomenė pasitikėtų mūsų Vyriausybę. Būtent mūsų valstybės – ir Vyriausybės – destabilizacijos siekia ir Baltarusija, ir Rusija. Dėl kelių šimtų pabėgėlių įtampos Lietuvoje neatsiras, tačiau tūkstančiai jų – bėda.

– Ar Europos Sąjunga dar turi svertų bausdama Baltarusijos autokratinį režimą? Ką atsakytumėte į nuogąstavimus, kad Lietuva gali netekti baltarusiškų krovinių, kurie Klaipėdos jūrų uoste sudaro beveik trečdalį?

– Manau, kad vertybinis pasirinkimas Lietuvai yra svarbiausias – mums svarbiau demokratinė, nuspėjama Baltarusija. Mūsų ilgalaikis tikslas – kad abi mūsų tautos nebūtų atskirtos vos ne geležine siena. Mus sieja daug bendros istorijos ir, tikiu, bendra ateitis.

Bendraudamas – ir vykdydamas verslą su autokratinium režimu, toks, koks jis yra Baltarusijoje – pirmiausia sau sukeli problemų.

Kalbant apie sankcijas Baltarusijai, manyčiau, kad mes esame pernelyg savo dėmesį į jas sutelkę. Jų visuomet rasime – ypač, kad kai kuriems sektoriams, pavyzdžiui, naftos produktų pervežimui, jos buvo mažai ar visai netaikytos. Bet taikytis su vos ne karine chunta Europos centre, sutikite, negalime.

Vis labiau Europos Sąjungoje svarstoma idėja įkurti karinį tribunolą tokiems diktatoriams, kaip tasai Baltarusijoje. Tokio tribunolo pavyzdys – buvusios Jugoslavijos lyderių, vykdžiusių genocidą etniniu pagrindu, teismai. Europos Sąjungoje jau yra įsteigta komisija, kuri svarstys karinio tribunolo įsteigimą ir Baltarusijos diktatoriui (*Aleksandrui Lukašenkai*, – aut. past.)

– Esate Euronest parlamentinės asamblėjos (Euronest asamblėja vienija EP narius ir parlamentarų iš šešių Rytų partnerystės šalių (RPŠ, Ukrainos, Armėnijos, Moldovos, Sakartvelo, Azerbaidžano ir Baltarusijos (pastarosios narystė buvo sustabdyta) dialogui ir mainams skatinti, – aut. past.) narė. Ar tikėtės spartesnės europeizacijos šiose šalyse, kurios yra labai skirtingos?

– Išties, teisingai pastebėjote: jos visos – labai skirtingos. Dėl to net atsirado sąlyginis skirstymas: pirmasis trio – Ukraina, Sakartvelo ir Moldova – pastarosios atvirai ir aiškiai siekia narystės Europos Sąjungoje.

Europeizacijos prasme, Sakartvelo yra ryški lyderė regione, nors jos kelias nelengvas. Mano įsitikinimu, Sakartvelo atitinka visus kriterijus deryboms dėl pakvietimo tapti NATO nare. Ypač turint omeny, kad Juodkalnija jau buvo pakviesta į NATO.

Kalbant apie Ukrainą, tikiu, kad ji dar labiau paspartins savo pro-europietiškas reformas ir taps Europos Sąjungos nare – anksčiau ar vėliau.

Armėnija iki karo Kalnų Karabache buvo taip pat aktyvi ES-RPŠ dialogo dalyvė, tačiau po karo Kalnų Karabache tapo itin priklausoma nuo Rusijos.

Mane ypač džiugina įvykiai Moldovoje, kurioje rudenį prezidentė tapo pro-europietiška nusiteikusi Maia Sandu. Įdomu bus stebėti, kaip pasibaigs Moldovos parlamento rinkimai, kurie numatyti liepos 11 dieną.

– Esate Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos narė. Turbūt jūsų frakcijai diskusijos, tokios, kokios jos vyko Lietuvoje dėl lyčiai neutralaus partnerystės įstatymo ar Stambulo konvencijos, yra sunkiai suprantamos?

– Neslėpsiu: gavau ir piktų laiškų, bet mane labai džiugina, kaip šį rytą gautasis, kuriame dėkojama už Tėvynės sąjungos – Lietuvos krikščionių demokratų (TS-LKD) paramą partnerystės įstatymui. Ypač daug padėkų sulaukiau ir sulaukiu iš jaunesnės kartos žmonių.

Tiesą pasakius, Europos liaudies partijos (krikščionių

demokratų) frakcijos narių požiūris į partnerystes, ypač apimančias ir homoseksualias poras, į LGBT klausimus – toli gražu ne vienodas. Bet tai – natūralu: juk frakcija jungia ir senųjų, ir naujųjų Rytų bei Centrinės Europos demokratijų atstovus.

Priminsiu, kad šeimos klausimai – ir anksčiau minėtieji – yra ES valstybių narių kompetencijos dalykas. Žinoma, tiek, kiek jie nepažeidžia žmogaus teisių.

Kai, sakykime, kai kuriose Lenkijos savivaldybėse atsiranda teisėkūrinės iniciatyvos paskelbti jas laisvomis nuo LGBT zonomis, tai jau yra akivaizdi kolizija su ES žmogaus teisių apsaugos paketais. Stodamos į Europos Sąjungą, visos valstybės įsipareigoja jų laikytis.

Beje, apie jūsų paminėtą Stambulo konvenciją yra pasakyta tiek netiesos, neretai ir sąmoningai, kad net gūžtis norisi. Ko gero, faktą, kad palyginti visai neseniai moteris – ir Europoje – neturėjo balsavimo teisės, kai kurie mūsų visuomenių nariai yra jau užmiršę.

Smurtas prieš moteris – vis dar problema ir Stambulo konvencija padeda ją spręsti.

Tarp kitko, šios konvencijos toks pavadinimas nėra tikslus. Jos pilnas pavadinimas toks: Europos Tarybos konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir kovos su juo, kuri buvo priimta Stambulo mieste.

Rasos Juknevičienės nuotr.

1509

PALANGOS PAPLŪDIMIO GELBĖTOJŲ TRUMPASIS PAGALBOS TELEFONAS

Vidaus durys

Lauko durys

Metalinės durys

Aksesuarai

Paryžiaus Komunos 25a, Klaipėda

8 652 922 69

doorshoplt@gmail.com

www.doorshop.lt

Doorshop

Europos Parlamento narys Bronis Ropė.

Bronis Ropė: „Tai – misija visiškai užkirsti kelią onkologinėms ligoms, kad nebebūtų ką gydyti“

Kas bendro yra tarp onkologinių ligų, Europos žaliojo kurso ir žemės ūkio? Kokie sprendimai šiose srityse būtini jau dabar ir kokią Lietuvą bei Europą matysime artimoje ateityje? Kalbamės su Europos Parlamento nariu Broniu Rope.

– Pastaruoju metu onkologijos tema mūsų visuomenėje tampa vis aktualesnė ir dažnesnė. Jūs aktyviai dirbate šioje srityje Europos Parlamente. Ką europarlamentaras gali nuveikti vardan pažangos kovojant su vėžiu plačiaja prasme?

– Negalėjau likti nuošalyje žinodamas, kad ne vienas pacientas iš Lietuvos geresnių vaistų ar gydymo galimybių ieško kitose ekonomiškai labiau išsivysčiusiose Europos šalyse. Mano misija – atverti Europos institucijų duris Lietuvai, kad mūsų, Lietuvos pacientų, gydytojų, mokslininkų balsas šioje srityje būtų aiškiai girdimas ir ginamas. Iš viso kovos su vėžiu veiksams planuojama skirti 4 mlrd. eurų. ES užsibrėžė tikslą – iki 2030 m. išsaugoti 3 mln. gyvybių!

Žinoma, kad bent 40 proc. susirgimų būtų galima išvengti, jeigu daugiau dėmesio būtų skiriama profilaktikai: sveikai gyvensenai, aplinkai ir ankstyvai diagnostikai. Investicijos į šias sritis atpirktų daug didesnes išlaidas gydymui, praradimus darbo rinkoje ir pan. O ką jau kalbėti, kiek žmonių likimų galėtų būti nepaženklinta šios sunkios ligos patirtimi ar net netektimi. Kiek daug šeimų galėtų savo aplinkoje išvengti fizinių ir emocinių kančių...

Jau pavyko įtikinti kolegas, kad prevencijos ir gydymo sąlygos Europos Sąjungos šalyse narėse yra nevienodos, kad Rytų Europos šalims, tarp jų Lietuvai, reikalingas didesnis Europos Sąjungos dėmesys. Vienas iš prioritetų kovojant su vėžiu turi būti bendri pagrindinio gydymo standartai. Kiekvienoje šalyje turi būti užtikrintas vienodas diagnostikos bei gydymo prieinamumas. Jeigu kurių nors itin retų, brangių tyrimų, procedūrų ar kitų paslaugų iš tinkamai kvalifikuotų specialistų neįmanoma suteikti kiekvienoje Europos Sąjungos šalyje, tuomet pacientams turi būti sudaromos galimybės tokias paslaugas patogiai ir be finansinių ar kitų kliūčių gauti tose šalyse, kuriose jos teikiamos.

Mažosios Rytų ir Vidurio Europos šalys, taip pat ir Lietuva, dėl mažesnių finansinių pajėgumų susiduria su rimtomis problemomis įsigyjant pažangiausias vaistus. Dažnai mums siūlomų vaistų kainos yra kelis kartus didesnės, nei didžiojoje ES narėse. Būtina ieškoti būdų, kaip užtikrinti europinių centralizuotus pirkimus, kad masto ekonomikos dėka prieinamumas taptų tolygus.

– Kokios Lietuvos galimybės dalyvauti priimant europinius sprendimus, susijusius su onkologijos klausimais?

– Kartu su Aurelijumi Veryga, jam dar būnant sveikatos apsaugos ministru, ėmėmės inicijuoti rimtus pokyčius prevencijos srityje. Paruošėme siūlymus pagaliau taikyti adekvatų ženklinimą alkoholiniams gėrimams, kur būtų nurodoma, kad jų sudėtyje yra kancerogeninių – vėžį sukeliančių medžiagų. Europa pagaliau visuotinai ima pripažinti griežtesnės alkoholio kontrolės būtinybę vardan mūsų pačių – europiečių – gerovės.

Šiuo metu yra ypatingai svarbus etapas. Mūsų šalies ekspertus pakviečiau aktyviai dalyvauti nacionalinėse Lietuvos medikų/onkologų, pacientų organizacijų, valdžios atstovų konsultacijose. Ekspertų ir visuomenės aktyvumas bei noras bendradarbiauti – didelis. Lietuvos ekspertų pateiktų pasiūlymų pagrindu kaip Europos Parlamento narys rudenį galėsiu teikti pataisas europiniams dokumentams. Taip turėsime galimybę Lietuvai palankias nuostatas pateikti tolimesniam svarstymui Europos Parlamente.

Europos Parlamento Žaliųjų/ELA frakcijos, kuriai aš priklausu, narių pozicija siekia dar toliau – jie siūlo sutelkti maksimalias pajėgas prevencijai. Ši Europos žaliųjų pozicija labai nuosekliai dera su išsikeltais prioritetais maisto saugos, aplinkosaugos srityse, su tikslais didinti ekologiško maisto gamybos proporciją. Siūloma pereiti prie tvarios, aplinkai ir žmogui saugios pramonės ir taip užkirsti kelią oro, dirvožemio, vandens taršai kenksmingomis medžiagomis, kurių didelė dalis yra kancerogenai – vėžį sukeliančios medžiagos. Mano manymu, tai – ateities misija visiškai užkirsti kelią onkologinėms ligoms, kad nebebūtų ką gydyti.

– Panašu, kad visuomenės sveikatos tema nėra susijusi vien su farmacija, medicina ar sveikatos apsaugos sistemomis. Tai turi aiškias sąsajas su aplinkosauga, maisto pramone ir panašiai...

– Taip, Žalioji Europos kursas, ekologija, apsirūpinimas sveikatai palankiais maisto produktais – visos šios temos labai svarbios. Visi puikiai suprantame, kaip svarbu, kad parduotuvėse būtų pakankamas asortimentas kokybiškų produktų prieinamomis kainomis. Be abejo, labai svarbu, kad vartotojų pageidavimu parduotuvių pasiūloje atsirastų įperkami ekologiški produktai.

Žaliojame Europos kurse akcentuojamos trumposios maisto grandinės iš esmės yra tvaresnės. Ūkininkas gali parduoti produkciją neretai už didesnę kainą nei parduotų tarpininkams, o vartotojui suteikiama įperkama, sveika ir itin šviežia produkcija, taip pat jis tampa geriau informuotas, kaip ji buvo paruošta, užauginta. Mažėja maisto atliekų, maistas nesugenda dėl ilgo transportavimo ar dėl incidentų, kuomet jis sutrinka. Mažėja švaistymas dėl to, kad procese nedalyvauja perdirbėjai, mat perdirbimo metu nemaža dalis produktų taip pat yra nepanaudojama, mažesnis plastikinių pakuočių poreikis. Trumposios grandinės naudingos valstybei, nes procesas nuo žaliavos iki galutinio produkto pardavimo vartotojui vyksta vidaus rinkoje, tad ir visas pelnas lieka vidaus rinkos dalyviams, ir visi mokesčiai sumokami į mūsų šalies biudžetą, o ne už jos ribų. Apskritai labai svarbu skatinti vietinį žemės ūkį, palaikyti savo šalies ūkininkus, nes tai tiesiausias būdas gauti sveiką ir šviežią maisto produkciją, bereikalingai neekvojant transporto, logistikos resursų.

– Prakalbot apie Žaliąjį Europos kursą. Kokios priežastys paskatino jo atsiradimą? Kam jis reikalingas?

– Žalioji kursas gimė dėl keleto priežasčių. Pirmiausia, Europa pradeda atsilikti skaitmenizacijos srityje ir dėl to praranda rinkas. Tampame vis mažiau konkurencingi, o žymiai sparčiau besivystančios šalys pradeda siūlyti pažangesnius produktus ir paslaugas. Antra priežastis – besikeičiantis klimatas, nykstanti biologinė įvairovė. Pagaliau – tai labai veikia ir mūsų sveikatą. Trečia – kurdama tvarius, naujausiomis technologijomis pagrįstus ir palankius klimatui, aplinkai ir sveikatai produktus bei paslaugas, Europa nori išsiskirti bei sukurti savitą prekės ženklą. Taip kiekvienas gyventojas, kur jis begyventų, rinkdamasis Europos produktą, žinos, kad jis saugus, patikimas ir pagamintas atsakingai. Ir priešingai, norint Europai pasiūlyti savo gaminius, kitos šalys žinos, kad turi atitikti Europos Sąjungos taikomus standartus.

– Kaip pasikeis padėtis Lietuvoje bei Europoje įgyvendinus Žaliojo kurso tikslus? Kokią praktinę naudą pajus kiekvienas žmogus?

– Pokyčių turėtų būti daug. Tačiau viskas priklauso nuo to, kaip jiems pritars europiečiai ir kiek tiems pokyčiams bus skiriama lėšų. Jau 2030 metais turėtume pasiekti gerokai žalesnę energijos gamybą. O tai padės sukurti daugiau darbo vietų regionuose. Turėtume sulaukti spartesnės renovacijos, taigi kiekvienas galės ir mėgautis komfortu, ir sutaupyti. Juk pigiausia – sutaupyta energija. Nevartoji – vadinasi, ir nemoki. Dėl įvairių apribojimų ir naujų technologijų turėtų gerokai sumažėti tarša. Todėl kvėpuosime švaresniu oru, matysime mažiau užterštas upes ir, tikiuosi, švaresnę Baltijos jūrą. Galėsime greičiau ir patogiau judėti traukiniais, elektriniu viešuoju transportu. Pastarasis pokytis sumažins triukšmą miestuose. Valgysime daugiau sveikesnio, šviežesnio, ekologiško, vietinio maisto. Labai svarbu, kad vartotojai bus geriau informuoti apie produktus, kuriuos jie perka, taip pat ir jų daromą poveikį sveikatai bei aplinkai. Taip žmogus, rinkdamasis tam tikrą produkciją, išgaus daugiau galios daryti įtaką gamybos procesams, savo pasirinkimu reguliuoti rinką. Ūkininkai turės galimybę mechanizuoti dalį savo atliekamo darbo, gerokai pagausės ekologinių ūkių ir jų siūlomos produkcijos. Ir tai tik kelios sritys iš daugelio kitų ne mažiau reikšmingų.

Bronio Ropės asmeninio archyvo nuotr.

*Simas Galdikas yra
Klaipėdos krepšinio klubo
„Neptūnas“ vidurio
puolėjas.*

Simas Galdikas:

„Esu nuoširdus, bet – ir kaip
liūtas, kuriam geriau už ūsų
netampyti – užriaumosiu!“

Žinoma, koks gi interviu 2021 metų gegužę gali būti be „kovid“ temos. Paklaustas, koks pojūtis lydėjo žaidžiant prie tuščių tribūnų (*maksimalus žiūrovų skaičius karantino suvaržymų metu negalėjo viršyti 150 – aut. past.*), Klaipėdos krepšinio klubo „Neptūnas“ 34 metų vidurio puolėjas Simas Galdikas šyptelėjo: „Tylu, ramu, tarsi per eilinę treniruotę. Privalumas buvo tas, kad per minutės pertraukėles gerai galėdavai girdėti, kokius nurodymus savo krepšinininkams duoda varžovų komandos treneris. O blogybė buvo ta, kad ir varžovų suolelis pasiklausydavo, apie ką mes per pertraukėles kalbėdavome ir kokius derinius regzti planuodavome“.

Linas JEGELEVIČIUS

– Įdomu, kokią komandos sėkmės dalį sudaro augančios, ošiančios ir banguojančios žiūrovų tribūnos?

– Tikrai ne vieną procentą (*šypsosi*). Dešimt procentų tikrai bus (*šypsosi*). O kai „Neptūnas“ žaisdavo „Euroleague“ ir arenos tribūnos būdavo pilnut pilnutėlės, tai ir dar daugiau. Paprastai mes „Euroleague“ rungtynes namuose laimėdavome. Kiti mus net dėl to vadindavo „namų komanda“ (*šypsosi*).

– esi „Neptūno“ kapitonas, žinomas klaipėdietis, išsiskiri ūgiu, sulauki daug dėmesio. Kokia paskutinė žinutė, parašyta per įvairias mobilias aplikacijas, tave gero kai nustebino? Ar turi įkyrių gerbėjų moterų?

– Visko būna. Žinoma, dažniausiai rašo merginos ar moterys, tačiau ir vaikinai yra įdomių žinučių atsiuntę (*šypteli*). Ir ne tik – net savo pikantiškų nuotraukų man yra atsiuntę, ir net tokių, kad, chmm... Perskaitau, nusišypsau ir toliau einu. Kadangi mano „Facebook“ profilyje yra įkelta mano nuotrauka su šeima, dabar gerbėjos man mažiau rašo.

– Kokia jūsų šeima?

– Žmona Vaida ir dvi dukrytės: Tėjai netrukus sukaks aštuoneri, o Lukrecijai tuoj – dveji. Aš – laimingas vyras ir tėtis. Dabar esu šeimos žmogus, o vaikystėje buvau gan pašėlęs (*šypsosi*).

– Kur Klaipėdoje augote?

– Šiaulių gatvėje, prie „prūdų“. Daug laiko kieme praleidau su draugais. Kai su žmona susipažinome, ji vis tempdavo pas mane: „Kiek gi gali su draugais trintis?“ Ji bandė mane į solidų vyrą paversti (*juokiasi*).

– Kiek jūs laiko jau kartu?

– Jau 14 metų. Nuo 20-ies. Ilgai ir nuobodžiai, ar ne? (*Juokiasi*). Manau, kad amžių būsimė kartu.

– Vaida – tavo pirmoji meilė?

– Kad taip rimtai būčiau „įkliuvęs“, taip (*juokiasi*). Kai dar mašinos neturėjau, mes kartu autobusu važinėdavome. Kartu stotelėse jo laukdami sėdėdavome. Kartu kebabus juse užsakydavome.

– Kaip susipažinote?

– Žaidžiau dar antroje lygoje, už Klaipėdos „Naftą“, kuri vėliau persivadino į „Nafta-Laivitė“. Vieną dieną – buvo kovo 8-oji – grįžau iš varžybų. Su draugais nusprendėme ta proga aplankyti pažįstamas mergaites. Atvykstante, ogi žiūriu, kad tarp jų man anksčiau nematyta vaikšto (*šypsosi*)... Du dalykus gerai prisimenu iš to apsilankymo: kad jos mus „užsipuolė“, jog be gėlių pas jas TOKIĄ dieną atvykome, ir tosios, dar nematytos merginos žvilgsnį... Su ja mes dar susirašėme per tokį anksčiau populiarių one.lt

Simo Galdiko kontraktas su Klaipėdos „Neptūnu“ baigiasi kitais metais.

pažinčių portalą, bandėme susitikti po bene dviejų mėnesių, bet vis tik susitikome dar po trijų mėnesių (*šypteli*). Ji dar tuo metu išsiskyrinėjo su savo vaikinu – man teko jį galutinai nuo jos „atmušti“ (*juokiasi*).

Prisimenu, kai mes su Vaida pradėjome susitikinėti, vieną dieną nuėjome į kino teatrą. Ji pradėjo klausinėti mano tėvų vardų juos pati pirma pasakydama, pasakė, kur aš mokausi... Aš net suklausau: „Iš kur čia taip viską apie mane žinai?“ Pasirodo, kad tame pirmajame susitikime kovo 8-ąją kitos merginos nuolat mane minėjo – „Galdikas, Galdiko“ (*šypteli*), o aplink sukiojosi ir mano būsimosios žmonos mama, kuri visko įdėmiai klausėsi (*šypsosi*).

Vėliau paaiškėjo, kad Vaidos ir mano tėvai anksčiau bendravo, net su savo dukryte – mano būsimą žmoną – dalyvavo mano gimtadienyje, kai man sukako treji. O, spėkite, kas man tuomet trimečiui dovaną įteikė?

– Jūsų būsimoji?

– Taip! (*šypsosi*). Mes abu bendravome dar porą metų, kol mūsų tėvai nustojo aktyviai draugauti. Įdomi likimo ironija, ar ne?

– Gal abu seksite žinomų krepšinininkų, brolių Kšištofo ir Darjušo Lavrinovičių, kaip daugiavaikių tėvų, pavyzdžiu ir dar papildysite Galdikų šeimyną?

Simas Galdikas yra didelis Klaipėdos „Neptūno“ ramstis.

– Apie kurį Lavrinovičių čia šneki? Vienas brolis jau turi keturis vaikus, ar ne? Aš truputį dvejoju dėl to (*šypsosi*). Tiesą pasakius, beprotiškai myliu savo dukras, bet dar norėčiau ir berniuko... Bet mano komandos („Neptūnas“) draugas Devidas Gailius prieš porą metų su žmona susilaukė trečios mergaitės. Jis man dabar vis sako: „Vyrai, kurie susilaukia trijų ir daugiau tos pačios lyties atžalų, yra labai azartiški – krepšinio aikštelėje ir už jos (*juokiasi*). Aš su Devidu dėl to visiškai sutinku! (*Juokiasi*). Kai jo vis klausiu, ar bandys dar kartą, jis juokiasi: „Nežinau...“ Bet kartoju – esu labai laimingas tėtis!

– **Niekada nevēlu!**

– Tikrai taip. Niekada nesakyk „niekada“ (*juokiasi*).

– **Koronavirusas žiauriai smogė sportininkams ir per jų karjerą, ir pinigines. Tau – taip pat?**

– Sąžiningai tau sakyti?

– **Taip.**

– Aš turiu su klubu („Neptūnu“) kontraktą – jis galioja ir kitam sezonui – tai, ta prasme, aš buvau apsaugotas. Bet būsiu atviras: mačiau, kad klubo situacija dėl pandemijos nėra pati geriausia šiemet, todėl pasiūliau man laikinai sumažinti atlyginimą. 40 procentų. Mano logika paprasta: aš su „Neptūnu“ esu praėjęs ir šilta, ir šalta, todėl kai klubui tapo sunkiau, man pačiam toks sprendimas – logiškas ir nuoširdus (*kai „Lietuvos pajūris“ kalbėjosi su S. Galdiku gegužės pradžioje, „Neptūnas“ buvo laimėjęs keturias iš eilės LKL rungtynes ir buvo „užlįpęs“ į šeštąją turnyrinės lentelės vietą, – aut. past.*). „Neptūnas“ – mano komanda, su kuria aš išaugau, subrendau kaip asmenybė ir krepšininkas. Negali gyvenime vien imti, turi ir duoti, ar ne?

– **Atleisk už smalsumą: ar tavo sumažinta alga siekia du tūkstančius eurų?**

– Siekia.

– **Tau – 34. Turbūt vis dažniau imi galvoti, ką veiksi pakabinęs sportinius batelius ant vinies?**

NESU VISKĄ GYVENIME „SUKABINĖS“ ANT KREPŠINIO – TURIU ĮVAIRIOS VEIKLOS. ESU ĮMONĖS „SIMO GALDIKO SVEIKOS GYVENSENOS CENTRAS“ VADOVAS, VYKDOME PROJEKTYNĘ VEIKLĄ. VEIKLOS YRA, TIK SPĖK SUKTIS! AŠ ESU MAKSIMALISTAS – SAVE VEIKLAI ATIDUODU VISĄ. MAN KIEKVIENA VEIKLA – IR KREPŠINIS – TURI KURSTYTI UGNELĘ – MOTYVUOTI MANE.

– Tai – dar nekritiškas amžius krepšininkui. Nesu viską gyvenime „sukabinęs“ ant krepšinio – turiu įvairios veiklos. Esu įmonės „Simo Galdiko sveikos gyvensenos centras“ vadovas, vykdomė projektinę veiklą. Veiklos yra, tik spėk suktis! Aš esu maksimalistas – save veiklai atiduodu visą. Man kiekviena veikla – ir krepšinis – turi kurstyti ugnelę – motyvuoti mane.

Tikrai dar nesu nusprendęs, ką veiksiu kitais metais baigęs kontraktą su „Neptūnu“. Man svarbu, kaip komanda šiemet baigs sezoną, kokia bus emocija po jo. Bet tam pereinamajam laikotarpiui, kai liksiu be krepšinio, palengva ruošiuosi – negaliu laukti paskutinės dienos. Čia – kaip kirpimasis kirpykloje – pradeda kirpti nuožulniai ir pereina prie didesnio dydžio. Ir aš tam save taip nuteikinėju (*šypsosi*).

– **Kiek turi santaupų kaip krepšininkas?**

– NBA nežaidžiau, tai ir santaupos atitinkamos (*šypsosi*). Tiesą pasakius, mano išlaidos – ganėtinai didelės. Per karantiną pusę metų pragyvenau be atlyginimo (*šypteli*). Tik mano žmona kažkiek gavo išmoky už vaikus – nedaug. Bet pragyvenome.

– **Tavo įrašas „Facebook“, kad krepšininkai per karantiną nesulaukė jokios valstybės paramos, neliko nepastebėtas kito žinomo uostamiesčio krepšininko Gintaro Einikio, kuris „driokstelėjo“ tokiu „postu“ po tavo nusiskundimu: „Nekriok! Užsidirbsi!“ Supykai ant jo?**

– (*Šypteli*). Ai, pasakysiu paprastai: duok durniui kelią. Gal jis tai parašė neišsimiegojęs? Ar nuėjęs vėlai miegoti? Nežinau, reikia jo paties paklausti (*šypteli*)... Aš labai gerai sutariu su Aidu Einikiu, jo sūnumi, kurį labai gerbiu. Jis man pasakė: „Nekreipk dėmesio į mano tėvo žodžius...“

– **Ar tu save įsivaizduoji dirbančiu taksi vairuotoju? Buvo skelbta, kad Gintaras Einikis taksi dirba...**

– Tikrai nerūšiuoju darbų į blogus ir gerus, tinkamus ar ne. Svarbiausia – dirbti. O jei ką nors dirbi, dirbk gerai ir su meile, ugnele, jei, žinoma, darbas tai leidžia. Kiekvienas

darbas kuria pridėtinę vertę. Dirbti yra garbinga ir pagirtina. Atvirai pasakius, aš nelabai suprantu žmones, kurie skundžiasi, kad, girdi, nėra darbo, kad viskas blogai, kad neįmanoma uždirbti. Tokių žmonių norėčiau paklausti: „O ką patys sau padarėte, kad geriau gyventumėte ir daugiau uždirbtumėte? Mokotės ar kvalifikaciją keliate?.. Žinoma, viskas priklauso nuo žmogaus poreikių.

Turiu vieną draugą, kuris dirba taksi. Jis – toks šaunuoelis: „varo“ ir dienomis, ir naktimis, kai reikia ir/ar kai nori. Jis yra nemažai investavęs į akcijas ir kriptovaliutas. Net man pamokėlių apie tai pravedęs. Taksisto darbas – toks universalus, jį gali dirbti ir studentas, ir profesorius. Nemėgstu žmonių, kurie tik skundžiasi ar mano, kad jei turi pinigų, esi jų prisivogęs (*šypteli*).

– „Facebook“ skaičiau, kad karantino metu ir autobusus dezinfekavai, ir veido apsaugines kaukes įteikinėjai, ir senelius lankei. Nuoširdžiai tai darei?

– Aš moku užjausti. Ir tai, ką mini, dariau, nes man tai atrodė svarbu. Be to, „Neptūnas“ turi stiprią socialiai orientuotą veiklos kryptį – padėti tiems, kuriems to reikia. Kai kurie tokie susitikimai – ypač su vaikais bėdoje – ilgam išlieka. Esu jautrus ir nuoširdus, bet – ir kaip liūtas, kuriam geriau už ūsų netampyti – užriaumosi!

O koronaviruso baisiai nebijojau – mus klube nuolat testuoja, esu jaunas ir sveikas. Mano žmona visą pandemiją jautriau išgyveno – dėl manęs taip pat.

– Su žmona neskubėjote per pirmąjį karantiną prisipirkti maisto produktų ir tualetinio popieriaus?

– (*Juokiasi*). Ne! Bet kas dėjosi, neužmiršiu iki gyvenimo galo: chaosas, išgąstis. Žinau, kas iš pažįstamų tai darė (*pirko ir glėbius tualetinio popieriaus, – aut. past.*).

– Žiniasklaidoje dažniau mirga istorijos apie sėkmingas krepšininkų finansines investicijas. Ar žinai atvejų, kuomet krepšininkai iššvaistė savo milijonus, ar investuotojai jų patikėtus pinigus paleido vėjais?

– Gal tokių atvejų daugiau yra Amerikoje su NBA žaidusiais krepšininkais, kurie uždirba milijonus, o paskui juos „ištaško“? Amerikoje labai daug uždirbančių NBA krepšininkų istorijos – labai įdomios. Kai kurie jų išlaiko visą savo giminę ar net „prafinansuoja“ ištisų rajonų, kuriuose jie yra augę, poreikius. O Lietuvoje tokių atvejų, ko gero, reikėtų ieškoti tarp vyresnės kartos, jau karjeras baigusių krepšininkų? Bet jūsų klausimas yra aktualus: kai uždirbi palyginti nemažai, kai esi žinomas, kai esi jaunas, jūra atrodo iki kelių ir galva svaigsta nuo sėkmės. Neslėpsiu: kai buvau jaunas, uždirbdavau daugiau nei dabar, bet kai kuriais atvejais aš pinigus tiesiog iššvaisčiau. Į kairę ir į dešinę!

– Kazino – taip pat?

– Ne. Esu azartiškas kaip ir dauguma sportininkų. Bet kazino – ne man. Kai kurie krepšininkai, manyčiau, per daug laiko juose praleidžia (*šypteli*). Ne vieną esu „ištraukęs“ (iš kazino): „Užteks šiam vakarui. Varom namo“.

– Ar turi kokį nors asmeninį finansų patarėją?

Simas Galdikas: „Man patinka dirbti su vaikais ir jaunimu“.

– Ne. O kam? Pats sėkmingai tvarkausi. Be to, neturiu tiek (pinigų), kad nežinočiau, kur ir kaip juos išleisti. Esu subrendęs ir atsakingas – šiek tiek investavau į nekilnojamąjį turtą. Neslėpsiu: esu sulaukęs ir neaiškių pasiūlymų iš nelabai patikimų žmonių (kur investuoti). Neužkibau. Svarbiausia – turėti galvą ant pečių. Ir atsiminti: sportininko gyvenimas – laikinas ir neretai kaip loterija: gausi rimtą traumą ir – viskas!

– Koks tavo išsilavinimas?

– Klaipėdos universitete esu baigęs kūno kultūros ir sporto pedagogiką. Dabar studijuojau Lietuvos sporto universitete sporto edukologiją, baiginėju pirmą kursą. Esu parašęs vieną projektą – noriu vaikams surengti nemokamas sporto stovyklas, grupines treniruotes. Gal viskas ir nepavyks šią vasarą. Man patinka dirbti su vaikais ir jaunimu, tačiau atvirai sakau – savęs treneriu nematau. Galbūt – fizinio rengimo.

– Praėjusiuose Seimo rinkimuose dalyvavai po Darbo partijos vėliava. Ar Viktoras Uspaskichas, šios partijos įkūrėjas, o dabar – garbės pirmininkas, tave surado, ar tu jį?

– Vienas kitą – turbūt taip. Daug kas mane atkalbinėjo nuo politikos, bet aš mėgstu į viską žiūrėti plačiau. Man tikrai svarbu padėti žmonėms ir inicijuoti pokyčius. Patinka ar ne, tam geriausia vieta – politika. Turbūt ir kitos partijos būtų mane nesiraukydamos priėmusios – jų žmogiškieji resursai nėra dideli, jiems reikia žinomų ir veiklių žmonių. Bet kitose partijose startinės pozicijos prasideda nuo skrajučių į pašto dėžutes kaišiojimo. Ta prasme, Darbo partija manimi gerokai labiau pasitikėjo ir suteikė daugiau laisvių bei galimybių.

LT FOTO nuotr.

*Tituluoto
plaukiko Dano
Rapšio pirmoji
trenerė Židrūnė
Budrienė.*

**Dano Rapšio pirmoji
trenerė Židrūnė Budrienė:
„Duokite man 10 metų išugdyti
plaukimo čempioną Palangoje!“**

Palanga naujaisiais namais tapo ir plaukimo takelių vunderkindo, plaukiko Dano Rapšio pirmajai treneri Židrūnei Budrienei. „Man čia – labai labai gerai. Palanga tokia fantastiška! O Palangos baseinas – toks, 25 metrų – tikrai yra vienas geriausių ir moderniausių visoje Europoje“, – per Lietuvos plaukimo čempionato, vykusio gegužės pabaigoje Klaipėdoje, pertraukėlę „**Lietuvos pajūriui**“ sakė Židrūnė, kuri rugpjūtį švęs antrąsias darbo Palangos baseine metines. Ji svariai prisidėjo ne tik prie D. Rapšio pergalių, bet ir prie kitų žinomų šalies plaukikų – Simono Bilio, Mindaugo Sadausko ir kitų.

Linus JEGELEVIČIUS

– **Ar įvykusiame Lietuvos plaukimo čempionate, kurio metu mes kalbamės, pastebėjote būsimų olimpiinių žaidynių čempionų?**

– (Juokiasi). Geras klausimas! Jūs mane provokuojate? (Juokiasi). Visada tikiesi paties geriausio – stengiesi, dirbi. O kaip bus – pamatysime.

– **Jūsų, kaip trenerės, akis – akyla. Kai pliuškenasi vaikais Palangos baseine, ar galite tarp jų išskirti talentingus, daug žadančius plaukikus? Į ką atkreipiate dėmesį?**

– Viskas labai susideda (iš įvairių dalykų). Mažas vaikas, ypač mergaitės, gali plaukti labai labai gerai, o prasideda brenimas ir plaukimas... baigiasi. Žinoma, ne visada. Sėkmės formulė – didelė: ir vaiko talentas, ir jo igūdžiai, ir, kaip sakau, vandens jutimas, nusiteikimas, ir trenerio darbas, ir tėvų požiūris... Kai viskas tinkamai „supuola“ – o tai tikrai nedažnai nutinka – ir atsiranda olimpinis čempionas ar čempionė.

– **Atsimenate Dano Rapšio pirmąsias dienas pas jus? Koks jis buvo vaikas?**

– Jis buvo labai judrus. Atėjo pas mane visai mažiukas – pirmaklasis. Jo puikus vandens jutimas iškart pasimatė. Kad yra labai gabus vaikas, iškart pastebėjau. Buvo nemažai ir kitų talentingų vaikų kartu su juo, bet jie dėl įvairių priežasčių „nubyrėjo“, kažkas pasikeičia.

– **Ar Danas dažnai jus prisimena?**

– Taip. Ir mes dažnai matomės – stovyklose, varžybose. Va, ir Klaipėdoje jis dažnai būna. Danas – labai nuoširdus, šiltas ir geras vaikas!

– **Ar priverstinė pertrauka – karantinai dėl pasaulinės koronaviruso pandemijos – paveikė sportininkų, ir plaukikų, sportinę formą, jų nusiteikimą?**

– Žinoma. Visus paveikė – juk tiek ilgai kai kas visai neturėjo jokių treniruočių. O ką jau kalbėti apie psichologinį nusiteikimą! Tik aukšto lygio sportininkai kaip Danas galėjo nepertraukiamai plaukti. Palangoje mes septynis su puse mėnesio visai nedirbome (dėl karantino)! Ko gali tuomet tikėtis? Kai kas šios kartos sportininkus jau vadina prarastą kartą, bet kaip bus iš tiesų – pamatysime. Noriu tikėtis, kad pavyks daugumą vaikų nors išmokyti plaukti. Bet. Kalbant apie aukštąjį meistriškumą, tikslas – visai kitas.

– **Teko ir jums dirbti nuotoliniu būdu?**

– Tiesą pasakius, su šiokiu tokiu jauduliu laukiau birželio pirmosios, kai po septynių su puse mėnesių vėl susitiksiu su savo bičiuliais, mokinukais. Taip, iš pradžių dirbome nuotoliniu būdu. Nors kai kas ir pasišaipė: „Kaip gali vaiką išmokyti plaukti per nuotolį?“ Bet bandėme! Vėliauėjome

į Sporto centro salę ir joje darėme treniruotes. Bet, tiesa, išplaukti galima tik vandeny!

– **Kas jus atviliojo į Palangą?**

– (Juokiasi). Geras baseinas! Kai dar tik jį įrenginėjo, į Palangą atvažiuavau su Dano dabartine trenerė Ina Paipaliene. Pamatėme ir abi likome juo sužavėtos! Iš Panevėžio atvažiuo ir kartu su manimi Palangos baseine dirba plaukimo trenerė Gitana Kemešienė. Aš ją „sugundžiau“ čia atvažiuoti! (Juokiasi). Mes daug metų kartu dirbome Panevėžy. Ji – mano geriausia draugė. Beje, mano vyras ir abu sūnūs paskui mane į Palangą atkurnėjo (juokiasi). 30 metų Paulius – su visa šeima čia – jo žmona yra palangiškė. Anksčiau jie gyveno net Šanchajuje. Rokui – 28 (metai).

– **Ar liksite visam laikui Palangoje?**

– Žinoma! Čia taip jauku ir gera. Nors niekada nežinau, kas gyvenime gali nutikti. Mano ilgalaikiam sprendimui bus svarbu ir Palangos požiūris ne tik į mėgėjišką plaukimą, mokinių mokymą plaukti, bet ir siekis ugdyti aukšto meistriškumo sportininkus.

– **Ar Palanga jums, kaip žinomai ir pripažintai plaukimo specialistei, pasiūlė ką nors daugiau nei tik darbo vietą čia? Butą? Priedą prie atlyginimo?**

– (Juokiasi). Ne. Nieko panašaus... Bet Palanga vilioja tu, ko nėra vienas kitas šalies miestas neturi – nuostabi gamta, savo aura. Man tikrai gyvenime norėjosi pokyčių! Laiminga, kad čia esu.

– **Ar dėl to, kad Palanga – nedidelis miestas, atitinkamai ir galimybė išugdyti aukšto meistriškumo sportininkus, plaukimo žvaigždes – mažesnė?**

– Žinoma. Bet vaikų, norinčių plaukti, Palangoje – daug. Tik kad jie visi norėtų dirbti ir siekti! Pastebėjau, kad dėl to, jog Palanga – verslus miestas, kuriame vasarą sėkmingai gali dirbti visi paaugliai ar beveik vaikai – prekiauti ledais ar nuomoti dviračius – juos sudominti treniruotėmis vasarą yra sunkiau. Žinoma, tėvų požiūris – taip pat labai svarbus.

– **Kadangi dirbate Palangos baseine, matyt, negalite būti visiškai objektyvi. Tačiau koks jis jums atrodo?**

– Objektyviai žiūrint – labai modernus ir gražus. Vienas geriausių Europoje 25 metrų baseinų. Viskas jame labai labai super! Net Danas, matęs daugybę įvairių baseinų visame pasaulyje, buvo maloniai nustebintas, kad Palanga pasistatė tokį baseiną!

– **Gal padėsite Palangai pasiekti, kad kiekvienais metais Palangoje vyktų tradicinės tarptautinės Dano Rapšio plaukimo varžybos?**

– Mintis gal ir gera, bet pažadėti nieko negaliu. Juk Danas turi intensyvią varžybų tvarkaraštį ir, matyt, ne tik

jis dėl to spręstų. Gal nebent po Olimpiados (2021 metų Tokijo olimpinės žaidynės, kurių organizavimas dėl koronaviruso pandemijos gegužės pradžioje dar buvo neaiškus, – aut. past.)? Bet Dano trauka – labai didelė. Kai jis čia stovyklavo, norinčiųjų su juo nusifotografuoti – ir mažiukų, ir suaugusių – eilė driekėsi (*šypsosi*).

– **Palangos miesto savivaldybė baseine vykdo projektą „Mokausi plaukti ir saugiai elgtis vandenyje“. Ar skaičiuavote, kiek vaikų dėka jos Palangoje išmoko plaukti?**

– Šiomet kol kas – nė vienas! Dėl pandemijos. Pernai labai daug vaikų išmoko. Palangoje mokyti plaukti vaikus yra labai gerai ir dėl to, kad yra ir mažas baseiniukas. Su ne tik drąsiais vaikučiais pradėdame nuo jo.

– **Įdomu, kiek vienos klasės vaikų išmoksta pas jus plaukti – ar bent laikytis vandens paviršiuje – per pirmą apsilankymą? Ir atleiskite už klausimą – ar yra vaikų, kurie „nepasiduoda“ mokymui ir lieka neišmokę plaukti?**

– Būna visko! Ir taip – kai kurie vaikai neišmoksta plaukti. Kaip ir mes visi kažko gyvenime neišmokstame, nors ir mokomės. Visada yra – nenoriu įžeisti – ir bailiukų. Ne tik vaikų – tėvų taip pat, kurie yra itin atsargūs. O yra ir tokių vaikų, kurie jau po pirmojo užsiėmimo ant vandens laikosi. Statistiškai, po visų užsiėmimų 8 iš 10 vaikų gali plaukti. Kai kurie lengvai jau nuplaukia ir 50 metrų. Tokia programa – superinė!

– **O ar įmanoma užmiršti plaukti?**

– Ne! Argi įmanoma užmiršti kaip dviračiu važiuoti?

– **O kas jus atvedė į plaukimą?**

– (*šypsosi*). Augau Panevėžy. Tėtis man pasakė: „Neimsiu tavęs kartu žvejoti iš valtys, kol neišmoksi plaukti!“ (Juokiasi). Geresnės priežasties ir būti negalėjo – išmokau! Baseine.

– **Jūs pati dalyvavote rimtose plaukimo varžybose?**

– (*šypsosi*). Ne. Žymi sportininkė nebuvo – tik pirmojo suaugusių atskirio normatyvą buvau įvykdžiusi. Bet visada žinojau, kad noriu dirbti plaukimo trenerė! Baigiau Kauno kūno kultūros akademiją. Niekada nesuabejojau pasirinktu keliu!

– **Bet baseine jus nuolat matau judesį – ir pasilenkusių, ir girdžiu kartais balsą pakėlusią, kad visi jus išgirstų. Nepavargstate?**

– Viską atperka mylimas darbas. Be to, gi dirbame su jaunais, sveikais žmonėmis. Patikėkite: aplanko neišdildomai geras jausmas, kai išmokai vaiką plaukti. Ypač jeigu jis ar ji mažiau drąsus. O kai jau užveriu baseino duris, skubu namo, kuriuose manęs laukia du mylimi mano šunys, škotų terjerės, kaip sakau, mano merginos – Gilė ir Braškė (juokiasi). Beveik kiekvieną vakarą su jomis važiuoju prie jūros! O žiemą mes Birutės parke vaikstome. Nuostabu!

– **Pasvajokite su „Lietuvos pajūriu“. Kaip galima būtų dar labiau Palangos baseiną įveikinti, „sugyventi“?**

– (*Mąsto*). Manau, kad Palanga galėtų siekti būti tradicine Lietuvos nacionalinių plaukimo rinktinių treniruočių ar stovyklų vieta. Juk Palanga visiems – išskirtinė. Žinoma, ir varžybų niekada daug baseine nebus. Ar savaitgalinę mokyklėlę, ypač vasaros metu, pavadintą žinomo žmogaus vardu, surengti? Bet ir dabar baseine – iki karantino – veiklos buvo tiek, kad buvo nelengva visur suspėti.

– **Koks yra visų laikų geriausias Lietuvos plaukikas ir plaukikė?**

– Žinoma, kad Danas Rapšys ir Rūta Meilutytė!

– **Tai vis tik, kada Palangoje išugdysite pirmąjį čempioną – jei ne olimpinį, tai šalies?**

– (*Mąsto*). Per kitus 10 metų! (Juokiasi).

Jaunieji Palangos plaukikai turi į ką lygiuotis!

Viktorijos Vaišvilaitės-Skirutienės nuotr.

Važiuokite į Palangą, Kauną
ir Vilnių su Palangos vežėja

GREITIEJI EKSPRESAI
Į VILNIŲ:

9:45; 12:00; 18:20 val. iš Šventosios AS
10:15; 12:30; 18:50 val. iš Palangos AS

GREITIEJI EKSPRESAI
Į KAUNĄ:

6:05 val. iš Šventosios AS
6:30 val. iš Palangos AS

**Komfortabilių turistinių autobusų nuoma
jūsų kelionėms Lietuvoje ir už jos ribų**

Tel. +370 460 43141, el. p. nuoma@vlasava.lt
Adresas: Medvalakio g.16, Palanga

*Grožio centro
„Sakura“ savininkė
Renata Poškevičienė.*

Grožio centras „Sakura“ savininkė Renata Poškevičienė: „Turiu būti pasitempusi, nes pasauliui nešu svarbią žinią apie grožį!“

Renata Poškevičienė prieš 15 metų su šeima persikėlė iš Raseinių į Palangą gyventi ir ji nė minties neturėjo, kad 2021-aisiais ji bus sėkmingai veikiančio grožio centro „Sakura“ vadovė. „Esu laiminga tiek šeimoje turėdama mylimą vyrą ir du sūnus, tiek grožio centre dirbdama su tikrais savo srities profesionalais. Gyventi ir dirbti – o dar sau! – Palangoje – tikras džiaugsmas ir laimė“, – **„Lietuvos pajūriui“** sakė R. Poškevičienė. Šie metai „Sakurai“ – ne eiliniai: Ganyklų gatvėje įsikūręs grožio centras švenčia dešimties metų jubiliejų.

Linus JEGELEVIČIUS

– Ar atsimenate savo pirmąją dieną Palangoje?

– Buvo pavasaris, gegužės mėnuo. Nuostabi gamta – jūra, pušys, daug žmonių. Įspūdis buvo nuostabus. Visus 15 metų esu sužavėta Palanga – džiaugiuosi, kad esu čia! Ir palangiškiai man labai patinka. Geresnės vietos Lietuvoje gyventi nežinau!

– Ar kai buvote maža mergaitė, galvojote apie savo grožio centrą?

– Kad turėsiu savo grožio centrą, vaikystėje nesvajojau. Bet tvirtai žinojau, kad užaugusi būsiu grožio srities specialistė! (*Šypsosi*). Kai žaisdavome grožio salonus pauglystėje, dviem metais jaunesnei sesei Justinai nuolat darydavau makiažą, o ji mane šukuodavo (*šypteli*). O kur dar visos mūsų draugės, kurias mes prieš vakarėlius ir padažydavome, ir sušukuodavome! Kai augau, didelio kosmetikos pasirinkimo nebuvo. Todėl pati namuose gamindavau natūralias kaukes iš išspaustų morkų, veidą net su pienu plaudavau. Baigusi vidurinę mokyklą Raseinių rajone, Viduklės miestelyje, įstojau į kosmetologijos mokslus Kauno aukštesniojoje medicinos mokykloje. Buvau pirmūnė! Net devintokus į dešimtokus taisydavausi. Man tai buvo labai svarbu!

– Ar jūs gyvenime – perfekcionistė?

– Neslėpsiu, taip. Noriu, kad viskas būtų labai labai gerai, ir sau, ir kitiems keliu didelius reikalavimus. Aš – tokia!

– Kaip gimė „Sakura“?

– Dar gyvendama Raseiniuose turėjau apie metus mažą kosmetologijos kabinetą, kuriame teikiau grožio paslaugas.

„Sakura“ švenčia!

Šie metai „Sakurai“ – ne eiliniai: Ganyklų gatvėje įsikūręs grožio centras švenčia dešimties metų jubiliejų.

O Palangoje mano pirmas darbas buvo viename iš Palangos penkių žvaigždučių viešbučių. Į šią darbo vietą atėjau dirbti rekomenduota savo dėstytojos. Jame išdirbau ketverius metus – buvo puiki patirtis! O tuomet tapau antrą kartą mama – gimė sūnus Eimantas, ir, kaip dažnai moterims atsitinka, vaiko priežiūros atostogų metu gimsta naujas projektas. Taip gimė ir grožio centras „Sakura“.

– O su kokiais iššūkiais „Sakura“ susidūrė veiklos pradžioje?

– Iššūkių netrūko. Buvo nelengva susirinkti kolektyvą – aš gi buvau nevietinė. Visi kiti (grožio) salonai Palangoje buvo maži, o mes norėjome didesnio – su daugiau paslaugų vienoje vietoje. To Palangoje tuomet nebuvo. Beje, ir kurorto sezoniškumas tuomet buvo nepalyginamai didesnis nei dabar, todėl turėjome pritraukti klientų visus metus, ne tik vasarą.

– Kiek „Sakuroje“ darbuotojų dirba nuo pradžios?

– Net trys: Loreta, manikiūrininkė-pedikiūrininkė, Palmyra, kineziterapeutė, ir mūsų Karolis, plaukų stilistas. Jis – mūsų žvaigždė: turi labai daug klientų! (*Šypsosi*). Esu dėkinga jiems ir visiems kitiems „Sakuros“ darbuotojams. Mūsų kolektyvas – kaip viena didelė šeima.

– Ar jums lengva yra darbuotoją atleisti?

– Nelengva. Tai darau viską labai gerai apgalvojusi: stengiuosi taktiškai, su pagarba.

– O ar turite klientų, kurie lankosi pas jus visus tuos 10 metų?

– Tikrai turime, ir nemažai, sakyčiau, didžioji dalis!

– Ar eidama Palangos gatvėmis ir pažvelgusi į sutiktą praeivį ar praeivę, galite pasakyti, kad jie naudojosi „Sakuros“ grožio paslaugomis?

– Taip! Kartais tenka pastebėti, įtarti, kad vienas ar kitas praeivis yra pasinaudojęs mūsų salono kirpyklos paslaugomis, nes stilisto-kirpėjo Karolio braižas yra išskirtinis.

– Kaip „Sakura“ išliko stipri ir pripažinta visus 10 metų labai konkurencingame grožio sektoriuje? Ypač Palangoje!

– Konkurencija yra visada gerai! Gal banaliai atsakysiu: ji „įspiria“ į sėdynę ir verčia keistis, tobulėti. Deja, išlieka

DIRBAME SU PROFESIONALIA KOSMETIKA IŠ ĮVAIRIŲ PASAULIO KRAŠTŲ. PLATUS PRODUKTŲ PASIRINKIMAS, PAGAL KIEKVIENO KLIENTO NORUS. TAIP PAT NORIU PASIDŽIAUGTI, KAD PRIEŠ 3 METUS TAPOME PIETŲ KORĖJIEČIŲ KOSMETIKOS „RIBE SKIN“ DISTRIBUTORIAIS LIETUVOJE.

„Sakura“ dešimtmečio šventę padėjo organizuoti verslininkas Žilvinas Grigaitis.

stipriausi! Mūsų sėkmės paslaptis – „Sakura“ itin atsižvelgia į individualius kiekvieno kliento poreikius – siūlome pamėginti vis naujas paslaugas.

Nuolat sekame grožio industrijos naujoves. Turi jomis „kvėpuoti“ – taip sakau aš (*šypteli*).

– **Koronaviruso pandemija jums buvo baisi?**

– Pirmasis karantinas buvo visai kitoks, lengvesnis. Visos čia galvojome: „Taip ilgai ir tiek daug dirbome, ir štai – netikėtos, kad ir priverstinės atostogos! Lėkėme prie jūros, sportavome. Antrasis karantinas buvo tarsi smūgis per galvą, labai niūrus, su didele įtampa. Juk užsidarėme prieš pat Kalėdas!

– **Kokias paslaugas dabar teikiate?**

– Didžiąją jų dalį teikiame visus 10 metų. Ir kirpimąsi, ir masažą, ir manikiūrą, ir pedikiūrą, ir soliariumą, ir kosmetologines procedūras.

– **Su kokiais kosmetologijos produktais jūs dirbate?**

– Dirbame su profesionalia kosmetika iš įvairių pasaulio kraštų. Platus produktų pasirinkimas, pagal kiekvieno kliento norus. Taip pat noriu pasidžiaugti, kad prieš 3 metus tapome pietų korėjiečių kosmetikos „Ribe Skin“ distributoriais Lietuvoje. Esu labai laiminga, kad man pavyko tai padaryti.

– **Kokios, jūsų akimis, grožio tendencijos vyraus ateityje?**

– Grožio sritis neturi ribų, o formulės dar kuriamos... Grožis – skonio reikalas ir jis kintantis dalykas. Dabar stebimos grožio industrijos tendencijos yra atrodyti kuo natūraliau, paryškinti žmogaus veido bruožų individualumą, vadinas, puoselėti savo įgimtą grožį.

– **O Palangos vyrai rūpinasi savo išvaizda?**

– Tikrai taip. Jų „Sakuroje“ pastaruoju metu matome gerokai daugiau – ir masažams, ir veido priežiūros procedūroms, ir manikiūrams, ir pedikiūrams. Turime daug ir nuolatinių vyrų klientų. Labai džiugu, kad jie vis dažniau apsilanko pas mus.

– **Kam jūs patikite savo šukuoseną ir veidą?**

– Tik savo specialistams „Sakuroje“ (*šypsosi*)!

– **Ką veiklos dešimtmečio proga „Sakura“ pasiūlys savo klientams?**

– Mūsų tikrasis gimtadienis buvo pernai, prieš pat Kalėdas, bet karantinas viską sujaukė. Todėl šįkart mūsų kolektyvas nusprendė pabūti truputį egoistiškas – pasidarėme šventę tik sau! Su trenksmu! Šventę padėjo suorganizuoti Žilvinas Grigaitis, esame jam dėkingi už staigmenas ir gerą nuotaiką.

– **Jūs – laiminga?**

– Taip. Labai. Turiu mylimą, manimi visada tikintį ir man padedantį vyrą. Du nuostabius sūnus. Esu sveika, kas šiandien yra labai daug. Dirbu mylimą darbą, tiksliau, gyvenu savo svajonėje, kurioje nereikia dirbti, nes tai teikia daug malonumo. Man pasisekė, kaip mano draugė sako, namuose trims vyrams esu karalienė, o darbas toks, kad turiu būti visada pasitempusi, nes pasauliui nešu svarbią žinutę apie grožį. Ar galėčiau norėti ko nors daugiau?

Ingridos Mockutės-Pocienės nuotr.

Tarptautinis Klaipėdos festivalis įsikurs laivų elinge, ant marių kranto

Klaipėdos muzikinis teatras pristato ambicingą projektą – Tarptautinį Klaipėdos festivalį, savo vasaros scena pasirinkusį istorija alsuojantį Pauliaus Lindenau laivų statyklos elingą. Liepos 29–rugpjūčio 14 d. ant marių kranto bus galima išvysti išskirtines šokio spektaklių premjeras, romantišką simfoninės muzikos koncertą su „Paganiniu“ vadinamu smuikininku ir net keturias operas „Skrajojantis olandas“, tampačias festivalio tradicija.

Festivalio simboliu taps už šalies ribų žinomas Richardo Wagnerio operos „Skrajojantis olandas“ pastatymas, primenantis, jog žymusis kompozitorius kažkada dirbo Klaipėdoje, o nuo kreditorių sprukdamas Baltijos jūra sukūrė šią nemariją operą.

Tradicine scena virsta Elingas

„Pristatome gimstantį projektą – pirmąjį Tarptautinį Klaipėdos festivalį, turintį labai gražų ir ambicingą tikslą – tapti reprezentaciniu festivaliu, skleisiančiu garsą ne tik

apie Klaipėdą, Vakarų Lietuvos regioną, Lietuvą, bet ir ilgainiui pristatysiančiu ambicingus meninius projektus Europai ir pasauliui“, – sakė Klaipėdos valstybinio muzikinio teatro vadovė Laima Vilimienė.

Ypatingos premjeros

Rugpjūčio 13 ir 14 dienomis festivalyje vyks dviejų viena-veiksmių šokio spektaklių premjeros: „Stabat mater“ (pagal Giovanni Batista Pergolesi) ir Igorio Stravinskio „Šventasis pavasaris“. Spektaklius Klaipėdoje kurs tarptautinė komanda:

choreografas Edward Clug (Slovėnija), choreografo asistentas Gaj Źmavc (Slovėnija), scenografas ir kostiumų dailininkas Jordi Roig (Ispanija), šviesų dailininkas Tomaž Premzl (Slovėnija). Projektui vadovauja žymus šiuolaikinio baleto kūrėjas, Slovėnijos nacionalinio baleto teatro trupės vadovas Edward Clug.

„Abu vienaveiksmiai baletai 2014 m. buvo pastatyti Slovėnijos Mariboro teatre ir nuo to laiko apkeliaavo daugybę šalių bei festivalių. Džiaugiuosi galėdamas šiuos spektaklius kurti Klaipėdos ambicingame festivalyje ir dirbti su daug žadančia jaunų profesionalų komanda, šokančia Klaipėdos valstybinio muzikinio teatro baleto trupėje“, – pasakojo choreografas E. Clug.

Atplauks net keturi „Skrajojantys olandai“

Pernai Klaipėdos senajame elinge pristatyta Richardo Wagnerio opera „Skrajojantis olandas“ sulaukė ypač aukštų įvertinimų tiek šalyje, tiek užsienyje, tad šiemet bus rodoma net keturis kartus – liepos 29 ir 31 bei rugpjūčio 1 ir 4 dienomis.

„Skrajojančiame olande“ dainuos šalyje ir Europoje žinomi, iš Klaipėdos kilę solistai: Almas Švilpa (Olandas), Tadas Girininkas (Dalandas) ir kiti. Debiutuos Rihards Mačanovskis iš Latvijos (Olandas), Manuela Uhl iš Vokietijos (Zenta), Metropolitan operoje dainavęs Kristian Benedikt (Erikas). Ir išgirsite Klaipėdos valstybinio muzikinio teatro chorą, simfoninį orkestrą, gėrėsitės baleto bei mimanso artistais. Spektaklis – tai jausmas ir niekas nežino, kokia bus jo kulminacija ar baigtis. Tad ir šių metų „Skrajojantys olandai“ bus kitokie, ypatingi ir nepakartojami. Muzika prie vandenų visada skamba kitaip!“ – sakė L.Vilimienė.

Ekologinės provokacijos

Išskirtinė Klaipėdos elingo scenografija taps iššūkiu grojantiems ir dainuojantiems, tad tam bus kruopščiai ruošiamasi. Būsimas rezultatas to vertas, nes net daug „Skrajojančio olando“ pastatymų mačiusieji vieningai aikčioja, kad opera, kurią papildė natūrali gamta, dar nematyta.

„Menas ir ekologija – veikdami kartu gali tapti galinga jėga, nulemsiančia mūsų laimingą gyvenimą ateityje ir tęstinumą, – pabrėžė ekologiškąją festivalio misiją L.Vilimienė. – Laukite ekologinių provokacijų publikai ruošiamų kartu su partneriu, Lietuvos jūrų muziejumi.“

Žėrinti marių muzika

Rugpjūčio 6 d. elinge kartu su Klaipėdos valstybinio muzikinio teatro simfoniniu orkestru gros „Rusų Paganini“ Europos spaudoje vadinamasis smuikininkas Maksim Fedotov. Koncerto „Elingo ritmu – žėrinti marių muzika“ dirigentas Robertas Šervenikas, kiekvieną vasarą į pajūrį grįžtantis su vis naujais žinomais atlikėjais bei rečiau girdėtais klasikinės muzikos kūriniiais, pasakojo, kad tądien bus galima mėgautis konservatyviojo romantiko Max Bruch koncertu smuikui ir orkestrui, Camille'io Saint-Saėnso „Introdukcija ir rondo capriccioso“ bei Sergejaus Prokofjevo baleto „Romeo ir Džuljeta“ ištraukomis, kurio premjerą Muzikiniame teatre išvysite rugsėji.

KVMT inf.

Martyno Aleksos nuotr.

**BŪKITE SVEIKI
IR SAUGŪS!**

Źurnalo „Lietuvos pajūris“
redakcija

**PERKA ŹEMĘ
VISOJE LIETUVOJE.**

gali būti apleista, su bendraturčiais,
išnuomota. Padeda sutvarkyti doku-
mentus. Siūlyti įvairius pasiūlymus.

Tel. 8 671 08 059

Tauta turi valdyti politinius procesus, o ne procesai valdyti tautą

Esu Jonas Kubilius, jaunosios kartos politikas, kairiosios minties šalininkas ir Lietuvos socialdemokratų darbo partijos Palangos skyriaus pirmininkas. Profesionalioje politikoje esu naujas veidas, bet patirties sėmiausi studijuodamas politikos mokslus ir aktyviai dalyvaudamas visuomeninėse veiklose nuo pat paauglystės. Mano asmeninis tikslas ir svajonė – Gerovės valstybė – vieninga, stipri Lietuva ir laimingi jos žmonės.

Šiuo metu išgyvename sunkų ir sudėtingą laikotarpį, o pasekmes jausime dar ilgai. Pandemija vis dar yra ir palieka vis gilesnius randus visose veiklos srityse: sveikatos apsaugoje, švietime, versle, kultūroje ir politikoje. Labiausiai nukentėjo paprasti žmonės, nes dažnas žmogus susidūrė, o gal net prarado artimuosius, pajamas, gyvenimo džiaugsmą, tikėjamą ateitimi.

Valdžia ir politiniai veikėjai, užuot parodę solidarumą ir vieningumą tautos labui, elgiasi priešingai, rietenomis ir absurdiškų savo ambicijų įgyvendinimu priešina visuomenę. Šiuo metu labiausiai reikia vienybės ir sutelktų pastangų, įveikiant užgriuvusias negandas.

Politinė arena nenori keistis, o visuomenė tai priima kaip politinius procesus. Pokyčiai turi prasidėti tautoje, siekiant visuomenės brandumo ir socialinio teisingumo. Visuomenė ypač šiuo laikotarpiu turi būti kritiška ir netoleruoti kitos nuomonės ignoravimo, medijoje išplitusių patyčių, sąmokslų teorijų ir neapykantos kultūros. Valdžia šiuo laikotarpiu nieko geresnio nepajėgia pasiūlyti, o tik taikyti represines priemones. Visa tai kasdien didina socialinę įtampą visuomenėje, o vertinant valdžios veiksmus, sunku prognozuoti kokiais neramumais tai gali baigtis.

Tauta turi valdyti politinius procesus, o ne procesai valdyti tautą, bet tam reikia brandumo, tolerancijos ir žinių bagažo. Demokratijos pagrindas – tai, kai visa valdžia kyla iš piliečių valios, o valią vykdo išrinkti tautos atstovai.

Lietuvos kairiosios politinės minties atstovai visuomet pasižymėjo tvirtybe, gindami valstybės nepriklausomybę ir demokratiją. Jie niekuomet neaukojo savo vertybių ir principų dėl laikino populiarumo ar abejotinų partinių ir asmeninių interesų. Sunkiausiai Lietuvos istorijos tarpsniais socialdemokratai buvo su tauta, gynė valstybę, kūrė žmonių gerovę ir šiais principais iki šiol vadovaujasi Lietuvos socialdemokratų darbo partija ir asmeniškai aš.

Pagarbiai

Jonas Kubilius, Lietuvos socialdemokratų darbo partijos Palangos skyriaus pirmininkas

Jonas Kubilius.

VISUOMENĖ YPAČ ŠIUO LAIKOTARPIU TURI BŪTI KRITIŠKA IR NETOLERUOTI KITOS NUOMONĖS IGNORAVIMO, MEDIJOJE IŠPLITUSIŲ PATYČIŲ, SĄMOKSLŲ TEORIJŲ IR NEAPYKANTOS KULTŪROS. VALDŽIA ŠIUO LAIKOTARPIU NIEKO GERESNIO NEPAJĖGIA PASIŪLYTI, O TIK TAIKYTI REPRESINES PRIEMONES.

IEŠKOK STIPRIAUSIŲJŲ PRIE JŪROS!

Laikraštis „Palangos tiltas“
ir portalas www.palangostiltas.lt
– kad būtumėte stipresni!

PALANGOS KURORTO MUZIEJUS

Birutės al. 34A, Palanga, III–VII 10:00–19:00, www.kurortomuziejus.lt

Muziejuje įrengta interaktyvi ekspozicija, pristatanti Palangos istoriją ir skirtingų jos periodų savitumą, kurorto raidą, supažindinanti su grafais Tiškevičiais bei žymiais žmonėmis, kūrusiais ir gyvenusiais Palangoje.

Lankytojų laukia legendomis apipintas veidrodžių kambarys, įspūdingi vėjo vargonų garsai ir nepakartojama kelionė laiku. Eksponuojami Palangos kurorto muziejuje ir kituose Lietuvos muziejuose bei privačiose kolekcijose saugomi eksponatai.

Lukas GECEVIČIUS IG: [aetherways](https://www.aetherways.space) www.aetherways.space AETHER is air that gods breathe!

*Jūsų ilgiems pokalbiams pūšyno
paukščiame. „Purslai“ – jūros ramybė dvelkiantis baras,
pasitūpiantis gurmaniškes užkandžių ir gėrimų menin.*

Baras „Purslai“ jūsų laukia **Čiki Puki Pajūrys**
komplekse Palangoje, Kunigiškėse. Čia pat – ir
APARTAMENTAI! Tel. pasiteirauti 8 600 44 448

Parduodami
2-3 kamb. butai

Vos 5 min.
pėstute iki jūros

A+
energinė klasė

Pilna,
stilinga apdaila

Gyvenamoji
paskirtis

